

Giới thiệu Chuyên Làm Vật Hi Sinh

Chuyên Làm Vật Hi Sinh là truyện xuyên không lấy đỉnh cao cảm xúc nhất của người đọc. Không riêng gì Tướng Công Bám Ngươi mới chạm đến cảm xúc thâm kín của người đọc mà Chuyên Làm Vật Hi Sinh như bùng tình những độc giả, lôi kéo họ và dẫn dắt họ đến với thể loại đang dần bị lãng quên này. Trong thế giới vô hạn khủng bố, người khác là cứu tinh nhất sinh, tôi là cứu tử vô sinh. Cổ Tiểu Ngốc – người cô độc đang ngồi ăn chòchết. Địa điểm xuyên không nằm ở chỗ: vô hạn khủng bố. Lý do xuyên không là muốn tận mắt nhìn nhân vật mình yêu thích và cùng họ trải qua câu chuyện đặc sắc đồng thời bù lại tiếc nuối. Khi xuyên vào vật hi sinh hẳn phải chết, khi gặp phản hưởng tình huống hẳn phải chết thì xuyên không, xuyên không một cách không tự chủ. Vì thế, vật hi sinh bị nghi là có hai nhân cách, nhân vật chính đáng thương trong cốt truyện vật hi sinh bị nhân vật trong nguyên tác hoài nghi, gây giằng co vận mệnh tàn ác để hướng về tương lai tươi sáng. Mang nội dung khá trừu tượng nhưng nhờ vậy truyện dần thu hút nhiều độc giả quan tâm và tò mò muốn biết rõ kết cục nhân vật Cổ Tiểu Ngốc. Đến với Chuyên Làm Vật Hi Sinh để chiêm nghiệm và khám phá “vùng đất mới” qua nội dung mới lạ và hấp dẫn của Nê Đan Hoàng. Ngoài ra, bạn đọc có thể đến với truyện online hay để tiếp tục chiêm nghiệm Vương Phi Mười Ba Tuổi, một tựa truyện cùng loại mang nhiều tình tiết khá thú vị và hấp dẫn về cô bé Vương Phi bé nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 1: Resident Evil 1, Xuyên Thành Mâu Cương (1)

Xuyên thành đại thúc, thật sự có triển vọng sao? Nếu xét về độ tuổi đáng cha mình, có lẽ có một chút triển vọng.

—— Cổ Tiểu Ngốc

"Ta thật khờ. Ta biết rõ trong kịch bản của resident evil nếu chạy nhanh một chút thì không chết được nhưng lại không biết mình xuyên không khác mọi người. Ta đây xuyên nửa đường, điều kiện tiên quyết là chắc chắn phải chết mới xuyên. Ta muốn khóc. . . Ta và bạn Trịnh Xá xuyên cùng ngày, cùng tháng, cùng năm, ta cũng xuyên vào toa xe trong resident evil; khác nhau ở chỗ, ta ở trạng thái hôn mê bay giữa không trung; mọi người bao gồm Trương Kiệt đều không nhìn thấy ta. Ta muốn tố cáo với chủ thần, hẳn là người dẫn đường nhưng lại kì thị ta. (Lòng đỏ trứng: Vậy cũng phải xem người ta có thấy mi không? Được rồi, nhân vật chính Cổ Tiểu Ngốc cứ ngồi khóc ở góc tường đi, chúng ta đổi góc quay khác.)

Khi đó, lính đánh thuê đi vào thông đạo, Trịnh Xá giống như trong nguyên tác, rốt cuộc nhìn không được nói to: "Chờ, chờ chút, mọi người không thấy kì lạ sao? Hệ thống máy tính này có vẻ vô dụng quá, mọi người reset để như vậy sao, tôi thấy sự việc không đơn giản, hành lang này nhất định có chỗ kì quái."

Matthew Addison đi tới gần thông đạo, hắn im lặng nhìn Trịnh Xá, hồi lâu sau mới nói: "Được rồi, anh, cả anh nữa, chúng ta cùng đi vào." Ngón tay hắn chỉ về phía Trịnh Xá và người đàn ông trung niên tên là Mâu Cương.

Mâu Cương bỗng ôm đầu kêu to: "Không, tôi không muốn, tôi không muốn đi vào!" Sau đó, hắn bỗng im lặng. (Đúng vậy, mọi người đoán không sai, Cổ Tiểu Ngốc đã xuyên vào sau khi hắn vừa nói xong.) Hắn hít sâu một hơi, buông tay xuống, nhún nhún vai. "Tôi cho rằng, dù mình có nói như vậy, anh cũng bắt tôi đi vào phải không?" Mọi người 囧, thời điểm này mà mi còn có tâm tình đùa giỡn.

Matthew Addison lạnh lùng nhìn hắn nói: "Ngay từ đầu tôi đã hoài nghi, thân phận của mọi người tuy có đăng kí trong tư liệu của công ty, nhưng mọi người trông không giống bảo an chút nào, bây giờ còn định ngăn chúng ta tắt red queen sao? Thôi được, Trịnh Xá, Mâu Cương đi vào cùng chúng ta."

Mọi người vừa vào thông đạo, mọi chuyện liền xảy ra như trong phim, hai đầu hành lang đóng lại, Matthew Addison và lính đánh thuê cảnh gác chia súng xung quanh đồng thời gọi qua máy bộ đàm: "Frank?"

Frank vội nói: "Một dạng bố trí phòng ngự bị động, một khi có quá nhiều người đi vào, nó sẽ tự động phong bế hai đầu."

Cổ Tiểu Ngốc nhớ rằng, trong truyện có hai cách tránh thoát, một là giống như Trịnh Xá, nhưng mình không biết thân thể của Mâu Cương thế nào, không dám làm liều, một cách khác là trốn vào trong ống thông gió của hành lang, xem ra chỉ có thể làm như vậy.

Cô đột nhiên lớn tiếng hô to: "Không tốt, là hành lang laser, mau mở cửa thông gió trên trần ra, chúng ta trốn vào."

Người bình thường khi không rõ tình huống, nghe thấy mệnh lệnh, phản ứng đầu tiên chính là làm theo. Vì vậy Matthew Addison lập tức nổ súng, nhanh chóng mở ra nắp ống thông gió. Nhưng ánh sáng ở hai bên tường tối dần, một tia laser nhỏ xuất hiện ở vách tường thủy tinh, tia laser này nhanh chóng cắt về phía mọi người!

"Nằm xuống!" Cổ Tiểu Ngốc hét to đồng thời ấn nút dung bình y tá nằm xuống.

Tia laser xẹt qua vai bọn họ, cảm giác nóng cháy mà sắc nhọn làm cô run rẩy. Nhưng sau đó cô nhanh chóng đứng lên, đẩy y tá vào trong ống thông gió. Không phải là cô không muốn đi trước, mà là cô không đi lên được.

Matthew Addison bắt đầu dồn những người khác vào ống thông gió. Lúc này, một người lính đánh thuê khác hét lớn: "Sếp, lại tới nữa rồi!"

Cổ Tiểu Ngốc nhớ rằng tia laser lần này cao đến đầu gối, vì vậy nói: "Nằm sát xuống đất, không được đứng lên!"

Thuận lợi tránh thoát đợt laser thứ hai, Cổ Tiểu Ngốc dưới sự trợ giúp của y tá, nhanh chóng trốn vào ống thông gió, đồng thời lớn tiếng kêu: "Không kịp vào thì đến sát cửa."

Trịnh Xá kéo Matthew Addison tới sát cửa vào, hai người đứng chen cùng một chỗ.

Đợt laser thứ ba giống như chiếc võng tới chặt đứt thân thể, Matthew Addison gãy dựa muốn nằm xuống đất, nhưng Trịnh Xá tóm chặt áo hắn. "Tin tôi đi! Lần này không có cách nào tránh được, dựa vào cửa, cầu may mắn đi! Tin tôi!" Hai người lính đánh thuê nghe theo, vẫn đứng ở cửa.

Tia laser cuối cùng cũng tắt, Cổ Tiểu Ngốc sống sót sau tai nạn, kinh sợ nhảy xuống, "A!"

Mọi người nhìn cô, thì ra phé vật này không cẩn thận bị trật chân rồi. Cô run rẩy đếm nhằm số người còn lại, được chủ thần thưởng cho ba chi tiết cấp C và sáu ngàn điểm.

Lý Tiêu Nghị hô to: "Hai người giỏi quá! Dưới tình huống như vậy mà cũng sống!"

Trịnh Xá cười khò lắc đầu, Cổ Tiểu Ngốc khắp khênh đi tới cạnh Trịnh Xá, nghiêm mặt: "Trịnh Xá, anh không có gì muốn nói với tôi sao?" Trịnh Xá xấu hổ nói: "Rất xin lỗi."

(Trịnh Xá, ta đã thành Mâu Cương, vì vậy giá trị của hắn cũng chỉ có ta mới được sử dụng, cho mi biết cái gì gọi là nghĩ kĩ mới làm.)

"Trịnh Xá, nếu đi vào không là tôi mà là Chiêm Lam, anh nghĩ sẽ có kết quả gì? Nếu cô ấy bị gọi ra thì sẽ thế nào? Tôi có vợ con chờ mình trở về, tôi cần phải sống sót. Một mạng người không thể giải quyết chỉ bằng một câu rất xin lỗi!" Cổ Tiểu Ngốc lạnh lùng nói.

(Trịnh Xá, tôi muốn anh hiểu rõ, không chỉ có một mình anh cần sống sót, mọi hành động của anh đều có thể liên lụy tới mạng người, nếu anh học được nghĩ kĩ rồi mới làm, như vậy sẽ có ít người phải chết hơn.)

Chiêm Lam cũng đi tới nói: "Lúc trước tôi luôn nhắc anh không nên thay đổi tình tiết, anh lại không nghe, Trương Kiệt nói rất đúng, lợi thế lớn nhất của chúng ta ở đây không phải là may mắn, mà là chúng ta hiểu rõ mọi tình tiết, may mắn không thể luôn theo anh, về sau xin đừng xúc động như vậy, chúng tôi không muốn chết ở chỗ này."

Trịnh Xá nhìn Cổ Tiểu Ngốc đang đội lốt Mâu Cương, ấp úng không nói được gì.

"Tôi cũng không phải là người bụng dạ hẹp hòi, lần này tôi tha thứ. Tôi muốn anh đừng lặp lại sai lầm như vậy nữa." Trịnh Xá ra sức gạt đầu.

"Nhưng vì chuyện này mà tôi bị trật chân, anh hẳn sẽ không cự tuyệt đi tôi đi chứ."

Trịnh Xá trịnh trọng hứa hẹn: "Yên tâm, kế tiếp tôi sẽ bảo vệ anh."

Chờ những lời này của anh, áy náy tới trách nhiệm, ít nhất tỉ lệ sinh tồn kế tiếp của tôi sẽ tăng lên. Cổ Tiểu Ngốc giờ dấu V trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 2: Resident Evil 1, Xuyên Thành Mâu Cương (2)

Dưới thao tác của Frank, lối vào được mở ra, nữ chính Alice đi vào giống như trong phim, sau đó đóng lại cửa phòng trung tâm của red queen. Hiện tại sẽ tới chủ đề của resident evil, zombie!

Chiêm Lam nhắm lại những việc cần chú ý rồi bỗng cười nói: "Đúng rồi, mọi người giết người có thấy buồn nôn không?"

Lý Tiêu Nghị, Trịnh Xá tỏ vẻ mình sẽ không sợ, mà Cổ Tiểu Ngốc lại không biết trả lời thế nào mới được, mình là trạch nữ, có tình huống nào trong sách không xem chứ? Lý giải đối với thế giới này có thể nói là sâu sắc hơn mọi người, nhưng biết là một chuyện, làm được lại là chuyện khác. Đến cùng sẽ như thế nào, có lẽ phải chân chính đối mặt với zombie mới biết được. Lúc này dạy dỗ Trịnh Xá như cháu trai, tuy rằng là lợi dụng sự áy náy của hắn để bảo vệ mình nhưng cũng khó không có loại cao cao tại thượng không đếm xỉa của người xuyên không. Như vậy thì mình, có lẽ đang rất nguy hiểm.

Đang nói chuyện, ánh sáng trong căn phòng bỗng âm ảm, bọn họ biết Matthew Addison đã tắt máy tính trung ương, tiếp theo, phải đối mặt với tử vong.

Hơn mười giây sau, cả căn phòng lại sáng lên một lần nữa, hết thảy bắt đầu!

Matthew Addison và nữ chính đi ra khỏi phòng máy trung ương, bỗng có tiếng súng liên tiếp truyền tới từ nhà ăn B, Matthew Addison và Frank nhìn

nhau, bọn họ cầm súng chạy ra ngoài, nữ chính Alice và hai nhân vật chính khác cũng chạy theo, bốn người nhìn nhau, cũng đồng thời theo sau bọn họ.

Trương Kiệt cười nhắc mọi người tên Matthew Addison trên đồng hồ đã biến mất, "Bắt đầu từ bây giờ chúng ta có thể hành động tự do, nhớ kỹ, chuyện gì cũng có thể làm, chỉ cần sống sót là được."

Matthew Addison đưa cho Trịnh Xá một khẩu súng và hai băng đạn, Trịnh Xá chặn trước bọn Mâu Cuong, một phát trúng đầu, dưới sự chăm chú của Trịnh Xá, trong vòng năm mét không có zombie tiến gần bọn họ.

Cổ Tiểu Ngốc thuận tay nhặt một thanh kim loại chọc vào đầu zombie, hung hăng đã kích tất cả những sinh vật có gan tới gần mình. Kỳ thật mình là người tâm ngoan thủ lạt a, Cổ Tiểu Ngốc vừa nghĩ vừa tăng thêm lực trên tay. Bên kia, nhóm lính đánh thuê định mở cửa hướng tới phòng nghiên cứu, Cổ Tiểu Ngốc hô to một tiếng "Cẩn thận, bên đó cũng có quái vật!" Lính đánh thuê mở cửa phản ứng rất nhanh, vừa mở đã đóng lại trong nháy mắt. Bọn zombie ào ào vọt tới phía mọi người. Cổ Tiểu Ngốc chửi thề một tiếng, vốn là lính đánh thuê bị kéo ra, nhưng vì mình can thiệp nên thành zombie đi vào sao? Thay đổi tính tiết quả nhiên phải trả giá lớn. Vậy thì mở khóa công tay của Matt cũng có thể dẫn tới nguy hiểm, ví dụ như bị lính đánh thuê phát hiện, mình vẫn nên không hành động thiếu suy nghĩ nữa.

Giọng nói của Matthew Addison truyền tới: "Trở về chỗ red queen!"

Bỗng chốc, chỗ lính đánh thuê đã có hơn mười zombie, nhìn nhóm lính đánh thuê dần dần đi xa, lòng mọi người cũng càng thêm khẩn trương.

Bỗng Trương Kiệt từ phía sau vọt lên quát: "Làm gì vậy? Không phải ta bảo các người theo sát bọn họ sao? A! Các người chưa xem phim à? Một lát sau người bò sát sẽ tới đây!"

Cổ Tiểu Ngốc cố nhịn lại đau đớn ở mắt cá chân, lôi kéo Trịnh Xá, đuổi theo phương hướng của lính đánh thuê. Năm người cuối cùng cũng đi vào phòng máy trung tâm trước khi lính đánh thuê đóng cửa, tiếng âm âm vang lên, nhóm zombie đằng sau đều bị chặn ở bên ngoài.

Sau khi cửa đóng, Cổ Tiểu Ngốc ngã xuống, bởi vì chân đau mà thờ mẫn. Mẹ nó, sung thật to, may mà đây là thân thể Mâu Cuong, nếu không mình chết chắc. Nhưng mà, vì sao ta lại xuyên thành Mâu Cuong chứ! ! Đại thúc trung niên a. Ai, con người không nên có lòng tham, không xuyên thành phụ nữ trung niên là được rồi.

"Không tệ. . ." Trương Kiệt bắt đầu giáo dục người mới. Nói dứt lời, hắn lấy một bao thuốc từ trong ngực, đưa cho Trịnh Xá một miếng rồi nói: "Chúc mừng các ngươi, người mới, cảm giác sống sót như thế nào? Có phải thấy thật thích hay không? Giống như trong nháy mắt vậy, loại kích thích này, ha ha ha. . ." Nói xong, cũng định đưa cho Mâu Cuong một miếng, Cổ Tiểu Ngốc từ chối, cô chưa từng hút thuốc bao giờ. "Trên người người rõ ràng có mùi khói a, sau lại không lấy, đây là thuốc tốt." Trương Kiệt nghi hoặc, Cổ Tiểu Ngốc đành phải cười vô tội, nói rằng mình không phản ứng kịp.

Lúc này, mọi người chợt nghe tiếng đập cửa dồn dập từ bên ngoài, đồng thời giọng nữ chính Alice cũng truyền từ ngoài vào: "Mở cửa a! Mau mở cửa!" Sau đó, Alice và Matt vào được. Bọn họ bật red queen lên, mọi người cũng đồng ý ở lại phòng máy chủ.

Nhiệm vụ kịch tình qua đi, Trương Kiệt lại tiếp tục giảng giải cho người mới, cuối cùng nói về việc tạo nữ nhân.

(Nếu trở về chủ thần không gian, bọn họ sẽ tạo nữ nhân ngay lập tức, đến lúc đó cản lại không kịp, không bằng hiện tại ngăn chặn trước.)

"Trương Kiệt, với sự biến thái của chủ thần mà anh nói, có phải nữ nhân của chúng ta sau này cũng phải tiến vào phim kinh dị hay không?" Cổ Tiểu Ngốc hỏi.

"Việc này, ta chưa thấy có người nói qua." Ánh mắt Trương Kiệt thâm trầm.

"Có thể tạo mạnh tới mức nào? Nếu chúng ta tạo ra nữ nhân mạnh như Alice, cho dù về sau không thể mạng họ tiến vào nhưng cũng chắc chắn một phần. Cho dù không gặp tình huống này, chờ chúng ta trở về hiện thực, nữ nhân của chúng ta cũng có thể sống khỏe mạnh an nhàn, theo chúng ta càng lâu. Phải không?" Cổ Tiểu Ngốc tiếp tục hỏi.

(Trịnh Xá, tôi chỉ có thể nhắc nhở anh tới đây. Nếu anh vẫn đi đường cũ, vậy cũng chỉ có thể trách chỉ số thông minh thấp kém của anh.)

"Không biết, Mâu Cuong, anh nghĩ xa quá." Ánh mắt Trương Kiệt trở nên sắc bén.

"Không so được với trí thức như mọi người, chỉ là trải qua nhiều việc, nghĩ xa hơn mà thôi." Cổ Tiểu Ngốc cười ngây ngô.

Trải qua thử thách của người bò sát, mọi người cuối cùng về chủ thần không gian. Trước đó Cổ Tiểu Ngốc định mang red queen đi nhưng không có tác dụng. Bởi vì phé vật này không cầm đi bản thể. Trước đó, Cổ Tiểu Ngốc định chạm vào người bò sát để nhiễm T bệnh độc, không có tác dụng. Bởi vì phé vật này chân cứng không lưu loét, còn chưa chạm vào đã trở về. ㄟ (͡ ° ▽ ͡ °) ㄟ Vì vậy nói, người này xuyên thành vật hi sinh là có căn cứ khoa học.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 3: Về Chủ Thần Không Gian, Hi Sinh

Vì sao người khác đổi ngày về huấn luyện lại kéo dài, tôi đổi về lại thành kết thúc. Tôi không muốn chết không rõ lý do, tốt xấu gì cũng đưa người quen đến để tôi nói lời trăng trối chứ!

—— Cô Tiểu Ngốc

Cô Tiểu Ngốc nhìn quả trứng phát sáng trước mắt mà cảm khái ngàn lần, ngay cả red queen cũng có trí tuệ, vậy mà trứng gà huynh lại không có? Có lẽ nó có, nhưng nó giấu đi rồi, nghe được ai nói xấu nó, phim kinh dị lần sau sẽ tăng độ khó để ăn hiếp kẻ đó. Cho nên, tôi vẫn nên khách khí với nó một chút.

Tại màn hình cùng loại với máy tính, có bốn chủng loại phân biệt: khoa học kỹ thuật, ma pháp truyền thuyết, phụ trợ, giải trí; ngoài ra còn có sáu thuộc tính thân thể: trí lực, tinh thần lực, tế bào sức sống, tốc độ phản ứng thần kinh, sức chống đỡ của cơ bắp, độ miễn dịch; còn lại là điểm thưởng và chi tiết từ phim kinh dị.

Cô Tiểu Ngốc nhìn thuộc tính của Mâu Cương, lần lượt là trí lực 117, tinh thần lực 92, tế bào sức sống 97, tốc độ phản ứng thần kinh 81, sức chống đỡ của cơ bắp 109, độ miễn dịch 95. Xem ra thuộc tính của Mâu Cương thật bình thường, ngoài sức chống đỡ của cơ bắp cao hơn người bình thường một ít, những thứ còn lại quả là phế vật.

Tiếp theo, Cô Tiểu Ngốc xem thu hoạch của mình.

"7998 điểm, 1 chi tiết cấp B, 1 chi tiết cấp D." (1000 điểm căn bản khi vượt qua phim kinh dị. Tại hành lang laser được 6000 điểm, 3 chi tiết cấp C hợp thành 1 chi tiết cấp B. Nhắc nhở lính đánh thuê được 1000 điểm, 1 chi tiết cấp D. Bán zombie được 1 điểm. -3 điểm hẳn là chữa trị chân bị thương.)

Bắt đầu không tệ, không biết đổi được cái gì.

"Xin chào, chủ thần? Tôi có thể nêu lên yêu cầu, ngài giúp lựa chọn được không?"

"Quyền hạn không đủ."

Hu hu, quên mất, chỉ có đội trưởng mới nhanh chóng tìm được.

"Đầu tiên, xem có thể cường hóa thuộc tính thân thể không."

Nhanh chóng mở danh sách phụ trợ ra, Cô Tiểu Ngốc lấy ra hai loại cường hóa cấp B và C, một hàng lớn xuất hiện, Cô Tiểu Ngốc nhìn xem mà hoa cả mắt.

Cuối cùng, cô chọn cường hóa khí công, khí công cấp thấp tốn 500 điểm và 1 chi tiết cấp D, khí công trung cấp tốn 1200 điểm và 1 chi tiết cấp C. Bây giờ còn chưa đổi hết được, ngày mai cùng đổi với mọi người.

Sau khi đổi, trí lực 157, tinh thần lực 132, tế bào sức sống 221, tốc độ phản ứng thần kinh 287, sức chống đỡ của cơ bắp 272, độ miễn dịch 231. Tạm được, nội lực sinh ra từ kinh mạch, tự động vận hành ở kinh mạch sẽ ngày càng tăng, nội lực càng mạnh, tổ chất thân thể sẽ dần tăng lên, tu luyện nhiều có lẽ sẽ nâng cao.

Vũ khí khoa học kỹ thuật không cần đổi, về resident evil đổi thì lời hơn. Sau đó là đạo cụ không gian, tốt nhất tìm thứ có thể giấu trong người, như vậy dù có chuyện gì cũng không rút được. Tìm gần một giờ, cuối cùng cô cũng tìm được một cái hộp ý. Tu di, linh khí được chế tạo bằng kỹ thuật tu chân, có sức chứa 100 mét vuông, có thể chứa năng lượng, sau khi nhận chủ có thể giấu trong cơ thể. Nội lực, chân nguyên, linh lực, thần lực đều có thể khởi động nó. Năng lượng tăng cao thì không gian sẽ tăng lên. Cần 1800 điểm và 1 chi tiết cấp C. Đến đồ chứa thôi mà cũng quý vậy, không phải đồ vật có thể gây thương tích cho ma quỷ của Trịnh Xá cũng chỉ tốn 1 chi tiết cấp D thôi sao? Cô Tiểu Ngốc cắn môi, vẫn quyết định đổi, nhìn quả cầu đen xấu xí trong lòng bàn tay, cô kích động muốn phun máu. Cô lấy máu mình nhỏ vào quả cầu đen, quả cầu liền nhập vào thân thể, chỉ để lại một hình xăm âm dương.

Đổi nửa ngày cũng mệt mỏi, cô bắt đầu suy nghĩ có nên tạo người hay không, tốt nhất nên tạo bảo tiêu, loại toàn năng, bằng không thì uống công đi một chuyến. Nhưng mà, bây giờ không nên tạo, chờ lấy được red queen rồi tạo. Vì tiết kiệm, tốt nhất nên để sau. Cô xoay người mở cửa phòng, nằm vật xuống rồi không nhúc nhích nữa.

Ngày hôm sau, đợi mọi người đến đủ, Trương Kiệt bắt đầu giới thiệu cường hóa, khi hỏi Cô Tiểu Ngốc, cô đáp: "Tôi chỉ có 2998 điểm, 1 chi tiết cấp C." Trên thực tế, Cô Tiểu Ngốc còn 4498 điểm và 1 chi tiết cấp C. Nhưng cô sẽ không ngoan ngoãn trả lời, cô không muốn để lộ thực lực. Thừa dịp mọi người chưa tiêu hao điểm, Cô Tiểu Ngốc nói: "Kỳ thực chúng ta có thể dùng điểm để chủ thần sắp xếp thân phận cho chúng ta, trở về resident evil để được huấn luyện chuyên nghiệp, hơn nữa chúng ta có thể đổi chút vàng, về resident evil mua vũ khí, như vậy sẽ lời hơn."

"Mâu Cương, không ngờ ngươi lại thông minh như vậy, trước kia ta chỉ làm thế để nghỉ ngơi." Ánh mắt của Trương Kiệt trở nên nguy hiểm.

"Mua vũ khí thì có thể, nếu là huấn luyện thì không có lời chút nào, trực tiếp đổi còn nhanh hơn." Trịnh Xá nói.

Mình luyện và đổi từ chủ thần là hai việc hoàn toàn khác nhau có được không? Nhưng Cô Tiểu Ngốc cũng không dám nói gì nữa, sợ Trương Kiệt muốn diệt mình.

Kế tiếp chính là đôi thời gian, dưới cái nhìn chòng chọc của mọi người, Cổ Tiểu Ngốc đổi toàn bộ thể chất của thợ săn, thể chất này có tiềm lực và thuộc tính cơ bản tốt, hơn nữa không xung đột với nội lực. Tốn 500 điểm và 1 chỉ tiết cấp D, chủ thần liền kích hoạt niệm lực. Vốn có thể cường chế mở rộng, tốn 400 điểm, nhưng Cổ Tiểu Ngốc nhớ là nếu cường chế, tính nguy hiểm lớn lại ảnh hưởng tới khả năng phát triển sau này. Tiếc là trước mắt niệm lực còn thấp.

Đợi mọi người đổi xong, Trương Kiệt cười nói: "Mang theo nữ nhân của các ngươi, đến nhà ta để chị dâu làm đồ ăn, đây là cấp bậc đầu bếp trưởng nhé, ha ha, chủ thần chưa bao giờ keo kiệt về mặt ăn uống, ngươi muốn ăn cái gì thì tạo trong phòng bếp, đi thôi đi thôi, bắt đầu từ buổi chiều, các ngươi phải huấn luyện cùng ta."

Nữ nhân của Trương Kiệt rất đẹp, tóc dài đen màu mực, lông mày nhỏ nhắn, đôi mắt đẹp long lanh, mặc sườn xám lam toát lên vẻ thanh lịch, phong tình vạn chủng. Cổ Tiểu Ngốc muốn trở thành mỹ nữ loại này, tiếc là hiện tại chỉ có thể nằm mơ. Cô hâm mộ nhìn, ánh mắt Trương Kiệt càng nguy hiểm hơn. "Hu hu, tôi không có ý đồ gì với chị dâu, Trương Kiệt, anh đừng dùng biểu cảm làm thế nào để xử lý tôi được không?" Cổ Tiểu Ngốc kêu thảm thiết trong lòng. Trịnh Xá và Lý Tiểu Nghị vẫn tạo người giống trong nguyên tác, chẳng qua tố chất mạnh hơn một chút. Trên cơ bản, bọn họ vẫn tạo nữ nhân để ngắm nghía thường thức.

Cơm nước xong, Cổ Tiểu Ngốc nói cho mọi người, cô định về resident evil để huấn luyện, tiện thể mua vũ khí, mọi người cũng đồng ý. Cổ Tiểu Ngốc dùng 10 điểm để chủ thần sắp xếp cho mình tới huấn luyện ở doanh trại bộ đội đặc chủng, dùng 100 điểm để đổi tinh thông ngôn ngữ, lại dùng 200 điểm mua chứng minh thư và chi phiếu trong phim kinh dị, cô định là 1000 vạn, lại đổi chút vàng, đặt trong tu di. Sau đó cô dùng 1000 điểm đổi sách tu luyện niệm lực và một bộ nội công tâm pháp, một bộ bí tịch thái cực quyền, chuẩn bị luyện trong phim kinh dị. Đổi 150 ngày, Cổ Tiểu Ngốc nghèo túng bắt đầu kiếp sống huấn luyện của mình.

Nói thật, huấn luyện kiểu này quả không dành cho người, nếu không phải Cổ Tiểu Ngốc đã đổi thể chất, có lẽ sẽ bị huấn luyện viên hành chết. May mà kết quả huấn luyện không tệ, bởi vì có thân thể mà chủ thần ban cho, mỗi hạng cơ bản Cổ Tiểu Ngốc đều luyện đến mức cao nhất, nội lực và niệm lực tăng lên gấp đôi, thái cực quyền không tệ, xem như có đường lối.

Sau đó là mua vũ khí, khi huấn luyện cô được một người giới thiệu, một mình đi giao dịch. Lúc này, còn lại 3 ngày, mà chỗ mua vũ khí cách điểm trở về mất nửa ngày. Nhưng Cổ Tiểu Ngốc cũng không lo lắng, cho dù bọn họ định chơi xấu, mình cũng có thể lui. Tiếc rằng Cổ Tiểu Ngốc xem nhẹ sự tham lam của con người và sự hung hăng ngang ngược của xã hội đen, đôi phương vốn không mang vũ khí đến đổi, chúng vây Cổ Tiểu Ngốc lại, Cổ Tiểu Ngốc trốn tới mức cừu tử nhất sinh mới phát hiện xã hội đen chặn đường đi. Vốn trở về bằng máy bay chỉ mất nửa ngày, bây giờ lại thành xa không thể tới. Cổ Tiểu Ngốc bị xã hội đen truy đuổi, ném đủ loại phương pháp, cuối cùng không trở về đúng thời gian hạn định, bị chủ thần delete. Cổ Tiểu Ngốc trở thành kẻ may mắn xuyên vào "Vô hạn khủng bố", chết một cách uất ức nhất.

Cổ Tiểu Ngốc không biết là, kỳ thực truy đuổi Cổ Tiểu Ngốc không phải xã hội đen mà là công ty Umbrella. Khi Cổ Tiểu Ngốc tiến hành huấn luyện, biểu hiện không giống người thường làm cho công ty Umbrella chú ý, sau đó công ty Umbrella theo dõi thấy cô có thể lấy ra thứ này nọ từ trong không khí. Thực ra lúc đó là huấn luyện sinh tồn ở dã ngoại, Cổ Tiểu Ngốc lấy đồ từ tu di ra để ăn uống. Từ đó, công ty Umbrella liền lập kế hoạch vây bắt Cổ Tiểu Ngốc. Vì vậy nói, đối trả là sai, phải gặp báo ứng, bạn Cổ Tiểu Ngốc đã học được bài học máu chảy đầm đìa.

Trong không gian, mọi người phát hiện Mâu Cương một đi không trở lại, tất cả cho rằng, đổi về phim kinh dị là một chuyện nguy hiểm, vì thế mọi người không có ý định đổi thời gian nữa.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 4: Vào Alien, Xuyên Thành Lí Suất Tây (1)

Xuyên thành nhân vật phản diện, hu hu hu các vị đại ca, có thể thông qua nhân vật phản diện biểu hiện nội tâm tốt đẹp của tôi hay không?

—— Cổ Tiểu Ngốc

"Trong vòng ba mươi giây tiến vào cột sáng, mục tiêu di chuyển đã khóa, bắt đầu truyền tống tới Alien 1. . ."

"A, thì ra mình vẫn chưa chết sao." Một câu nói đơn giản, lại mang theo sự vui mừng khôn xiết và tim đập loạn vì sống sót sau tai nạn, cho dù thế nào, có thể tiếp tục sống, thật sự quá tốt. Bạn Cổ Tiểu Ngốc trong dạng linh hồn bay quanh mọi người. Khi bị chủ thần delete, cảm xúc không cam lòng giống như con lóc cuồng bạo, thổi quét từng tác thần kinh của cô. Cô vất vả chuẩn bị mọi chuyện để thành một con người hoàn toàn mới trước mặt mọi người, sắp gặp được Sở Hiền, ai ngờ lại lật thuyền trong mương, chết một cách lẳng xệ; giống như khổ luyện vũ đạo mười năm, dùng toàn bộ gia sản mua lễ phục nhưng trước khi vũ hội mở màn lại không có tư cách tham gia, vận mệnh tàn khốc như vậy sao có thể chịu nổi chứ? Cũng may mà không chết. Cổ Tiểu Ngốc cố gắng đè nén sự kích động bởi vì chết đi sống lại này.

Nhưng mà, thân thể mà cô chịu đau khổ cay đắng lại rèn luyện đã mất, nội lực của cô, niệm lực của cô, ngay cả tu di của cô. Vừa nghĩ vậy, không gian tu di bỗng hiện lên trong đầu. Ha ha, không hổ là bảo bối giá trị một chỉ tiết cấp C, (Lúc trước ai chê nó dốt?) nếu không phải không sờ được tu di, Cổ Tiểu Ngốc nhất định sẽ ôm nó rồi hôn mạnh một cái. Trong tu di chỉ có bí tịch, vàng và chi phiếu, (nội lực và niệm lực bên trong đã dùng hết khi chạy trốn) nhưng chỉ từng ấy cũng đủ để đưa trẻ tội nghiệp này vui vẻ rồi.

Cô rút cuộc còn sống để gặp Sở Hiên, Cổ Tiểu Ngốc đắm chìm trong niềm vui sướng khi gặp thần tượng. Bạn này còn ý vào việc người ta không thấy mình, giờ trò với đại tá Sở Hiên vẫn đang nằm hôn mê dưới đất (tuy rằng cô không sờ được), vẻ mặt đáng khinh, tiếng cười vụn vặt, đã không thể hình dung được bằng ngôn ngữ. Sở Hiên bỗng nhiên trợn mắt, Cổ Tiểu Ngốc sợ tới mức rút tay lại, nhìn ánh mắt vô cùng bình tĩnh kia, cô đột nhiên cảm thấy không thể che giấu được gì.

". . . Alien xảy ra ở một thời điểm trong tương lai, trong khoảng thời gian ấy, nhân loại đã có kỹ thuật du hành đường dài giữa các hành tinh, đã di dân tới một số hành tinh trong hệ mặt trời, đáng tiếc là chưa phát hiện được sự sống trong vũ trụ, cho đến khi câu chuyện bắt đầu." Giọng nói bình thản của Sở Hiên vang lên, cái mũi của Cổ Tiểu Ngốc hơi chua, đây là người mà mình tha thiết ước mơ a, Sở Hiên đại nhân kiều ngạo mà u buồn. "Nếu ta còn xuyên vào người khác, cho dù thế nào cũng phải sống qua phim kinh dị này, cứu Sở Hiên." Cổ Tiểu Ngốc trầm hạ quyết tâm.

Cổ Tiểu Ngốc nhìn mọi chuyện họ trải qua, cô xem Sở Hiên không biết chán, cô không thể tưởng tượng được một người như Sở Hiên sẽ chết ở bộ phim tiếp theo.

Sở Hiên đưa ra kế hoạch dùng mồi, mọi người quyết định cho Lí Suất Tây đi Tây Thiên.

Cổ Tiểu Ngốc nhìn Lí Suất Tây cúi đầu im lặng cách đó không xa, thấy vẻ dửng dưng trong mắt thanh niên này, nghĩ tới việc một lát sau Sở Hiên sẽ bị tạc thương mà mình không thể làm gì, cảm giác như bị hóc xương cá.

Sở Hiên giải thích kĩ càng nhiệm vụ cho Lí Suất Tây. Lí Suất Tây nhận lựu đạn, bình tĩnh xoay người sang chỗ khác. Hắn bỗng quay phắt lại, ném lựu đạn về phía sau mọi người, may mà Lí Suất Tây vì khẩn trương nên ném rất xa, mọi người chỉ bị sóng xung kích làm chấn động chứ không bị thương.

Lí Suất Tây nắm chốt lựu đạn, trên mặt căng lộ ra vẻ dửng dưng. Cổ Tiểu Ngốc dù biết không có ích gì nhưng vẫn chắn trước người Sở Hiên. Khi Sở Hiên bị sóng xung kích đánh ngã, đầu đập vào tường, không ngừng chảy máu.

Lí Suất Tây vẻ mặt dửng dưng, liên tục rống giận.

Về mặt của hắn lúc này càng thêm điên cuồng, khuôn mặt vụn vặt, lớn tiếng kêu: "Mẹ nó, vì cái gì muốn tao chịu chết, tao lại không thể oán hận? Đây là đội trưởng hay sao? Đây nghĩ gì vậy! Ông đây không sống được, chúng mày cũng đừng hòng sống, chết cùng với tao đi!" Cổ Tiểu Ngốc chắn trước người Sở Hiên, thống hận sự bất lực của bản thân.

Lí Suất Tây hét to định rút chốt trong tay! Đột nhiên, hắn dừng lại, tự tát vào mặt mình một cái thật mạnh. (Cổ Tiểu Ngốc trong thời khắc mấu chốt mà muốn người chú mục, xuyên qua!)

【Phải để mọi người bất ngờ, nếu không sau đó sẽ bị công kích.】

Mọi người hơi sửng sốt, Lí Suất Tây thờ phào nhẹ nhõm, "Thật có lỗi, tôi hơi kích động, để tôi bình tĩnh đã, nếu mọi người lo lắng, cứ trói tôi lại cũng không sao." Dứt lời, hắn cẩn thận đặt bom xuống bàn. Mọi người đều không phản ứng kịp, chỉ có Sở Hiên nhìn nhất cử nhất động của hắn, tràn ngập vẻ tìm tòi nghiên cứu. Bá Vương nhanh chóng thu hồi bom.

【Trước hết giảm sự uy hiếp của mình đến mức nhỏ nhất, nếu không, bọn họ sẽ có đủ lí do, phớt bỏ mình để giảm đi tính uy hiếp. Huống chi, lựu đạn thứ hai nếu mở chốt sẽ tạc mình, không nên giẫm vào vết xe đổ của Lí Suất Tây trong nguyên tác.】

"Thật có lỗi, bởi vì sự điên cuồng của tôi mà làm phí mất một quả lựu đạn, để tôi bình tĩnh lại có lẽ cần chút thời gian. Muốn trói tôi lại không?" Lí Suất Tây thân nhiên nói, vờn hai tay chờ bọn họ động thủ.

【Chỉ có thể lấy lùi làm tiến, theo tính cách của Trịnh Xá chắc chắn sẽ không đồng ý trói mình lại.】

"Sẽ không, chúng tôi sẽ không trói cậu lại, tuy rằng lúc đó cậu quả thật có phần điên cuồng." Trịnh Xá đi đến bên cạnh, vỗ vỗ vai hắn.

"Cám ơn sự tín nhiệm của anh, Trịnh đại ca, có bị tạc thương không?" Lí Suất Tây cười hỏi, mọi người thấy hắn và lúc trước giống như hai người khác nhau, không biết nói gì.

"Sở Hiên, thật có lỗi, là tôi lấy dạ tiểu nhân đo lòng quân tử, đại tá như anh chắc chưa từng gặp người ích kỷ hèn nhát như vậy."

【Phải giải thích lí do mình không đồng quy vu tận nữa, tỏ vẻ sám hối thành ý.】

"Vì sao anh thay đổi nhanh như vậy, là hai nhân cách sao?" Sở Hiên hỏi.

【Quả nhiên thái độ chuyển hóa nhanh như vậy vẫn rất gượng ép sao?】

Về mặt Lí Suất Tây cứng đờ: "Sao có thể, tôi lúc trước là sợ chết nên văng đầu. Dù gì tôi cũng là đàn ông, mọi người đều sẵn sàng chiến đấu anh dũng mà tôi lại tránh sau mọi người, chuyện như vậy, tôi không làm được. Tôi tưởng rằng mọi người muốn vứt bỏ tôi nên không cam lòng. Nhưng anh đã để lại đường lui cho tôi, tôi cũng không có lí do để oán hận."

Sở Hiên nhìn chằm chằm Lí Suất Tây, lâm vào suy tư. Cổ Tiểu Ngốc đội lốt Lí Suất Tây tìm đập như nổi trống. "Mọi người còn nguyện ý để tôi đi chấp hành nhiệm vụ làm mồi không?"

"Anh có thể cam đoan mình sẽ không lâm vào điên cuồng mà làm hại chúng tôi chứ?" Sở Hiên nói.

【Không hổ là Sở Hiên, đánh thẳng vào điểm yếu, tôi đột nhiên thay đổi nằm ngoài dự tính của anh đi, có thể khiến anh đau đầu, thật là vinh hạnh.】

"Tôi tuyệt đối sẽ không làm loại chuyện này nữa, tôi chỉ có thể hứa hẹn như vậy, hi vọng mọi người có thể tin tôi lần cuối." Ngữ khí nhàn nhạt nhưng biểu cảm của Lí Suất Tây lại trịnh trọng và chân thành.

"Tôi tin cậu!" Trịnh Xá hô to, "Huynh đệ, cậu là đàn ông đích thực!"

Lí Suất Tây nở nụ cười, thật vui vẻ.

【Trịnh Xá quả là người tốt, tại tình huống như vậy còn có thể được tin tưởng, thật làm cho người ta cảm động. Chỉ tiếc là lòng tốt của anh lại khiến Sở Hiên ăn khổ nhiều như vậy.】

"Trịnh đại ca, nếu tôi làm mỗi mà có gì sai sót rồi chết, đừng trách Sở Hiên. Đồng ý và không chấp nhận khác nhau, mọi người có thể sống sót và mọi người đều chết khác nhau. Cho dù như thế nào, Sở Hiên là vì để cho nhiều người có thể sống sót, thân là quân nhân, có lẽ hẳn nói chuyện quá chú trọng tới lợi ích, nhưng hẳn chính là người công bằng. Cho nên, đừng bài xích hẳn, chỉ có tin tưởng hẳn, mọi người mới có thể sống sót."

【Sở Hiên cho dù để tôi đi làm mỗi, đoán chừng sẽ để lại đường lui, quân cờ bắt ổn là tối kỵ trong bố cục. Sở Hiên, có lẽ anh sẽ không để tôi sống, thật kỳ quái, cho dù tôi biết anh có khả năng lớn sẽ để tôi đi chịu chết, tôi lại không hận được. Có lẽ, một khắc trước khi tôi chết, tôi sẽ oán hận. Tôi không phải thánh mẫu, tôi không sống vì người khác, tôi bảo Trịnh Xá đừng bài xích anh, không chỉ là bảo vệ anh mà còn là cảnh cáo. Nói cho anh, tôi biết anh sẽ gian lận trong lựu đạn, nhưng tôi đã tỉnh táo biết được tác dụng của mình và tình thế xung quanh, cho nên nếu muốn tính kế tôi, mong anh đổi cách thức. Tôi chưa chắc đã hận anh, nhưng tôi không muốn chết không giá trị.】

"Lí Suất Tây, cậu. . ." Trịnh Xá kinh ngạc, rõ ràng chính là Sở Hiên làm hắn lâm vào hoàn cảnh này.

"Đáp ứng tôi." Ngữ khí của Lí Suất Tây gần như là cầu xin.

【Trịnh Xá, dù thế nào cũng đừng thương tổn Sở Hiên, hẳn thực sự vì mọi người, công bằng đến mức tính kế chính mình. Nếu anh đáp ứng, cho dù tôi không sống sót, Sở Hiên cũng có thể sống. Vậy thì những người mà tôi yêu thích, cũng có thể sống sót.】

"Được, tôi đồng ý, chỉ cần hẳn không chạm tới điểm mấu chốt của tôi." Trịnh Xá gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 5: Vào Alien, Xuyên Thành Lí Suất Tây (2)

Lí Suất Tây: "Sở Hiên, phiền anh nói kĩ kế hoạch một lần nữa cho tôi."

Sở Hiên nhìn lướt qua hẳn, sau đó giọng nói bình thản vang lên: "Anh phải đứng ở đoạn hành lang mà từ nơi đó có thể nhìn thẳng suốt 100 mét, chỉ cần alien xông tới từ một đầu hành lang khác, anh lập tức kéo kíp nổ, kíp nổ này đã được Bá Vương làm ngắn lại thời gian kích nổ. Khi anh ném về phía alien, nó sẽ nổ mạnh trong không trung, một khi lấy ra lựu đạn liên hợp anh nhất định phải chạy về phía sau, nhớ kĩ, đường chạy của anh tới chỗ rẽ thì rẽ trái, mỗi một hành lang đều phải chạy về bên trái. Như vậy, vòng cuối cùng anh sẽ chạy về đây, alien đuổi theo anh sẽ bị tạc thương, nó sẽ bị tường cách ly đằng sau anh ngăn lại, cho nên anh chỉ cần chạy nhanh qua tường cách ly, lúc đó anh sẽ an toàn."

Cổ Tiểu Ngốc nghe Sở Hiên đích thân giải thích, có cảm giác chết mà vinh. Nếu ta chết, coi như là hi sinh vì quần chúng, vậy, ta có được xem như anh hùng hay không?

"Sở Hiên, tôi hi vọng anh đồng ý với tôi một điều." Lí Suất Tây trịnh trọng nói.

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính: "Nếu không ảnh hưởng tới lợi ích của mọi người, tôi có thể xem xét."

Lí Suất Tây tiến sát vào, nhỏ giọng nói bên tai Sở Hiên: "Tôi biết anh không quan tâm đến cái nhìn của người khác, cho nên anh cũng không ngại dùng thủ đoạn, nhưng tôi hi vọng anh đừng tính kế Trịnh Xá, không nên thương tổn hẳn. Cho dù là vì ích lợi của tập thể hay vì Trịnh Xá, đừng gây thương tổn đến Trịnh Xá và người mà hẳn để ý. Đây là thỉnh cầu của tôi, anh có thể đồng ý không?"

(Sở Hiên, anh sẽ không biết rằng, tôi nói như vậy, thực ra không phải vì Trịnh Xá mà là vì anh. Nếu không phải vì anh gián tiếp làm La Lệ bị thương, Trịnh Xá sao có thể dễ dàng vứt bỏ anh như vậy.)

"Yêu cầu của anh, điều kiện không xác định, tôi không thể đồng ý." Sở Hiên từ chối.

(Quả nhiên vẫn không có cách nào, tình tiết sẽ không vì một câu nói của mình mà thay đổi, đã sớm biết rõ nhưng vẫn cảm thấy không cam lòng.)

Lí Suất Tây cả người đầy máu, cầm lựu đạn liên hợp dưới cái nhìn phòng bị của mọi người, nhìn Sở Hiên lần cuối, sau đó đi vào hành lang.

Tuy ta đã mất niệm lực, nội lực và thân thể phải rèn luyện vất vả mới có, nhưng kinh nghiệm và kỹ xảo chiến đấu của ta vẫn còn, phải nhất định sống sót.

Cổ Tiểu Ngốc đứng trong hành lang, chờ alien đi từ một đầu hành lang khác tới, "Ừnh, ừnh, ừnh." Xuất hiện rồi! Cổ Tiểu Ngốc nhanh chóng kéo kíp nổ, xoay người chạy như điên, có kỹ xảo và không có kỹ xảo khác nhau ở chỗ, cùng một thân thể nhưng tốc độ có thể nhanh gấp đôi. Lựu đạn liên hợp nổ mạnh giữa không trung, sóng đánh giúp cô chạy nhanh hơn, "Rẽ trái, rẽ trái." Cổ Tiểu Ngốc không ngừng đọc thầm. Nhạc nền chính là tiếng thét của alien và tiếng tường cách ly hạ xuống.

Có hai tường cách ly, phải chạy qua đó trước, Cổ Tiểu Ngốc cảm thấy hô hấp ngày càng khó khăn, tứ chi ngày càng mỏi nhừ, cô đột nhiên nhớ tới tiếng rống của huấn luyện viên "Làm không được thì phải chết!" Nếu còn lựu đạn liên hợp thì tốt rồi, alien đuổi thật sát, đại khái là không thoát được, alien càng ngày càng gần, tại khoảng cách này không bị công kích bởi vì đầu lười của nó bị thương. Phía trước còn một cánh cửa cuối cùng, trước khi ta chạy tới, alien có 70% đuổi theo ta, nếu đợi ta chạy qua cửa, chắc chắn không kịp. Tính tốc độ cửa hạ xuống, không thành công thì sẽ hi sinh, đành phải đánh cược một lần thôi.

"Sở Hiên, hạ tường cách ly xuống." Cổ Tiểu Ngốc nhanh chóng dừng lại, nhắm về phía alien, nhảy lấy đà, duỗi chân, lấy đầu gối alien làm điểm tựa, bay về phía khe hở ngày càng hẹp giữa tường cách ly và mặt đất. Kế hoạch thật chính xác, động tác thật hoàn hảo, tiếc rằng, Cổ Tiểu Ngốc tính sai một việc, thân thể cô đang dùng là của phế vật Lí Suất Tây, lực bật của hân và của thân thể lúc trước hoàn toàn không ở cùng một cấp bậc. Cho nên, một màn bi kịch xuất hiện, Cổ Tiểu Ngốc lấy tư thế nhảy hoàn mỹ về phía tường cách ly, còn chưa đụng tới mép tường đã hạ xuống. Chủ nghĩa Mác nói hết thảy mọi việc xuất phát từ thực tiễn quả là đạo lý. Kết cục của việc không học giỏi chủ nghĩa duy vật, nhìn Cổ Tiểu Ngốc là biết.

Phản ứng của Cổ Tiểu Ngốc coi như nhanh nhẹn, khi cô hạ xuống, chống hai tay, chân giẫm xuống, lại nhảy lên. Nhưng alien cũng không phải ngồi không, một cái đuôi vung tới, thân thể Lí Suất Tây lập tức bay từ đầu hành lang này tới đầu hành lang khác, mà tường cách ly mà cô tâm niệm cũng không phụ sự mong đợi của mọi người mà đóng lại. Vì vậy, trong gian phòng nhỏ nhỏ chỉ còn một alien bị tạc nửa chết nửa sống và một Cổ Tiểu Ngốc bị đuôi alien đập tới mức bán thân bất toại.

Cổ Tiểu Ngốc muốn đứng lên nhưng hình như con alien đã làm gãy xương sống của cô, quả nhiên anh hùng không dài mệnh. . . Cổ Tiểu Ngốc nhìn màn ảnh giám thị cười, quyết định trước khi chết phải đùa giỡn trai đẹp, nói câu "Có tâm giết giặc, xoay chuyển trời đất!" (thủ thơ tuyệt bút trong ngục của Đàm Tự Đồng). Sau đó, cô lấy ra chủy thủ mà Bá Vương đưa, cắt cổ quy thiên.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 6: Vào The Grudge, Xuyên Thành Lục Nhân Giáp (1)

Cho dù biến thành quỷ, chị đây cũng là loại buru hân nhất.

—— Cổ Tiểu Ngốc.

"Trong vòng ba mươi giây tiến vào cột sáng, mục tiêu di chuyển đã khóa, bắt đầu truyền tổng tới The Grudge. . ."

"A, thì ra mình bắt từ." Bạn học Cổ Tiểu Ngốc không có tí sáng tạo nào, vẫn bay xung quanh mọi người dưới dạng linh hồn. Cổ Tiểu Ngốc nhìn bốn phía, ừm, Bá Vương vẫn chết, thật đáng tiếc. Không biết Sở Hiên và Trịnh Xá đã xích mích chưa?

Sở Hiên đứng lên: ". . . Cứ như vậy đi, phim the grudge tôi đã xem qua, tỷ lệ sống sót trong bộ phim kinh dị này không hề liên quan tới nhân số, cho dù có chạy trốn ra nước ngoài cũng bị giết, cho dù bên cạnh có mấy chục hộ vệ kết quả cũng như vậy. . . Tôi rời khỏi đoàn đội, nếu chúng ta còn sống gặp lại nhau. . . Trương Kiệt, đồ ăn chị đầu làm, màu sắc thật đẹp mắt."

Cuối cùng vẫn tách ra, đã bảo anh đừng tính kế Trịnh Xá mà vẫn không nghe, không nghe lời người già dạy thì phải chịu thiệt thôi. Thằng bé hư hỏng không tiếp thụ ý kiến này, (dám nói Sở đại tá như vậy, mi sẽ bị hân xử lý!) Cổ Tiểu Ngốc than vãn sau đó đuổi theo Sở Hiên.

Sở Hiên và Arnold đeo ba lô quân dụng tới tiệm nét, Sở Hiên ấn bàn phím cách cách làm Cổ Tiểu Ngốc hăm mộ roi nước miếng tí tách. Không lâu sau, Sở Hiên tới một khách sạn gần khách sạn Dương Quang (khách sạn mà bọn Trịnh Xá ở). Sở Hiên tiếp tục lên mạng, Cổ Tiểu Ngốc tiếp tục háo sắc.

Cổ Tiểu Ngốc khoanh chân ngồi cạnh Sở Hiên, nhìn về chuyên chú lúc đang nghe trộm điện thoại của hân, tâm tình cũng bình ổn. Sở Hiên sẽ chết trong bộ phim này, ta có cứu được hân không? Hình như ta không thể không chế mình xuyên không, mà đối tượng xuyên không, có những điểm sau đây:

1, Đầu là người mới hân phải chết trong nguyên tác nhưng có ảnh hưởng quan trọng tới sự phát triển của cốt truyện.

2, Xuyên khi cảm xúc của bọn hân vô cùng kích động

3, Đầu là nam

4, Xuyên lúc ta ở gần đó.

5, Đầu rất sợ chết.

6, Tổ chất thân thể rất phế vật.

7, Đầu ở gần bạn Trịnh Xá.

Như vậy theo đó mà suy đoán, nếu mình còn xuyên không lần nữa, tỉ lệ lớn sẽ xuyên thành một trong ba học sinh đại học kia, vậy mình phải bay quanh bọn họ sao? Tiếc quá, nếu mình lưu lại, như vậy có khả năng sẽ xuyên thành Arnold. Cổ Tiểu Ngốc lẩm vào rồi rầm.

Ba ngày nhanh chóng trôi qua, Cổ Tiểu Ngốc và Sở Hiên chủ yếu ở trong khách sạn, có một lần Cổ Tiểu Ngốc đi ra ngoài để nhớ kĩ đường tới khách sạn Dương Quang. Khi ba học sinh kia cùng Minh Yên Vi dạo phố, cô bay qua một lần nhưng xuyên không thành. Cô phần nộ bay về, khi về lại phát hiện Sở Hiên không có ở khách sạn, cô nhớ rằng Sở Hiên có lẽ đang ở trên sân thượng liền vội bay lên, quả nhiên tìm được Sở Hiên đang nghe lén. Nhịp tim hoảng loạn của Cổ Tiểu Ngốc cuối cùng ổn định lại.

Tình tiết đã phát triển tới đoạn phản bội kia sao?

"Rời đi cái rầm! Chúng mày biết 'thứ kia' khủng bố tới mức nào không? Không có kinh phạt chúng tao thà chết còn sướng hơn, mẹ nó, vì sao chúng mày lại đuổi theo? Vì sao không để tao mang kinh phạt đi? Chúng mày lợi hại như vậy, vì sao không đưa kinh phạt cho người yếu hơn! Phi! Cái gì mà đặt kinh phạt trong phòng khách thì mọi người đều có thể phòng ngừa chứ, rõ ràng chính là mấy tên tư thâm giả (người đã trải qua mấy bộ phim kinh dị) chúng mày muốn chiếm lấy nó, ông chủ cả nhà chúng mày!"

Cổ Tiểu Ngốc đột nhiên cảm thấy hoảng hốt.

Kinh phạt không thể nghịch chuyển, rơi xuống đường quốc lộ, trang giấy bay theo gió.

"Không!"

Trịnh Xá vùng chúi thủ bỏ về phía đầu Thuận Chúng Đình. Sau đó mắt hắn đỏ ngầu nhìn về phía Lục Nhân Giáp đang kiểm kẹp Minh Yên Vi.

Cô Tiểu Ngốc cứng người, đúng lúc này lại xuyên thành Lục Nhân Giáp, Trịnh Xá tuyệt đối không bỏ qua cho mình, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ?

Lục Nhân Giáp đúng lúc này run rẩy không ngừng, vẻ mặt của hắn gầy gò mà vặn vẹo, hắn nhìn chằm chằm Trịnh Xá, khó khăn mở miệng: "Mau, mau dẫn Minh Yên Vi đi, tôi không khống chế được lâu. A. . . Anh còn thất thần làm gì? Tôi không khống chế được nữa!"

Lục Nhân Giáp dường như đang dùng sức lực toàn thân di chuyển súng lục đang kề vào đầu Minh Yên Vi đi, "Tiên nhân Kayako, có giỏi thì trực tiếp giết tao, không chế chúng tao tự giết lẫn nhau thì thú vị lắm phải không, ông đây không hề mảy may được như ý!" Dứt lời, đẩy Minh Yên Vi ra, dí khẩu súng vào đầu mình nhưng tay lại run rẩy kịch liệt như khó khăn khống chế được.

Tất cả mọi người bị cảnh tượng trước mắt kích động, nhất thời không phản ứng kịp. Trịnh Xá nhìn Lục Nhân Giáp hoàn toàn thay đổi như một người khác, không biết xử lý thế nào. Thì ra bọn họ bị Kayako khống chế sao?

"Trịnh đại ca, đừng giết luôn, chém tứ chi của tôi là được, nếu không anh sẽ bị delete vì trừ điểm!" Lục Nhân Giáp khó nhọc mở miệng.

Đột nhiên, vẻ mặt của hắn trở nên tà ác vặn vẹo, giọng nói cũng trở nên lạnh lạnh chói tai, "Ha ha ha, không muốn chết trong tay đồng bọn sao? Ha ha, mi xem, người đồng ý bảo vệ mi đang nghĩ nên giết mi thế nào đây. Ha ha, các người đều phải chết. . ."

Ngữ khí bỗng trở nên sục sôi: "Biến, tiên nữ nhân, mày bị chồng phản bội là xứng đáng, ông có chết mày cũng đừng hồng tốt hơn. . ."

Đột nhiên lại biến thành giọng nói tà ác lạnh lạnh: "A! ! ! . . . Thế nào? Mi định làm thế nào. . . Hừ, ta sẽ còn tìm đến các người. . ."

Nói xong, Lục Nhân Giáp ngã xuống đất, dường như không còn chút sức lực nào.

Trịnh Xá đi lên phía trước nhìn thanh niên trước mắt.

Lục Nhân Giáp cười gượng: "Đừng lo lắng, ả đã rời đi. Nhưng mà tôi nghĩ mình không thể ở lại nữa, nếu ả lại thông qua tôi làm chuyện gì thì hỏng bét."

Trịnh Xá nhìn sắc mặt trắng bệch của hắn, không biết nói gì cho phải.

"Đừng tự trách, anh làm rất đúng, là tôi lá gan nhỏ mới bị ả khống chế. Chúng ta nên vì những chuyện mình làm mà trả giá. Tôi rất hối hận, tôi không giúp được gì cả, còn làm hỏng kinh phạt mà mọi người vất vả tìm. . ." Giọng nói có phần nghẹn ngào.

"Lục Nhân Giáp, đây không phải lỗi của cậu. . ." Trịnh Xá không đành lòng nhìn về cố kiên cường của thanh niên.

"Trịnh đại ca, chờ tôi khôi phục sức lực, tôi liền rời đi, cảm ơn mọi người đã chiếu cố tôi trong thời gian này, Lục Nhân Giáp tôi rất xin lỗi mọi người."

Mọi người thấy thanh niên kia ra sức chống người lên, bóng dáng đơn độc rời đi, ánh mắt không khỏi ướt át.

"Cậu không cần thiết phải rời đi mà." Trịnh Xá cuối cùng vẫn mềm lòng.

"Tôi không thể vì an toàn của mình mà đặt mọi người vào nguy hiểm, ừm, đưa cho tôi một cái bộ đàm đi, nếu tôi bị tập kích thì sẽ nói tình huống gặp được cho mọi người, coi như là bù lại sai lầm của tôi."

"Cậu. . ." Trịnh Xá thực sự rất muốn giữ hấn lại, nhưng hấn không thể không lo lắng cho đội viên nên đành đưa bộ đàm cho Lục Nhân Giáp.

Lục Nhân Giáp run rẩy đứng lên, thân hình yếu ớt giống như phiêu tán trong bóng đêm. "Tôi đi đây, thật sự, rất xin lỗi."

Trịnh Xá kéo lại Lục Nhân Giáp định xoay người rời đi, nhét một ít đạn dược và lá bùa vào trong tay hấn. "Nhất định phải sống sót!"

Thanh niên yếu ớt mà kiên cường cười xin lỗi, xoay người rời khỏi tầm nhìn của mọi người.

Ai cũng không ngờ, bóng dáng cô đơn kia, lúc này đang nghĩ "Kỳ thực mình nói linh tinh cũng có khả năng đoạt giải oscar a!"

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 7: Vào The Grudge, Xuyên Thành Lục Nhân Giáp (2)

Phải nhanh tới chỗ của Sở Hiên, nếu không hấn sẽ gặp nguy hiểm. Cổ Tiểu Ngốc nhớ rằng sau sự kiện phân bội, Sở Hiên và Trịnh Xá vừa nói vài câu đã bị tập kích, đáng chết, sao phụ cận ngay cả xe taxi cũng không có. Cô vừa nghĩ vừa chạy nhanh hơn.

"Trịnh đại ca, tôi bị tập kích. Có một nữ nhân trắng bệch xuất hiện, di chuyển không nhanh." Cổ Tiểu Ngốc vừa chạy tới mái nhà vừa dựa theo nguyên tác mà nói dối. Cô nhớ rằng lúc bắt đầu tập kích thực sự thì sẽ mất tín hiệu nên đành báo tin ngay lúc này. Mục đích cô hỏi bộ đàm từ Trịnh Xá không phải là nói tình báo cho họ mà để Trịnh Xá biết mình bị tập kích, theo tính cách của hấn, có tỉ lệ 50% sẽ tới cứu mình.

"Lục Nhân Giáp, cậu ở đâu?" Trịnh Xá không do dự hô to.

"Tôi ở gần khách sạn Dương Quang. . . Trên sân thượng khách sạn phụ cận. . . Sân thượng khách sạn. . ."

"Đừng sợ, tôi tới ngay lập tức, phải tới như thế nào?" Nghe thấy tiếng người nhắc nhở Trịnh Xá có thể là cạm bẫy.

"Từ khách sạn đi ra rồi rẽ phải. . ." Không tốt, tín hiệu biến mất rồi. Cổ Tiểu Ngốc ra sức chạy lên sân thượng, cô không dám dùng thang máy, sợ có gì ngoài ý muốn.

Khi Cổ Tiểu Ngốc lên tới sân thượng thì đã là vòng thứ ba.

Một cái tay trắng bệch vươn tới cổ Sở Hiên, trong nháy mắt sắp va chạm, ánh mắt của Sở Hiên biến đổi, nhanh chóng lộn một vòng, súng lục trong tay không ngừng nhả đạn, khi hấn hạ xuống đất, nữ nhân trắng bệch đứng sau hấn đã bị bắn thành mảnh nhỏ, không, hấn là vỡ tan không xuất hiện nữa.

Cô nhanh chóng nhặt vũ khí của Arnold lên, vọt tới bên cạnh Sở Hiên, "Tôi cùng anh."

Sở Hiên nhìn hấn, tiếp tục trầm tư "Vẫn không có điểm thương, chẳng lẽ đây là ám chỉ. . ."

Bỗng nhiên bốn phía truyền tới tiếng nổ lớn, bốn phía sân thượng có cánh tay trắng bệch không ngừng vươn lên, hơn trăm nữ nhân trắng bệch từ bốn phía sân thượng trèo lên, chúng nó phát ra tiếng cười khanh khách rồi bò về phía bọn họ.

"Mỗi lần giết chết một đợt, đợt quý hồn tiếp theo càng mạnh hơn. . . Trước mắt đã giết ba lượt, như vậy lúc này chính là lượt thứ tư sao?"

Cổ Tiểu Ngốc và Sở Hiên bắt đầu nổ súng.

"Nếu mở tứ giai thì tốt rồi, ta nhất định sẽ thay đổi gen, biến thành godzilla, cắn chết ả." Cổ Tiểu Ngốc có ý lớn tiếng nói. Không có gì bất ngờ xảy ra, tay Sở Hiên run lên rồi trở lại bình thường. Cho dù thế nào, trước hết phải làm Sở Hiên có khát vọng sống mới được. Tuy rằng cách thức lộ ra tin tức thật vụng về, nhưng hiện tại không quan trọng nhiều như vậy.

Sở Hiên giải quyết xong bên hấn, quay đầu, ngạc nhiên khi thấy bên Cô Tiểu Ngốc cũng đã giải quyết sạch sẽ.

"Đợt thứ tư!"

"Không! Không có điểm thưởng, không có gì nêu lên, còn có thể tiếp tục. . ."

Bỗng nhiên phía trước bọn họ sáng ngời, trên sân thượng xuất hiện cửa giấy theo phong cách Nhật Bản, thoát nhìn giống như cửa nhà bình thường, cánh cửa dần dần mở ra, đằng sau là một căn phòng bình thường, bên trong có một nữ một nam đang tranh chấp.

Người đàn ông kia không ngừng đánh người phụ nữ, tiếp theo hấn lấy một con dao trên bàn đâm về phía nàng, máu tươi chảy ròng ròng, nàng không thể tin tưởng lớn hai mắt rồi ngã xuống đất, mà người đàn ông kia cũng không vì vậy mà ngừng tay, ngược lại hấn bắt đầu chặt chân tay của người phụ nữ kia, cả người nàng run rẩy không ngừng, chỉ có cặp mắt kia mở to nhìn Sở Hiên. Bộ dáng của nàng hoàn toàn giống như quỷ hồn trắng bạch lúc trước, khuôn mặt nhuộm đầy máu tươi vô cùng dữ tợn.

"Xuất hiện cảnh tượng trước khi chết của Kayako." Cô Tiểu Ngốc di chuyển hai bước tới cạnh Sở Hiên, dán bùa hộ mệnh vào người mình và Sở Hiên.

Khi người đàn ông kia quay phắt lại, Sở Hiên nâng súng bắn, đạn linh loạt xuyên thấu qua thân thể hấn.

"Ào giác? Hay là. . ."

"Tôi đi qua, trong nháy mắt hấn công kích tôi thì bắn thử xem" Cô Tiểu Ngốc đi lên phía trước. Người đàn ông kia từ từ tiến về phía cô rồi vung dao lên. "Pằng pằng pằng." Sở Hiên nổ súng. Cô Tiểu Ngốc xoay người tránh một đao sắc bén kia, bùa hộ mệnh bởi vì động tác mạnh mà rơi xuống đất, T T, ta hận đồ dỏm. Tuy rằng người đàn ông kia bị Sở Hiên xử lý nhưng quần áo trước ngực và thịt của cô vẫn bị rách một khối, đồ lưu manh, sắc quý! Vải che ngực hoàn toàn không còn tí gì. . . Cô Tiểu Ngốc bỗng cảm thấy bụng nôn nao, từ nơi đó truyền đến cảm giác trường bụng, đáng ghét.

"Khi công kích bình thường không có hiệu quả, chỉ có thể khi hấn công kích trong nháy mắt mới có thể công kích." Sở Hiên tổng kết.

"Bộ vị bị công kích dường như vào trong ruột tôi rồi." Cô Tiểu Ngốc nói.

"Đợt thứ năm. . . Kết thúc!"

Cô Tiểu Ngốc bỗng cảm thấy nội tạng mình không ngừng co rút, máu bắt đầu phun ra từ trong miệng và mũi, tiếp theo cô phun ra một búng máu đen, trong máu đen còn có vô số mảnh nội tạng nhỏ. Cô nhặt lên lá bùa trên mặt đất nhưng không có gì chuyển biến, cô đau đến mức ngã nhào xuống, run rẩy không ngừng. Vì vậy mới nói mua thuốc phải xem kĩ là dùng bên trong hay thoa ngoài da a, không biết thương thức thì kết cục sẽ giống như Cô Tiểu Ngốc.

"Đây là đợt thứ sáu sao? Từ trong thân thể công kích nội tạng. . ." Sở Hiên bước nhanh tới, lấy ra chủy thủ, "Nhịn xuống, đừng nhúc nhích." Hấn mổ bụng Cô Tiểu Ngốc ra. "Đau. . ." Cô Tiểu Ngốc nước mắt ròng ròng nhìn mình bị mổ bụng.

Sau khi bụng của cô bị mổ ra, từ bên trong trào ra máu đen, thịt nát và mảnh nhỏ nội tạng bỗng tuôn ra, "Ruột tổn hại 80%, nội tạng tổn hại 20%, hầu hết các bộ phận nội tạng đều xuất huyết. Trong vòng mười phút không được cấp cứu, khả năng tử vong là ngoài 90%." Hấn lấy ra thuốc cầm máu xịt vào nội tạng của Cô Tiểu Ngốc rồi dùng băng vải quấn quanh eo cô. Cô Tiểu Ngốc đau không nói nên lời, nghĩ rằng, coi như đây là lần đầu tiên tiếp xúc thân mật với Sở đại nhân. (Đây là lúc nào, mi còn nghĩ linh tinh.)

Cách bọn họ không xa, một nữ nhân trắng bạch cao mười mét chậm rãi đứng lên, nàng ta chính là nữ chính trong the grudge, chủ thể chú oán Kayako.

"Ngực. . . Nhược điểm. . ." Cô Tiểu Ngốc khó khăn mở miệng, lại phun ra một búng máu.

"Ngực là nhược điểm sao? Quỷ hồn loại lớn. . . Sức mạnh cũng hơn trước. . ." Sở Hiên đứng trước Cô Tiểu Ngốc. Không ngừng bắn về phía ngực Kayako. Nhưng đạn linh loại dường như không tạo thành thương tổn lớn cho nó, ngực nó không ngừng khôi phục hoàn hảo.

Nó bắt đầu cười khanh khách đi về phía họ, tốc độ kia vô cùng nhanh chóng, mắt thấy nó càng gần, Sở Hiên lại đứng trước người mình không nhúc nhích, Cô Tiểu Ngốc cuống quýt hô to, "Sở Hiên, lùi về sau, mặc kệ tôi."

Sở Hiên rút cuộc lùi về sau trước lúc Kayako tiến đến, Cô Tiểu Ngốc vào trong phạm vi công kích của nó, cô cảm thấy khí lực cả người mình đều bị hút đi, sắp chết sao? Minh hấn sẽ sống lại ở phim kinh dị đằng sau.

"Sở Hiên, anh hãy tự do. . ." Đã muốn nói câu di ngôn này từ lâu, Cô Tiểu Ngốc nghĩ vậy, cảm thấy hồn phách của mình dần rời khỏi thân thể.

Mà cảnh tượng Sở Hiên nhìn thấy là, từ thân thể Lục Nhân Giáp, hồn phách của một cô gái bị hút vào thân thể Kayako.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 8: Vào The Grudge, Xuyên Thành Lục Nhân Giáp (3)

Mẹ nó, sao ta lại quên bị Kayako xử lý thì sẽ bị hấp thu hồn phách chứ, hu hu, chết chắc rồi, nếu sớm biết, có lẽ ta sẽ không mỷ nữ cứu anh hùng tích cực như vậy. Sở đại tá, tuy rằng anh sống sót tôi rất cao hứng, nhưng tôi không muốn biến thành tiểu đệ của Kayako a, lại còn hòa làm một với nàng, tuy hai mà một, trong người có ta, trong ta có người. Chết chắc rồi, chết chắc rồi, hồn phách bị hút mất thì xuyên kiểu gì, làm không tốt còn bị Trịnh Xá đâm, bị hồng viêm đốt, sau đó tan thành mây khói, trọn đời không được siêu sinh. Hu hu hu. . . Ta không muốn a. . .

Không, không được tuyệt vọng, dựa vào cái gì mà cùng là quỷ nhưng Kayako lại lợi hại hơn ta! Mì có thể hấp thu ta, chẳng lẽ ta không thể sao? Cổ Tiểu Ngốc bắt đầu thử hút hồn phách xung quanh vào, dùng phương thức niệm lực không được, dùng nội lực vẫn không được, mặc kệ, tu đi, hút cho ta! Cổ Tiểu Ngốc bỗng cảm thấy vô số linh hồn nhảy vào trong cơ thể mình.

Sở Hiên nhìn, hồn phách cô gái kia không giống hồn phách xung quanh, mặc dù ở trong cơ thể Kayako nhưng lại độc lập. Biểu cảm của cô vô cùng sinh động, lúc thì uể oải, lúc thì hung ác. Bỗng nhiên, cô gái kia dường như đang nói gì đó, sau đó lấy cô làm trung tâm, thân thể Kayako biến thành lốc xoáy lao về phía ấy. Không lâu sau, trước mắt cũng chỉ còn Kayako kích cỡ bình thường và cô gái kia.

Vô số cảm xúc đánh sâu vào đầu mình, Cổ Tiểu Ngốc cảm thấy không hề tỉnh táo, dục vọng bị phóng đại vô hạn, ta muốn giết Kayako, giết ... giết ... giết ...

Cô gái vẽ mặt tàn nhẫn phóng về phía Kayako, Sở Hiên ngừng bắn, lui về phía sau vài bước, im lặng nhìn. Cô gái bắt đầu ra sức đánh Kayako, phương thức công kích của Kayako dường như không có hiệu quả với cô gái nhưng cô gái cũng không có cách nào tạo thành vết thương trí mệnh cho nàng. Đây là kỹ năng đánh nhau kịch liệt trong quân đội, cô gái bẻ các đốt tay của Kayako. Đây là thái cực, Kayako bị một chương của cô gái đánh bay. Cô gái nhảy lên lưng Kayako giẫm giẫm, nhảy nhảy. Lúc Kayako bị cô gái ngược đãi gần như tàn tạ, cô gái kéo Kayako về phía Sở Hiên: "Đánh vào ngực!" Sở Hiên lưu loát nổ súng, bắn, Kayako cuối cùng cũng chết. "Giết chết chủ thể chú oán Kayako một lần, đạt được một chi tiết cấp B, thưởng 5000 điểm." Giọng nói của chủ thần truyền tới. Sở Hiên thở phào nhẹ nhõm.

Đầu Cổ Tiểu Ngốc vẫn hỗn loạn như cũ, cô bây giờ hành động hoàn toàn theo bản năng.

Cổ Tiểu Ngốc nhìn về phía Sở Hiên, "Sở Hiên?"

Sở Hiên gật đầu. "Có chuyện gì?"

Cổ Tiểu Ngốc đi lên phía trước, kéo Sở Hiên đi xuống lầu, tay cầm súng của Sở Hiên giật giật nhưng không có động tác gì nữa. Bùa hộ mệnh không bị thiêu đốt, có nghĩa là cô ấy không có ác ý hay không phải là quỷ? Sở Hiên nhìn đôi tay nhỏ bé kia, suy tư.

Ở phía sau bọn họ là Trịnh Xá đến trễ, hẳn chỉ thấy thi thể của Lục Nhân Giáp trên mái nhà.

Tại phòng Sở Hiên trong khách sạn, Cổ Tiểu Ngốc nhìn Sở Hiên đang ngồi trên giường, cười ngây ngô. "Sở Hiên a, đúng là Sở Hiên a. . . Rất muốn. . . Rất muốn. . ." (Cổ Tiểu Ngốc, rốt cuộc mì muốn làm gì Sở Hiên?) Sở Hiên nhìn đứa nhỏ cười ngu ngốc trước mặt, bắt đầu suy nghĩ. Tư liệu không đủ, không thể phân tích.

Cổ Tiểu Ngốc đột nhiên lấy ra một quyển vở và một cây bút O(∩_∩)O "Sở đại nhân, kí tên một cái!" (Mì thật không biết theo đuổi tình yêu, dục vọng lớn nhất là kí tên thời sao che mặt)

Gọi ta là đại nhân, xưng hô cung kính, có hàm nghĩa đặc thù gì? Kí tên? Là điều kiện tất yếu để công kích hay là. . . (Sở đại nhân, anh suy nghĩ nhiều quá.)

"Phải viết rõ là cho Cổ Tiểu Ngốc nha." Cổ Tiểu Ngốc vui vẻ bổ sung.

"Cô tên là Cổ Tiểu Ngốc?"

"Ừm" (*^__^*)

"Tại sao cô lại biết tôi?"

"Kí tên, kí tên, kí tên. . ." ~(@^_^@)~

"Lúc trước cô bám vào người Lục Nhân Giáp?"

"Kí tên, kí tên, kí tên. . ." o(≥v≤)o

"Vì sao cô muốn tôi kí tên?" (Sở đại nhân, đứa nhỏ này đã trở nên dần dạn, ngoại trừ làm theo dục vọng, cô ta không biết gì cả. Anh hỏi vô ích thôi.)

"Kí tên, kí tên, kí tên. . ." (^o^)/

Vì thế dưới ánh mắt sáng quắc của đối phương, Sở Hiên kí tên, dưới sự nhắc nhở của đối phương, viết lên. "Tặng Cổ Tiểu Ngốc thân ái."

Cỏ Tiểu Ngốc chăm chú nhìn chữ kí mười lần, quý trọng cất nó vào tu đi.

"Cô có vật phẩm không gian hay là năng lực đặc thù?" Sở Hiên hỏi.

"Sở Hiên, Sở Hiên, Sở Hiên. . ." (>^ω^<) Sinh vật đàn độn hết sức phấn khởi, ngồi xổm nhìn chăm chăm Sở Hiên, hoàn toàn bỏ ngoài tai lời nói của Sở Hiên.

Sở Hiên bỗng cảm thấy, so với trí tuệ của mình thì trí tuệ đàn độn càng đáng sợ hơn.

Sở Hiên nhìn một lúc, phát hiện sinh vật vô cùng vui vẻ nhìn mình không có hành động gì nữa, mở máy tính ra, bắt đầu công tác.

Cỏ Tiểu Ngốc đột nhiên di chuyển, cô tắt máy tính, "Sở Hiên, muộn rồi, phải nghỉ ngơi."

"Vậy cô nghỉ ngơi trước đi, tôi sẽ không gây ồn ào." Quý cũng cần nghỉ ngơi sao?

"Sở Hiên, nghỉ ngơi." <(^_0^)> Cỏ Tiểu Ngốc ra về anh không nghe tôi nói, tôi sẽ không bỏ qua.

Vừa rồi đã thử nghiệm qua loại sinh vật không thể khai thông, Sở Hiên sáng suốt không nói nhiều lời, vệ sinh cá nhân rồi đi ngủ. Mặc dù ở dưới ánh mắt có thể so với bóng đèn 100W của người nào đó, đi vào giấc ngủ càng khó khăn hơn.

Buổi sáng tỉnh lại, trên bàn đã bày bữa sáng nhiều màu sắc, nhưng bé gái kia lại không thấy đâu. Biến mất hay tạm thời rời đi?

Kì thực, bạn Cỏ Tiểu Ngốc vẫn đang bay trên không nhưng hiện tại không thể nhìn thấy nữa. Khi mặt trời mọc, khí tức quán quanh Cỏ Tiểu Ngốc đã giảm bớt, Cỏ Tiểu Ngốc cũng khôi phục thần trí, nhớ lại hành động tối qua, cô xấu hổ muốn chết. Cỏ Tiểu Ngốc vội vàng hấp thu lực lượng của linh hồn trong cơ thể, cố gắng để bị kịch ngày hôm qua không phát sinh nữa. (Cô thật sự cho rằng đó là bị kịch?)

Sở Hiên mở bộ đàm "Trịnh Xá, tôi là Sở Hiên, tôi thành công giết chết chủ thể chú oán một lần. Bây giờ tôi sẽ nói rõ tình huống cụ thể cho anh. . . Tình huống cơ bản chính là như vậy, còn có gì không rõ sao?" Sở Hiên quyết định che dấu sự tồn tại của bạn Cỏ Tiểu Ngốc.

"Theo cách nói của anh, Lục Nhân Giáp cùng anh chống lại chú oán sao?" Trịnh Xá hỏi.

"Ừm."

"Hắn có nói gì không?"

"Hắn nói 'Sở Hiên, anh hãy tự do. . .'" Sở Hiên cứng nhắc thuật lại.

Tại đầu kia bộ đàm, mọi người 囧 ngã xuống đất, đây là loại di ngôn không cần bản quyền. . .

Sau đó Sở Hiên không liên lạc với mọi người nữa, hành động một mình, tích cực tìm kiếm thứ khắc chế chú oán. Cỏ Tiểu Ngốc cả ngày bay xung quanh Sở Hiên. Sở Hiên hẳn là đang quan tâm tới vấn đề ghen khóa, cô vui mừng nghĩ.

<(^_~)> <(^_~)> Ta là tuyến phân cách bạn Cỏ Tiểu Ngốc đàn độn cả ngày lẫn đêm <(^_~)> <(^_~)>

(>^ω^<)(>^ω^<). . . . Ta là tuyến phân cách ba ngày nhanh chóng trôi qua. . . . (>^ω^<)(>^ω^<)

(^O^~). . (^O^~). . Ta là tuyến phân cách bạn Cỏ Tiểu Ngốc sẽ không đàn độn nữa. . (^O^~). . (^O^~)

Thời gian: cuối ngày thứ sáu. Địa điểm: trong phòng khách sạn. Nhân vật: Sở Hiên, Cỏ Tiểu Ngốc.

"Nói như vậy, cô bởi vì hấp thu linh hồn chú oán nên tối đó thần chí không rõ, chỉ có thể bị chi phối bởi dục vọng của bản thân (tuy rằng hình thức biểu hiện dục vọng của cô rất kì quái). Mà hiện tại, cô đã tiêu hóa xong lực lượng này, cho nên buổi tối có thể hiện thân mà vẫn bảo trì lý trí của mình?" Sở Hiên tổng kết.

"Đúng vậy." Cỏ Tiểu Ngốc ngồi nghiêm chỉnh để biểu hiện mình rất bình thường.

"Như vậy, rốt cuộc cô là gì, vì sao lúc Lục Nhân Giáp chết, xuất hiện linh hồn của cô?" Vấn đề trọng yếu.

"Tôi nên nói ngay từ đầu đi BULA. BULA. BULA. . ." Dù sao tôi không nói anh cũng đoán được.

Người như Sở Hiên, khó có thể lừa gạt, dù có may mắn lừa được cũng sớm muộn bị vạch trần, đã lừa gạt hẳn một lần thì sau này sẽ không được hẳn tin tưởng nữa. Cho nên, Cỏ Tiểu Ngốc che giấu việc mình là kẻ xuyên không, những việc khác thì đều nói ra.

"Đã hiểu. Vậy vì sao cô phải cứu tôi? Dù là Alien hay The Grudge cô đều rất để ý đến tôi, thậm chí không ngại hi sinh, tuy rằng chưa chắc cô sẽ chết, nhưng theo lẽ thường thì trình độ để ý của cô không nên có."

"Ừm. . . Bởi vì tôi thấy anh là người tốt." o(≥-≤)o Cỏ Tiểu Ngốc đỏ mặt, nhỏ giọng trả lời. (Đưa nhỏ, xét tình trạng tinh thần của người bây giờ, lời của

ngươi không có sức thuyết phục chút nào.)

"Khi chú oán công kích, vì sao cô lại cố ý nhắc tới gien khóa?"

"Tôi muốn ám chỉ với anh gien khóa tứ giai là có thể thay đổi gien, như vậy anh sẽ không tìm chết." Cổ Tiểu Ngốc ngoan ngoãn khai báo.

"Tin tức chân thật sao?" Giọng nói của Sở Hiên hơi run.

"Ừm, vô cùng chân thật." Cổ Tiểu Ngốc trình trọng gật đầu.

Đối thoại khách sáo tiếp tục. . .

"Như vậy, tình huống hiện tại vượt qua dự đoán của cô, cho nên cô cũng không biết mình còn có cơ hội xuyên vào những người khác, cho nên cô hi vọng sau khi tôi về không gian, đổi vật phẩm biến nhân vật thành đội viên để cô rời đi?"

"Ừm, xin nhờ."

"Được, sau khi xác nhận cô không có cách nào xuyên không nữa, tôi sẽ trở về dẫn cô đi."

"Sở Hiên, anh có thể chuẩn bị một bộ trang bị cho tôi không, ví dụ như lương khô, dược phẩm, vũ khí, nếu tôi lại xuyên vào người mới, cũng sẽ bảo đảm hơn." Trải qua sự kiện Máu Cuồng mua vũ khí bỏ mình, Cổ Tiểu Ngốc liền có chứng sợ hãi mua vũ khí.

"Được, tôi sẽ chuẩn bị, trước tối mai tôi sẽ đưa toàn bộ cho cô. Bộ đàm cô cất kỹ, đến lúc đó tôi sẽ gọi cô, nếu cô lại xuyên không thì hãy dùng nó để nói cho tôi."

Cổ Tiểu Ngốc vui vẻ cầm bộ đàm, cảm thấy ngày vật hi sinh vạn năm như mình thành thành viên chính thức sắp đến.

Giải thích khoa học vì sao tu di của Cổ Tiểu Ngốc có thể hấp thu thân thể của chú oán: tu di có khả năng dự trữ năng lượng của thân thể, Kayako hấp thu Cổ Tiểu Ngốc, Cổ Tiểu Ngốc liền trở thành một phần thân thể của Kayako, mặt khác, thân thể Kayako cũng thành thân thể Cổ Tiểu Ngốc. Cho nên, Cổ Tiểu Ngốc có thể hấp thu năng lượng chủ thể (linh hồn) của Kayako.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 9: Vào The Mummy, Xuyên Thành Tàn Chuế Ngọc (1)

Chẳng lẽ ý nghĩa tồn tại của tôi là để lại di ngôn sao?

—— Cổ Tiểu Ngốc.

The Mummy. . . Vào! Vào! Vào! ! ! ! —— Bối hậu linh [1] Cổ Tiểu Ngốc lại lên sân khấu.

[1] Linh hồn đi đằng sau lưng, có thể là thiện linh bảo vệ hoặc ác linh quẩn thân.

"May quá, ta vẫn lành lặn." Bạn Cổ Tiểu Ngốc vì sống còn mà lo lắng hãi hùng n lần, rốt cuộc thờ phào nhẹ nhõm. Sờ sờ cả người, không thiếu tay thiếu chân, cũng không lòi ra cái gì. Nhìn tu di, ngoài mấy tấm phiếu, vài cuốn sách, mấy khối vàng, trang bị nghèo kiết hủ lậu bao gồm một cái chùy thủ, thêm vào là trang bị mà Sở Hiên chuẩn bị. Nhìn trang bị kia, cảm giác hạnh phúc tự nhiên nảy sinh. (nghèo tới đáng thương a. . .) cảm nhận lực lượng của mình một chút, ước chừng chỉ có khoảng 60% so với thời điểm ở The Grudge, hẳn là chưa kịp chuyển hóa hoàn toàn thành lực lượng của mình thì linh hồn đã bị chủ thân delete. (nhóm linh hồn đáng thương, rơi vào tay ai cũng không được chết từ tế. . .)

Khi Cổ Tiểu Ngốc đang xem xét tình huống của mình, Chiêm Lam đã giới thiệu xong về The Mummy.

Cổ Tiểu Ngốc bắt đầu quan sát hoàn cảnh xung quanh, đây là một căn phòng kín hờn ám, ánh sáng chiếu qua song sắt, trong phòng có một chàng trai cao to tóc vàng gục đầu ngồi và năm người cả nam lẫn nữ tóc đen nằm ngủ trên đất. Tư thâm giả ngồi cách bọn họ không xa, Sở Hiên ngồi cách bọn Trịnh Xá khoảng năm mét, nhìn bọn họ thảo luận, không nói một lời. Há? Sao không có Minh Yên Vi ở đây, thì ra. . . Vẫn không thể sống sót sao?

Năm mét, một khoảng cách kì lạ, có thể quan sát, nhưng lại không gần chút nào. Vẫn bị xa lánh sao? Trịnh Xá chưa bị phản bội, sẽ không cảm thấy mình đối xử bình đẳng với người mới là không đúng. Sở Hiên không cần dùng sinh mệnh để đổi lấy tin tức, rất khó làm bọn họ cảm nhận được sự khổ tâm và công bằng của hắn. Tự đại như Trịnh Xá, kiêu ngạo như Sở Hiên, mâu thuẫn của bọn họ, trước mắt không có cách nào hòa giải. Cổ Tiểu Ngốc thờ dài, nhìn Sở Hiên cô đơn, cảm thấy bất lực.

Cổ Tiểu Ngốc tâm tình khó chịu, ngồi xổm bên cạnh Tiểu Hồng Luật, bắt đầu dùng ngón tay chọc vào khuôn mặt trẻ con đáng yêu kia. "Nha, cậu xuất hiện, Trịnh Xá càng không ý thức được tầm quan trọng của Sở Hiên. . ." Vỗ vỗ, sờ sờ, xoa xoa, véo véo. . . (Này này, có chừng mực cho ta, đừng có ý vào không có ai thấy liền muốn làm gì thì làm!)

Năm người mới cuối cùng cũng tỉnh dậy, một nữ nhân trong đó lập tức hét lên, cắt ngang hành động không biết xấu hổ của Cổ Tiểu Ngốc, cô nhìn nhóm người mới trước mắt, suy nghĩ không biết lần này sẽ xuyên thành ai; theo quy luật lúc trước, Tiểu Hồng Luật và Trương Hằng đều không có khả năng, bởi vì lúc trước đều xuyên thành nam, như vậy lần này có khả năng xuyên thành tên đầu bóng hơn bốn mươi tuổi, về mặt dữ tợn hoặc là nam tử đeo kính hơn ba mươi tuổi có vẻ lịch sự kia. Ta không muốn biến thành tên đầu bóng cơ bắp, rồi lệ T-T. . .

Trịnh Xá nói với Chiêm Lam: "Cô nói tình huống hiện tại cho bọn họ đi. . ." Chiêm Lam bắt đầu giảng giải kỹ càng cho người mới về sự tồn tại và quy tắc của chủ thân không gian. Năm người này đều có vẻ kích động và mù mờ.

"Như vậy chúng ta nên giới thiệu một chút. . . Tôi giới thiệu trước, tên tôi là Trịnh Xá, là đội trưởng tạm thời của tiểu đội này."

Quả nhiên, Trịnh Xá không hề phòng bị đám người mới này.

Đại hán đầu bóng về mặt dữ tợn, dữ tợn nói: "Phim kinh dị? Đùa à, ông mày đang ở trong tù, khẳng định là thằng Vương Nhị Cầu kia bán đứng ông, bọn mày đừng có nói linh tinh nữa, ông đây một chữ cũng không tin." Nói xong, đại hán đầu bóng đánh một quyền vào vách tường đất, một quyền hạ xuống tạo thành vết lõm trên đó, thoạt nhìn thì hẳn cũng là loại cường tráng khỏe mạnh.

"Đại hán kia sau đó sẽ vì đùa giỡn phụ nữ mà bị chém, chẳng lẽ ta phải xuyên thành hắn? Không nên a. . ." Cổ Tiểu Ngốc rú thẳm

"Mẹ nó, bọn chúng lại nhốt tao cùng nữ nhân? Không phải là trước khi bắn chết thì để tao vui vẻ chứ? Chẳng lẽ em gái muốn lấy khẩu cung của anh? Muốn biết anh đề thuốc phiện ở thuyền nào thì em hầu hạ anh cho tốt đi, ha ha. . . A!" Đại hán đầu bóng vừa định vươn tay cời quần áo của mỹ nữ kia, Trịnh Xá rút cuộc phản ứng, ném mạnh đại hán vào một góc trong nhà giam.

Trịnh Xá hung hăng nói: "Trong đội chúng ta không cho phép loại cặn bã như vậy tồn tại!"

Đầu bóng dữ tợn quát: "Cái cha mày, mày biết ông là ai không? Dám đánh lên sau lưng ông? Ông đập mày tan xác. . ."

Triệu Anh Không từ nãy im lặng bỗng vọt tới, cắt xuống hai cánh tay của hắn, Trịnh Xá hơi kinh ngạc, định nói gì đó nhưng cuối cùng vẫn không mở miệng.

Cổ Tiểu Ngốc thấy Sở Hiên khề lắc đầu, có lẽ là thất vọng vì Trịnh Xá không có chút tiến bộ nào.

Hắn cầm máu cho đại hán đầu bóng sau đó quay đầu lại nói với bốn người mới: "Chỉ cần các người không uy hiếp tới đoàn đội của chúng ta, chúng ta sẽ không xuống tay với các người. Bây giờ thỉnh các vị nói ra nghề nghiệp trước kia, tuổi tác và sở trường của mình ra, tiếp đó chúng ta sẽ phân chia nhiệm vụ cho mỗi người."

Người đàn ông đeo kính quần áo gọn gàng kia lập tức nói: "Tên tôi là Cao Hồng Lượng, tôi là biên trình viên máy tính, rất am hiểu các chương trình máy tính."

Thanh niên mặt trẻ con kia gái đầu nói: "Tên tôi là Trương Hằng, hiện tại học năm ba đại học, là tuyển thủ dự bị môn bắn cung của thể vận hội Olympic, tôi sử dụng phục hợp cung (loại cung do nhiều lớp dán vào nhau) rất thành thạo, thể lực không tệ."

Đại mỹ nữ quyền rũ vuốt tóc, ngạo mạn nói: "Tôi là Tần Chuế Ngọc, minh tinh điện ảnh, chẳng lẽ mọi người chưa xem phim tôi đóng sao?"

Bé trai quay đầu lại thân nhiên nói: "Tiểu Hồng Luật, mười hai tuổi, bị nghiên cứu trong bệnh viện thần kinh, năng lực dự cảm rất mạnh. . . Tôi tin lời của mọi người."

Sở Hiên đột nhiên hỏi: "Là do trung khu thần kinh và đại não bẩm sinh phát triển sao? Cụ thể là biết trước các gì, tỉ lệ chuẩn xác là bao nhiêu?"

"Đúng vậy, tôi có thể nhận ra khí tức tử vong mà mọi người phát ra, mắt tôi nhìn thấy. . . Thế giới này là màu xám, dự cảm tử vong của mỗi người tôi đều thấy được, màu xám kia càng đậm, khả năng chết càng cao." Tiểu Hồng Luật cười lạnh, hắn nhô xuống một sợi tóc, đặt ở đầu ngón tay rồi thổi nhẹ, cọng tóc bỗng biến mất không thấy.

"Như vậy, hiện giờ dự cảm tử vong của ai là mạnh nhất?" Sở Hiên tiếp tục hỏi.

"Của hắn." Ngón tay của Tiểu Hồng Luật chỉ về phía Trịnh Xá.

Trịnh Xá chưa xốt cười nói: "Là hắn phải chết sao? Hay là có thể sẽ chết?"

Tiểu Hồng Luật giải thích: "Chỉ là có thể sẽ chết mà thôi chứ không chắc chắn phải chết, giống như O'Connell bây giờ, màu xám tử vong của hắn đậm hơn mọi người nhiều. . ."

Sở Hiên không nói chen vào nữa, dường như đang tự hỏi cái gì.

Cổ Tiểu Ngốc nghĩ: Lúc trước Sở Hiên hỏi Tiểu Hồng Luật, hẳn là muốn biết mình có khả năng xuyên vào ai lớn nhất.

Trịnh Xá nói: "Hoan nghênh mọi người gia nhập, chúng ta hãy cố gắng sống sót, tuy rằng rất nguy hiểm nhưng ít nhất chúng ta sẽ không vứt bỏ đồng bạn! Phải nhớ, không thể rời khỏi người này trong vòng 5000 mét. . ."

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 10: Vào The Mummy, Xuyên Thành Tàn Chuế Ngọc (2)

Ba tên lính coi ngục đi từ cửa nhà giam vào, bọn họ kéo vai nam chính O'Connell rồi đi ra ngoài, dường như bọn họ không nhìn thấy mấy người Trịnh Xá, trực tiếp kéo O'Connell ra, cuối cùng ngay cả cửa ngục cũng không đóng.

Trịnh Xá thản nhiên nói: "Được rồi, The Mummy đã chính thức bắt đầu, bốn người chờ một chút." Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía đám người Trương Kiệt và Zero.

"Như vậy chúng ta thương lượng một lát, hiện tại chúng ta nên làm gì. . ." Trịnh Xá bắt đầu dĩ giải đầu.

Triệu Anh Không thản nhiên nói: "Biện pháp giải quyết tốt nhất là. . . Chém đứt tứ chi của năm người kia rồi để lại chỗ này, vậy thì khi gặp công kích của đoàn đội khác chúng ta không cần lo lắng cho người mới không có sức chiến đấu. . . Đây là biện pháp lý trí nhất."

Trịnh Xá phản nộ: "Sao cô có thể nói như vậy chứ, khi tôi mới tiến vào cũng là người thường, sau khi cường hóa mới có thân thủ như hiện tại, dựa vào cái gì vì mình có thể sống sót liền vứt bỏ bọn họ? Chúng ta không chiến đấu được bọn họ thì thôi, hiện tại cô còn muốn làm hại bọn họ vì tư dục của bản thân! Tôi tuyệt đối không cho phép!"

(Bạn Trịnh Xá không hiểu rõ quan niệm đồng đội là gì quả nhiên phản nộ rồi, sẽ không bởi vậy mà bài xích muội muội Anh Không chứ, hiệu ứng cánh bướm của ta vì sao luôn đi theo hướng quý dị.) Cổ Tiểu Ngốc buồn bực về vòng vòng.

Zero cũng nói: "Đây là phép tắc trên chiến trường. . . Hiện tại bọn họ không phải là đồng đội của chúng ta, nếu bởi vì cứu bọn họ mà làm sáu người chúng ta chết, cũng là mất nhiều hơn được. . . Hơn nữa cũng không thể để bọn họ cho đoàn đội đối địch, cứ như vậy, bốn người bị giết hết là mất 8000 điểm, chúng ta phải giết bốn người của đoàn đội đối địch mới bù lại được. . ."

(Zero ca ca là người tốt a, lúc trước Trịnh Xá muốn đánh Sở Hiền cũng là anh ngăn cản, ngài chính là thuốc ổn định [1] trong truyền thuyết a!) Cổ Tiểu Ngốc dựa vào người Zero cọ cọ.

[1] Là thứ có thể giảm bớt phản ứng, bảo trì cân bằng hóa học, làm giảm sức căng bề mặt...

"Cho dù anh nói thế nào, tôi cũng không vứt bỏ bọn họ! Tôi sẽ không ích kỷ như vậy, lấy điểm số để đánh giá giá trị của một người, cho dù mọi người nói đúng, tôi cũng không tham gia vào việc này!" Trịnh Xá kiên trì.

(Bạn Trịnh Xá, bạn chính là hi vọng sinh tồn của vật hi sinh chúng ta! Ôm ôm. . .)

"Nếu sợ đoàn đội khác. . ." Tiểu Hồng Luật lấy mấy cục đá trên tường, bóp nát thành từng khối, hắn vừa chơi vừa nói: "Nếu sợ đoàn đội khác, năm người chúng ta có thể trở thành mồi."

Trịnh Xá kinh ngạc nhìn, vỗ vỗ đầu hắn, an ủi, "Yên tâm, chúng ta sẽ không làm chuyện như vậy!"

Tiểu Hồng Luật ném hòn đá xuống rồi đứng lên, thản nhiên nói: "Vậy thì khi tôi chạy bộ, có thể ôm tôi cùng chạy không? Đúng rồi, chúng ta nói chuyện hơn năm phút rồi phải không? O'Connell vừa bị mang đi có lẽ đã được thả ra rồi."

Mấy người Trịnh Xá lúc này mới nhớ ra, cùng ba người mới chạy ra khỏi nhà tù, mà đại hán đầu bóng kia thì âm lãnh nhìn bọn họ rồi đi rồi đi về một hướng khác.

Giờ phút này trong hành lang nhà tù vây đầy phạm nhân, bọn họ chen chúc ở đó rồi nhìn ra ngoài, ngoài hành lang là một quảng trường, hành lang có hình vòng cung ôm lấy quảng trường, giữa quảng trường là một đài hành hình bằng gỗ, người đứng trên đài hành hình chính là vai nam chính O'Connell.

Sở Hiền đi đằng sau đội ngũ đột nhiên mở miệng: "Chú ý tình huống của O'Connell, để ngừa kịch tình thay đổi."

Trịnh Xá xem như quyết đoán, hắn vội nói với Zero: "Zero, anh có mang súng lục vô thanh không? Đứng chỗ này bắn dây treo cổ, anh nắm chắc bao nhiêu?"

Zero nhìn quảng trường ngoài hành lang một cái, hắn gật đầu nói: "Không thành vấn đề, phương hướng kia tôi có thể nhìn rõ. . . Nếu chỉ là dây thừng, tôi

có thể bắn rơi nó mà không kinh động người khác."

Sau khi cứu O'Connell không lâu, thông báo tên đầu bóng lưu manh đã tử vong nên bị trừ điểm vang lên, Tiêu Hồng Luật vẫn nói không ngớt, Sở Hiên lại im lặng tới mức quỷ dị. Có lẽ Tiêu Hồng Luật cảm thấy bị uy hiếp vì vậy phải ra sức biểu hiện giá trị của trí giả như mình.

Mọi người đi theo O'Connell vào ngõ hẻm, trải qua một phen dụ dỗ đe dọa, cuối cùng O'Connell cũng đồng ý kết bạn đồng hành.

Trong khi đó, Sở Hiên luôn không xa không gần đi phía sau, im lặng ăn táo. (Không biết vì sao, cảm thấy hình ảnh như vậy thật đáng yêu.) Nhìn Sở Hiên không ngừng lấy ra hoa quả màu sắc sặc sỡ, Cổ Tiểu Ngốc đoán rằng hẳn đã đổi vật phẩm không gian, bộ dáng ăn này nọ của Sở Hiên, kỳ thực thật cô đơn. Cổ Tiểu Ngốc cũng buồn bực, tạo thành cục diện như vậy không phải là chủ ý của Cổ Tiểu Ngốc, vì sống sót và ham muốn của bản thân, làm câu chuyện phát triển thành như vậy, tuy rằng không muốn nhưng ngay từ đầu cô cũng không có lựa chọn.

Trước khi cùng nhau xuất phát tới tháp Hamunaptra của thành phố người chết, Sở Hiên rời khỏi đội ngũ một lát, đi mua đồ dùng trên sa mạc và đồ ăn, nước uống. Khi mua mèo, Sở Hiên cũng mua riêng một con. Sở Hiên chắc đã chuẩn bị để tùy lúc rời khỏi đội ngũ. Ở chỗ mà Trịnh Xá không để ý, Cổ Tiểu Ngốc phát hiện Sở Hiên đã bắt đầu chôn bom ở Cairo, cô không thể không cảm thán Sở Hiên mưu tính sâu xa. Kỳ thực tên thật của ngài không phải là Sở Hiên mà là Bin Laden, ở Cairo này còn chưa có chuyện gì xảy ra mà ngài đã sẵn sàng tạc nó rồi.

Cổ Tiểu Ngốc theo đuôi Sở Hiên, nhìn hắn một tay ôm mèo, một tay cầm táo, cảm thấy vô cùng hòa hợp. Cổ Tiểu Ngốc thậm chí thấy ghen với con mèo ru rú trong lòng Sở Hiên, con mèo đáng chết, muốn sắc đẹp không có sắc đẹp, muốn năng lực không có năng lực, trừ bộ dáng trông khỏe mạnh hơn mấy con mèo khác, mi còn có cái gì chứ? Vậy mà được Sở đại tá ôm ấp! Ghen tị chết ta mất! ! !

Trưa ngày hôm sau, O'Connell dẫn mọi người đến cảng Giza ở Cairo, tụ họp với nữ chính Evelyn và anh trai Camahall của cô nàng. Cổ Tiểu Ngốc đề ý rằng lúc Evelyn nhắc tới hai bản kinh thư kia, mắt kính của Sở Hiên lóe sáng, mọi người chung quanh cũng không tự giác run lấy bầy. Ôn ào một lát rồi cuối cùng cũng làm quen với nhân vật chính. Sở Hiên thậm chí còn trò chuyện với Evelyn thật vui, đương nhiên, nội dung nói chuyện chủ yếu là học tập cổ ngữ Ai Cập và truyền thuyết, di tích tồn tại ở thế giới này.

Mười giờ đêm, bọn áo đen sắp bắt đầu tập kích, "Evelyn, cô lấy chìa khóa. . . Lấy bản đồ và khối tròn, Zero, Trương Kiệt, hai người bảo vệ cô ấy. . . O'Connell, đi tìm Camahall cùng tôi, hiện tại hắn đang chơi bài với người Mi phải không? Những người còn lại canh phòng, có việc gì xảy ra thì nghe Chiêm Lam, Tề Đằng Nhất, Triệu Anh Không chỉ huy. . . Đi thôi, cốt truyện bắt đầu rồi!" Trịnh Xá nhanh chóng phân phó.

Cách không xa khoang thuyền truyền đến tiếng súng, tiếp theo mọi người đều thấy khoang sau bốc lên khói đen cuộn cuộn, bọn áo đen bắt đầu tập kích! Chúng không ngừng trèo lên thuyền. Sở Hiên đứng ở chỗ cách xa mọi người một chút, hai thanh súng Gauss từ trong tay áo trượt ra, hất lạnh lùng nhắm hai mắt lại, hai khẩu súng lục không ngừng di chuyển khắp bốn phía, phương hướng công kích giống như đánh võ.

Thương đầu thuật!

Hai tay nổ súng nhanh chóng, phía trước là một màn mưa máu, hạt trân châu sắc hoa hồng bắn ra liên tục;

Hai tay chéo nhau, viên đạn bay vút, ánh bạc vút qua, xung quanh không còn một ai;

Xoay người, một tay gấp lại, một tay để thẳng, nổ súng, làn đạn như sóng triều dâng, bay về đằng sau;

Hai tay vung về sau, súng Gauss chống ngược trên hai vai, viên đạn màu bạc đằng sau Sở Hiên đan nhau tạo thành lỗ hổng trong màn mưa máu.

Bước lướt, xoay người, cây súng giống như lưỡi liềm của tử thần, im hơi lặng tiếng vẽ ra một đường máu.

Cong chân, cúi người, hai tay cầm súng tạo thành đường cong phức tạp, viên đạn bắn ra thì thẳng tay, đạn bay qua, hoa bỉ ngạn hồng đua nhau nở rộ, tách ra giống như cánh sắc tàn khóc mà tuyệt mỹ nơi địa ngục.

Xung quanh không còn một ai, hất híp mắt, ánh nhìn lạnh lùng như ánh trăng chảy xuôi. Rút tay lại, hai tay gục xuống, hai thanh súng giống như chưa từng xuất hiện, biến mất một cách thần kì. Sở Hiên mặt không biểu cảm đi qua thì thể cụt tay cụt chân trên đất, sạch sẽ giống như một đứa trẻ vô tội đi ngang qua.

Cổ Tiểu Ngốc bị cảnh tượng này làm rung động, trong mắt đều là màu bạc đan nhau, hoa máu nở rộ và cả chàng trai tao nhã tuyệt đại ở trong cảnh tử vong ngẩn ngui ba phút.

Sở Hiên không biết phía sau còn có cô gái dần dần đi theo mình, hắn dựa theo tính toán của mình, nhanh chóng lấy đi bản thảo và công cụ của Evelyn trước khi Zero, Trương Kiệt tới phòng Evelyn lấy khối tròn và bản đồ. Sau đó, hắn mang theo mèo của mình rồi nhảy xuống thuyền.

Nhìn con mèo run run ngồi trên đầu Sở đại tá, Cổ Tiểu Ngốc mới hồi thần. "Ha ha, con mèo đáng chết, mi cũng có ngày hôm nay."

< (͡° ͜ʖ ͡°) > " Cổ Tiểu Ngốc bay trên không, vui sướng khi người gặp họa. (Mi thảm hại tới mức tranh giành tình nhân với một con mèo, che mặt, xấu hổ quá.)

Cuối cùng cũng tới tháp Hamunaptra của thành phố người chết, Cổ Tiểu Ngốc nhìn cánh cửa tối đen kia, thì thào, Ấn Châu đội cũng sắp đến đây rồi, chờ đợi chúng ta, sẽ là cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 11: Vào The Mummy, Xuyên Thành Tần Chuế Ngọc (3)

Nửa đêm, Evelyn hồi sinh Imhotep, Trịnh Xá bị tập kích. Không có ai biết, trong nháy mắt, Cổ Tiểu Ngốc một mực im lặng đi theo mọi người đã tìm phương hướng mà hòn đá nhỏ phóng tới, bay về phía Ấn Châu đội, sau đó một thời gian dài đều đứng bên cạnh bọn họ.

Người khác đã không thấy ta, hơn nữa xuyên không cũng không cần đứng bên cạnh người kia, cho nên, trước khi xuyên không, ở bên cạnh Ấn Châu đội thu thập tình báo là lựa chọn tốt nhất, ích lợi lớn nhất, đây là tiêu chuẩn của Sở Hiên, cũng là mục đích của Cổ Tiểu Ngốc.

Lúc này ở hon vạn mét ngoài thành phố người chết, có 11 người cả trai lẫn gái đứng trên cồn cát, giữa không trung còn có một sinh vật không rõ đang giương nanh múa vuốt.

"Hòa thượng đáng chết! Cho mi sát sinh, cho mi phá giới, cho mi kiêu ngạo, cho mi bộ dáng xấu xí, cho mi ăn thịt. . ." Cổ Tiểu Ngốc đã hoàn toàn không biết mình mang cái gì, tát liên tiếp vào mặt đội trưởng Ấn Châu đội để phát tiết sự phẫn uất vì không thể không rời khỏi Sở đại tá. (Này này, là cô tự đi theo mà. Giận chó đánh mèo là không đúng. . . ('◇ '))

Mà đội trưởng Ấn Châu đội không hề hay biết đang trò chuyện với đội viên thật vui, nào ngờ có một bàn tay nhỏ trắng nõn đang từ má trái lại tát sang má phải, lại từ má phải tát sang má trái của mình.

Cuối cùng, tiểu hòa thượng dưới sự chửi rủa của Cổ Tiểu Ngốc quyết định đi tới Cairo trước, ở nơi đó tìm cơ hội tiếp xúc để giao hẹn. . . hoặc là tìm cơ hội toàn diệt Trung Châu đội.

Cổ Tiểu Ngốc cho rằng quyết sách anh minh này thật thừa thãi, lắm bầm "Đúng là lời vô nghĩa." Tặng thêm hai cái tát.

Đi theo Ấn Châu đội, lúc chạm mặt với Trung Châu đội, Cổ Tiểu Ngốc chọn đi theo một thành viên của Ấn Châu đội. Trong lúc đó, Trung Châu đội lấy được vong linh thánh kinh, gặp Ấn Châu đội hai lần, giết chết Iman và Mohamed, nhờ Sở Hiên mà Tề Đăng Nhất vẫn sống sót, Triệu Anh Không thì bị thương nhẹ. Nói chính xác là, Sở Hiên vừa ra khỏi phạm vi nổ mìn, lập tức cho nổ Cairo, ba người mới của Ấn Châu đội bị xử lý, tư thâm giả tuy rằng ở bến tàu chạy thoát một kiếp nhưng đều bị thương. Tiểu hoàng thượng phát điên, nghiêng răng kèn kẹt.

Mọi người cuối cùng quyết định rời khỏi thành phố người chết. Trước khi rời cảng, Tần Chuế Ngọc và Cao Hồng Lượng đi ra biển, rời khỏi đội ngũ.

Khi bọn họ rời đi, Trung Châu đội đi về khu chợ trong sa mạc, hơn mười phút sau, Tiểu Hồng Luật đoán rằng Tần Chuế Ngọc và Cao Hồng Lượng đã bị tinh thần lực của Ấn Châu đội khống chế.

Đáng tiếc Tiểu Hồng Luật đoán được mở đầu mà không đoán được kết quả. . .

"Oa ha ha. . . Ha ha ha. . . ~(≥▽≤)/~, ta cuối cùng cũng xuyên thành nữ!" Một tiếng sói tru phát ra từ tàu chở hàng. Cổ Tiểu Ngốc kích động tới mức lệ nóng oanh trùng. Nhìn tóc dài này, khuôn mặt này, eo nhỏ này, chân dài này. . . Sau khi lần lượt trở thành đại thúc, kẻ phản nộ, nam đáng khinh, chị đây rồi cuộc biến thành đại nỡ nữ! ! ! o(≥v≤)o Bình tĩnh, bình tĩnh, bình tĩnh, nhất định phải sống sót ở phim kinh dị này! Cổ Tiểu Ngốc vô cùng quyết tâm.

Đột nhiên, bộ đàm của Sở Hiên đi sau mọi người vang lên, bên trong truyền đến giọng của Tần Chuế Ngọc, "Sở Hiên, là tôi."

Sở Hiên cứng nhắc đáp lại, "Lần này là Tần Chuế Ngọc sao? Đã biết, nói với tôi tình huống hiện tại."

"Tôi nói tư liệu mà mình lấy được trước. Ấn Châu đội tổng cộng còn sáu người, năng lực của bọn họ là. . . Tình huống thân thể của bọn họ hiện tại là. . . Tính cách của bọn họ và quan hệ là. . . Về phần chi nhánh kịch tính của bộ phim kinh dị này có. . . Về tin tức của chủ thân không gian có. . . Về quyền hạn đội trưởng có. . ." Cổ Tiểu Ngốc nói hết tất cả những gì mình biết về Ấn Châu đội cho Sở Hiên nhưng không nói tin tức về người dẫn đường, nếu Sở Hiên biết quá nhiều, khó đảm bảo Trương Kiệt sẽ không hạ độc thủ với hắn.

"Làm tốt." Sở Hiên nhàn nhạt bình luận.

Cổ Tiểu Ngốc lập tức vui vẻ tìm không ra phương hướng: được khen, được khen, được Sở Hiên đại tá khen ngợi. . . (Lời này lặp lại 100 lần. . .)

"Sở Hiên, anh gắn bom vào người Tần Chuế Ngọc và Cao Hồng Lượng phải không?"

"Ừm." Trả lời thật ngắn gọn.

"Lấy xuống thế nào? Mà thôi, anh nói phải làm thế nào đi! Tôi nghe anh, nhưng mà, tôi hi vọng có thể sống sót ở bộ phim kinh dị này. Tôi thích thân thể này." Cổ Tiểu Ngốc nhận mệnh.

"Tôi sẽ dùng hết khả năng để bảo đảm cho cô sống sót. . . Tình huống cơ bản là như vậy."

"Ừm, Sở Hiền, tôi nhất định sẽ sống sót." Cổ Tiểu Ngốc hô to.

Người bố cục, tất cả thiên thời, địa lợi, nhân hòa.

Thiên thời, trừ khi tới mức thiên tai, nếu không đối với tư thâm giả thì khí hậu tự nhiên cũng không ảnh hưởng tới cuộc chiến. Mà thời gian khai chiến, tuy chỉ có Ấn Châu đội mới quyết định được nhưng trước đó có khoảng sáu giờ chuẩn bị, mà sáu giờ cũng đủ để làm rất nhiều việc rồi.

Địa lợi, Ấn Châu đội nhất định sẽ nhằm vào hoàn cảnh sa mạc mà chuẩn bị, đây là ưu thế của bọn họ nhưng cũng có thể gây thương tổn lớn. Có 60%, bọn họ không có trang bị tác chiến dưới nước. Thật may mắn, hiện tại Cổ Tiểu Ngốc ở trên sông, đang không ngừng tiến vào cửa biển. Một khi chiến trường ở dưới nước, tỉ lệ sinh tồn của Cổ Tiểu Ngốc sẽ tăng 20%.

Nhân hòa, ưu thế chân chính của Cổ Tiểu Ngốc chính là biết rõ từng thành viên của Ấn Châu đội, mà bọn họ lại hoàn toàn không biết gì về Cổ Tiểu Ngốc, 50% còn cho rằng phần lớn bố cục đều dựa vào thành viên trên thuyền, Cổ Tiểu Ngốc bị bọn họ khống chế. Mà mục đích của Sở Hiền không chỉ là để Cổ Tiểu Ngốc sống sót, Ấn Châu đội vênh váo kiêu ngạo sẽ không biết rằng, trước đó, từ bố cục của Sở đại tá, Cổ Tiểu Ngốc đã vẽ xong đường chết, chờ máu tươi của bọn họ tô lên mà thôi.

Trên sông, con thuyền trôi nổi dập dờn, Tần Chuế Ngọc và Cao Hồng Lượng ngơ ngác ngồi trong khoang thuyền, một đám người vừa nói vừa cười tới bờ như đến vui chơi giải sầu. Đúng vậy a, cùng lắm chỉ là hai con dê béo bị khống chế đang đợi làm thịt mà thôi, cần để tâm làm gì chứ. Mà lúc này, một con sói đội lột cừu đang há cái mõm to như bốn máu. . .

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 12: Vào The Mummy, Xuyên Thành Tần Chuế Ngọc (4)

"Tuyệt Nại, khống chế hai người mới kia lái thuyền vào bờ." Shiva Gandina hạ máy bay xuống, nói.

Dưới sự khống chế của Tuyệt Nại, tàu hàng từ từ vào bờ, nhưng đến lúc cách bờ 100 mét, thuyền không chuyển động nữa. Đây là khoảng cách vừa đủ để tư thâm giả của Ấn Châu đội có thể nhảy lên thuyền.

"Đội trưởng, hình như động cơ của thuyền có vấn đề, không thể khống chế nữa, trước mắt chỉ có thể để trôi sông." Tuyệt Nại hơi nghi ngờ, đáp lại.

"Hừ, chúng ta đi qua, Aladas, ngời lên thuyền mang hai người mới kia lên bờ!" Shiva Gandina không kiên nhẫn hạ lệnh.

Aladas nhẹ nhàng nhảy lên tàu hàng. Thủy thủ bắt đầu kêu gào, Aladas tàn khốc liếm móng tay bén nhọn của mình, vươn tay bắt đầu vũ đạo của tử thần, không đến một phút, những người trên tàu máu chảy thành sông, thịt nát thành từng mảnh, chỉ duy nhất Tần Chuế Ngọc và Cao Hồng Lượng ngoan ngoãn đợi trong khoang thuyền là còn sống.

"Đội trưởng, hình như Aladas phát cuồng rồi." Tuyệt Nại dè dặt nhắc nhở.

Tâm tình Cổ Tiểu Ngốc lúc này cũng không yên, cô không đoán được rằng Aladas sẽ phát cuồng. 'Hắn sẽ không thuận tay xử lý mình chứ?' Cổ Tiểu Ngốc run rẩy không ngừng.

Cũng may mà lúc này tiểu hoàng thượng nói, "Aladas, khống chế đi, dẫn chúng tôi đây." Bác sĩ lang sói liếm môi, hơi bất mãn nhưng vẫn đi vào khoang thuyền.

Đột nhiên có tiếng ván gỗ gãy truyền từ trong khoang thuyền, Aladas đá cửa ra chỉ nhìn thấy bàn tay trắng nõn thon dài của nữ người mới biến mất ở lỗ hồng lớn. Nước bắt đầu tràn vào khoang thuyền, Aladas nhanh chóng kéo Cao Hồng Lượng, nhảy lên một cái rồi vào bờ, nói: "Nữ nhân kia rơi xuống sông rồi."

Liam* lập tức tiếp lời: "Đội trưởng, tôi xuống vớt cô ta lên."

*Không nhớ tên này là gì nữa, ai nhớ thì bảo mình.

Shiva Gandina gật đầu, Liam lập tức nhảy xuống nước. Hắn cho rằng, động chút tay chân vào nữ nhân kia, vậy thì điểm của nàng chính là của mình. (Cái tên lòng tham không đáy, trong nguyên tác mi chết vì tham lam, như vậy cũng coi như trăm sông đổ về một biển.)

"Tuyệt Nại, tình huống như thế nào?" Shiva Gandina nhíu mày.

"Nữ nhân kia hình như bị dây mỏ neo cột vào chân, mỏ neo rơi khỏi ngăn tủ đập vào đáy thuyền nên bị tha xuống nước." Tuyết Nại trả lời, truyền hình ảnh cho Liam.

Cổ Tiểu Ngốc vì bị mỏ neo tha xuống nên chìm rất nhanh, chỉ khoảng nửa khắc đã rơi xuống độ sâu 100 mét.

"Oành" một tiếng, thuyền hàng nổ mạnh, mọi người trên bờ liền phát hoảng, tầm mắt bị ánh lửa chói lọi kia hấp dẫn. Vào lúc này, Cổ Tiểu Ngốc bấm nút, bom giấu trên người Cao Hồng Lượng nổ mạnh trong nháy mắt, Shiva Gandina kéo Tuyết Nại lại, che chắn cho nàng rồi nhanh chóng nhảy ra, Tuyết Nại bị thương rất ít, Aladas nhanh chóng tránh né, bị thương nhẹ, Mana Vias vì bất ngờ nên không kịp mở phòng hộ, bị nổ chết.

"Trung Châu đội. . . Ta nhất định phải toàn diệt các ngươi" (cảm thấy những lời này làm cho người ta suy nghĩ miên man. . .) đây đã là lần thứ hai bị Trung Châu đội tạc bom, Shiva Gandina không thể nén giận, bị thương nặng.

Không có ai ý thức được, Liam vừa mới xuống nước bị sóng từ tàu hàng đánh vào, tuy rằng hấn ra sức né tránh nhưng bị miếng gỗ bắn vào lưng, vết thương có thể nhìn thấy cả xương. Nếu ở trên bờ thì có lẽ đây không phải vết thương trí mệnh, nhưng ở trong nước cho dù chỉ cần là một vết thương nhỏ, nếu bị đổ máu thì có thể mất mạng. Huống chi trên thuyền đắm có đầy máu đã trở thành mồi dụ tốt nhất. Sông Nile tuy rằng không có cá piranha nhưng có cá pecca và cá sấu ăn thịt người. Liam bị nổ trọng thương ra sức đấu tranh trong mấy phút đồng hồ, rốt cuộc bị lũ cá chen chúc mà tới nuốt vào bụng.

Mà lúc này Cổ Tiểu Ngốc mang theo bình oxy chìm xuống đáy sông.

Liên tục bị trừ điểm hai lần làm Shiva Gandina tức giận sắp phát điên. "Tuyết Nại, tìm cho ta, à đáng chết kia đang trốn ở đâu?"

"Ngay tại đáy sông." Lời nói của Tuyết Nại cũng mang theo sự tức giận.

Shiva Gandina tức giận thả ra rắn hổ mang hai đầu, rắn hổ mang lắc đuôi, dần dần tiến vào nước sông màu đỏ. . .

Mà Cổ Tiểu Ngốc không hề biết gì đang vênh vào phiêu lưu dưới sông, tính toán thu hoạch của mình, tuy rằng Cao Hồng Lượng bị chết trừ mất 2000 điểm nhưng Liam và Mana Vias đủ để bù lại sự tiếc nuối nhỏ nhỏ này rồi.

(Lòng đỏ trứng: An giấc đi, đứa nhỏ, bất kỳ đại xạ [1] thương cổ tới đây, vật hi sinh quả là không có tiền đồ. . .

[1] Loại rắn tám đầu tám đuôi theo truyền thuyết.

Tiểu Ngốc: Đừng mà, ta khó khăn lắm mới xuyên thành nữ nhân, ít nhất để người quen trông thấy hình tượng của ta trước khi chết đã.

Lòng đỏ trứng: Trừ phi ta mở bàn tay vàng, nếu không mi sống sót thế nào?

Tiểu Ngốc: Chủ thần người ta còn không tuyên bố nhiệm vụ hẳn phải chết, sao mi có thể làm vậy, mi là mẹ ruột của ta a!

Lòng đỏ trứng: Nể tình mi bảo ta là mẹ ruột, được rồi, cho mi sống lâu một lát.)

Cổ Tiểu Ngốc thấy bầy cá trên đầu chạy tứ tán, không xong, nhất định là có quái vật khủng bố đến đây! Chẳng lẽ tên hoàng thượng đáng chết kia thả ra bò sát nhà hắn. (T_T) Không nên làm vậy, ta chưa từng nghe nói rắn hổ mang biết bơi a! (không phải là rắn hổ mang, mà là bất kỳ đại xạ khoác da rắn hổ mang.)

Không có nhiều thời gian cho cô than vãn, Cổ Tiểu Ngốc nhanh chóng nghĩ đối sách. Độc xà bình thường dùng các rãnh sâu giữa mũi và mắt để cảm nhận nhiệt độ con mồi, dùng lưỡi chẻ để cảm nhận mùi. Nếu ta vùi mình vào trong đất, liệu có tránh được một kiếp hay không? Không, không được, thứ nhất là không đủ thời gian, thứ hai là bất kỳ đại xạ bị Shiva Gandina khống chế, rắn có thể bị lừa nhưng người thì không. Xem ra, chỉ có thể chiến một trận.

Cổ Tiểu Ngốc định lấy chữ kí của Sở Hiên ra để hôn tạm biệt nhưng không nỡ, đành thở dài, "Phạm pháp có ngày bị trừng trị."

Cổ Tiểu Ngốc mặc đồ lặn, mặc vào áo chống đạn, cầm súng APS5.66mm dưới nước, cầm giáo thép dài, hít sâu một hơi, đợi bất kỳ đại xạ tiến đến. "Come on, baby, không phải mày chết thì là tao chết ~ ~ψ(_ _)σ~"

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 13: Vào The Mummy, Xuyên Thành Tàn Chuế Ngọc (5)

Gần, gần, ngày càng gần, bóng ma khổng lồ đập vào mặt, tay Cổ Tiểu Ngốc run run. . . Tỷ lệ sinh tồn, quả là. . . quá xa vời. . .

Nửa quỳ xuống đất, tay phải cầm giáo, tay trái cầm súng, nhắm, bắn. . . Viên đạn bay khỏi nòng súng. . . Không trúng. . .

|| (□ □) ||, tay Cổ Tiểu Ngốc rất đau, lực nổ súng thật mạnh.

Súng APS5.66 mm dưới nước là súng không nòng xoắn, theo hành trình tự động của pít tông, đầu chốt khóa lại, lấy chọn chế độ bắn được kích hoạt. Cung đạn làm bằng plastic bắn được 26 phát, báng súng vào vị trí nhắm, bắn ra liên tục, có khóa bảo hiểm. Khi bắn phóng ra đạn thép MPS 5.66 mm (cảm tạ bách khoa)

Tầm bắn: trên bờ - 100 mét.

Dưới nước 5 mét - 30 mét.

Dưới nước 20 mét - 20 mét.

Dưới nước 40 mét - 11 mét.

Về phần tầm bắn ở vị trí của Cổ Tiểu Ngốc lúc này. . . Chỉ có thể nói, đó là một con số làm người ta rơi lệ.

Tiếp tục bắn, may mà bất kỳ đại xà có thể tích khổng lồ, bắn bừa cũng có thể trúng, đáng tiếc là dù bắn trúng cũng không phá được phòng ngự của nó. Nhưng rõ ràng bất kỳ đại xà không kiên nhẫn để viên đạn gãi ngứa cho nó, nó há mồm, bắn ra một tia chớp.

'A a, nước dẫn điện a, chết ta rồi. . . '◡_◡ // Cổ Tiểu Ngốc khóc không ra nước mắt.

'A, vậy mà không có việc gì. . . Thì ra đồ lặn của ta cách điện!' '◡_◡_◡)! ! Còn không để Cổ Tiểu Ngốc sống sót sau tai nạn thử một cái, bóng ma từ vong lớn hơn phủ lên, Cổ Tiểu Ngốc đã vào trong phạm vi đại xà đuổi đầu ra là có thể cắn được.

'Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?' Cổ Tiểu Ngốc không ngừng tự hỏi.

'Vũ khí gây thương tích không lớn, xem ra chỉ có thể không ngừng công kích cùng một điểm, hoặc là công kích điểm yếu của nó, điểm yếu của rân. . . Bấy tác [1]? (Con rân lớn như vậy, có khi còn chưa chạy đến chỗ kia đã bị cắn chết.) Mất rân? Được, chỉ có thể đợi lúc nó cúi đầu thì phóng giáo.'

[1] Đập rân đập bảy tác làm xương cột sống của nó bị thương thì thân kinh trung ương và đường lưu thông với các bộ phận khác của thân thể đều bị đứt.

Cổ Tiểu Ngốc hạ quyết tâm gấp đuôi phải, chống chân trái, nâng giáo lên 45 độ, dùng mười hai phần tinh thần, chăm chú quan sát hướng đi của hai đầu rân.

Đi tới rồi! Nhảy lùi lại, bắn, viên đạn xẹt qua miệng rân hồ mang. Bắn không ngừng, không bắn trúng mắt nó nhưng đã hết đạn, cô bỗng nhớ tới cây súng vô hạn đạn thân yêu. . .

Hai đầu một trước một sau đánh úp lại, Cổ Tiểu Ngốc nghiêng người, nguy hiểm né được. Lấy băng đạn, còn chưa lắp vào, hai cái đầu đồng thời chuyển hướng, nhanh chóng cắn tới, cho dù nhảy ra hướng nào cũng không kịp, vì thế, Cổ Tiểu Ngốc bỏ nhào, bò về chỗ bên cạnh. . . Bị bình dương khí đè lên thật đau. . . O(〒_〒)O Cuối cùng cũng lắp được đạn vào.

Đại xà vuron cổ, há mồm hút nước, Cổ Tiểu Ngốc cảm thấy mình bị kéo vào trong miệng nó. Rút giáo sau lưng ra, đâm, hu hu, lực không đủ mạnh, không đâm sâu được, thật vô dụng. Rút ra, nhắm khe đá, hung hăng cắm vào, ha ~ cố định lại được rồi.

Một tay cầm giáo, xoay người, một tay giữ súng nhắm vào cái mồm to như bồn máu kia, bắn! Đại xà khép miệng lại, vung đầu rồi đột ngột cắn đến, viên đạn bắn tới rồi nhanh chóng hao hết, Cổ Tiểu Ngốc cảm thấy cổ tay phải rất đau, có lẽ vì không chịu nổi sức giật mà trật khớp, thậm chí có thể gãy xương, thật là sự cố ngoài dự đoán!

'Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?' Hai cái đầu cực lớn đánh tới, 'Khoảng cách quá gần, trốn không được, nếu bây giờ ta quỳ xuống đất xin tha thứ, nó có tha cho ta hay không? (T_T) Không, đại trọng phụ thà chết đứng cũng không sống quý!' (Này này, lặc đề rồi!)

Đã trốn không thoát thì nhảy vào miệng nó là được, Cổ Tiểu Ngốc rút giáo thép ra, không thể để hai cái đầu đồng thời tiến tới, bất kỳ đại xà biến thái kia thích phân thân, tốc độ hiện tại của mình bây giờ chắc chắn sẽ không kịp. Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

Cổ Tiểu Ngốc đâm vào bình dương khí sau lưng mình một cái, bọt khí trào ra tạo thành máy gia tốc loại tốt, Cổ Tiểu Ngốc phối hợp bật nhảy, cô giống như tên rời cung, trong nháy mắt nhảy vào cái mồm to của rân hồ mang, ra sức cắm giáo xuống dưới, 'Bảo thù, thật thích.' chống miệng rân, lại giẫm, tiến vào yết hầu của nó.

'Sớm biết rằng thế nào cũng phải vào, lúc trước nó định hút ta vào, ta giãy dụa làm gì a?' Vừa trình diễn một màn sinh tử nhảm chán vô nghĩa, Cổ Tiểu Ngốc phì nhổ.

Dịch tiêu hóa của con rân này thật khủng bố, có khi mình chỉ có thể chống đỡ trong vòng một giờ, không thể dùng súng, bằng không tay trái cũng hỏng. Ha ha, ta không cần súng, ta dùng bom!

Cổ Tiểu Ngốc lấy bom ra, dè dặt cố định ở hàm trên của đại xà, dùng một cái dây nhỏ thật dài, một đầu lấp chốt vào, một đầu cầm trong tay, sau đó sử dụng bột khí còn lại, nhanh chóng phóng vào bên trong đại xà, vừa vọt vào đường tiêu hóa, đại xà giấy dựa, chốt bị rút ra. Theo lý thuyết, Cổ Tiểu Ngốc hẳn là ở trong khoảng cách an toàn, đáng tiếc, Cổ Tiểu Ngốc xem nhẹ một việc. . . Bình dưỡng khí tới gần nguồn nhiệt cực nóng sẽ nổ mạnh, "Oành" Cổ Tiểu Ngốc giống như mảnh nhỏ của bình dưỡng khí, bắn nhanh vào đường tiêu hóa của bất kỳ đại xà. Cả lưng cô đã máu thịt mơ hồ, đã thế còn tản ra mùi thịt nướng, nếu không phải trước đó đã còi mấy bình dưỡng khí ra, Cổ Tiểu Ngốc sẽ chết ngay lập tức. (͡° ͜ʖ ͡°), cho nên nói, kết cục của việc học dốt vật lý thật là thảm thiết, cụ thể tham khảo hiện trạng của Cổ Tiểu Ngốc.)

Đại xà giấy dựa kịch liệt, Cổ Tiểu Ngốc trong con đường tiêu hóa xóc nảy phập phồng, va đập linh tinh, dịch tiêu hóa có thể so với axit sunfuric rửa sạch lưng của cô. Đau quá. . . Giống như xé từng miếng da xuống, choáng váng. . . Giống như bị ném vào trục lăn máy giặt; đau. . . Giống như bê gãy xương cốt toàn thân. Cổ Tiểu Ngốc hận không thể ngắt đi ngay lập tức, nhưng cô không thể hôn mê, nếu không nhất định phải chết.

Cổ Tiểu Ngốc cố gắng tỉnh táo, gian nan đổi bộ đồ lặn khác. Cô lấy ra một thanh kiếm, dùng băng vải quấn vào tay phải lẫn tay trái.

Dùng dịch tiêu hóa tắm rửa cho ta, cũng đừng trách ta dùng chút chất lỏng để trung hòa. Hai tay vùng mạnh, thân thể rắn bị mở ra, máu tươi tuôn ra, chất lỏng đỏ tươi vây quanh Cổ Tiểu Ngốc. Cổ Tiểu Ngốc vừa mở bụng giải phẫu cho bất kỳ đại xà, vừa thẳng tiến về bên trong nó. Đại xà vẫn còn một cái đầu, phải tiến vào trong một cái đầu khác để nó chết hoàn toàn, bằng không chờ nó đến được chỗ xú hòa thượng thì chết chính là mình.

Cuối cùng cũng đến chỗ giao hai đầu, Cổ Tiểu Ngốc cảm thấy hai tay bủn rủn không chịu được, dường như không thể động đậy, kiếm cũng đã bị ăn mòn thành gậy sắt rồi. Dịch tiêu hóa lúc trước dính vào thân thể ăn mòn đồ lặn, không biết bình dưỡng khí khi nào thì bị ăn mòn. Tinh thể vô cùng gay go. . . Xem ra không kịp đến cái đầu khác được rồi, làm nổ phần giữa của rắn hổ mang, có lẽ nó cũng không sống được.

Cổ Tiểu Ngốc lấy bom ra, đặt ở chỗ giao nhau, bỏ bình dưỡng khí xuống, nhanh chóng rút lui, "Oanh oanh oanh. . ." Đặt bom cùng một chỗ, uy lực kia không chỉ đơn giản là $1 + 1 = 2$ mà là bay lên gấp nhiều lần. Đối với Cổ Tiểu Ngốc không tính toán kỹ càng, hoặc là nói Cổ Tiểu Ngốc không có sức chạy xa, lại bị nổ bay. (Đã bảo mì phải học giỏi vật lý, sao mì lại không nghe? Xem đi, lại bị nổ bay rồi. ͡° (— —) ͡°)

Cuối cùng bất kỳ đại xà bị xử lý, Cổ Tiểu Ngốc cũng nửa chết nửa sống. Lũ cá hung mãnh bị mùi máu tươi nồng nặc hấp dẫn, ào ào tụ về bên này. Chẳng lẽ kết cục của ta cũng giống như Liam sao? Không muốn a!

Cổ Tiểu Ngốc dùng chút lực lượng cuối cùng, thay bình dưỡng khí, lấy ra một cái tủ lạnh lớn rồi nằm vào, đóng cửa cho kĩ rồi hôn mê. Về phần có thể chống đỡ được cho đến khi phim kinh dị kết thúc hay không. Liền xem tâm tình của mẹ ruột.

Chuyện mà Cổ Tiểu Ngốc không biết:

- 1, Shiva Gandina tức giận bằng mọi giá xuống nước xử lý cô, nhưng bởi vì bộ cục của Sở Hiên, không thể không đuổi tới chỗ Imhotep để cứu nguy.
- 2, Sở Hiên nói tin tức Cổ Tiểu Ngốc đưa ra cho Tiêu Hồng Luật, hợp tác với Tiêu Hồng Luật để mượn thế lực của người áo đen.
- 3, Sở Hiên nổ chết người Mỹ, thực lực của Imhotep giảm xuống, bị tạc thương, Trịnh Xá phần nộ bảo Sở Hiên máu lạnh. Triệu Anh Không bắt mất sự ngây thơ của Trịnh Xá, rồi đi cùng Sở Hiên, tìm được phục sinh chân kinh.
- 4, Zero bởi vì không bị Tần Chuế Ngọc và Cao Hồng Lượng trong nguyên tác làm ảnh hưởng, thuận lợi đánh chết tên Than Đen (kẻ dùng đao cong) và Tuyệt Nại (tinh thần lực của Ấn Châu đội), vẫn chưa chết.
- 5, Trịnh Xá giết chết tiêu hòa thượng, bị trọng thương. Tiêu Hồng Luật hòa giải với bác sĩ tóc vàng Aladas.
- 6, Imhotep bị Sở Hiên mai táng.
- 7, Chiến đấu kết thúc, Ấn Châu đội chỉ có bác sĩ tóc vàng Aladas còn sống. Sở Hiên thu hoạch lớn.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 14: Chủ Thần Không Gian, Vẫn Chưa Chết (1)

Trịnh Xá kia thì đã là gì, hẳn là cửu tử nhất sinh còn ta là thập tử vô sinh. . . Còn sống, thật không dễ dàng a! Sống sót qua thế giới "Vô hạn khủng bố", thật không dễ dàng a! Trong tay mẹ kế* mà vẫn sống, thật không dễ dàng ~~~

*Mẹ kế ở đây ý chỉ bà tác giả nhé.

—— Cổ Tiểu Ngốc

"Hu hu hu, còn sống, ta vẫn còn sống. . ." (͡° ͜ʖ ͡°) Cổ Tiểu Ngốc lệ nóng doanh tròn, vừa khóc vừa cười cảm thán mình mạng lớn. Cảm thụ được

cảm giác ấm áp của cột sáng, vạn ngữ ngàn ngôn của Cổ Tiểu Ngọc cũng hợp thành một lời—— Còn sống thật tốt, còn sống trở thành nữ thật tốt, còn sống trở thành đại mỹ nữ càng tốt hơn! Vật hi sinh vạn năm như ta cuối cùng được chuyển chức! ! !

Trứng gà huỳnh, cuối cùng ta cũng gặp lại ngài, cuối cùng được tắm rửa bằng ánh sáng chói chang của ngài, ngài biết ta nhớ ngài đến mức nào không? Chính là ngày nhớ, đêm mong . .

Trăng trong rọi xuống lầu, chàng bụi trên đường lớn, thiếp bùn đục đáy hồ, chìm nổi sao khác biệt, khi nào hết chia phôi?*(đến từ Tào Thục)

*Người dịch: Diệp Luyến Hoa.

Tự quân chi xuất hĩ, minh kính ám bất trị. Tự quân như lưu thủy, hà hữu cùng dĩ thi. [1] (đến từ bài "Thất tự")

[1] Nói về người phụ nữ nhớ nhưng tượng phụ xa chưa về.

Tương tư mới biết tương tư khổ. Tương tư, ôi tương tư! Tương tư đắng đặc, ôi vô tận! (đến từ bài "Trường tương tư")

Quang cầu của chủ thần không gian đột nhiên run lẩy bẩy, Cổ Tiểu Ngọc ngậm miệng không nói nữa.

Mọi người đang chữa trị bị giọng nói đột ngột xuất hiện kia hấp dẫn, nhìn về phía phát ra tiếng nói, đó là một cô gái mặc đồ lặn, bộ dáng chật vật vô cùng, phần lưng gồ ghề, đầy mảnh thịt nhỏ vụn lẫn với máu. Trên đầu cô vẫn đội mũ lặn, không nhìn thấy biểu cảm, nhưng có lẽ là hai mắt đang nhắm lẹm lông lung. (Cổ Tiểu Ngọc đã cất kiếm đi, bằng không nếu va chạm, có khả năng tự chém vào người.)

Trịnh Xá: A! Là minh tinh điện ảnh được ta cứu, lại bị ta cho một bạt tai.

Tiêu Hồng Luật: Ô! Là nữ nhân ngu xuẩn bị ta thả ra làm mồi.

Chiêm Lam: Hừ! Là hồ ly tinh trừ bỏ khuôn mặt ra thì không được gì.

Sở Hiên? Mi hi vọng Sở Hiên sẽ có phản ứng gì, đã không trừ điểm nghĩa là còn sống, có gì mà chú ý.

Cổ Tiểu Ngọc thấy có người còn chưa chữa trị xong liền xem thu hoạch của mình—— 18000 điểm thưởng, 2 chi tiết cấp C, 1 chi tiết cấp D.

(Giải thích về điểm thưởng của Cổ Tiểu Ngọc: Trung Châu đội có mười người gồm Trịnh Xá, Sở Hiên, Triệu Anh Không, Chiêm Lam, Trương Kiệt, Tiêu Hồng Luật, Trương Hằng, Zero, Tề Đăng Nhất, Tần Chế Ngọc còn sống; chết mất hai người, trừ hai điểm; Ấn Châu đội ngoại trừ bác sĩ lang sói Aladas thì không ai còn sống, trừ mười điểm; mỗi người Trung Châu đội được thưởng 16000 điểm, cộng thêm hoàn thành nhiệm vụ được 1000 điểm thưởng và 1 chi tiết cấp D, tổng cộng là 17000 điểm và 1 chi tiết cấp D, toàn đội đều đạt được. Sau đó là giết chết Mana Vias có kỹ năng phòng hộ và Liam công kích viên trình được 2 chi tiết cấp C, 4000 điểm, trừ 2000 điểm vì giết chết đội viên Cao Hồng Lượng, còn 2000 điểm. Tổng cộng được 18000 điểm, 2 chi tiết cấp C, 1 chi tiết cấp D.)

Oa ha ha ~(≥▽≤)/~, phát tài rồi, phát tài rồi! Cổ Tiểu Ngọc bắt đầu tưởng tượng ra hình ảnh anh dừng khi mình trở thành thành viên chính thức của Trung Châu đội, làm tùy tùng đi theo Sở Hiên, chỉ đâu đánh đó. . .

Lần này, ta có thể chân chính đứng bên cạnh bọn họ rồi! Lần này nhất định phải cùng bọn họ chiến đấu đến cuối cùng!

Sự yêu thích của Cổ Tiểu Ngọc với "Vô hạn khủng bố" chính là loại thích đơn thuần, thích những giả định của nó, thích tình tiết trong từng chương, thích những nhân vật sinh động mà nó sáng tạo. Cô thích Sở Hiên trí tuệ lạnh lùng, cũng thích sự nhiệt huyết nghĩa khí của Trịnh Xá; cô thích Vương Hiệp vô tư ái quốc, cũng thích Trình Khiếu chanh chua thận trọng; cô thích Triệu Anh không kiên cường lạnh nhạt, cũng thích Chiêm Lam thông minh thâm tình. Tất nhiên, yêu nhất vẫn là Sở Hiên đại nhân, người đa mưu túc trí nhưng lại có đơn và thuần túy như một đứa trẻ. Cô đứng bên cạnh bọn họ không phải vì muốn xem diễn, cũng không phải để vào hậu cung, chính là muốn cùng đổ máu cùng rơi lệ với những người mình khâm phục, sống vai chiến đấu đến cuối cùng để bù lại tiếc nuối khi đọc truyện, làm mỗi nhân vật cô yêu thích đều hạnh phúc. Tuy rằng nguyện vọng như vậy nghe qua có vẻ không tự lượng sức nhưng đó chính là hi vọng, cũng là nỗ lực của Cổ Tiểu Ngọc. . .

Cổ Tiểu Ngọc: Lần này ta sẽ sống sót đến cuối cùng phải không? ★o★

Lòng đỏ trứng: Chắc vậy. . . Có thể. . . Có hi vọng. . . →_→|||

Cổ Tiểu Ngọc: Vậy tại sao mi lại quay đầu sang chỗ khác? //(∩_∩)// ~ ⊥ ⊥

Tất cả mọi người đã chữa trị xong, Trương Kiệt lập tức ôm mỹ nữ cổ điển về phòng, Trịnh Xá thở dài, tiếp theo quay đầu nhìn những người còn lại, cười nói: "Vậy thì mọi người nghỉ ngơi trước đi, Tiêu Hồng Luật, Trương Hằng, Tề Đăng Nhất, Tần Chuế Ngọc mỗi người một phòng; mọi người chỉ cầm nắm tay cầm cửa rồi tưởng tượng những gì mình muốn, phòng sẽ biến thành như vậy; đồng thời 'chủ thần' có thể cho mỗi người chế tạo miễn phí một sinh mệnh, có thể là nam có thể là nữ, tuổi, dung mạo đều có thể tự chọn nhưng mọi người phải chú ý, sinh mệnh này có thể chế tạo với những chỉ số gấp đôi người bình thường, tức là độ phản ứng thần kinh, độ mạnh của cơ bắp,... Cho nên mọi người hoàn toàn có thể chế tạo bảo tiêu. . . Trên cơ bản chính là như vậy, điểm thưởng đừng dùng loạn, mọi người muốn cường hóa cái gì thì ngày mai chúng ta cùng thảo luận, hiện tại hãy về phòng nghỉ ngơi."

Cổ Tiểu Ngọc lập tức vọt vào phòng bên cạnh phòng của Sở Hiên, cả người nhóp nhách khó chịu muốn chết. Hai giờ sau, Cổ Tiểu Ngọc ngán ngái đi ra; xin thông cảm cho cô ấy, cô ấy đã không làm phụ nữ thật lâu, vì vậy mà quần áo rất có vị nữ nhân. . .

Đó là một cái váy như váy múa Ấn Độ, lụa hồng vòng qua chiếc cổ thon dài, che đi phần mông phía trước rồi thắt thành một chiếc nơ bướm phía sau. Phần thân ngoại trừ một chút hồng hồng kia thì không có tí vải nào, làm lộ ra eo nhỏ và một đôi tay dài trắng nõn. Phía bên trái, một chiếc nơ hình hoa sen thắt vào cánh tay, nơ chưa thắt hết, tạo thành một sợi dây thật dài rủ xuống cánh tay, tăng thêm vẻ linh động. Tay còn lại đeo dây xích phong cách cổ xưa, khảm hồng thạch và chuông nhỏ, khi di chuyển thì kêu丁丁丁丁.

Phía dưới là một chiếc váy dài chấm đất, ngoại trừ bao lụa quấn quanh bộ phận mấu chốt thì còn lại đều là sợi nhỏ gần như trong suốt. Lụa mỏng theo bông hoa màu bạc, tua váy màu hồng chen nhau vừa dài vừa nhẹ, giống như phát phồng theo gió; một đôi chân thon dài trắng nõn như ẩn như hiện càng thêm yêu mị. Cổ chân đeo đủ loại vòng ngọc, khảm thạch anh; ánh sáng lưu chuyển theo từng bước đi. Giày cao gót bảy tấc, lộ ra chân nhỏ hồng hào, càng tăng thêm vẻ gợi cảm.

Tóc được búi lên bằng một cây trâm khắc mẫu đơn và phượng hoàng, lộ ra ánh sáng rạng rỡ. Quả là báu vật thiên kiều bá mị. . . Chỉ tiếc, biểu cảm và ánh mắt kia bán đứng cô, mày hơi nhíu, hàm răng cắn chặt, ánh mắt ướt át nôm nớp lo sợ. . . Cổ Tiểu Ngốc bởi vì gót giày rất cao nên đang cố giữ cân bằng.

(Lòng đỏ trứng: (◯ ◯ ◯)! Cổ Tiểu Ngốc, mi định sắc dụ Sở Hiên sao?

Cổ Tiểu Ngốc đỏ mặt vô đầu: o(≥-≤)o~ Mi cảm thấy ta có hi vọng sao? Mi xem, ta chọn màu đỏ mà Sở Hiên thích nhất này!

Lòng đỏ trứng: (~ ◯ ~) Lộ mạn mạn kỳ tu viễn hề, như tương thượng hạ nhi mê lộ. [2]

[2] Con đường chân lý tuy xa xăm nhưng ta sẽ kiên trì, bền bỉ.

Cổ Tiểu Ngốc cúi đầu vô góc váy: (*^__^*) Thực ra không phải là mặc riêng cho Sở Hiên xem, vất vả lắm mới xuyên thành nữ nhân, muốn trang điểm đẹp một chút. Ta chỉ nghĩ đến thâm mỹ của Sở Hiên một chút thôi, thật đấy, chỉ một chút thôi. . .

Biểu cảm của lòng đỏ trứng: ㄗ (— — —) ㄗ Không cần giải thích, ta hiểu rõ, chúng ta đều hiểu rõ. . .)

Lúc này, Sở Hiên và Tiêu Hồng Luật đang thân thiết trao đổi với chủ thần trên quảng trường. Cổ Tiểu Ngốc như bước trên băng mỏng đi qua (sợ không cẩn thận sẽ ngã), vồ vồ vai Sở Hiên, Sở Hiên quay đầu, mặt không biểu cảm.

"Sở Hiên, một giờ sau, anh đến phòng tôi ăn cơm đi!" Cổ Tiểu Ngốc mong đợi nhìn hân.

"Đã biết." Sở Hiên gật đầu, trong nháy mắt cảm thấy đằng sau người Cổ Tiểu Ngốc có một cái đuôi đang đong đưa, ảo giác. . . Hoặc là năng lực đặc thù. . .

Cổ Tiểu Ngốc đứng đưa dướì quang cầu, ra về phong tình vạn chủng đi về phòng.

Cô không phát hiện rằng, Tiêu Hồng Luật đằng sau đang nhìn cô rồi lại nhìn Sở Hiên, mắt trái viết bát quái, mắt phải viết gian tình. Cô cũng không phát hiện, Sở Hiên đắm chiêu nhìn bóng lưng cô, mắt trái viết thần kỳ, mắt phải viết nghiên cứu.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 15: Chủ Thần Không Gian, Vẫn Chưa Chết (2)

Một giờ sau, tiếng đập cửa vang lên, Cổ Tiểu Ngốc chỉnh lại quần áo, nở nụ cười ngọt ngào nhất, mở cửa ra, nghênh đón Sở Hiên. . .

Sau khi mở cửa, Sở Hiên nhìn thấy một căn phòng đầy nệm êm và gối ôm, bức tường hình cánh cung đối diện cửa có hơn mười cánh cửa hình động vật, cánh cửa hình gấu là của phòng ngủ, hình sư tử là của sân huấn luyện, hồ ly trắng là của thư phòng, hình chuột là của phòng bếp, cá heo trắng là của phòng tắm, gấu mèo là của nhà ăn. . .

"Dựa theo bố trí trong phòng, chẳng lẽ Cổ Tiểu Ngốc vẫn còn nhỏ tuổi? Hình thái trong quỹ hồn của nàng hân là từ 16 đến 20 tuổi, chẳng lẽ xuyên không thì thần trí bị thoái hóa?" Đầu óc Sở Hiên vận chuyển không ngừng. (Lòng đỏ trắng: nữ nhi a, mi bị hoài nghi~~~)

Cổ Tiểu Ngốc dẫn Sở Hiên tới cánh cửa gấu mèo, gõ gõ bụng gấu, con gấu mèo "keng" một tiếng, cửa mở ra.

"Phải dùng thủ pháp đặc thù để mở cửa sao? Mỗi một cách cửa dùng một thủ pháp hay là. . ." Sở Hiên tiếp tục suy luận.

Phía sau cửa là một không gian rất lớn, không sai, chính là không gian chứ không phải phòng. Trên trời đầy sao (Tất cả mọi người đều biết lí do chứ.), hơn mười chiếc đèn hình hoa sen bay giữa không trung, giống như hoa nở ra từ không khí. Dưới chân là mặt cỏ, đá vũ hoa [1] trên đường nhỏ tạo thành hình dạng phức tạp mà hoa lệ, giữa bãi cỏ có một bộ bàn ghế đáng yêu nhưng phía trên lại không có đồ ăn. Cách đó không xa có một cái hồ rộng lớn, hoa sen vừa nở, hòa hợp với hoa sen trong không trung. Trong hồ có một bông sen cực lớn, chuẩn xác là cái sân hình hoa sen, đủ cho mười người ngồi, cánh hoa sen trong suốt, giữa hoa sen là mấy cái gối ôm, chính giữa là một cái bàn hình tròn bày đầy thức ăn. Đây hẳn là chỗ ăn cơm.

[1] Loại đá tròn nhỏ sáng bóng có vân và màu sắc sặc sỡ.

(Lòng đỏ trứng: nữ nhi a, người ăn một bữa cơm mà bày đặt lắm vậy sao?)

Cổ Tiểu Ngọc: Đây là cuộc hẹn đầu tiên của ta và Sở Hiên, quan trọng là bầu không khí, bầu không khí.

Lòng đỏ trứng: Vậy mấy gian phòng khác thì sao?

Cổ Tiểu Ngọc: Về sao ta còn muốn ở trong này thật lâu, chỗ này sẽ là nhà của ta, đương nhiên phải làm sao cho thoải mái rồi.

Lòng đỏ trứng: Xem ra, người rất tin tưởng về việc sống sót rồi thành thành viên chính thức của Trung Châu đội. . . Chờ xem. . .)

Cổ Tiểu Ngọc dè dặt đi trên đường nhỏ lát đá, vô cùng hối hận khi chọn một đôi giày cao gót như vậy, giữ cân bằng khó quá đi (ㄟ_ㄟ).

Trọc chân, uốn éo, Cổ Tiểu Ngọc lao vào lòng đất mẹ, khóc không ra nước mắt, rõ ràng mình đã cẩn thận như vậy, cuối cùng vẫn ngã úp mặt! Thân thể ngửa về phía sau, Cổ Tiểu Ngọc dựa theo kinh nghiệm huấn luyện lúc trước, nhanh chóng đặt hai tay trước ngực (để ngừa việc lấy tay đỡ theo ý thức, chống tay xuống, rất có thể bị gãy xương), gập đầu gối, giảm bớt trọng tâm của thân thể để lực đập khi trượt chân nhỏ hơn, sau đó tận lực dùng cái móng chống đỡ.

Trong khi Cổ Tiểu Ngọc đang suy nghĩ có nên giảm tốc độ té ngã gấp mấy lần hay không, một cánh tay rắn chắc đỡ được cô. Ngang đầu, là Sở Hiên! ! o(≥o≤)o Cà chua của Cổ Tiểu Ngọc lập tức chín mọng.

"Ừm. . . Cảm ơn. . . Anh. . ."

Sở Hiên nhìn thiếu nữ ngượng ngùng trong lòng "Cô có thể đứng lên chứ?"

Cổ Tiểu Ngọc mặt càng đỏ hơn, 'Có thể đứng lên, nhưng ta không muốn đứng lên a!' Cổ Tiểu Ngọc đương nhiên không dám nói ra suy nghĩ trong lòng, đành phải lưu luyến rời khỏi ôm ấp của Sở Hiên, đứng lên, suy nghĩ có nên tìm cơ hội ngã lần nữa hay không.

Sở Hiên đẩy mắt kính, lạnh lùng nói "Sau khi cô xuyên không sẽ bị ý chí của nguyên chủ thân thể này làm ảnh hưởng?"

Cổ Tiểu Ngọc không hiểu ngang đầu "Sao lại nói như vậy?"

Sở Hiên: "Thấy cô đi giày cao gót không quen, hơn nữa dựa theo phong cách căn phòng của cô, hiện tại cô ăn mặc, hẳn là giống như ý thích của Tần Chuế Ngọc."

Cổ Tiểu Ngọc: "Trang điểm như vậy rất khó coi sao?"

Sở Hiên: "Không phải vấn đề này, vấn đề là ở chỗ trang điểm như vậy có phải là cô muốn không."

Cổ Tiểu Ngọc rất muốn đứng lý hợp tình nói "Đúng, anh không thích sao?" Nhưng lại không dám, đành phải nhỏ nhẹ nói "Có lẽ như vậy, bởi vì chưa từng mặc nên muốn thử một chút. . ."

Sở Hiên gật đầu, tỏ vẻ đã biết.

Trong lúc nói chuyện đã đi tới bên hồ, Cổ Tiểu Ngọc cùng Sở Hiên bước lên một phiến lá sen vĩ đại trên bờ, lá sen chở bọn họ tới giữa hồ. (Giống hình ảnh Lý Tiểu Dao đi tìm Triệu Linh Nhi trong "Tiên kiếm".)

Vừa bước lên đài sen, thức ăn đủ màu sắc đập vào mắt.

Hồng bái vi cá, cúc hình hà nhân, phượng hoàng lý tích, phù dung cấp ly, uyên ương bạc nhũ, tam sắc điểm tâm, hoa sen tô. . .*

* Nói chung đều có màu đỏ hoặc hồng.

Màu sắc tươi đẹp, tạo hình khéo léo, dinh dưỡng phong phú, không uống công Cổ Tiểu Ngọc đi đôi kỹ năng ngự trù, tuy rằng kỹ năng kia rất rẻ nhưng lại rất hiệu quả.

"Rất đẹp." Sở Hiên đánh giá đúng trọng tâm, Cổ Tiểu Ngọc cố gắng nghiêm mặt để không cười toe toét.

Lực chú ý của cô rời khỏi bàn thức ăn mới phát hiện gối ôm chung quanh bàn đều in hình thành viên Trung Châu đội. Cổ Tiểu Ngọc sững sờ (o o o)!, gối ôm này không phải để trong phòng ngủ sao, (trên giường còn có gối ôm hình Sở Hiên). Minh lúc mở cửa nghĩ rằng nếu quanh bàn có mấy cái gối ôm thì tốt rồi, sao chủ thần lại lấy mấy cái gối đặc thù này ra, ta không có mặt mũi gặp người, rơi lệ ~> <~.

Sở Hiên đẩy mắt kính, mắt kính lóe sáng một cái, Cổ Tiểu Ngọc run rẩy. 'Sở đại nhân, ta sai rồi, ta cam đoan không tái phạm. . . Cho dù tái phạm cũng không để ngài chứng kiến, ngài đừng ghi hận ta. . .'

Sở Hiên không nói gì, cầm cái gối in hình Trịnh Xá đặt xuống móng, mặt không biểu cảm ngồi lên (Sở đại nhân, kỳ thực ngài đang trả thù phải không?),

sau đó lấy gối ôm in hình dạng nguyên gốc của Cổ Tiểu Ngọc, đặt ở bên ạnh. Cổ Tiểu Ngọc nghỉ một chút, ôm lấy chiếc gối in hình Sở Hiên rồi lấy gối in hình Tần Chuế Ngọc đặt xuống móng, ngồi nghiêm chỉnh.

"Sở Hiên, cảm ơn anh cho tôi trang bị và bày bố cục, nếu không tôi tuyệt đối không thể sống sót." Cổ Tiểu Ngọc nâng chén, rượu vang trong chén thủy tinh phát ánh sáng rạng rỡ.

"Không cần cảm tạ, cô sống sót, có lợi cho đoàn đội." Sở Hiên cũng nâng chén.

"Cho dù như thế nào, nhờ anh tôi mới sống được." Cổ Tiểu Ngọc đỏ mặt nhấp rượu.

Sở Hiên cũng nhấp một ngụm, sau đó bắt đầu cầm đũa.

Tướng ăn hung ác, khí thế vô địch khó có thể miêu tả bằng lời. Cổ Tiểu Ngọc không dám động đũa, 'Sở đại nhân, ăn cơm cũng có vị nam nhân như vậy. . .'

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 16: Chủ Thần Không Gian, Vẫn Chưa Chết (3)

Dưới trời sao lẳng mạn, đèn hoa sen tinh xảo phát ra ánh sáng trắng muốt, mặt cỏ như dường như cũng được ngọn đèn tuyệt đẹp nhuộm đậm, những lọn cỏ đan xen tạo thành ánh lục óng ánh. Ở con đường quanh mặt cỏ, đá vũ hoa tạo thành hình vẽ phong phú. Cái bàn làm bằng gỗ bày một cách tùy ý lại có một loại mỹ cảm khác biệt.

Một đôi nam nữ đang ngồi trong sân, chàng trai dáng người cao ngất, tuy chỉ có diện mạo bình thường nhưng lại toát lên vẻ bình tĩnh trí tuệ. Nữ đáng người thướt tha, ăn mặc xinh đẹp, diện mạo xinh đẹp nhưng lại có vẻ ngây thơ trong sáng. Tuy nhiên, đề tài của bọn họ ở khung cảnh đẹp đẽ này không phải là tình yêu nam nữ, mà là việc sinh tử.

Không sai, bọn họ chính là bạn Sở Hiên com no rượu say và bạn Cổ Tiểu Ngọc, không biết là cố ý hay vô ý, Sở Hiên còn ôm chiếc gối in hình Cổ Tiểu Ngọc.

Sở Hiên đẩy mắt kính: "Tính huống của cô rất đặc thù, cho nên tôi nghĩ cô không nên cường hóa thân thể như mọi người. Tôi đã xem ở chỗ chủ thần một chút, phát hiện một phương pháp tu luyện đặc thù gọi là 'Quý tu', chỉ có người có thể chất đặc thù mới tu luyện được. Trong 'Quý tu' có một loại năng lực gọi là 'Đoạt xá', có thể xâm chiếm thân thể của người khác, rất giống với tính huống của cô. Còn có năng lực gọi là 'Phệ hồn', cắn nuốt linh hồn của người chết, tương tự với năng lực mà cô biểu hiện trong The Grudge. Cô có thể xem xét về việc cường hóa năng lực này."

Cổ Tiểu Ngọc xua tay "Trong The Grudge có thể hấp thu hồn phách không phải là năng lực của tôi, mà là vì tôi đối không gian trừ vật 'tu dĩ'. Nó có thể hấp thu năng lượng tự thân, thời điểm ấy, bởi vì tôi và Kayako hợp làm một, 'tu dĩ' coi năng lượng của Kayako là năng lượng của tôi, vì vậy tôi mới hấp thu được linh hồn của người chết."

Lại nghĩ tới khoảng thời gian đàn độn kia, Cổ Tiểu Ngọc xấu hổ và giận dữ muốn chết, cà chua của Cổ Tiểu Ngọc lại ra lò.

Mắt kính của Sở Hiên lóe sáng: "Xem ra, chúng ta cần nghiên cứu thêm, đêm mai cô đến phòng tôi, tôi kiểm tra cho cô."

Cổ Tiểu Ngọc vội gật đầu. 'Sở Hiên hẹn ta a! Vinh hạnh quá!' (Nữ nhi a, chỉ có mi thấy vinh hạnh khi bị nghiên cứu.)

Sở Hiên bổ sung: "Xem ra cô không có dị nghị gì nếu đối năng lực này. Nếu cô thực sự đối, nhất là đoạt xá, tôi hi vọng cô có thể giữ bí mật về năng lực của mình. Bởi vì căn cứ theo tin tức cô lấy được từ Ấn Châu đội, phục chế thể của Ác Ma đội sẽ giữ lại trí nhớ của bản thể, để phòng ngừa các tiểu đội khác biết được năng lực của cô, người biết tính huống của cô càng ít càng tốt. Năng lực 'đoạt xá' sẽ có hiệu quả lớn lúc đoàn chiến."

Cổ Tiểu Ngọc im lặng, cô hiểu rõ giấu diếm năng lực không chỉ đơn giản như Sở Hiên nói. Ý nghĩa của nó là cô sẽ không có khả năng trở thành một thành viên chân chính của Trung Châu đội. Ngoại trừ Sở Hiên, sẽ không ai biết tới sự tồn tại của Cổ Tiểu Ngọc, sẽ chỉ ngẫu nhiên nhớ tới vật hi sinh kì quái và dần dần viên phụ mà thôi. Khi bọn họ nhắc tới Trung Châu đội, sẽ không nhớ tới sự tồn tại của cô; khi thành công, cũng không ai biết tới sự hi sinh của cô. Điều này khiến cho Cổ Tiểu Ngọc luôn liều mạng giãy dụa, hi vọng có thể làm thành viên chính thức cùng sống vai chiến đấu với Trung Châu đội sao có thể chịu nổi.

Năng lực 'đoạt xá', còn ý nghĩa, trong bố cục của Sở Hiên, cô có khả năng trở thành người đầu tiên hi sinh, bởi vì đối với Sở Hiên mà nói, Cổ Tiểu Ngọc sẽ không chết, hi sinh cô thì giá phải trả cũng nhỏ nhất. Hơn nữa, nếu cần thiết, Sở Hiên có khi sẽ để Cổ Tiểu Ngọc chủ động chịu chết. Cổ Tiểu Ngọc sẽ không chết, nhưng cô sẽ đau đớn, sẽ sợ hãi, cô cũng muốn sống.

Cô không muốn bay dưới dạng linh hồn trong không trung, nhìn người mình yêu quý bị thương lại không thể làm gì; cô không muốn năng lực mình tân tân khổ khổ rèn luyện và điểm kiểm được bỗng mất sạch; cô không muốn đối mặt với ánh mắt hoài nghi và xa lạ của những nhân vật mà mình yêu thích; cô không muốn mình chết mà không ai biết, ngay cả một người vì cô mà than thở cũng không có; cô không muốn đau khổ giãy dụa một mình khi vào bước

đường cùng, giống như Tần Chuế Ngọc lần này, dùng hết toàn lực chiến đấu đến thời khắc cuối cùng, có thể sống sót hay không cũng không biết. Nếu đã chết, đối với bọn họ mà nói, chỉ là mất đi một người mà thôi. Ngoại trừ Sở Hiên, không có ai biết, từng có một cô gái tên là Cổ Tiểu Ngốc, một mình đối mặt với tư thâm giả của Ân Châu đội, ương ngạnh chiến đấu đến một giây cuối cùng. Giống như sự yêu thích của Cổ Tiểu Ngốc với những thành viên của Trung Châu đối, vì đoàn đội, cô có thể chiến đấu hăng hái, dù chết cũng không lùi bước.

Ích lợi của đoàn đội và nguyện vọng cá nhân, bên nào nặng bên nào nhẹ? Cổ Tiểu Ngốc hiểu rõ, Cổ Tiểu Ngốc cũng có giác ngộ, cho nên Cổ Tiểu Ngốc không có lựa chọn.

Cổ Tiểu Ngốc nhìn ánh mắt lạnh lùng của Sở Hiên, buồn bã cười: "Sở Hiên, nếu tôi ngốc một chút, nếu tôi không nghĩ rõ ràng như vậy thì tốt rồi, khi ấy tôi có thể vô cùng vui vẻ đáp ứng."

Sở Hiên, có lẽ anh rất nghi hoặc, rõ ràng là lựa chọn đơn giản như vậy, tôi lại giãy dụa như thế. Nhưng tôi phải nói với anh thế nào mới rõ đây? Nói với anh đó là dục vọng và sự ích kỷ của phạm nhân, nói với anh tôi vì tư dục của mình mà muốn cự tuyệt đề nghị đúng đắn của anh. Tôi không thể nào nói ra được. . .

Sở Hiên nhìn đôi mắt ửng đỏ của Cổ Tiểu Ngốc, muốn nói lại thôi, nhú mày lại. Đầu óc còn chưa ý thức được, tay đã ôm lấy đôi vai run run của Cổ Tiểu Ngốc, "Đây chỉ là đề nghị mà thôi."

"Tức là tôi có thể cự tuyệt sao?" Cổ Tiểu Ngốc hít sâu một hơi, nhìn Sở Hiên "Tôi đồng ý, tôi cũng hiểu rõ hàm nghĩa khi nhận đề nghị này. Nhưng, bởi vì tôi thích đoàn đội này, đề nghị lại là của Sở Hiên anh, cho nên, tôi nhận!"

Thiếu nữ hạ quyết tâm, khi lời hứa vừa nói ra, dường như cô còn tỏa sáng hơn ánh sao ngoài kia. . .

Sở Hiên rút tay lại, không hiểu nhìn lòng bàn tay mình, sau đó tiếp tục nói "Vì bảo đảm tổ chức thân thể sẽ không ảnh hưởng tới cô, tôi đòi cho cô một bộ đồ chiến đấu, mặc vào sẽ tăng lên tổ chức, sau khi xuyên không cũng giữ lại được.

Tôi tìm được một bộ đồ chiến đấu —— Đồ chiến đấu vô hạn năng lượng, đánh giá 75 điểm, áp dụng cho phim kinh dị loại khoa học viễn tưởng, tồn 1 chi tiết cấp C và 8000 điểm thưởng.

Tăng thuộc tính thân thể là —— trí lực +100, tinh thần lực +100, tế bào sức sống +300, tốc độ phản xạ thần kinh +300, độ mạnh của cơ bắp +300, độ miễn dịch +100, có thể kháng ăn mòn và phòng độc.

Mang theo vòng bảo hộ và hệ thống tự phòng hộ, trang bị có kính mắt nhìn trong đêm, có một thanh chùy thủ có thể cắt được kim loại, một thanh kiếm laser.

Một khẩu súng neutron công kích viễn trình. (Sử dụng pin tụ năng lượng cao, có thể phóng ra 3000 phát xạ tuyến neutron, uy lực tương đương với ống phóng rocket.)

Một khẩu súng laser công kích trong cự ly ngắn. (Sử dụng pin phân hạch cao, có thể phóng ra 50 phát xạ tuyến laser, phóng ra laser dùng để phá hoại mục tiêu hoặc làm mất đi hiệu lực định hướng của vũ khí khác.)

Chỗ nào không hoàn hảo, chờ cô đổi xong, tôi sẽ sửa lại giúp cô."

Cổ Tiểu Ngốc có vẻ quên đau nháy mắt chìm trong ảo tưởng Sở Hiên sửa quần áo cho mình. . .

Sở Hiên tiếp tục bổ sung "Lại dùng 1 chi tiết cấp D, 2000 điểm là có thể tiến hành buộc định linh hồn với đồ chiến đấu, đồ chiến đấu sẽ hóa thành một hình xăm, chỉ cần nghĩ trong đầu thì một giây sau sẽ được trang bị. Kì diệu nhất là, đồ chiến đấu sau khi buộc định sẽ căn cứ vào tình huống của chủ nhân mà điều chỉnh và tiến hóa."

Mắt kính Sở Hiên không ngừng lóe ra ánh sáng, điều đó chứng tỏ Sở đại thần cảm thấy hứng thú với trang bị có thể tiến hóa. Cổ Tiểu Ngốc chỉ có thể gật đầu.

Sở Hiên đứng dậy: "Tình huống cơ bản chính là như vậy, ngày mai sau khi kiểm tra cho cô chúng ta sẽ điều chỉnh lại."

Cổ Tiểu Ngốc cũng đứng dậy: "Cám ơn anh, vì tôi mà tra thứ này, vất vả cho anh rồi."

Sở Hiên: "Không cần, tôi cảm thấy rất hứng thú với trường hợp đặc biệt như cô."

Cà chua của Cổ Tiểu Ngốc lại chín $\geq \omega \leq$, nhỏ giọng thì thầm, "Sở Hiên, anh cảm thấy. . . Cảm thấy hứng thú với tôi?"

Sở Hiên: "Cô nói cái gì?"

Cổ Tiểu Ngốc e lệ, hai ngón trỏ chạm nhau "Không. . . Không nói gì cả. . ."

Đi tới cửa, đột nhiên Sở Hiên quay đầu lại nói "Cổ Tiểu Ngốc, tôi nghĩ rằng không nên bởi vì chưa thử qua mà muốn ném thử, trong thế giới này, nếu bởi vì nguyên nhân này mà làm mình bị trật chân hoặc bị cảm mà lãng phí điểm chữa trị, thật là ngu xuẩn."

"Đã biết. . ." Cổ Tiểu Ngốc xấu hổ gật đầu.

Sở Hiền đang mở cửa muốn ra, đột nhiên thấy vật áo của mình bị túm chặt, quay đầu hỏi: "Còn có chuyện gì sao?"

Cổ Tiểu Ngốc lấy hết dũng khí, nhìn Sở Hiền, "Sở Hiền, sáng ngày mai, chúng ta cùng ăn cơm ở quảng trường có được không?"

Sở Hiền gật đầu: "Làm một phần điểm tâm ba màu đi, trông rất đẹp mắt."

Cổ Tiểu Ngốc lập tức bị bao phủ trong bong bóng hạnh phúc, ngay cả Sở Hiền về phòng lúc nào cũng không biết.

'Đúng rồi, Sở Hiền hình như mang gối ôm in hình mình đi, hẳn sẽ không cắt ra cho hả giận chứ. . .' Cổ Tiểu Ngốc sợ hãi run lấy bầy.

(+_+)(+_+)(+_+). . . . Ta là tuyến phân cách góc nhìn của thượng đế. . . . (+_+)(+_+)(+_+).

Trong phòng, Sở Hiền nghi hoặc nhìn gối ôm hình Cổ Tiểu Ngốc mà mình mang về, vươn tay, nhéo nhéo trên khuôn mặt bụ bẫm, đặt gối ôm bên cạnh gối.

Bởi vì, có độc giả thắc mắc, cho nên ta giải thích vì sau Sở Hiền muốn Cổ Tiểu Ngốc giấu điểm năng lực.

Nguyên nhân chính thức:

1, Nếu phục chế thể Sở Hiền biết sự tồn tại của Cổ Tiểu Ngốc, vậy giấu điểm có tác dụng gì?

Cổ Tiểu Ngốc lúc trước đã nói về tình huống của Ác Ma đội cho Sở Hiền, Sở Hiền dựa theo tiêu chuẩn của Ác Ma đội, đối chiếu với tình huống mở gien khóa của mình, có thể đoán ra mình được phục chế lúc trước, cho nên, phục chế thể sẽ không biết về năng lực 'đoạt xá'. Kỳ thực, dựa theo nguyên tắc, ác ma Sở Hiền vừa tiến vào đã bị phục chế rồi.

Nếu Cổ Tiểu Ngốc bị phục chế, vậy thì giấu điểm có tác dụng gì?

Đầu tiên, chủ thần phục chế lại gien và trí nhớ của người có tiềm lực. Cổ Tiểu Ngốc không có thân thể, lại càng không nói tới gien. Tiếp theo, biểu hiện của Cổ Tiểu Ngốc chỉ có thể được coi là nhanh trí chứ không phải là có tiềm lực, trên cơ bản còn không sống sót được $\neg (\neg \nabla \neg) \neg$. Cho dù biểu hiện của Cổ Tiểu Ngốc được phán định là có tiềm lực, như vậy phục chế lại cũng chỉ có thể thành vật hi sinh. Cho nên, có thể loại bỏ trường hợp này. Kỳ thực lấy sự chu đáo của Sở Hiền, cho dù sự tồn tại của Cổ Tiểu Ngốc có lộ ra hay không, hẳn vẫn có thể giữ bí mật được.

2, Năng lực 'đoạt xá' này có phần âm độc, "Nàng có thể đoạt thân thể của người khác, vậy cũng có thể đoạt của ta." Đội viên Trung Châu đội một khi đã biết năng lực này sẽ khó tránh khỏi phòng bị Cổ Tiểu Ngốc, người như Trịnh Xá, lại càng không đồng ý hành vi vô nhân đạo cướp lấy thân thể của người khác. Kỳ thực đề nghị của Sở Hiền có một phần là bảo vệ Cổ Tiểu Ngốc.

3, Một khi Trung Châu đội biết, người sau này gia nhập có khả năng rất lớn sẽ biết, Sở Hiền nói đề phòng phục chế thể, có một phần rất lớn cũng là phòng bị những đội viên sau này gia nhập. Cổ Tiểu Ngốc nhớ tới sự tồn tại của La Cam Đạo, cho nên, mới đồng ý với đề nghị của Sở Hiền.

4, Nếu Trung Châu đội biết, nếu hơi dằn một chút, khó tránh khỏi nhờ lời làm lộ ra tình huống của Cổ Tiểu Ngốc. Lúc đoàn chiến nếu bị nghe lén, vậy thì tin tức của Cổ Tiểu Ngốc cũng lộ ra. Sở Hiền tính toán không bỏ sót tất nhiên sẽ nghĩ tới khả năng này.

Nguyên nhân chủ quan: (Đây là nguyên nhân ta không dám lộ ra, nếu không đồng ý, đừng đánh ta.)

Ta cho rằng, nếu Sở Hiền yêu ai, như vậy phản ứng đầu tiên là bố trí tốt, để đối phương không có lựa chọn nào ngoài mình, bóp chết mọi khả năng từ trong trứng nước. So với nhân tính, ta cho rằng với suy nghĩ nhất quán của Sở Hiền, hẳn càng tin vào xác suất hơn. Cho nên, chỉ cần Cổ Tiểu Ngốc đồng ý, như vậy cũng chỉ có Sở Hiền biết tình huống của Cổ Tiểu Ngốc, Cổ Tiểu Ngốc cũng chỉ có thể ý lại Sở Hiền, Sở Hiền liền trở thành lựa chọn duy nhất của Cổ Tiểu Ngốc.

Tình cảm của Cổ Tiểu Ngốc với Sở Hiền, Sở Hiền ở The Grudge đã nhận ra. Sở Hiền không thể thờ ơ với cô gái luôn muốn tốt cho mình. Cho nên, tuy bây giờ Sở Hiền đối với Cổ Tiểu Ngốc không thể nói là yêu, nhưng cũng là tồn tại đặc biệt.

Cho nên, khi Sở Hiền đưa ra đề nghị như vậy, tuy hẳn không tự ý thức được, nhưng cũng có tư tâm. (Ta cảm thấy, nguyên nhân này thật đáng yêu nên liều chết đưa ra, đừng đánh vào mặt. . . Trốn mất. . .)

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 17: Chủ Thần Không Gian, Vẫn Chưa Chết (4)

Rạng sáng hôm sau, Trịnh Xá cùng La Lệ ra quảng trường lại phát giác Sở Hiền đã ở đây. Khiến cho hắn kinh ngạc là Sở Hiền thay đổi tác phong, ngồi giữa một đồng gối ôm hình người, vừa ôm gối vừa xem tư liệu, cô gái in trên gối có đôi mắt to, xinh đẹp nhu thuận, thực không nhìn ra Sở Hiền có loại

ham thích này.

"Oa" La Lệ vui vẻ kêu lên "Đây là Trương đại ca, Zero đại ca, đây là Chiêm Lam tỷ. . ." Trịnh Xá lúc này mới phát hiện, in trên gối đều là hình của thành viên Trung Châu đội, 囧.

"Đại sắc lang, sao không thấy gối ôm của anh đâu?" La Lệ tìm kiếm một lát, không có kết quả, nghi hoặc mở miệng.

Cái gối Sở Hiên lót dưới mông, sao càng nhìn càng thấy quen mắt vậy? Khóe miệng Trịnh Xá giật giật, nhìn cái gối ôm dưới người Sở Hiên.

La Lệ nhìn chéch xuống 45 độ, ánh mắt lấp lánh. . .

Trịnh Xá không biết làm sao mở miệng "Này. . . Sở Hiên, anh có thể đứng dậy không, để tôi xem cái gối anh đang ngồi?"

Sở Hiên lạnh lùng nhìn hắn, giống như đang nói 'Đứa nhỏ này sao lại lảm chuyện như vậy?' nhưng vẫn lấy gối ôm ra, đưa cho hắn, sau đó lấy gối ôm hình Trương Kiệt lót dưới mông.

"Đại sắc lang, là anh này, đáng yêu quá!" La Lệ vui vẻ ôm gối vào lòng.

Khóe miệng Trịnh Xá run run, gối ôm kia in hình của ta thì thôi, tại sao trên gối ôm lại có thêm tai và đuôi khi? Hơn nữa tạo hình của lão tử trên gối ôm lại là bộ dạng đại tình tình đảm ngực! Sở Hiên, người mang thù phải không? Đúng là mang thù rồi!

Hôm nay mỗi người đều thức dậy rất sớm, nhìn thấy Sở Hiên đều không ngoại lệ mà co rút khóe miệng, sau đó người nhà đều xông lên, kêu to "Thật đáng yêu, thật đáng yêu!"

Em trai Zero ôm hình gối Zero không buông tay. "Ca ca biến thành gối ôm cũng rất tuần tú!" Hình Zero trên gối ôm còn cầm súng ngắn, bộ dáng uy phong凛冽. Zero dụ dàng sờ đầu em trai, vô cùng cưng chiều.

Tiêu Hồng Luật nhìn tỷ tỷ tá cầm gối ôm hình mình mà khóc không ra nước mắt, vì sao biến thành gối ôm ta cũng nhỏ hơn người khác. Đây là kỳ thị, kỳ thị trắng trợn a!

Triệu Anh Không cầm lấy gối ôm hình mình, khóe miệng nhếch lên, xoa xoa rồi bóp bóp, bóp bóp lại vỗ vỗ, chơi vô cùng vui vẻ.

Chiêm Lam cầm gối ôm hình mình, lại nhìn gối ôm Trịnh Xá trong lòng La Lệ, rõ ràng là muốn ôm nhưng lại không dám.

Trương Hằng và Tề Đăng Nhất nhìn gối ôm tạo hình mình, im lặng cầm lên, sờ sờ, xoa xoa, sau đó. . . Lót xuống dưới mông.

"Trương Kiệt đâu?"

Trịnh Xá nhìn mọi người đã tới đủ nhưng Trương Kiệt vẫn không xuất hiện, đành chịu lác đầu.

"Ngoại trừ Trương Kiệt, mọi người đã tới đông đủ chưa?" Trịnh Xá mở miệng lần nữa.

"Tần Chuế Ngọc." Sở Hiên lạnh lùng nói ra ba chữ.

Tần Chuế Ngọc còn chưa tới sao? Quả là cái giá của mình tình. Trịnh Xá nhớ tới biểu hiện của cô gái này lúc trước, cảm thấy khinh thường. Nhưng Trịnh Xá vẫn tự giác phát huy tính chất của đội trưởng tạm thời, gõ cửa phòng cô.

Đội một lát, cửa mở ra, trước mắt mọi người sáng ngời, bộ đồ kungfu màu trắng, cổ tay áo, ống tay và quần áo, vạt áo đều thêu điệp vũ bách hoa đồ (bướm bay và trăm hoa) phức tạp, khay cài màu hồng lựu làm bộ đồ bó sát người hiện lên đường cong duyên dáng của nữ tử, thắt lưng cùng màu làm lộ ra chiếc eo mảnh khảnh. Tóc đen được buộc thành đuôi ngựa bằng một chiếc nơ hồng phấn, toát lên vẻ oai hùng hiên ngang.

"Bởi vì chuẩn bị đồ ăn nên tôi đến muộn một chút, thật có lỗi." Tần Chuế Ngọc ngượng ngùng lè lưỡi, rất xinh đẹp đáng yêu.

Giả ngây thơ! Chiêm Lam không cho là đúng.

Tần Chuế Ngọc mở toang cửa ra, lấy một hộp thức ăn lớn, mọi người nhìn thấy căn phòng đầy gối ôm của cô liền hiểu rõ sở thích quý dị của Sở Hiên là do ai truyền nhiễm.

Cổ Tiểu Ngốc thấy cảnh tượng ngoài quảng trường, suýt nữa thì đập đầu xuống đất, vì sao gối ôm của ta lại chạy ra ngoài này! Khi nhìn thấy gối ôm hình Cổ Tiểu Ngốc trong lòng Sở Hiên, cô rốt cuộc không chịu được nữa, nghiêng người một cái, may mà Trịnh Xá đỡ được, tuy rằng tiếng nghiêng răng của Chiêm Lam lại vang lên ken két.

'Đại tá, để ta làm gối ôm của ngài đi!' Cổ Tiểu Ngốc xúc động muốn ôm đùi Sở Hiên.

Trên tay mọi người đều cầm đồ ăn, thoạt nhìn giống như thực phẩm chín mới lấy ra từ tủ lạnh, nhìn hộp thức ăn cực to của Tần Chuế Ngọc, không nói gì.

Cổ Tiểu Ngốc tự giác ngồi cạnh Sở Hiên, suy nghĩ, sau đó một chiếc bàn tròn to lớn xuất hiện, mở hộp đựng thức ăn, bắt đầu lấy đồ ăn ra. . .

Đầy tây cuốn, uyên ương tô hạp, hoa sen phù dung, kim đường bạch ngọc, gà chiến, trân châu tuyết nhĩ, vân phiến đậu hủ, hoa mai bạch ngọc. . . Đương nhiên còn có điểm tâm ba màu làm riêng cho Sở Hiên.

Quảng trường trong chủ thần vang lên tiếng nuốt nước miếng liên tiếp, nhìn bữa sáng tạo hình hoa lệ, mùi thơm phức kia, sợ là không thể không động tâm!

"Mọi người cùng nhau ăn đi." Cô gái xinh đẹp mỉm cười, mọi người không khách khí ngồi xuống rồi giành ăn.

Cổ Tiểu Ngốc bị động tác của mọi người làm sợ tới mức không dám động đũa, 'Các vị Trung Châu đội, ăn cơm đều có vị nam nhân như vậy. . .' <(@ @)>

Tiêu Hồng Luật tư tưởng xấu cười hi hi lấy một con nhện bự từ trong rổ ra, Triệu Anh Không và Chiêm Lam sợ tới mức thét chói tai, em trai tránh đằng sau Zero. Cổ Tiểu Ngốc phản xạ có điều kiện ôm tay của Sở Hiên, mặc dù trong mắt mọi người, ôm Sở Hiên còn đáng sợ hơn nhện bự.

Hắn cười hi hi cầm con nhện lên cắn một cái, thì ra con nhện đã được nướng chín. Lúc này Cổ Tiểu Ngốc mới kịp phản ứng, đỏ mặt, ngượng ngùng buông tay ôm Sở Hiên ra. 'Ôm cánh tay của Sở đại tá thật thích ๐(=)๐' Cổ Tiểu Ngốc im lặng nhớ lại xúc cảm.

Tiêu Hồng Luật để lại bụng và đầu nhện, ăn sạch mấy cái chân, sau đó, hắn lại lấy một con sâu từ trong giỏ ra, vui vẻ há mồm ăn.

Ba cô gái không dám nhìn hắn, Triệu Anh Không và Cổ Tiểu Ngốc còn đỡ chút, ít nhất biểu cảm và sắc mặt của các cô còn bình thường, mà Chiêm Lam thì vô cùng khó chịu, sắc mặt xanh xao, hai tay ôm bụng. Tiêu Hồng Luật ăn xong, trên tay chỉ còn lại một cái đầu côn trùng nho nhỏ, hắn bỏ ra rồi đuổi tay về phía bàn đầy món ăn mới lạ.

Lúc này, trên bàn trừ Sở Hiên, khẩu vị của mọi người đều bị hắn làm mất hết. Cổ Tiểu Ngốc tay phải ôm tay trái, bưng tỉnh hiểu ra 'Thì ra Tiêu Hồng Luật làm vậy để mọi người nuốt không trôi, sau đó độc chiếm một bàn thức ăn. Không hổ là trí giả thứ hai của Trung Châu đội, tranh cơm cũng không giống người thường!'

Cổ Tiểu Ngốc nhanh chóng nắm chặt tay Tiêu Hồng Luật "Tôi thấy cậu ăn sâu thích ý như vậy, đồ ăn bình thường của tôi chắc không vào được mắt cậu, cậu đừng miễn cưỡng bản thân." Tiêu Hồng Luật ngượng ngùng cười, rút tay lại, mọi người hả lòng hả dạ.

Tiêu Hồng Luật đành phải vừa buồn bực ăn sâu vừa phân tích so sánh thực lực của Trung Châu đội và Ấn Châu đội, tổng kết kinh nghiệm chiến đấu và bài học lần này, lập kế hoạch ngắn hạn trong tương lai của Trung Châu đội, sắp xếp nhiệm vụ cho mọi người và đề nghị phương hướng cường hóa.

Mà Sở Hiên ăn uống no đủ xong mới phát tư liệu cho mọi người. Tiêu Hồng Luật nhìn tư liệu trong tay, sắc mặt âm tình bất định. Đó là bản giới thiệu giống của mình nhưng đã được cải tiến. Sở Hiên đã đoán trước được mình sẽ nói vậy sao? Chỗ cải tiến lại cho mọi người thấy sự chênh lệch giữa mình và hắn. Như vậy địa vị trí giả số một của Sở Hiên liền được xác định. . . Thực không cam lòng. . .

"Tần Chuế Ngọc, cô có thể nói cho mọi người biết cô sống sót thế nào không? Bộ đồ lặn kia lấy từ đâu?" Tiêu Hồng Luật hỏi. (Tiêu Hồng Luật, mi đang giận chó đánh mèo phải không? Là giận chó đánh mèo đi!)

Cổ Tiểu Ngốc do dự một lát mới nói "Đề Sở Hiên nói đi, là anh ấy cứu tôi." Cổ Tiểu Ngốc biết rằng mình không giỏi nói dối, liền đẩy cho Sở Hiên.

Tiêu Hồng Luật gật đầu, nhìn Sở Hiên với vẻ 'Ta chỉ biết các ngươi có JQ'.

Vì thế, Sở Hiên BALA, BALA, BALA. . . Sở Hiên đẩy mắt kính chưa từng trượt xuống kia, "Tình huống cơ bản là như vậy."

Mọi người hiểu rõ.

Cổ Tiểu Ngốc cũng nghe say sưa, Sở Hiên, kỳ thật trước kia anh bình luận sách phải không, hợp tình hợp lý còn nhịp nhàng ăn khớp, nếu tôi không phải là nhân vật trong truyện, chắc chắn sẽ bị lừa gạt.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 18: Chủ Thần Không Gian, Vẫn Chưa Chết (5)

Tiếp theo, Sở Hiên và Tiêu Hồng Luật đều đoán ra tồn tại của người dẫn đường và điều kiện đổi kỹ năng tinh thần lực, đồng thời giúp mọi người lựa chọn.

Sở Hiên đổi kỹ năng quét hình tinh thần lực cho Chiêm Lam. Chiêm Lam được thưởng nhiều điểm cũng cường hóa tinh thần lực của mình, dùng 10000 điểm tăng lên 1000 tinh thần lực, hiện tại có thể quét hình trong vòng 120 km. Biểu cảm của Chiêm Lam và Trịnh Xá có vẻ phức tạp.

Triệu Anh Không dùng 1 chi tiết cấp D đổi huyết thống thêm linh, sau đó dùng 1 chi tiết cấp B để cường hóa. (Được thưởng khi đi tìm phục kích chân

sinh cùng Sở Hiên.)

Tiêu Hồng Luật đổi phòng hộ loại ma pháp truyền thuyết —— bị Sở Hiên cầm đi để nghiên cứu. Tiêu Hồng Luật bứt n cọng tóc, cuối cùng chỉ có thể tro mắt nhìn ngọc bội của mình vào túi Sở Hiên.

Zero dùng 1 chi tiết cấp D, 5000 điểm đổi súng ngắm Gauss vô hạn đạn, sau đó dùng 1 chi tiết cấp B đổi điểm tuyến ma nhãn.

Dưới sự đề nghị của Sở Hiên, Zero lại dùng 1 chi tiết cấp C đổi huyết thống ảnh mị, không thể tiến hóa nhưng có thể tu luyện, hóa thân thành bóng ma, tuy trong trạng thái bóng ma không thể công kích, nhưng miễn dịch với công kích vật lý và một bộ phận công kích ma pháp. Có tốc độ di động cao, có thể tùy ý di động trong bóng râm. Như vậy, sinh mệnh của Zero đã có thể đảm bảo. (Cũng có đồng nhân "Vô hạn khủng bố" dùng qua cái này, hi vọng mọi người bỏ qua. Cuối cùng, muốn cảm tạ "Chuyện ma quý ở đô thị", ta vì bộ tiểu thuyết này mới coi trọng ảnh mị.)

Sau đó Sở Hiên dùng 2 chi tiết cấp D, 1000 điểm đổi hai viên đạn uy lực mạnh cho súng ngắm Gauss. (Bắn trúng mục tiêu sẽ nổ mạnh, uy lực có thể san bằng 100 mét chung quanh mục tiêu, trên cơ bản là có sức phá hoại tương tự với địa lôi trọng lực cao.) Khóc nam tử như Zero không nói gì hết, chỉ nhìn Sở Hiên gật đầu. Sở Hiên lại lấy lý do nghiên cứu, tạm thời cầm một viên đạn, biểu cảm vui sướng khi người gặp họa của Tiêu Hồng Luật nhận lấy ánh mắt lạnh lùng của Zero.

Tề Đằng Nhất đổi huyết thống cửu vĩ hồ sơ cấp theo đề nghị của Sở Hiên —— huyết thống hồ yêu biến dị, sẽ sinh ra yêu lực, am hiểu dùng pháp thuật. Đổi xong, Tề Đằng Nhất có thêm một đôi tai hồ ly và một cái đuôi mềm như nhung. Cô Tiểu Ngốc hâm mộ chảy nước miếng, 'Ta cũng rất muốn đổi huyết thống này, lỗ tai giắt giắt, cái đuôi xinh đẹp, thật mạnh [1] a!'

[1] Mạnh: Đáng yêu tới mức muốn ôm vào.

Tiếp là sau khi Tề Đằng Nhất đổi xong, lỗ tai và đuôi đều biến mất, bằng không Cô Tiểu Ngốc nhất định sẽ xông lên chà đạp một chút. Hồ yêu thiên về mê hoặc, thông qua giao hoan để đề cao đạo hạnh. Cho nên, Sở Hiên cực lực đề nghị Tiểu Tề tạo ra một nam nhân dương khí sung túc. Tề Đằng Nhất đỏ mặt, sống chết không theo. Mắt kính của Sở Hiên lóe sáng, Tiểu Tề dưới áp lực tâm lý mạnh mẽ, cuối cùng đồng ý tạo ra một nữ nhân dương khí sung túc.

Sở Hiên yêu cầu Trịnh Xá đưa vong linh thánh kinh cho Tề Đằng Nhất, tuy Trịnh Xá có hơi luyến tiếc, nhưng thấy Sở Hiên đổi cho mọi người nhiều như vậy, bản thân là đội trưởng tạm thời mà chưa làm được gì nên không biết nói làm sao, cuối cùng vẫn đưa vong linh thánh kinh cho Tề Đằng Nhất.

Trương Hằng đổi cung bắn thiên lang, Sở Hiên bảo Cô Tiểu Ngốc lấy 1 chi tiết cấp C đổi huyết thống xạ thủ phong hệ tộc tinh linh cho Trương Hằng.

Cô Tiểu Ngốc tâm rét lạnh 'Trung Châu đội đều cường hóa như vậy, hơn nữa dựa theo bố cục của Sở Hiên, nếu chiếu theo hướng đi của nguyên tác, Trịnh Xá chết mười lần cũng không đủ [2]. Tiêu Hồng Luật chỉ đổi ngọc bội, đã biết được khảo nghiệm cho đội trưởng, Sở Hiên không có lý do đoán không ra. Như vậy, chẳng lẽ Sở Hiên muốn Trịnh Xá chết? Không, không đúng, tuy rằng Trịnh Xá giác ngộ chưa đủ nhưng cũng không có xung đột gì với lợi ích của đoàn đội, Sở Hiên sẽ không làm hao tổn chiến lực của đội. Như vậy, Sở Hiên muốn ép Trương Kiệt phải lựa chọn, hoặc là không chống cự nữa, để Trịnh Xá làm đội trưởng, hoặc là đổi nhân tuyển làm đội trưởng. Sở Hiên. . . Bởi vì Trịnh Xá trưởng thành quá chậm, cho nên anh muốn làm đội trưởng sao. . .'

[2] Trong nguyên tác tới phim kinh dị lần sau là final destination, Trương Kiệt vì chọn ra đội trưởng sẽ dẫn các thành viên khác đi, để lại một mình Trịnh Xá và các thành viên mới, Trịnh Xá phải chiến đấu với thành viên cũ để thành đội trưởng. Vì vậy mới nói đều cường hóa như vậy, Trịnh Xá chết mười lần cũng không đủ.

Sở Hiên đổi đồ chiến đấu vô hạn năng lượng cho Cô Tiểu Ngốc, cũng không nói gì dùng 2 chi tiết cấp B thêm vào công kích ma pháp và phòng hộ năng lực cho đồ chiến đấu. Cô Tiểu Ngốc tiến hành buộc định linh hồn. Đồ chiến đấu biến thành hình một viên đạn kim loại, nhập vào cơ thể Cô Tiểu Ngốc. 'Sở Hiên đổi trang bị cho ta. . . Thật hạnh phúc. . .'

Sở Hiên đổi λ-drive tín niệm lực cho mình.

Cuối cùng, Trịnh Xá đổi huyết thống bá tước vampire biến dị. Không ngờ rằng, nội lực xung đột với lực lượng của vampire, may mà Trương Kiệt kịp thời tới chỉ đạo, Trịnh Xá mới thoát được một kiếp.

Làm Cô Tiểu Ngốc kinh ngạc là, Sở Hiên đi ra phía trước, kiểm tra thân thể cho Trịnh Xá, 'Kỳ thực Sở Hiên rất coi trọng Trịnh Xá a. . .' Cô Tiểu Ngốc vui mừng nghĩ. (Này này, thực ra Sở đại tá đang thu thập tư liệu về xung đột năng lượng.)

Sau khi trở lại bình thường, Trịnh Xá thí nghiệm năng lực mới đặt được, lại đổi kinh công theo đề nghị của Trương Kiệt.

Sau đó, Trịnh Xá yêu cầu Trương Kiệt giảng giải về gien khóa và huyết thống cho mọi người. Cuối cùng, Trương Kiệt bị Sở Hiên ép hỏi nên chạy mất. . .

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 19: Chủ Thần Không Gian, Gõ Cửa (1)

Bạn Trịnh Xá, nói thì mi không nghe, nghe xong thì mi không hiểu, hiểu rồi mi lại không làm, làm thì mi làm sai, làm sai mi lại không tiếp thu, biết rõ nhưng mi không thay đổi, sửa chữa thì mi không phục, không phục mi lại không nói! Mi muốn ta làm cái gì bây giờ?

—— Cô Tiểu Ngốc

Thời gian kế tiếp, mọi người trở về phòng mình luyện tập năng lực mới. Mà Cô Tiểu Ngốc, lại thừa dịp trên quảng trường không có người, gõ cửa phòng Trương Kiệt.

Trương Kiệt vốn cho rằng đến tìm mình là Trịnh Xá hoặc Sở Hiên, nhưng lại không ngờ rằng, đến là Tần Chuế Ngọc. Cho tới nay, biểu hiện của cô ta giống như đại tiểu thư được nuông chiều từ bé, người như vậy, thường chết sớm nhất trong phim kinh dị. Đối với việc cô ta có thể sống sót, hẳn cũng rất kinh ngạc. Lúc trước, khi ở chủ thần không gian, dường như cô ta có ý tiếp cận Sở Hiên. Là muốn dựa vào người khác để sống sót sao? Sở Hiên không phải người vì sắc đẹp mà dao động, cho nên, cô ta đòi mục tiêu? Trương Kiệt nhìn cô, không khỏi khinh miệt.

"Anh định để tôi đứng ngoài này sao?" Giọng nói thanh thúy dễ nghe vang lên.

Cô Tiểu Ngốc lại đang âm thầm phi nhỏ "Cho dù ta xinh đẹp, mi cũng không cần nhìn tới mức thất thần chứ? Có biết ta giấu Sở Hiên tới tìm mi mất bao nhiêu dũng khí không?"

"Vậy cô vào đi, Na Nhi, có khách đến đây!" Trương Kiệt đang âm thầm nhắc nhở cô, mình đã có Na Nhi rồi. (Trương Kiệt, nữ nhi của ta quả là có ý đồ với mi!)

Cô Tiểu Ngốc ngồi xuống ghế sofa "Trương đại ca, tôi muốn nói cho anh một việc rất quan trọng, hi vọng anh có thể giữ bí mật."

Trương Kiệt không cho là đúng gậy đầu.

"Chị dâu có thể tránh đi không?" Cô Tiểu Ngốc bắt đầu dĩ nhiên Na Nhi đang pha trà.

"Không cần, chuyện của tôi đều không giấu diếm cô ấy." Trương Kiệt thấy Na Nhi định rời đi, lạnh nhạt nói.

Cô Tiểu Ngốc hơi bức mình, rõ ràng là nói chuyện rất quan trọng cho mi, mi lại có thái độ này, còn 'Đều không giấu diếm cô ấy.' Mi là nửa người dẫn đường, mi có nói cho Na Nhi không?

Cô Tiểu Ngốc hít sâu, nói "Tôi có cách giải quyết vấn đề thể chất đặc thù của anh."

Sắc mặt Trương Kiệt trầm xuống, vẫy tay ý bảo Na Nhi tránh đi. Giọng nói run run "Cô nói cái gì?"

"Tôi biết vấn đề của anh, nhưng tôi có vài cách để anh không cần phản bội chúng tôi mà vẫn sống, anh có muốn nghe không?"

Trương Kiệt kích động không khống chế được, nắm hai vai Tần Chuế Ngọc, rống lên "Cô nói thật sao!"

Một người cận kề cái chết, lại đột nhiên có hi vọng sống sót, làm sao hẳn có thể không kích động, không điên cuồng.

Cô Tiểu Ngốc bị Trương Kiệt nắm đầu, nhếch miệng "Ừm, anh không cần kích động, tôi nói phương pháp cho anh."

Trương Kiệt lúc này mới thấy hành vi của mình không phù hợp, ngưng ngừng buông vai Tần Chuế Ngọc, ánh mắt khẩn thiết nhìn cô.

Cô Tiểu Ngốc sắp xếp lời nói, mở miệng: "Trương Kiệt, muốn giải quyết vấn đề của anh có vài phương pháp, bởi vì anh là trường hợp đặc biệt nên những phương pháp này đều là suy đoán, tôi không biết cái nào có hiệu quả thực sự, anh phải tự mình nghiệm chứng, tôi tin rằng có một phương pháp có thể thành công."

Điều kiện tiên quyết của những phương pháp này đều giống nhau, đó là đại lượng chi nhánh và điểm thưởng, anh có thể quay về những phim kinh dị trước để đạt được. Nếu anh hi vọng Na Nhi cũng sống sót, như vậy ở chỗ chủ thần hãy chuyển Na Nhi xuống tên của người khác, sau khi anh phục sinh sẽ chuyển nhượng lại.

Phương pháp đầu tiên: Anh có thể cường hóa cho Na Nhi, chọn năng lực diện tu chân, để Na Nhi bảo tồn linh hồn anh bằng đạo cụ hoặc pháp thuật, sau đó làm lại thân thể.

Phương pháp số hai: Quay về phim kinh dị trước đây, tích đủ 5 vạn điểm, rời đi.

Phương pháp số ba: Khai gian khóa tứ giai, chủ thần không có cách nào delete.

Phương án số bốn: mua vũ khí nhân quả, tích lũy điểm nhân quả, nếu đủ điểm nhân quả, có thể nghịch thiên.

Phương pháp số năm: dùng phục sinh chân kinh hồi sinh Trương Kiệt ở A Nightmare On Elm Street [1], cho hắn trí nhớ lúc sau.

[1] Cả đội Trương Kiệt đã chết ở phim này, Trương Kiệt khi đang dung nhập với người dẫn đường thì bị đánh gãy, thành nửa đội viên nửa người dẫn đường.

Phương pháp số sáu: đổi công pháp tu luyện diện linh hồn, tách bộ phận người dẫn đường ra.

Tình huống cơ bản chính là như vậy." Cổ Tiểu Ngốc đẩy mắt kính tưởng tượng, thật thích, đã muốn nói như vậy từ lâu rồi.

"Cô nói với tôi có mục đích gì?" Trương Kiệt bình tĩnh lại, lạnh nhạt hỏi.

Bởi vì, anh là Trương Kiệt, tình nguyện bán thân tan xương nát thịt cũng không phản bội đội hữu, là nhân vật tôi vô cùng kính nể và yêu thích.

Cổ Tiểu Ngốc mỉm cười, trịnh trọng nói: "Tôi hi vọng, anh có thể sống sót. Đây là mục đích của tôi. Nếu có thể, tôi hi vọng anh có thể chiếu cố Sở Hiên ở phim kinh dị kế tiếp. Sở dĩ tôi nói phương án của mình cho anh là vì tôi mong anh hiểu rõ, mục đích hàng đầu của tôi là để anh sống sót, chiếu cố Sở Hiên, đây là thỉnh cầu của tôi mà không phải điều kiện trao đổi. Anh có thể hiểu sao?"

"Ừm. . . Cảm ơn, nhưng vì sao cô lại muốn cứu tôi? Rõ ràng chúng ta không hề quen biết?" Trương Kiệt không khỏi cảm động, biết mình có thân phận gây bất lợi cho đoàn đội, lại bày đường sống cho mình nhưng không có mục đích gì, người thiện lương vô tư như vậy, thật sự tồn tại sao?

Cổ Tiểu Ngốc đỏ mặt vò đầu "Đây. . . Là vì anh là người tốt. . ." o(≥ - ≤)o (Này này, những lời này nghe quen quá. . .)

Trương Kiệt nở nụ cười, dù lí do gì cũng không quan trọng, thiện ý của cô gái trước mặt này, có thể nhận ra. "Tôi sẽ thử mấy phương án mà cô đưa, rất cảm ơn!"

"Ừm, cố lên nha, Trương Kiệt, anh và Na Nhi nhất định sẽ hạnh phúc sống sót!" Thiếu nữ mỉm cười khẳng định, trong nháy mắt, dường như khói mù đầy trời bị xua tan.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 20: Chủ Thần Không Gian, Thăm Hỏi (2)

Cổ Tiểu Ngốc ghé thăm Trương Kiệt xong, quay đầu nhìn thước nhân [1] rồi tới gõ cửa phòng Trịnh Xá, mâu thuẫn giữa Trịnh Xá và Sở Hiên, không giải quyết không được a. . .

[1] Có nhiều nghĩa nhưng mình nghĩ ở đây ý chỉ người khác thường là Trương Kiệt.

"Cốc cốc cốc." Trịnh Xá mở cửa, không ngờ rằng Tần Chuế Ngọc đứng bên ngoài.

"Cô có chuyện gì không?"

"Trịnh Xá, cảm ơn anh đã giúp đỡ tôi, đây là tư liệu tu luyện của vampire, tôi nghĩ rằng nó sẽ giúp cho anh." Cúi đầu thành khăn 90 độ, Cổ Tiểu Ngốc đưa ra tư liệu tu luyện của vampire mà mình đổi.

Cảm ơn anh ở Resident Evil không bỏ rơi Mâu Cương bị trật chân.

Cảm ơn anh đã tin tưởng Lí Suất Tây ở Alien.

Cảm ơn anh đã cho Lục Nhân Giáp trang bị ở The Grudge.

Cảm ơn anh đã không vứt bỏ Tần Chuế Ngọc ở The Mummy.

Cảm ơn anh rất nhiều!

Trịnh Xá ngượng ngùng gãi đầu, Tần Chuế Ngọc hẳn là cảm tạ ta vì đã cứu nàng khỏi đàn côn trùng, lúc đó hình như mình còn tát nàng một cái, không ngờ nàng chẳng những không so đo mà còn cảm tạ mình. "Kỳ thực tôi không làm được gì cả, cô đừng khách khí như vậy."

"Có lẽ đối với anh mà nói, đó là điều anh phải làm, nhưng đối với người khác thì lại là chuyện sống còn." Cổ Tiểu Ngốc nghiêm túc nói.

Trịnh Xá đỏ mặt, phát hiện mình vẫn để Tần Chuế Ngọc đứng ngoài cửa, vội vàng bảo cô vào phòng. Bọn họ đều không chú ý rằng, Chiêm Lam vừa đi ra ngoài liền thấy một màn này.

Trong phòng khách, Trịnh Xá ngồi đối diện với Tần Chuế Ngọc, La Lệ cũng ngồi một bên, có phần đề phòng nhìn Tần Chuế Ngọc. (Nữ nhi a, mi chính là kẻ thù chung của phụ nữ!)

Cổ Tiểu Ngốc ngược ngược xoa đầu gối "Trịnh đại ca, thực ra tôi tới tìm anh không chỉ để nói lời cảm tạ, tôi muốn hỏi anh chút chuyện."

Trịnh Xá sang sàng nói: "Chỉ cần tôi biết, nhất định sẽ nói hết."

Cổ Tiểu Ngốc: "Vây, Trịnh đại ca xem như người tiếp xúc với Sở Hiên nhiều nhất trong đội phải không?"

Trịnh Xá vừa nghe cô nói về Sở Hiên, khuôn mặt nhăn nhó "Có thể nói như vậy!"

Cổ Tiểu Ngốc: "Vây anh ấy là người như thế nào?"

Trịnh Xá nhớ lại biểu hiện hôm nay của Tần Chuế Ngọc, thấy mình nhất định phải kéo con dê mù lạc đường này về. "Sở Hiên là một người rất lạnh lùng, ví dụ như lúc hắn ở Alien. . . Hắn tính kể tôi trở về thay mọi người. . . Lúc hắn ở The Grudge. . ."

Trịnh Xá liệt kê đủ loại tội trạng của Sở Hiên, quả nhiên là há hê sung sướng, vui thích cả thể xác lẫn tinh thần. Nói xong, cảm thấy bầu không khí không thích hợp, đau đốn truyền từ đuôi tới, thì ra là La Lệ cầu minh. Ngẩng đầu lên nhìn, hắn thấy Tần Chuế Ngọc đang nghẹn ngào, nhất thời hoảng hốt "Cô. . . Cô đừng khóc a, tôi. . . Không phải tôi nói Sở Hiên không tốt. . . Chính là cách xử sự của hắn làm người ta. . . Cảm thấy hơi quá đáng."

Cô gái khóc thút thít nỉ non như hoa lê ẩm mưa: "Sở Hiên thật đáng thương. . ."

Khóe miệng Trịnh Xá run rẩy, ý chính của tôi rõ ràng là người chung quanh Sở Hiên rất đáng thương, lối suy nghĩ của cô phải vặn vẹo thế nào mới có thể khiến chủ khách đảo ngược như vậy!

"Những điều anh nói, tôi cũng từng nghe người khác nói qua. Thật ra khi ở Alien, Sở Hiên nói không tin tưởng Lí Suất Tây nhưng vẫn đứng gần hắn nhất, cuối cùng trở thành người bị tạc thương nặng nhất. Rõ ràng anh ấy muốn tin hắn, nhưng vì đoàn đội, anh ấy không thể không làm người xấu. Là một trí giả, anh ấy phải lo lắng cho an nguy của mọi người, phòng bị tất cả những nhân tố không ổn định. Anh ấy chỉ làm chuyện nên làm mà thôi."

Lần tính kể anh trở về, giấu diếm anh để tránh anh bị delete. Nguy hiểm lớn nhất thực ra là Sở Hiên, lộ ra tin tức của chủ thần, anh ấy có thể bị delete, nhưng để lộ ra thì thứ nhất là làm tăng sức mạnh của quốc gia, thứ hai là để quốc gia đưa càng nhiều nhân tài vào, tăng cao khả năng sống sót của mọi người. Lần đó, anh ấy thật sự dùng tính mạng của bản thân để đổi lấy lợi ích của tập thể, kết quả lại bị mọi người xa lánh. Nếu tin tức của anh ấy được đưa tới cục quốc an sớm hơn, anh sẽ không có việc gì, ít nhất anh bị thương không phải do anh ấy cố ý tạo thành. Hơn nữa, anh đã nghĩ qua chưa, nếu không có cục quốc an, vàng trong tay cha mẹ anh sẽ dẫn tới mối họa lớn cho bọn họ.

Trong The Grudge, anh ấy rời đi một mình, kỳ thực là muốn dùng chính mình làm mồi để thu thập tư liệu. Anh cũng đối mặt với Kayako rồi, anh biết năng lực đáng sợ tới mức nào, nếu không phải có điều ngoài ý muốn, Sở Hiên sẽ không thể sống sót. Lần đó, anh ấy dùng sinh mệnh của chính mình để đổi lấy tin tức.

Sở Hiên thật là ngốc, rõ ràng làm nhiều vì mọi người như vậy lại không thêm giải thích, không biện bạch để rồi chính mình bị hiểu lầm, bị xa lánh. Được lợi là mọi người, vì sao không một ai cảm tạ anh ấy, thậm chí anh ấy đã dùng sinh mệnh của mình để đánh cược!"

Trịnh Xá im lặng, hắn không biết nói gì để đáp lại lời chất vấn của cô gái khóc không thành tiếng kia. Quả thực, mọi người sợ hãi trí tuệ của Sở Hiên nhưng lại xem nhẹ cảm thụ của hắn. Kỳ thực, nếu không có Sở Hiên, sẽ không có nhiều người còn ở đây như vậy. Mọi người hưởng thụ lợi ích của Sở Hiên nhưng lại trách móc hắn lãnh huyết vô tình. . . Chỉ bởi vì chưa từng chứng kiến Sở Hiên bị thương, chưa từng nghe thấy Sở Hiên biện bạch. . . Thật khổ nạn. . .

"Tần Chuế Ngọc, cô làm tôi nhớ tới một người." Trịnh Xá có phản xúc động nói.

"Ai?" Cổ Tiểu Ngốc tò mò.

"Lí Suất Tây."

"A!" Cổ Tiểu Ngốc không khỏi căng thẳng, chẳng lẽ bị phát hiện rồi?

"Hắn từng nói với tôi 'Cho dù như thế nào, Sở Hiên là vì để cho nhiều người có thể sống sót, thân là quân nhân, có lẽ hắn nói chuyện quá chú trọng tới lợi ích, nhưng hắn chính là người công bằng. Cho nên, đừng bài xích hắn, chỉ có tin tưởng hắn, mọi người mới có thể sống sót.' Kết quả, tôi cũng không làm được hứa hẹn lúc đó." Trịnh Xá thờ dài.

Cổ Tiểu Ngốc không khỏi nhớ tới 'ủy thác lúc lâm chung' của mình. Sở Hiên, xem ra dù là quá khứ hay hiện tại, tôi đều vì hòa giải quan hệ giữa anh và Trịnh Xá mà dốc hết toàn lực.

"Tần Chuế Ngọc, cô là một cô gái tốt, tuy rằng Sở Hiên là người rất ưu tú, nhưng không phải là đối tượng tốt để luyện ái. Tôi biết, cô bởi vì được hắn cứu trong The Mummy nên kính trọng hắn. Nhưng hãy tin tôi, yêu hắn là một chuyện vô cùng vớ vẩn. Cho nên, cô vẫn nên nhìn xem. . ." Trịnh Xá thành khẩn nói.

Cổ Tiểu Ngốc 囧, Trịnh Xá, mi cho rằng mình là ca ca tri kỷ của ta sao? Mi có biết lời nói như vậy từ miệng con gián nhiệt huyết nhà mi có bao nhiêu shock hay không. Cổ Tiểu Ngốc bị kích thích tới mức không thể nói lời nào, đành gật đầu có lệ, rồi khỏi phòng như đang chạy trốn.

Cổ Tiểu Ngốc về phòng, mệt mỏi nhìn bầu trời, Sở Hiên, tôi phải làm tới mức nào, mới có thể để quan hệ hợp tác giữa anh và Trịnh Xá khăng khít giống

trong nguyên tác. . .[2]

[2] Trong nguyên tác thì phần đầu không khẳng khái, Trịnh Xá cũng vẫn hiểu lầm Sở Hiên, sau khi Sở Hiên chết ở The Grudge và đoàn diệt một lần ở Resident Evil 2 chỉ còn Trịnh Xá sống sót, anh ta mới biết được tầm quan trọng của Sở Hiên và hồi sinh Sở Hiên, hiểu rõ hoàn cảnh của Sở Hiên (hồi sinh sẽ thấy ký ức của một người) mới bắt đầu khẳng khái.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 21: Chủ Thần Không Gian, Thăm Hỏi (3)

Cổ Tiểu Ngốc sau khi ăn xong bữa tối cùng Sở Hiên ở phòng mình, liền cùng Sở Hiên đi ra quảng trường, chuẩn bị đối năng lực quý tu.

Cổ Tiểu Ngốc nhìn Sở Hiên gật đầu, bắt đầu tìm kiếm.

Quý tu: dùng cho người có thể chất đặc thù, thông qua cắn nuốt sinh mệnh, hút thiên địa âm tà khí để tiến hóa. Bởi vì phương thức tiến hóa không tuân theo thiên đạo, mỗi khi tiến hóa một cấp, phải chịu một lần thiên kiếp. Cường độ của thiên kiếp được quyết định theo tội nghiệt của quý tu.

Các cấp quý tu: Du hồn —— Quý hồn —— Tỏa hồn sử —— Phán quan —— Diêm vương —— Thủ cung thần —— Quý đế —— Địa tạng bồ tát.

Các cấp bậc không thể đổi, chỉ có thể thông qua tu luyện để tăng lên nhưng có thể đổi kỹ năng liên quan tới quý tu.

Kỹ năng tương quan 1: phê hồn, thôn phê quý hồn.

Phê hồn cấp một: cắn nuốt quý hồn yếu hơn mình, nếu hấp thu linh hồn có chất lượng hơn của mình 50%, sẽ mất đi thần trí. Nếu quý hồn không có tội nghiệt, tội nghiệt của bản thân sẽ gia tăng.

Phê hồn cấp hai: cắn nuốt quý hồn yếu hơn mình, nếu hấp thu linh hồn có chất lượng hơn của mình 80%, sẽ mất đi thần trí. Có tỉ lệ nhất định cắn nuốt quý hồn mạnh hơn mình. Tỉ lệ = linh hồn cường độ/ (linh hồn cường độ của đối phương * tội nghiệt của mình). Nếu quý hồn không có tội nghiệt, tội nghiệt của bản thân sẽ gia tăng.

Phê hồn cấp ba: cắn nuốt quý hồn yếu hơn mình, nếu hấp thu linh hồn có chất lượng hơn của mình 100%, sẽ mất đi thần trí. Có tỉ lệ nhất định cắn nuốt quý hồn mạnh hơn mình. Tỉ lệ = linh hồn cường độ/ (linh hồn cường độ của đối phương * tội nghiệt của mình). Nếu quý hồn không có tội nghiệt, tội nghiệt của bản thân sẽ gia tăng.

Kỹ năng liên quan 2: đoạt xá, cắn nuốt linh hồn, cướp lấy thân thể, linh hồn của đối phương hóa thành năng lượng của bản thân.

Cách xác định linh hồn cường độ: năng lượng thân thể/ thần trí chấn động giá trị + năng lượng linh thể.

Đoạt xá cấp một: cướp lấy thân thể của người có linh hồn yếu hơn mình và hắc phải chết, không tự điều khiển được. (đã có loại kỹ năng này)

Đoạt xá cấp hai: cướp lấy thân thể của người có linh hồn yếu hơn mình. Nếu đối tượng không phải kẻ hắc phải chết, tội nghiệt gia tăng.

Đoạt xá cấp ba: cướp lấy thân thể của người có linh hồn mạnh hơn mình, cần đối phương tự nguyện. Nếu đối phương không tự nguyện, khi thần trí đối phương bị chấn động, có tỉ lệ nhất định cướp đoạt. Tỉ lệ = linh hồn cường độ/ (linh hồn cường độ của đối phương * tội nghiệt của mình) Nếu đối tượng không phải là kẻ hắc phải chết, tội nghiệt gia tăng.

Đoạt xá cấp bốn: cướp lấy thân thể của người có linh hồn mạnh hơn mình. Tỉ lệ = (linh hồn cường độ * đối phương tội nghiệt)/ (linh hồn cường độ của đối phương * tội nghiệt của mình), khi đối phương thần trí chấn động, tỉ lệ gia tăng. Linh hồn nếu không thể áp chế đối phương, có tỉ lệ bị phản phê. Nếu đối phương không phải kẻ hắc phải chết, tội nghiệt gia tăng.

Kỹ năng liên quan 3: tường chắn. . .

Kỹ năng liên quan 4: thuật sợ hãi. . .

Kỹ năng liên quan 5: đi vào giấc mộng. . .

Kỹ năng liên quan 6: đôi mắt tâm linh. . .

Cổ Tiểu Ngốc thật 囧, Sở Hiên, ta vẫn cho rằng mình là kẻ còn sống xuyên không tới đây, thì ra ngài đã sớm liệt ta vào phạm vi quỷ quái rồi. Trong sách nói: "Có người đã chết, ở trong lòng mọi người, hắc lại vẫn sống; có người còn sống, ở trong lòng mọi người, hắc cũng như đã chết." Thì ra ta chính là loại người sau a. . .

Cổ Tiểu Ngốc tuy nghĩ như vậy nhưng vẫn tin tưởng vào lựa chọn của Sở Hiên.

"Sở Hiên, mấy thứ tôi vừa nhìn chắc anh cũng xem rồi. Tôi đã có kỹ năng đoạt xá cấp một, nếu muốn cường hóa, như vậy phải tốn 1 chỉ tiết cấp C, vậy sẽ không đổi được kỹ năng phê hồn, chọn thế nào đây?"

Sở Hiên suy nghĩ một lát, nói: "Cô dùng 1 chỉ tiết cấp D đổi phê hồn, vài ngày sau, lại dùng 1 chỉ tiết cấp D mở ra thế giới The Grudge, đi kiểm tra nhánh kịch tình và điểm, sau khi về thì đổi đoạt xá."

Cổ Tiểu Ngốc im lặng, cô lại sợ mình giống như lần xuyên thành Mâu Cuồng, chết ở nơi mà không ai biết được. Nhưng, thân là một thành viên của Trung Châu đội, cô không thể lùi bước, không thể sợ sệt, phải ra sức đề cao thực lực của mình.

Cổ Tiểu Ngốc cười khề: "Đã biết, làm theo lời anh. Đúng rồi, hình như tôi không thấy được quý, cho nên tôi muốn dùng 1 chỉ tiết cấp D đổi năng lực đôi mắt tâm linh, anh thấy thế nào?"

Sở Hiên cắn ngón tay, gật đầu.

Cổ Tiểu Ngốc đổi xong, đi tới phòng Sở Hiên.

"Sở Hiên, phòng của anh thật đơn giản. . ." Cổ Tiểu Ngốc mặc dù đã chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn bị chấn động trước sự đơn giản của phòng Sở Hiên.

"Không quan trọng." Sở Hiên nhàn nhạt đáp.

Là nói bởi vì không cảm nhận được, cho nên không cần để ý sao? Cho dù anh không cảm nhận được, anh cũng có thể thấy a, vì sao không đối tốt với chính mình một chút!

"Nghe nói, vách tường màu xanh tốt cho thị lực." Cổ Tiểu Ngốc chưa từ bỏ ý định nói.

"Thị lực của tôi không có vấn đề." Vẫn là giọng nói cứng nhắc.

Vậy ngài bình thường đeo kính chơi sao? Hay là, kính của ngài có huyền cơ, bỏ thêm máy móc phân tích sức mạnh, máy gửi thư, thiết bị nghe lén, máy phóng đạn. . .

Cổ Tiểu Ngốc vẫn đang y y vô hạn về mắt kính của Sở Hiên, bất giác đi vào phòng thí nghiệm.

Cổ Tiểu Ngốc nhìn đồng dụng cụ thí nghiệm kia, nhất thời, vô số tượng tượng hiện lên trong đầu. Cổ Tiểu Ngốc kéo tay áo Sở Hiên, nhìn chéch 45 độ, điểm đậm đáng yêu nói: "Sẽ không bị cắt thành từng miếng chứ? Sẽ không bị còi sạch đồ rồi ném vào bình dung dịch? Sẽ không bị cắm vô số ống dẫn vào trong thân thể chứ?"

Sở Hiên nhìn Cổ Tiểu Ngốc, ánh mắt kia giống như đang nói, dựa vào đâu mà cô suy đoán lung tung như vậy?

Cổ Tiểu Ngốc ngượng ngùng, giải thích "Tôi chưa từng thấy qua những dụng cụ này. Con người không phải luôn sợ hãi nếu gặp vật chất mình không biết sao. . ."

Sở Hiên lạnh nhạt nói "Tại thế giới này, nếu mỗi lần đối mặt với vật chất không biết đều sợ hãi, cho dù là cô, cũng sẽ tử vong."

Cổ Tiểu Ngốc gật đầu thụ giáo.

Thí nghiệm vô kinh vô hiểm kết thúc, Sở Hiên và Cổ Tiểu Ngốc ngồi đối diện nhau.

"Suy đoán đầu tiên là chất lượng linh hồn của cô cao hơn người thường rất nhiều, cho nên cô có thể dùng phương thức đoạt xá để không ngừng xuyên không."

Cổ Tiểu Ngốc mừng thầm, tôi còn tưởng rằng anh sẽ nói tôi lấy phương thức xuyên không mà không ngừng đoạt xá! Xem ra, Sở Hiên vẫn coi ta là người sống.

"Về phần tại sao mỗi lần cô chết sẽ quay lại chỗ Trung Châu đội, hoặc là xuyên thành đội viên Trung Châu đội, hẳn là liên quan tới tiềm thức của cô. Có lẽ trong tiềm thức, cô muốn trở thành một thành viên của Trung Châu đội."

Cổ Tiểu Ngốc gật đầu, Sở đại tá, ngài nói quá đúng, ta luôn coi việc trở thành thành viên của Trung Châu đội là mục tiêu của cuộc sống.

"Về phần tội nghiệt, có thể giải thích là báo ứng khi làm việc ác. Xem tình huống hiện tại, cướp lấy sinh mệnh của người không đáng chết là tội nghiệt. Tiêu diệt quý không có tội nghiệt, cũng xem như tội nghiệt. Tôi nghĩ nó có liên quan tới luật nhân quả. Tội nghiệt có tầm quan trọng rất lớn với sự phát triển sau này của cô, cho nên, nếu không cần thiết, tôi không muốn cô chủ động xuyên không, để tránh tăng tội nghiệt. Nếu tu luyện, đề nghị cô chủ yếu hấp thu quý hồn. Tình huống cơ bản là như vậy." Sở Hiên đẩy mắt kính.

Cổ Tiểu Ngốc đắm chìm trong cảm giác hạnh phúc như nghe được danh ngôn. . .

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 22: Vào Final Destination, Đáng Đòi (1)

Dù có trang bị, cũng không tránh khỏi cái chết.

—— Cô Tiểu Ngốc

Buổi tối trước hôm tiến vào phim kinh dị, mọi người quyết định liên hoan ở quảng trường, giải quyết khúc mắc trong đoàn đội. Dù sao nếu không phải Trịnh Xá và Sở Hiên có mâu thuẫn ở trong The Mummy, bác sĩ lang sói sẽ không thể sống sót.

Cô Tiểu Ngốc vô cùng vui vẻ cầm hộp thức ăn, lấy ra mỹ thực đẹp mắt làm người ta không đành lòng hạ đũa. Biểu cảm của mọi người thể hiện rõ sự sung sướng cả thể xác lẫn tinh thần, từ ((. ^_^.)) đến (◕◕) đến (*@o@*) đến (☆_☆) đến ^ (oo)^ lại đến (￣ー￣). Đồ ăn bày biện xong, mọi người nhào tới. Quả là. . . Hung mãnh như dã thú.

Trịnh Xá mở miệng trước "Sở Hiên, cảm ơn những chuyện anh làm vì mọi người, tôi hi vọng chúng ta có thể trở thành đồng đội."

Sở Hiên ăn bánh ngọt, miệng đầy vụn bánh, không đáp lại.

Trịnh Xá có phần bất mãn, dù sao cũng có Tiêu Hồng Luật, không phải không thể có Sở Hiên. Minh đã nể mặt hắn lắm rồi, Sở Hiên lại vẫn tự cao tự đại. Nhìn vẻ mặt tràn đầy ao ước của Tần Chuế Ngọc, đành phải mở miệng lần nữa "Đương nhiên, nếu anh không đồng ý thì kết minh cũng được, tôi chỉ hi vọng, anh có thể để ý tới cảm thụ của mọi người một chút, dù sao ích lợi không có nghĩa là tất cả."

Sở Hiên lại cầm một miếng bánh, không nhanh không chậm nói "Bố cục của tôi, từ trước đến giờ chỉ quan tâm tới ích lợi lớn nhất, tại thế giới này, sống sót, không ngừng mạnh mẽ mới là thực tế. Về phần khác. . . Phàm nhân trí tuệ a. . ."

Trịnh Xá bức tức, quay đầu tìm kiếm, cầm gối ôm Sở Hiên, đang định lót dưới mông, gối ôm lại bị một đôi tay trắng nõn cướp mất. Ngẩng đầu, Tần Chuế Ngọc đang lườm hắn "Anh muốn làm gì Tiểu Sở Hiên của tôi! !!"

Mọi người bị ba chữ "Tiểu Sở Hiên" đánh ngoài khét trong sống, ngổn ngang trong gió.

Cô Tiểu Ngốc ôm gối ôm Sở Hiên, lúc này mới ý thức được mình nhất thời tức giận, mặt bỗng đỏ bừng. Cô vụng trộm nhìn Sở Hiên, hắn không có phản ứng gì, có thể yên tâm. . .

Trận chiến này kết quả cuối cùng là kết thành đồng minh, trên nguyên tắc là hoạt động cùng nhau, kẻ sách do Sở Hiên và Tiêu Hồng Luật cung cấp. Trừ khi có bất đồng không giải quyết được, dưới tình huống bình thường hai bên sẽ thỏa hiệp. Zero, Triệu Anh Không, Tần Chuế Ngọc và Tề Đăng Nhất đều đứng bên Sở Hiên.

Trịnh Xá hơi kinh ngạc, không rõ vì sao người lạnh lùng như Sở Hiên lại có nhiều người ủng hộ như vậy. Zero và Triệu Anh Không là sát thủ, Tần Chuế Ngọc là thích Sở Hiên, vậy Tề Đăng Nhất là vì sao? Huống chi mình còn đưa vong linh thánh kinh cho hắn. . .

Sau khi tan họp, Trịnh Xá không nhận được, đi tìm Tề Đăng Nhất.

"Tề Đăng Nhất, anh có thể nói với tôi vì sao anh lựa chọn Sở Hiên hay không? Tôi không làm được cái gì sao?"

Tề Đăng Nhất xin lỗi cười nói "Anh có biết, tôi là người giám định đồ trộm mộ. Nghề nghiệp của tôi cũng có thể nói là một công việc quen với sinh tử, nói thật, dựa theo kinh nghiệm của tôi, tại thế giới này, chọn người như Sở Hiên thì đoàn đội mới có thể sống sót. Anh không làm gì không tốt cả, chính là, anh còn chưa hiểu rõ ý nghĩa chân chính của đoàn đội và cái gì thực sự quan trọng, cái gì cần bỏ qua. . ."

Cùng lúc đó, Cô Tiểu Ngốc đang ở trong phòng Sở Hiên, "Sở Hiên, công năng của đồ chiến đấu tôi đã quen thuộc, hiện tại tôi đòi đoạt xá cấp hai và phê hồn cấp ba. Còn có, ở The Grudge, tôi đã trải qua một lần thiên kiếp, hiện tại đã thành quỷ hồn."

Mắt kính của Sở Hiên lóe sáng, nhìn Cô Tiểu Ngốc. "Cô nói tình huống cụ thể đi."

Cô Tiểu Ngốc: "Ba ngày trước khi thiên kiếp đến, tôi đã có dự cảm, cho nên tôi chọn một chỗ thấp, đặt cột thu lôi vào trong phòng ở rồi ngồi chờ. Khi độ kiếp, trong phòng xuất hiện một đám mây lớn hình bàn tay, sau đó linh hồn tôi rời thể, bởi vì không có thân thể nên không thể mặc đồ chiến đấu. Sau đó sét đánh xuống, không thể né tránh hoặc dẫn đi, chỉ có thể hứng chịu. Uy lực cũng không mạnh, chỉ cảm thấy cả người tê dại rồi kết thúc. Nhưng tôi cũng không cảm thấy có biến hóa gì lớn, chính là sau khi sử dụng phê hồn, hiệu quả rất tốt, có lẽ là đề cao chất lượng linh hồn."

Sở Hiên im lặng suy nghĩ, kiểm tra cho Cô Tiểu Ngốc vài lần rồi thả cô về.

Buổi sáng, Trịnh Xá nắm tay nhỏ của La Lệ đi tới quảng trường. Ngoại trừ Trương Kiệt, những người còn lại đều có mặt, trên lưng đeo ba lô quân dụng, chỉ có Trương Hằng cầm một bao vải to hình quạt là tương đối phiền quái, trong túi kia là cung bắn thiên lang.

Chờ không lâu, Trương Kiệt cùng mỹ nữ cổ điển đi ra, hân nhin mọi người mỉm cười, còn gật đầu với Tần Chuế Ngọc.

Xem ra, hẳn là Trương Kiệt không có vấn đề gì nữa, Cổ Tiểu Ngốc vui mừng nghĩ.

"Trong vòng ba mươi giây tiến vào cột sáng, mục tiêu di chuyển đã khóa, bắt đầu truyền tổng tới Final Destination II. . ."

Cuối cùng cũng có cơ hội tiến vào theo con đường chính quy, Cổ Tiểu Ngốc cảm thán. Cô đề ý rằng Trương Kiệt vẫn chưa dẫn Na Nhi vào.

Tần Chuế Ngọc chờ mười người tỉnh lại, bọn họ đang ở trên một chiếc xe buýt. Kì quái là chiếc xe buýt này không có hành khách nào khác, chỉ có tám người cả trai cả gái nằm ngón ngang. Tuy rằng số người tiến vào giống như nguyên tác, nhưng bởi vì có thêm bốn người vẫn sống [1], cho nên biến thành độ khó mười tám người, xem ra, độ khó của phim kinh dị đã tăng. . .

[1] Gồm Sở Hiên, Zero, Tề Đằng Nhất, Tần Chuế Ngọc đáng nhẽ đã chết trong nguyên tác.

Cổ Tiểu Ngốc nhìn đồng hồ, nhiệm vụ lần này là sống sót năm ngày, sau năm ngày vẫn sống thì trở về chủ thần không gian, trong lúc đó, cứu sống một nhân vật trong phim thì được thưởng 500 điểm, nếu nhân vật trong phim không chết thì được 1 chi tiết cấp B và 5000 điểm, nhưng nếu thành viên tiểu đội luân hồi giết chết nhân vật thì delete một người và trừ 5000 điểm.

Nội dung không thay đổi, như vậy thay đổi chẳng lẽ là cường độ công kích của tử thần?

Bỗng nhiên, một chàng trai mặc quân trang nhanh chóng ngồi dậy, tay phải sờ hông, khi nhìn thấy Sở Hiên thì ngây ngẩn, sau đó khép hai chân lại, chào Sở Hiên theo nghi thức quân đội: "Đại tá! Trung úy Vương Hiệp đã tới, xin nêu hành động cần làm kế tiếp."

Sở Hiên đáp lại: "Nghĩ. . . Nơi này không phải quân doanh, cũng không phải thể giới hiện thực, tin tức tôi gửi cho căn cứ đã từng đề cập, người tiến vào đây tạm thời mất quân chức, lấy sống sót làm mục tiêu hàng đầu, hiện tại anh đã là thành viên của Trung Châu đội, Vương Hiệp."

"Đây là Vương Hiệp yêu nước a! Nam nhân tốt!" Cổ Tiểu Ngốc reo hò trong lòng. "Vương Hiệp quả là hình mẫu quân nhân Trung Quốc a, trung thành, vô tư, trọng tình trọng nghĩa. . ." Cổ Tiểu Ngốc vẫn cảm thấy, nếu Sở Hiên là tình yêu lí tưởng thì Vương Hiệp là lựa chọn tốt nhất trong hiện thực, là người để 'nắm tay cả đời, bên nhau đến già', sống yên ổn qua ngày.

"Đại tá cái gì? Căn cứ cái gì? Mẹ nó, chỗ này là đâu?"

Thì ra tiểu thái muội [2] trang điểm không khác gì hũ dung tỉnh lại rồi. Cô ta lập tức kiểm tra lại quần áo: "Các người là ai, tại sao cứ nhìn chăm chăm ta? Nơi này là chỗ nào? Không phải ta đang chat với bạn học ở tiệm net sao?"

[1] Nữ lưu manh.

Lần này đến tổng cộng năm nam ba nữ, trong đó năm nam khoảng từ 20 đến 30 tuổi, ngoại trừ Vương Hiệp, bốn nam còn lại, bao gồm một người nhìn vô cùng bình thường, một người lịch sự đeo kính khoảng 27 28 tuổi, một thanh niên da trắng gầy yếu khoảng 24 25 tuổi, một thanh niên nhuộm tóc anh tuấn cường tráng khoảng 20 21 tuổi.

Ba cô gái còn lại, ngoại trừ tiểu thái muội kia, còn lại là một cô gái nhắm mắt xinh đẹp khoảng 20 21 tuổi, một mỹ nữ mặc đồ công sở khoảng 27 28 tuổi.

Trịnh Xá thấy bọn họ đều tỉnh, hơn nữa bắt đầu ổn áo, hẳn vỗ tay nói: "Chiêm Lam, cô giải thích cho bọn họ đi. . ." Đột nhiên, hân nhớ tới gì đó, quay đầu lại nhìn Tần Chuế Ngọc, ngượng ngùng cười "Lần này để Chiêm Lam giải thích, lần sau để cô nói, được chứ?"

Cổ Tiểu Ngốc đương nhiên sẽ không quan tâm tới việc nhỏ ấy, cười đáp "Đề Lam tỷ nói đi, tôi không có ý kiến."

Chiêm Lam cắn môi, nhìn Trịnh Xá lại nhìn Tần Chuế Ngọc, dường như có hơi khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 23: Vào Final Destination, Đáng Đời (2)

Chiêm Lam giải thích xong, thanh niên nhuộm tóc tuần tú kia lại khoa trương hét to, đến khi mấy mỹ nữ đều nhìn về phía hắn, hắn mới đắc ý nói: "Mỹ nữ, muốn bắt chuyện không bằng làm như vậy a! Em có biết anh là ai không? Đồng khu không ai không biết. . ."

Lời còn chưa dứt, một tiếng "xèo xèo" vang lên, thì ra Trịnh Xá đang sử dụng kĩ năng hồng viêm. Ngọn lửa bùng lên trên tay hắn, nháy mắt liền đốt một cái ghế ngồi và cả thanh kim loại cạnh đó thành tro bụi.

Trịnh Xá lớn tiếng nói: "Chúng tôi nói đều là thật. Chi cần mọi người không uy hiếp tới an nguy của đoàn đội, chúng tôi sẽ không vứt bỏ một ai cả. Bây

giờ các vị hãy nói nghề nghiệp trước kia, tuổi và sở trường của mình, sau đó chúng tôi sẽ phân phó công việc cho mọi người."

Sở Hiên không đồng ý nói "Tôi không đồng ý mang theo tất cả người mới, phim kinh dị Final Destination này, rất có thể bởi vì một người mà dẫn tới hiệu ứng domino, chúng ta khó tránh khỏi bị liên lụy. Huống chi, chúng ta còn phải bảo vệ nhân vật trong phim, không thừa người mà bảo hộ những kẻ vô dụng đối với đoàn đội."

Trịnh Xá không nhịn được nói: "Mẹ kiếp! Anh lại dùng loại luận điệu này, tôi không thèm tranh cãi với anh, tôi sẽ không vứt bỏ người mới, cùng lắm thì để tôi bảo vệ họ!"

Sở Hiên: "Vậy nếu bọn họ nguy hại tới chúng ta?"

Trịnh Xá: "Tôi liền tự tay giết họ, anh đã vừa lòng chưa?"

Cổ Tiểu Ngốc thất vọng, bởi vì mình mà Trịnh Xá chưa từng gặp phải kẻ phản bội, ngược lại, còn vì biểu hiện của mình, ấn tượng của hắn với người mới không tệ chút nào. Cho nên, Trịnh Xá luôn không ý thức được ý nghĩa chân chính của đồng đội. Tiếp tục như vậy, chia rẽ là chuyện sớm hay muộn, quả nhiên không có người phản bội thì không trưởng thành sao? Như vậy, mình có nên thúc đẩy một chút để hắn thay đổi quan niệm?

Sau một màn kia của Trịnh Xá, người mới đã tiếp nhận hiện thực này, bắt đầu tự giới thiệu.

Vương Hiệp lúc trước đã báo cáo tình huống với Sở Hiên, cho nên không nhiều lời nữa.

Cô gái thuộc thành phần tri thức nói trước: "Hoàng Lệ Lâm, công tác ở tòa soạn, ừm, coi như là nửa biên tập nửa làm nghề tự do, tôi vẽ tranh. . ."

Thanh niên nhuộm tóc tuần tú huyết sắc: "Không phải là tranh 18+ chứ? Tôi đứng thứ hai Đông khu, họ Lão tên Công, nhóm mỹ nữ đều gọi tôi là Lão Công. Đương nhiên, gọi tôi là soái ca cũng được."

Tiểu thái muội hút thuốc lá, chậm rì rì mở miệng: "Lục Trì Xuyên, xem như là học sinh."

Người đàn ông với vẻ ngoài vô cùng bình thường nói: "Lý Lão Thi, mọi người gọi tôi là Lão Thi là được, nghề nghiệp là công nhân thủy điện."

Người đàn ông lịch sử đeo kính cười nói: "Trịnh Tiết, nghề nghiệp là luật sư, hiện tại đang xin tới Hồng Kông để làm việc."

Thanh niên gầy yếu với làn da tái nhợt rụt rè nói: "Vương Tiểu Hiếu, ừm, hoàn, hoàn toàn không có việc làm"

Cô gái nhắm mắt mỉm cười nói: "Chu Văn, tôi là người có ánh mắt biến dị trời sinh, không phải bị mù, mà là nhìn có vẻ quái dị, cho nên không tìm việc được. . . Tôi là thầy tướng số."

Sở Hiên đột nhiên hỏi: "Cô nói đoán mệnh hẳn không phải là loại chi đi gat người phải không, gia đình của cô chuyên tiên đoán sao?"

Chu Văn cười nhẹ nói: "Không phải, lúc nhỏ tôi bị xe đâm, thần kinh thị giác biến đổi, cho nên tôi có thể nhìn thấy tử khí tụ tập trước khi một người chết. Hoặc là nói tôi có dự cảm. . . Ha ha, nghe nói cũng có một số người cũng như tôi, số lượng cũng không ít."

Mọi người đều nhìn về phía Tiêu Hồng Luật, Tiêu Hồng Luật thổi tóc trên tay: "Như vậy, cô có thể dự cảm được công kích của thần chết không? Cô mở mắt ra xem trong chúng ta ai dễ dàng chết nhất."

Chu Văn chần chờ một lát, cô nói nhỏ: "Tôi. . . Tôi sợ làm mọi người sợ hãi, mắt tôi trông rất đáng sợ, người bình thường nhìn thấy đều gặp ác mộng."

Mọi người tò mò không để ý, Chu Văn thờ dài, chậm rãi mở mắt, cặp mắt kia chỉ có lòng trắng, hơi lồi ra, phối hợp với tóc dài của cô, trông vô cùng âm u. Ngoại trừ Sở Hiên và Cổ Tiểu Ngốc, mọi người đều bị dọa. Sở Hiên là không có khái niệm này, Cổ Tiểu Ngốc thì đối đối mắt tâm linh, nhìn quý quen rồi.

Chu Văn không khỏi nhìn Sở Hiên lâu hơn, lần đầu tiên có người không sợ đôi mắt của cô. Trong mắt chàng trai kia, không có vẻ sợ hãi hay kinh ngạc, chỉ có sự tò mò mà thôi. (Này này, đừng xem nhẹ nữ nhi của ta.)

Một lúc lâu sau cô mới nhắm mắt lại, thờ dài nói: ". . . Thật hắc ám a, bốn phía đều như vậy, giống như chúng ta đang ở. . . Trong khói đặc thiêu đốt thì thế, chúng ta có thể chết bất cứ lúc nào, tất cả mọi người đều gặp nguy hiểm, giống như một giây sau chúng ta sẽ chết ngay lập tức, tình huống như vậy, tôi mới thấy lần đầu."

Tiêu Hồng Luật cũng bứt tóc nói: "Tôi cũng thấy giống như cô ta."

Lúc này, nữ chính trong phim đã khóc to, vậy thì tình tiết đã bắt đầu rồi.

Vì thế Sở Hiên đẩy mắt kính: "Vì phòng có người chưa xem qua bộ phim này, tôi nói qua tình tiết cho mọi người. . ." Sở Hiên nói tóm tắt nội dung, đặc biệt nhấn mạnh việc tử thần dần xếp nhìn như trùng hợp, nhưng vì trùng hợp mà phải chết, đồng thời, hắn cũng nhắc tới một số việc cần chú ý, ví dụ như trước khi tử thần giết người sẽ báo trước, ví dụ như một tai họa nhỏ bé cũng không thể lơ là, ví dụ như không thể suy đoán lực sát thương của một sự cố theo lẽ thường, ví dụ như nếu bên cạnh có người cứu giúp, tỉ lệ sống sót sẽ tăng lên. . .

"Tiếp theo, chúng ta phải làm gì?" Trịnh Xá hỏi.

Sở Hiền: "Tôi vốn định đề nghị, đánh bắt tình toàn bộ nhân vật trong phim, tìm một phòng ở, tất cả chúng ta bảo vệ họ. Nhưng để tránh những nhân tố không xác định, tôi nghĩ nên theo tình tiết, tôi nhớ rằng theo như tình tiết trong bộ phim này, chỉ cần chủ thần không thay đổi tình tiết vốn có, khả năng cứu bọn họ vẫn tương đối cao. . ."

Trịnh Xá nhìn Tiêu Hồng Luật: "Ý kiến của cậu?"

Tiêu Hồng Luật bứt tóc, vân vê trong tay: "Nếu như đánh bắt tình toàn bộ nhân vật trong phim, chủ thần sẽ thay đổi tình tiết. Thậm chí gây ra sự cố lớn như thiên tai. Cho nên, tôi đề nghị là tuân theo tình tiết, nhưng nhiều người sẽ hành động cùng nhau, năng lực cường hóa hiện tại không đủ như Tần Chuế Ngọc, tôi, Tề Đăng Nhất thì ở cùng một phòng với người mới."

Sở Hiền suy nghĩ một lát, đồng ý đề nghị của Tiêu Hồng Luật.

Trí giả thương lượng xong, mọi người không có ý kiến dư thừa gì. Bỗng nhiên một chiếc xe vận tải vọt tới, đâm vào chiếc xe bên cạnh nữ chính, tiếng động mạnh vang lên, chiếc xe bị tác thành một quả cầu lửa vĩ đại, cùng lúc đó, cửa xe buýt mở ra, thế giới phim kinh dị. . . Bắt đầu!

Cho mọi người vài lựa chọn:

1, Vì sao Sở Hiền muốn đánh bắt tình nhân vật trong phim rồi cùng bảo vệ?

A, Hắn không biết Tiêu Hồng Luật sẽ đưa ra loại khả năng này.

B, Hắn cho rằng, khả năng cứu toàn bộ thấp hơn 50%, dứt khoát đặt cùng một chỗ, đi tìm chi nhánh kịch tình.

C, Cải biến tình tiết trên diện rộng, xem phản ứng của Trương Kiệt. Đồng thời, mọi người ở cùng nhau, cũng tránh cho Trương Kiệt làm chuyện nguy hại tới tập thể.

D, Dựa theo nhân số suy đoán độ khó của phim kinh dị, khó khăn chủ thần đặt ra, nếu không là gia tăng cường độ công kích thì là cải biến tình tiết. Cho nên dựa theo tình tiết trong phim là không chính xác.

E, Đáp án của độc giả.

2, Vì sao Tiêu Hồng Luật muốn người đi và người lưu lại?

A, Hắn nhìn ra nhân tố không xác định, muốn dụ người mới phản bội, xúc tiến Trịnh Xá trưởng thành.

B, Mấy ngày ở chủ thần không gian tiếp xúc, cảm thấy Tần Chuế Ngọc là một người không đơn giản, đã nhận ra mình đưa nàng đi làm mồi, cảm thấy Tần Chuế Ngọc uy hiếp mình, muốn trừ bỏ.

C, Mình là trí giả thứ hai, khó chịu với Sở Hiền, muốn phản đối.

D, Cảm thấy tố chất thân thể của mình dễ gặp chuyện không may, không muốn đặt nhân vật trong phim - ngọn nguồn tai nạn bên mình. Dứt khoát tách ra, người đi ra ngoài có khả năng bị tử thần công kích hơn.

E, Đáp án của độc giả.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 24: Vào Final Destination, Đáng Đòi (3)

Phim kinh dị bắt đầu!

Sở Hiền dẫn đầu đi ra ngoài trao đổi với nữ chính Kimberly của phim Final Destination để xác định tình tiết không có gì thay đổi.

Cuối cùng xác nhận rằng chủ thần đã thay đổi tình tiết nguyên bản, thời gian bọn họ tử vong trùng với đôi mẫu tử kia, mà bọn họ lại bị nổ mạnh mà chết, vậy thì không có cách nào xác định thứ tự tử vong của mọi người trong đội ngũ.

Sở Hiền bảo Chiêm Lam đánh dấu tinh thần ấn ký lên nhân vật trong phim, lại bảo Triệu Anh Không ra tay, không biết gắn lên người bọn họ thứ gì đó rồi dẫn mọi người ly khai hiện trường sự cố.

Nhóm người mới đều đi theo, tiểu thái muội và thanh niên nhuộm tóc tuần tú kia đều kinh ngạc nhìn những người ngoại quốc xung quanh. Vài người còn lại đều lộ ra vẻ mặt sợ hãi và lo lắng.

Trong tòa nhà mới mua, Sở Hiên kết nối với thiết bị nghe lén gắn vào người nhân vật trong phim. Triệu tập tất cả mọi người xuống phòng khách dưới lầu, hán bắt đầu bố trí kế hoạch tác chiến.

Tiêu Hồng Luật và Sở Hiên cùng trao đổi, cuối cùng quyết định như sau:

Tần Chuế Ngọc, Tiêu Hồng Luật, Trương Hằng, Tề Đăng Nhất ở lại, Tiêu Hồng Luật nghe lén, Tần Chuế Ngọc trông coi người mới. Tề Đăng Nhất dùng pháp thuật phòng bị, Trương Hằng tùy thời trợ giúp.

Mà Trịnh Xá, Sở Hiên, Triệu Anh Không, Chiêm Lam, Trương Kiệt, Zero bảo vệ nhân vật. Chiêm Lam giám thị hoàn cảnh và hướng đi của nhân vật, Zero phụ trách bảo vệ Chiêm Lam.

Mỗi người có một bộ đàm, có việc gì thì liên lạc.

Khi thảo luận, Cổ Tiểu Ngốc vò vạt áo, dường như đang tự hỏi gì đó. Thanh niên nhuộm tóc tuần tú thì nhìn về phía cô, trong mắt có ánh sáng dâm tà.

Sắp xếp xong, bọn Sở Hiên vội vàng ra ngoài, bọn họ muốn đi cứu Evan nhà giàu mới nổi sẽ chết hôm nay.

Chạng vạng, giờ ăn cơm đã đến. Mọi người hoàn thành nhiệm vụ trở về. Bởi vì phòng bếp là nơi ti lệ phát sinh sự cố cao, cho nên cuối cùng mọi người quyết định mua đồ ở ngoài. Fastfood được đưa tới, người mới ăn vô cùng vui vẻ, nhưng tư thâm giả cũng không có khẩu vị gì, dù sao, đồ ăn từ trình độ mẫn hán toàn tịch [1] xuống fastfood đầu đường, không phải ai cũng chấp nhận được. Nhất là Sở Hiên, hán nhìn pizza, hamburger, không thèm động tay.

[1] Đặc sắc ẩm thực Mãn tộc và Hán tộc kết hợp.

Cổ Tiểu Ngốc lo lắng, mở miệng hỏi: "Sao vậy, không có khẩu vị à?"

Sở Hiên cắn móng tay, một bộ nghiêm trọng nói: "Màu sắc khó coi quá. . ."

Trịnh Xá nhất thời phấn khởi, cảm thấy thời cơ giáo dục Sở Hiên đã xuất hiện rồi. Vì thế hán vỗ bàn, hợp lí hợp tình nói: "Sở Hiên, anh không nên kén ăn như vậy, trong phim kinh dị, bảo tồn thể lực là quan trọng nhất, anh sao có thể vì màu sắc khó coi mà không ăn chứ! Đây là vô trách nhiệm với bản thân anh lẫn mọi người!"

Sở Hiên lạnh lùng nhìn Trịnh Xá: "Phẩm nhân trí tuệ a. . . Tôi không ăn đồ ăn có hại cho sức khỏe, chẳng lẽ không có đồ khác để ăn sao?"

Tay phải Cổ Tiểu Ngốc chạm vào lòng bàn tay trái nói: "Đừng rồi, thiếu chút nữa thì quên, tôi có làm đồ ăn mang theo."

Vì thế, dưới cái nhìn chòng chọc của mọi người, Cổ Tiểu Ngốc lấy ra hộp thức ăn to mà tư thâm giả đều vô cùng quen thuộc.

Tầng thứ nhất: mứt hoa quả, bánh ngọt, dưa lạnh vừa cay vừa ngọt.

Tầng thứ hai: cá hạt mè vùng, thịt om nấm, sốt cà chua.

Tầng thứ ba: thịt kho tàu, ba món long phụng.

Tầng thứ bốn: cháo hạt sen, trà nóng, bánh bao.*

*Tên thức ăn tự thêm

. . .

Sở đại tá không thèm nhìn về mặt thềm nhỏ dãi của người chung quanh, thần nhiên nói: "Không cần lấy ra quá nhiều, Trịnh Xá đã ăn no rồi, không cần chuẩn bị cho hán."

Trịnh Xá tức giận vỗ ngực liên tục, làm bộ tinh tinh rít gào, đồ mặt than có thù tất báo nhà ngươi!

Cổ Tiểu Ngốc tất nhiên là làm theo đại tá, sai đầu đánh đó, mỉm cười nhìn Trịnh Xá: "Anh đã ăn no, vậy thì không thể cho anh nữa. Mọi người nếu chưa ăn no thì ăn chút đồ ăn tôi làm."

Mọi người bắt đầu hối hận lúc trước ăn quá nhiều, Sở Hiên tướng ăn hung ác quét sạch lượng lớn thức ăn, Vương Hiệp thấy vậy sùng sốt. Cổ Tiểu Ngốc thấy Vương Hiệp bị kinh sợ, gấp bánh bao cho hán, cười nói "Ăn đi, trù nghệ của tôi không tệ đâu." Mặt của người thành thật lập tức đỏ lên.

Buổi tối chia phòng, tư thâm giả đều ở lầu một; Trịnh Xá, Trương Kiệt một phòng, Triệu Anh Không, Chiêm Lam một phòng, Tiêu Hồng Luật, Zero một phòng, Tề Đăng Nhất, Trương Hằng một phòng, Sở Hiên, Vương Hiệp một phòng.

Người mới hầu hết đều ở lầu hai; Hoàng Lệ Lâm, Chu Văn một phòng, Trịnh Tiết, Lí Lão Thi một phòng, soái ca, Vương Tiểu Hiếu một phòng, Lục Trì Xuyên, Tần Chuế Ngọc một phòng.

Cổ Tiểu Ngốc vô cùng hâm mộ nhìn Vương Hiệp cùng phòng Sở đại tá, lần đầu tiên hối hận mình không xuyên thành nam.

Tiểu thái muội khó chịu nhìn Tần Chuế Ngọc, cô ta nhận ra rằng nàng có quan hệ tốt với tư thâm giả, ngoại trừ bề ngoài xinh đẹp, nấu ăn ngon, còn có bản lĩnh gì sao? Nhìn bộ dáng dõ dạc kia, là muốn quyến rũ người tên Vương Hiệp phải không? Nữ nhân loại này, mình có thể khẳng định, ý có vài phần tư sắc dựa dẫm vào nam nhân, cuối cùng, sớm muộn gì cũng bị nam nhân vứt bỏ.

Tiểu thái muội nhếch miệng: "Trong đồng đàn ông dưới đó, ai là cái kia của cô?"

Cổ Tiểu Ngốc đỏ mặt: "Cô thấy ai giống?"

Tiểu thái muội khinh thường nghĩ, đoán chừng người lén phéng với cả lũ.

"Là người đeo kính phải không? Cô rất nghe lời hân."

Mặt Cổ Tiểu Ngốc càng đỏ hơn, "Tôi và Sở Hiên rất giống một đôi sao?"

"Hân đôi năng lực gì cho cô sao?" Tiểu thái muội thử hỏi, người kia nhìn cũng không có vẻ trọng tình trọng nghĩa.

Cổ Tiểu Ngốc nghĩ, Lục Tri Xuyên hỏi vậy là muốn biết cái gì? Là muốn biết tính tình của Sở Hiên, hay muốn biết mình cường hóa cái gì? Như vậy. . . Người này sẽ trở thành bước ngoặt kia sao?

Cổ Tiểu Ngốc cười: "Tuy rằng tôi không cường hóa gì, nhưng tôi cũng rất lợi hại đó. Muốn xem năng lực của tôi không?"

Lục Tri Xuyên gật đầu "Tỷ, biểu diễn đi!"

Cổ Tiểu Ngốc lấy đạn kim loại ra, một thứ vut qua mặt Lục Tri Xuyên "Biết đây là gì không? Đây là đồ chiến đấu, chỉ cần nghĩ đến nó là có thể mặc lên. Xem này!"

Tiểu thái muội kinh ngạc nhìn trang bị bỗng nhiên xuất hiện.

"Nhìn này, đây là trang bị của tôi, trí lực +100, tinh thần +100, tế bào sức sống +300, tốc độ phản xạ thần kinh +300, độ mạnh của cơ bắp +300, độ miễn dịch +100, có thể kháng ăn mòn, phòng độc. Tự mang vòng bảo hộ và hệ thống tự phòng hộ. Mà thôi, nói cô cũng không hiểu, dù sao là mạnh không khác gì siêu nhân, nhưng lại có vòng phòng hộ, cho nên không sợ từ thần công kích!"

Tiểu thái muội hâm mộ nói: "Như vậy, có thể cho người khác dùng sao?"

Cổ Tiểu Ngốc nhếch miệng: "Đương nhiên có thể, chỉ cần cầm viên đạn kim loại kia là có thể trang bị."

Đương nhiên là Cổ Tiểu Ngốc gạt người, chỉ cần Cổ Tiểu Ngốc nghĩ đến, đồ chiến đấu sẽ quay về chỗ Cổ Tiểu Ngốc, hơn nữa, ngoại trừ Cổ Tiểu Ngốc, không ai có thể trang bị.

"Mọi câu đã thả ra, không biết có con cá nào cắn câu không?" Cổ Tiểu Ngốc nghĩ.

Bên kia, Vương Hiệp thấy Sở đại tá lấy ra gói ôm hình tiểu cô nương, đặt ở bên người, khoe miệng run run. "Đây là ảo giác. . . Đây là ảo giác."

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 25: Vào Final Destination, Đáng Đòi (4)

Đêm đã khuya, một trận gió nhẹ thổi tới, bất tri bất giác, cửa sổ nhẹ nhàng hạ xuống, làm cho người ta kỳ quái là, tại căn phòng không có lỗ thông gió nào, trận gió nhẹ vẫn đang thổi, luôn qua từng căn phòng. . .

Vương Tiểu Hiếu vô cùng không thích ở cùng một chỗ với kẻ tự xưng là soái ca kia. Trách nam như hân rất ít giao tiếp với người khác, huống chi là cùng người nói liên tục không ngớt như vậy. Tên kia không thèm hỏi mình, liên tục chọn giường, còn lấy đi chăn mỏng, bảo là giường rất cứng, phải có đệm mềm lót ở dưới.

Sau khi hân tắm xong mới đến phiên mình, thật là khinh người quá đáng!

Lúc này đã rất muộn, Vương Tiểu Hiếu nằm trong bồn tắm lớn, không biết khi nào thì ngủ quên, vòi nước vẫn chưa khóa, nước dần dần dâng tới cổ Vương Tiểu Hiếu, sau đó tới môi, xoang mũi. . .

"Xú tiểu tử, tắm xong chưa?" Soái ca ngoài cửa lẩn qua lộn lại mãi không ngủ được, cho nên muốn gọi bạn cùng phòng, "Nói với hân về công tích vĩ đại của bốn soái ca ở Đông khu một chút."

Vương Tiểu Hiếu bừng tỉnh, lập tức uống phải một ngụm nước, vì vậy hoảng loạn gãy dựa đứng lên. Vòi phun đặt trong bồn tắm lớn, không biết từ khi nào, ông nước nổi với vòi phun và bình nóng lạnh quần lấy chân hần, làm thế nào cũng không thể thoát ra được. Nước đã ngập tới đỉnh đầu, chân thì bị trôi chặt, dốc hết sức cũng không ngoi lên được. Vương Tiểu Hiếu cảm thấy hô hấp ngày càng khó khăn, hần dùng chút sức lực cuối cùng mà gãy dựa.

Soái ca cảm giác được có gì không đúng, không tới gần phòng tắm mà chạy về phía cửa phòng. Lấy ra bộ đàm, hần hô to "Người mau tới, đã xảy ra chuyện, ai tới cũng được, mau tới!"

Người đầu tiên tới là Cổ Tiểu Ngọc, để ngựa vạn nhất, cô vẫn mặc đồ chiến đấu, súng thì đã cất vào tu di. Cổ Tiểu Ngọc ở lầu hai, tổ chất thân thể sau khi cường hóa rất mạnh, tất nhiên là người đầu tiên chạy tới.

Cô thấy soái ca khẩn trương nhìn về phía phòng tắm, trong nháy mắt tiến lên, một cước đá văng cửa phòng. Đáng tiếc đã quá muộn, chờ Cổ Tiểu Ngọc kéo ra, Vương Tiểu Hiếu đã chết.

Soái ca nhìn khuôn mặt bởi vì hoảng sợ mà vụn vẹo của Vương Tiểu Hiếu, cùng với móng tay bị bật ra vì cào mạnh, cảm giác sợ hãi và ghê tởm bỗng chốc nuốt sống hần, hần "ợe" một tiếng, nôn mửa.

Cổ Tiểu Ngọc để ý rằng, bởi vì chưa khóa nước, toàn bộ phòng tắm đều bị ngập, cô lập tức chốt cửa lại.

Đáng tiếc, bởi vì quá muộn, soái ca không cẩn thận, giẫm phải bãi nôn của mình, nhất thời đứng không vững, ngã về phía phòng tắm, soái ca giữ chặt tay cầm cửa để không ngã xuống, thế nhưng khi hần nhào về phía phòng tắm cũng kéo theo cửa phòng.

'Không tốt, hôm nay tâm tình từ thần không vui, muốn xử lý nhiều người!' Cổ Tiểu Ngọc nghĩ vậy, chặn lại soái ca.

Mặt đất bị ngập nước vô cùng trơn ẩm, cho dù là Cổ Tiểu Ngọc cũng bị soái ca đẩy về phía sau. Sau lưng cô, là áo khoác trên móc soái ca còi ra trước khi tắm, móc khóa của túi đựng dao không biết bị mở ra lúc nào, chuỗi dao bị mắc kẹt ở giá treo, mà mũi dao chỉ về phía ngực của Cổ Tiểu Ngọc.

Khi dao sắp đâm vào ngực Cổ Tiểu Ngọc, vòng bảo hộ mở ra, cô cảm thấy lưng hơi đau, khi quay đầu, thấy lưỡi dao bị ép vào vách tường.

Mà soái ca, lúc này đã bị dọa choáng váng.

"Oành", cửa bị đá văng, Trương Kiệt chạy vào "Tần Chuế Ngọc, cô không sao chứ?"

Cổ Tiểu Ngọc thờ phào. "Không có việc gì, chúng ta ra khỏi phòng tắm rồi nói."

Mọi người đều đến, tụ tập trong phòng ngủ, vừa hoảng sợ vừa hoang mang chờ đáp án.

Sau khi Cổ Tiểu Ngọc đi ra, Sở Hiên và Triệu Anh Không lập tức đi vào phòng tắm, kiểm tra tình huống.

Sau khi kiểm tra xong, Sở Hiên lạnh nhạt nói: "Tôi đã kiểm tra phòng tắm, không có người tiến vào động tay động chân, ngoại trừ vòi phun thất lại không giống bình thường, trên đất có rất nhiều nước, nhưng buồng tắm vẫn bình thường, cống thoát nước không bị tắc, theo nguyên tắc thì trường hợp này sẽ không xảy ra. . ."

Triệu Anh Không nói tiếp: "Vương Tiểu Hiếu đã chết. Chân có vết dây, hần là do vòi phun quần quanh tạo thành. Ngón trỏ, ngón giữa tay phải và ngón giữa, ngón áp út tay trái bị bật móng, hần là do dùng sức quá mạnh. Trong miệng và trong xoang mũi toàn là nước, biểu cảm trên mặt dữ tợn. Nguyên nhân tử vong: bởi vì bị vòi phun trôi lại mà không ra khỏi bồn tắm được, cuối cùng chết đuối."

"Cứ như vậy mà chết. . . Rốt cuộc từ thần kia làm như thế nào?" Lí Lão Thi hoảng sợ, ngồi trên giường thì thảo luận.

Sở Hiên đẩy mắt kính, quay đầu hỏi thanh niên nhuộm tóc tuần tú: "Lão Công, miêu tả tình huống trước khi chúng ta đến."

Mọi người bị từ "lão công" kia của Sở Hiên đánh cháy khét. Tất cả hóa đá rồi bị phong hóa, cuối cùng biến thành cát bụi, bay về phương xa theo gió. . .

Sở Hiên vô tội giải thích "Không phải hần gọi là Lão Công sao?"

Mọi người rít gào trong lòng: "Người có ý? Người có ý phải không?"

Cổ Tiểu Ngọc im lặng nắm chặt tay, nếu có cơ hội xuyên thành người vô danh, nhất định phải nói cho Sở Hiên, tên của ta là "Lão Bà".

Bị từ "lão công" của Sở Hiên kích thích, cảm giác sợ hãi của mọi người cũng giảm xuống không ít.

Thanh niên nhuộm tóc tuần tú về mặt vụn vẹo, rõ ràng là bị Sở Hiên chọc tức "Tên ông đây là Tra Vũ, đừng có gọi bậy. Tình huống lúc trước là. . ."

Đường như nghĩ tới cái gì, Tra Vũ run rẩy nhưng vẫn tiếp tục nói tình huống trước đó.

Sau đó Cổ Tiểu Ngọc nói những gì mình chứng kiến và trải qua. Mà Tra Vũ lúc này đang nói nhỏ với tiểu thái muội, mắt lướt qua Cổ Tiểu Ngọc, ánh mắt lóe lên sự tham lam và âm ngoan. Còn Tiêu Hồng Luật thì nghiền ngẫm nhìn biểu cảm của mọi người, không biết đang tính toán cái gì.

"Tình huống cơ bản chính là như vậy, mọi người phải chặt chẽ chú ý xung quanh, việc nhỏ cũng không thể buông tha. Tốt nhất là hai người cùng hành

động, phải luôn mang bộ đàm theo. Nếu không tất yếu không nên để dụng cụ sắc bén ở bên người. Nếu có yêu cầu gì sau này sẽ bổ sung." Sở Hiền tổng kết.

Mọi người gật đầu, nhóm người mới hoảng loạn về phòng mình, dưới sự yêu cầu mãnh liệt của Tra Vũ, hấn được an trí ở cùng phòng Trịnh Tiết và Lí Lão Thi. Về phần thi thể, Triệu Anh Không đã xử lý xong.

Bóng ma sợ hãi đã gieo xuống, trở thành mảnh đất tốt nhất cho ghen tị và tham lam, vậy thì ngày mai, chờ đợi mọi người sẽ là cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 26: Vào Final Destination, Đáng Đòi (5)

Buổi sáng ngày đầu tiên, tất cả mọi người tụ tập bên bàn ăn, Cổ Tiểu Ngốc dọn ra đồ ăn mình đã làm lúc trước. Bởi vì chuyện đêm qua, nhóm người mới không có hứng ăn nhưng vẫn miễn cưỡng động đũa.

Một trận gió nhẹ thổi vào nhà ăn, Chu Văn bỗng nhìn chằm chằm vào chỗ trống trong căn phòng, mọi người đều bị động tác đột nhiên của cô làm hoảng sợ, tất cả đều nhìn về phía đó.

Chiếc đĩa của Lí Lão Thi còn đang nâng ở giữa không trung, đang chuẩn bị đưa đồ ăn vào miệng. Mà hấn không biết là, vài chiếc đinh đóng trên ghế của hấn đã rớt xuống.

Trên bàn, có một chiếc đĩa chọc vào miệng cá. . . Xuyên thẳng qua đầu.

Chu Văn kinh sợ ôm lấy Hoàng Lệ Lâm bên cạnh: "Thật là khủng khiếp, vừa rồi giống như có cái đầu lâu bay trong phòng, nó thấy tôi mở mắt ra, lập tức liền cười, hu hu, thật là đáng sợ. . ."

Tiêu Hồng Luật nói: "Không phải ảo giác, tôi cũng thấy. . ."

Kỳ thực Cổ Tiểu Ngốc cũng thấy, chẳng qua cô không tiện nói ra.

Sở Hiền lập tức nói: "Chiêm Lam, xem xét xung quanh. Mọi người chú ý tình huống, có phát hiện lập tức báo cáo."

Lí Lão Thi cúi đầu, nhét đĩa vào miệng, hấn phản xạ có điều kiện muốn nuốt gì đó để giảm cảm giác sợ hãi. Đúng lúc này, chiếc ghế phát ra tiếng "bốp" rồi gãy xuống theo một tốc độ không bình thường, thân thể Lí Lão Thi đè xuống, phần cuối chiếc đĩa chổng vào mặt bàn, bộ phận còn lại vẫn ở trong miệng hấn, trong phút chốc, chiếc đĩa xuyên thẳng từ miệng lên não.

Triệu Anh Không nhanh chóng tiến lên kiểm tra, cô nhìn mọi người lắc đầu: "Đã chết rồi."

Sắc mặt nhóm người mới trắng bệch, có mấy người còn nôn ra. Nếu nói tới hôm qua là nghe về tử vong, hôm nay chính là nhìn thấy tử vong. . . Lí Lão Thi vừa rồi còn sống, vậy mà đã chết nhanh chóng, hơn nữa lại trong tình huống tất cả mọi người đều ở đây. . . Chúng ta, thật sự có thể tiếp tục sống sao?

Cổ Tiểu Ngốc phát đồ ăn dạng bao con nhộng cho mọi người, mọi người lúc này chắc hấn không muốn dùng đũa nữa.

Sau khi Triệu Anh Không xử lý thi thể, vẫn tiếp tục bố trí như hôm qua, một đội đi bảo vệ nhân vật, một đội ở lại.

Hôm nay, Cổ Tiểu Ngốc và Tề Đăng Nhất cùng ngăn hai lần công kích của tử thần, nhân vật trong phim sống sót. Tiểu thái muội có vết thương nhẹ ở tay, Lí Lão Thi tử vong.

Ngày thứ hai, Tiêu Hồng Luật và Tề Đăng Nhất theo dõi qua camera. Trương Hằng ngồi bên cạnh lau cung.

Chu Văn đứng bên cửa sổ, nhìn tư thâm giả rồi đi làm nhiệm vụ.

Đột nhiên nàng run một cái, nhanh chóng mở mắt ra, đóng cửa sổ lại, dường như nhốt lại thứ gì ở ngoài, quay đầu liền chạy về phía Hoàng Lệ Lâm, nhưng tốc độ quay đầu của nàng quá nhanh, tóc dài bay lên, quấn vào cửa sổ. "Cứu tôi!" Nàng cũng thông minh, không giãy dựa mù quáng mà lớn tiếng kêu cứu, Cổ Tiểu Ngốc vội chạy qua, mà đối diện cửa sổ, đang có một hòn đá nhỏ bởi vì bị xe nghiêng mà văng về đây. Cổ Tiểu Ngốc tăng tốc độ đến cực hạn, ôm cổ Chu Văn, lấy chủy thủ ra cắt đoạn tóc bị quấn. Nhưng mà, hòn đá nhỏ đã bay đến, cửa sổ vỡ tan trong nháy mắt, mảnh thủy tinh bắn ra. Cổ Tiểu Ngốc điều chỉnh vòng phòng hộ, bao lấy mình và Chu Văn. Cổ Tiểu Ngốc và Chu Văn an toàn tránh thoát, nhưng Trịnh Tiết đứng cách đó không xa lại bị thủy tinh bắn vào gáy, tử vong ngay lập tức.

Cổ Tiểu Ngốc buông Chu Văn ra, mặt mũi thở dài một hơi, bước nhanh về phía thi thể Trịnh Tiết. Cô và Chu Văn đều không chú ý, do lúc trước tránh né, bao con nhộng trong túi Chu Văn rơi xuống đất. Chu Văn nhắc chân muốn chạy qua phía Hoàng Lệ Lâm nhưng giẫm phải bao con nhộng. "A. . ."

Chu Văn trượt chân, ngã ngửa ra sau, mảnh thủy tinh còn sót lại trên cửa đâm vào gáy nàng, tử vong ngay lập tức!

Cổ Tiểu Ngốc xử lý xong thi thể của hai người. Nhìn người mới đang phát run, im lặng không nói gì.

Hoàng Lệ Lâm phần nộ mắng Tần Chuế Ngọc. "Nếu không phải tư thâm giả các người tham chút điểm chó má, Chu Văn và Trịnh Tiết sao có thể chết! Một mình cô không bảo vệ được chúng ta, tư thâm giả mạnh như vậy lại chỉ lo cho bản thân, mặc kệ chết sống của chúng ta. Các người sao có thể làm như vậy? Ít nhất phải có thêm vài người ở lại chứ. . . Cô gái tốt như Chu Văn, còn nhắc nhở các người lúc nguy hiểm, cô biết rõ ánh mắt của cô ấy không tốt mà để cô ấy ở đây, nếu không phải cô thiếu suy xét, Chu Văn sao có thể chết!"

Vương Hiệp định nói cái gì, cuối cùng vẫn không thể mở miệng.

Cổ Tiểu Ngốc che mặt, úp vào hai lòng bàn tay, thở dài một tiếng, không nói gì cả. Có thể nói gì đây? Đối mặt với người ngay cả lập trường cũng nhầm lẫn, nói cái gì cũng phí công.

Rất mệt, thân thể rất mệt, tinh thần rất mệt, tâm. . . cũng rất mệt.

Bởi vì đạt được dễ dàng, cho nên coi nỗ lực của người khác là dĩ nhiên. Thậm chí còn chỉ trích nỗ lực ấy, căn bản là vì đạt được không đủ. Nhưng, cô ta cũng không ý thức được rằng, tư thâm giả bảo vệ, là tặng, mà không phải nghĩa vụ. Buồn cười nhất là, đối với hành động dốc hết toàn lực còn sinh lòng oán hận. . .

Hôm nay, Cổ Tiểu Ngốc, Tề Đăng Nhất và Vương Hiệp cùng ngăn ba lần công kích của tử thần, nhân vật trong phim sống sót. Tiêu Hồng Luật dùng ngọc bội hai lần, Trương Hằng bông lưng. Zero vì bảo vệ Chiêm Lam nên bị ống thép xuyên qua tay. Chu Văn, Trịnh Mờ đầu vong.

Ngày thứ ba, là ngày nhân vật tử vong nhiều nhất. Bọn Sở Hiên ra ngoài từ sáng sớm, Hoàng Lệ Lâm không dám oán giận bọn họ, bị ánh mắt như nhìn người chết của Sở Hiên đảo qua, cái gì cũng không dám nói.

Nhóm người mới ở cùng một chỗ, xem ti vi trong phòng khách, không ai dám ở một mình. Tiêu Hồng Luật ngồi ở phòng theo dõi camera, Trương Hằng bảo vệ hần. Tề Đăng Nhất ngồi một góc nghiên cứu vong linh thánh kinh. Cổ Tiểu Ngốc ngồi bên cạnh Tề Đăng Nhất, ánh mắt ngái ngủ xem tiểu thuyết, liên tục vài ngày, tử thần công kích cả ban ngày lẫn buổi tối, làm Cổ Tiểu Ngốc mệt mỏi cả tinh thần lẫn thể xác.

Con gió không biết đến từ đâu, lại luồn qua phòng khách. . .

Tra Vũ kể chuyện cười đời bại cho Lục Trì Xuyên, Lục Trì Xuyên cười khanh khách không ngừng. Vương Hiệp nhú mày, nhưng cũng không nói cái gì, đành dời lực chú ý về tiểu thuyết huyền ảo Tần Chuế Ngọc đưa cho. Hoàng Lệ Lâm thì dứt khoát bịt tai lại.

Tầng lầu phía trên ti vi, có nước rơi xuống, khi mọi người không chú ý, nước rơi vào khe hở ti vi. "Xẹt. . ." Tiếng động nhỏ bé vang lên nhưng không ai để ý.

Cổ Tiểu Ngốc bỗng nhiên tỉnh ngủ, trong tay cầm tiểu thuyết, ngón tay trùng hợp chỉ vào hai chữ "nỗ mạnh". Không xong! Lúc này TV nổ tung, Cổ Tiểu Ngốc nhảy lên, kéo Vương Hiệp xuống, che ở dưới người mình. Tề Đăng Nhất thả ra vòng pháp thuật phòng hộ, trùng hợp bảo vệ cả Vương Hiệp.

Tra Vũ cách ti vi gần nhất kéo Lục Trì Xuyên tránh phía trước, Lục Trì Xuyên bị mảnh nhỏ nổ ra đâm vào, Tra Vũ may mắn thoát được một kiếp. Mà Hoàng Lệ Lâm thì bị mảnh nhỏ đâm thủng ngực.

Cổ Tiểu Ngốc vội vàng xông lên, lấy ra thuốc cầm máu phun vào ngực Hoàng Lệ Lâm. Hoàng Lệ Lâm ho ra máu, oán độc nhìn Cổ Tiểu Ngốc "Cô vì sao. . . Không cứu tôi. . ." Dứt lời, không hô hấp nữa. . .

Cổ Tiểu Ngốc vô lực buông thuốc cầm máu trong tay, miệng khô khốc.

Chạng vạng, Vương Hiệp và Tề Đăng Nhất cùng đi giải quyết vấn đề sinh lí, trong phòng khách chỉ còn lại Tần Chuế Ngọc và Tra Vũ.

"Lại đây!" Cổ Tiểu Ngốc tức giận kéo Tra Vũ dậy, chuyển vị trí, đèn treo phía trên rơi xuống. Mảnh nhỏ bắn ra bị đồ chiến đấu đỡ hết. Một trận gió truyền tới, Cổ Tiểu Ngốc ôm Tra Vũ nhảy, cán chổi ở bên tường bay vụt qua. "Mi cho rằng đây là Harry Potter à, còn có chổi bay!" Cổ Tiểu Ngốc âm thầm phì nhổ.

Bỗng nhiên, Cổ Tiểu Ngốc cảm thấy cổ chợt lạnh, thì ra là Tra Vũ kẻ dao tại cổ mình. "Giao đồ chiến đấu ra đây, nếu không tao giết mày!"

Cổ Tiểu Ngốc muốn cười, cuối cùng cũng muốn phản bội rồi sao? Ta vô cùng muốn lộ ra đồ chiến đấu chỉ vì giờ phút này thôi, vì để Trịnh Xá xem cảnh tượng người mới phản bội, làm cho tên đầu gố kia biết bên cạnh hần không chỉ có đồng bạn, mà còn có phản đồ. Lúc này bọn Trịnh Xá cũng sắp trở lại rồi, quả là ông trời cũng đứng về phía ta! Mỉm cười bởi vì ta dùng vòng phòng hộ bảo vệ hai chúng ta, ta liền không thể bảo vệ chính mình sao? Nhưng mà ta dùng 1 chi tiết cấp D tiến hành buộc định linh hồn, sử dụng bằng ý nghĩ. Muốn bỏ vòng phòng hộ, bảo vệ chính mình là chuyện trong khoảnh khắc, nhưng mà, ta muốn chờ một chút, cho Trịnh Xá nhìn cho rõ.

"Vì sao phải làm vậy? Không phải tôi luôn bảo vệ anh sao?" Cổ Tiểu Ngốc cố ý dùng giọng nhu nhược hỏi, lặng lẽ mở ra bộ đàm.

Gáy tê dần, cổ bị rạch một đường. "Đừng có TM vô nghĩa nữa, mau giao ra đây! Tư thâm giả chúng mày, mạnh một chút liền bày ra vẻ cao cao tại thượng, muốn cứu thì cứu, muốn vứt thì vứt. Chúng mày TM cứu ai? Chúng mày chỉ coi tao là mồi thu hút tử thần thôi. . . Đừng tưởng rằng ông mày không nhìn ra, đồ bỏ đi giả nhân giả nghĩa, ông đây gặp rồi. Ông muốn chúng mày xem, kết cục coi thường ông là gì. . ."

Bên kia, Trương Hằng đứng lên, muốn ra ngoài cứu Tàn Chuế Ngọc. Tiêu Hồng Luật xua tay ngăn cản hắn "Không cần gấp như vậy, Tàn Chuế Ngọc có thể tự giải quyết, không cần lo lắng, hiện tại trên người anh có thương tích, đi ra ngoài càng thêm phiền."

Vương Hiệp và Tề Đăng Nhất lúc này đang chiến đấu với vòi nước đột nhiên nứt toác trong toilet, không rảnh lo cái khác.

Bọn Trịnh Xá đang trên đường về đều nóng nảy, chạy như bay. Sở Hiên lạnh lùng nói: "Chiêm Lam, xem xét tình huống."

Chiêm Lam: "Cẩn thận, con đường phía trước có một chiếc xe tải xông tới."

Trương Kiệt rống giận: "Cẩn thận cái rắm! Dao đang kề vào cổ Tàn Chuế Ngọc!"

Cổ Tiểu Ngốc suy nghĩ, mở vòng phòng hộ, ta chỉ muốn nhắc nhở Trịnh Xá mà thôi, cũng không định liều mạng!

Dao đột nhiên bị văng ra, cách làn da mấy cm không thể tiến lên được nữa, Tra Vũ bị biến hóa thành linh xảy ra dọa sợ, đứt khoát bình nứt không sợ bề cầm dao đâm về phía cổ Cổ Tiểu Ngốc.

Chút sức lực này của mi, phá vỡ được vòng bảo hộ quả là kì tích. Cổ Tiểu Ngốc không thêm tránh, cho hắn đâm.

Nhưng là, Cổ Tiểu Ngốc tự cao tự đại xem lại một việc, cô hiện tại đang ở 《Final Destination》dù uống nước cũng có thể sặc chết, bị người dùng dao đâm, không có việc gì mới là kì tích.

Dao của Tra Vũ đột nhiên xảy ra vấn đề, lưỡi dao thụt vào trong, chuôi dao có thể đâm người chết sao, tất nhiên không thể, khoảng cách gần như vậy, chút thương tổn cũng không tạo nổi. Cho nên, vòng phòng hộ tự bảo vệ của Cổ Tiểu Ngốc cứ quạ đen như vậy, đặt chuôi dao vào trong phạm vi. Khi chuôi dao chạm vào da Cổ Tiểu Ngốc, lưỡi dao bỗng bắn ra, dao đâm vào gáy, làm đứt động mạch chủ. Vòng phòng hộ lúc này nhanh chóng bắn dao ra, nhưng cũng gia tăng tốc độ tử vong của Cổ Tiểu Ngốc.

Cổ Tiểu Ngốc đẩy Tra Vũ, không thể tin om lấy cổ đang trào máu. Cửa phòng bị đẩy ra, Trịnh Xá vọt về phía bọn họ.

Cổ Tiểu Ngốc bắt đầu cảm thấy hoa mắt choáng đầu, hô hấp khó khăn, không tự chủ ngã về phía sau. Trong đầu Cổ Tiểu Ngốc luôn vang vọng một câu nói "Ta thật sự không muốn lấy chết mình chỉ..."

Cho nên, câu nói của Mao gia gia "Kiêm tốn làm người tiến bộ, kiêu ngạo làm người lạc hậu." là rất có đạo lý. Cổ Tiểu Ngốc chính là bài học máu chảy đầm đìa. ٩ (' ▽ ') ٩

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 27: Vào Final Destination, Xuyên Thành Tên Côn Đồ (1)

Trịnh Xá ôm lấy Tàn Chuế Ngọc đang ngã xuống, nhưng... Đã quá muộn, động mạch cổ bị cắt đứt, máu nhuộm đỏ dưới thân cô.

Sở Hiên lấy ra thuốc cầm máu và băng vải, nhanh chóng cứu trị, nhưng tất cả mọi người đều biết, khả năng có thể cứu trở về, gần như là số không...

Bàn tay ôm lấy Tàn Chuế Ngọc của Trịnh Xá không ngừng run rẩy, Tàn Chuế Ngọc cố gắng mở miệng ra, dường như muốn nói gì đó. (Trịnh Xá, đó là bởi vì năng không đủ dưỡng khí mà ra sức hô hấp.)

Trịnh Xá kê tai vào, hỏi "Cô muốn nói cái gì?"

Cổ Tiểu Ngốc lúc này rất muốn nói "Có thể đổi cái tay khác được không, cho Sở Hiên bên cạnh anh đến ôm tôi."

Nhưng những lời này thật sự rất sát phong cảnh, có khi sẽ để lại bóng ma tâm lý cho Trịnh Xá. đành phải tỏ vẻ cảm xúc dâng trào, nói ra di ngôn, gian nan phở thác "Năng lực càng lớn, trách nhiệm, lại càng lớn..." (Phim 《功夫》(kungfu) của Châu Tinh Trì.)

Sau đó, đầu gục xuống, tắt thở.

Trịnh Xá tự trách đến mức muốn đánh chết chính mình.

Cô gái làm đồ ăn miễn hán toàn tịch cho mọi người, thế nhưng đã chết!

Cô gái đổi bí tịch tu luyện vampire cho mình, trịnh trọng nói lời cảm tạ với mình, thế nhưng đã chết!

Cô gái khóc nói "Sở Hiền thật đáng thương." còn chưa được Sở Hiền đáp lại, thế nhưng đã chết!

Chết ở sự kiên trì ngu xuẩn của mình!

Chết vì mình tự cho là đúng!

Chết vì đồng đội mà mình tán thành đâm một dao!

Vì sao ta phạm lỗi, lại để một cô gái thiện lương như vậy gánh chịu? Vì sao ta phạm lỗi, lại để một cô gái đơn thuần như vậy trả giá!

Vương Hiệp nắm chặt tay, cô gái gấp thức ăn cho mình, cô gái thích trêu chọc mình đỏ mặt, cô gái coi bảo vệ mọi người an toàn là nhiệm vụ của mình, vậy mà... Đã chết... .

Yêu lực của Tề Đăng Nhất bỗng hỗn loạn, cô gái nhìn mình chăm chú đòi xem đuôi và lỗ tai đã chết, mà mình ở cách nàng không xa, lại không giúp được cái gì... .

Zero im lặng nhìn về mặt bình thần của Tần Chuế Ngọc, cô gái cho mình gối ôm hình đệ đệ, nghiêm túc lãnh giáo kỹ xảo bắn súng của mình, hiện tại... . Đã chết... .

Tay Triệu Anh Không không ngừng run rẩy, vậy mà lại có đồng đội chết trước mặt mình! Tuy rằng cái nhìn lúc trước với Tần Chuế Ngọc vô cùng tệ hại, nhưng sau khi tiếp xúc ở chủ thần không gian, không biết từ khi nào đã tán thành nàng. Cô gái dùng về mặt nhìn hót lãnh giáo kỹ xảo giết người của mình, thần thái sáng lạng hỏi mình có bộ tiểu thuyết nào hay, không chịu thua khi đối chiến với mình... . Tất cả không ngừng thoáng qua trước mắt, như muốn ép ra vài giọt lệ.

Sắc mặt Chiêm Lam xanh rồi lại trắng... . Vốn cho rằng Tần Chuế Ngọc chỉ là bình hoa vô dụng mà thôi, nhưng sau khi nàng về chủ thần không gian, tất cả đều thay đổi.

Làm thức ăn ngon, mỗi lần tụ hội dường như trở thành trung tâm, ngay cả Sở Hiền lạnh lùng như vậy cũng có nhân khí khi nàng xuất hiện.

Thủ đoạn giao tiếp cao siêu, nam nhân ở chủ thần không gian dường như không ai không thích nàng, thậm chí ngay cả Trịnh Xá cũng... . Mời nàng vào phòng;

Tốc độ tiến bộ nhanh chóng, khi huấn luyện chăm chỉ và khắc khổ, ngay cả Zero và Triệu Anh Không cũng phải nhìn với con mắt khác... .

Xinh đẹp, thông minh, thiên phú, chăm chú... . Thực ra là mình đang ghen tị.

Vốn mình là người duy nhất trong đội mà Trịnh Xá thương tiếc, nàng lại chen vào;

Vốn mình là người điều tiết không khí trong đội, nàng lại thay thế;

Vốn mình là cô gái nhu nhược, không cần rèn luyện khắc khổ cũng không sao, nàng lại trở thành loại tồn tại trái ngược với sự lười biếng của mình.

Nếu nàng có thể đổi năng lực tinh thần, mọi người có khi sẽ càng thích ý để nàng trở thành tinh thần lực của đoàn đội.

Cho nên, tuy mình phát hiện chỗ nàng xảy ra vấn đề nhưng không làm gì cả, thậm chí còn muốn nhắc nhở mọi người việc nhỏ nhặt để trì hoãn thời gian cứu viện.

Mình, thật sự, rất xấu xa... .

Tần Chuế Ngọc, sao cô lại ngốc như vậy? Trước khi xuất phát còn dặn mọi người bảo vệ tôi... .

Tôi thật sự không muốn cô chết, chỉ là ma xui quỷ khiến... . Tôi... .

Tiêu Hồng Luật nhìn vạt áo bị nhuộm đỏ của Tần Chuế Ngọc, giật mạnh một túm tóc... .

Người đi dạo quỷ môn quan thường sẽ có biến hóa nghiêng trời lệch đất, mà cô, Tần Chuế Ngọc, biến hóa của cô khiến một trí giả phải cảnh giác.

Biểu hiện của cô vô cùng hoàn mỹ, về chủ thần liền nắm chặt cộng rom rạ Sở Hiền, nhanh chóng hòa nhập vào đoàn thể, nhân duyên tốt tới mức khó tin, dường như biết sở thích, tính cách, thói quen của mỗi người... . Sau đó đứng bệnh hốt thuốc.

Sau về hoàn hảo thường che dấu sự thiếu sót thật lớn, mà sau về mặt vô tư thiện lương của cô che dấu điều gì... . Khiến người ta vô cùng lo lắng.

Hơn nữa, dựa vào biểu hiện của cô, hẳn là đoán được mình bị mọi người coi làm mối thả ra.

Nếu không phải cô thoát khỏi khống chế của Án Châu đội, vậy cô chết chính là chuyện như đinh đóng cột. Vì sao bị mọi người vứt bỏ, cô lại không hề oán hận? Dựa vào biểu hiện lúc trước, cô tuyệt đối không phải là người rộng lượng như vậy, cô che giấu bộ mặt thực để làm gì, hoặc là nói Sở Hiền muốn mượn tay cô làm gì?

Năng lực của cô không phải là không thể thiếu, nhưng cô dường như đã trở thành tồn tại không thể thiếu ở Trung Châu đội. . .

Cho nên, đừng trách tôi tính kế cô. . .

Tôi không nghĩ rằng cô sẽ chết. . .

Kim thiền ngọc bảo [1] cô hứa làm, chắc tôi không có phúc ăn. . .

[1] Món ăn làm chủ yếu từ cá muối.

Đôi mắt của Trương Kiệt dường như bị tơ máu lấp đầy, Tần Chuế Ngọc, đã bị hại chết!

Cô gái cho mình đường sống, đã bị hại chết! !

Cô gái đỏ mặt nói "Bởi vì anh là người tốt!", đã bị hại chết! ! !

Cô gái cho dù bị mình uy hiếp, vẫn cười nói "Cố lên, Trương Kiệt, anh và Na Nhi nhất định sẽ hạnh phúc sống sót!", đã bị hại chết! ! !

Trịnh Xá, nếu không phải vì anh khẳng khái theo ý mình, nàng sao có thể chết?

Trịnh Xá, nếu không phải anh tự cho là đúng, nàng sao có thể chết?

Trịnh Xá, nếu không phải anh ngu xuẩn, nàng sao có thể chết?

Trịnh Xá, tôi biết anh mềm lòng, tôi hâm mộ sự thiện lương, tôi tán thưởng nhiệt huyết của anh, nhưng tôi cũng biết phải có máu tươi, anh mới trở thành một đội trưởng đúng tư cách. Tôi biết sẽ có người vì sự đơn thuần của anh mà phải trả giá, nhưng tại sao lại là nàng?

Vì sao lại là cô gái vô tư kia?

Vì sao lại là cô gái thiện lương kia?

Vì sao lại là cô gái cứu vớt tôi và Na Nhi ra khỏi địa ngục?

Kì thực, người hại chết nàng chính là ta. Nếu không có sự hướng dẫn của ta, Trịnh Xá sao có thể được như bây giờ. Là sự cố chấp của ta hại nàng, ta cho rằng người có tình nghĩa mới thích hợp làm đội trưởng, nhưng nhìn Trung Châu đội bây giờ. . . Quả là châm chọc. . .

Tần Chuế Ngọc, cô từng nói hi vọng tôi có thể chiếu cố Sở Hiền ở phim kinh dị kế tiếp. Như vậy, sẽ làm theo ý muốn của cô. . .

Một hòn đá nhỏ bình thường, chỉ muốn trở thành một viên đá trong hồ nước. Vì thế, mang theo một trái tim không hề tính toán, lại không nghĩ rằng, vì nó mà toàn mặt hồ nho nhỏ đều chấn động. . .

Sở Hiền chắc hẳn có cách cứu Tần Chuế Ngọc, vì sao không cứu?

1, Dù sao Tần Chuế Ngọc chết cũng không có tổn thất gì, nếu cứu về, dùng đủ thứ linh tinh, phí tổn rất cao, không có lời.

2, Muốn dạy dỗ Cổ Tiểu Ngốc vì dám tự hành động.

3, Cổ Tiểu Ngốc tu luyện bằng cách thôn phệ hồn phách, dù chết cũng sẽ xuyên không nếu không tăng nghiệt trái, có lợi cho Cổ Tiểu Ngốc tu luyện.

4, Tần Chuế Ngọc chết sẽ cho Trịnh Xá bài học cả đời khó quên, cũng sẽ làm Trương Kiệt nghiêng về phía mình. Cho nên sau khi cân nhắc, Tần Chuế Ngọc chết sẽ mang ích lợi càng lớn.

5, Sở Hiền muốn thử xem Cổ Tiểu Ngốc có thể tồn tại dưới dạng hồn phách giống trong The Grudge hay không, như vậy, khi tử thần công kích sẽ có lợi.

6, Sở Hiền quên mua băng, được cứu mạng.

7, Sở Hiền thấy Tần Chuế Ngọc xảy ra chuyện, nhất thời hoảng loạn, quên không lấy thuốc.

8, Cổ Tiểu Ngốc khiến Tần Chuế Ngọc và đội viên Trung Châu đội có ràng buộc quá sâu, sợ quyết đoán sau này với Cổ Tiểu Ngốc có ảnh hưởng, chặt đứt nó luôn từ bây giờ.

9, Cảm thấy Cổ Tiểu Ngốc trong lót Tần Chuế Ngọc biến thành của mọi người, dục vọng độc chiếm phát tác, muốn nàng chết để thành của riêng mình.

10, Đáp án của độc giả.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 28: Vào Final Destination, Xuyên Thành Tên Côn Đồ (2)

Ta chính là mệnh phản diện! Các huynh đệ tỷ muội, xin đừng báo thù giùm ta!

—— Cổ Tiểu Ngọc

Một thoáng hoảng hốt, Cổ Tiểu Ngọc thấy Trịnh Xá đang ôm Tần Chuế Ngọc, cảm thấy có điều không đúng. 'Hả? Chẳng lẽ ta lại xuyên?' Cổ Tiểu Ngọc cúi đầu xuống, thấy trong tay có con dao, khóc không ra nước mắt. Đây là chuyện gì vậy? Xuyên thành người hại chết mình, nhân quả báo ứng sao?

Cổ Tiểu Ngọc thấy biểu cảm bi thương của mọi người khi nhìn thi thể Tần Chuế Ngọc, nhất thời, trăm cảm xúc lẫn lộn. . .

(Lòng đỏ trứng: "Nữ nhi a, nhân duyên không tồi. . .")

Cổ Tiểu Ngọc đắc ý ngẩng đầu: "Dĩ nhiên! ㄟ(3 ㄟ) "

Lòng đỏ trứng cười gian: "Nhưng mà mi chớ quên, nhân duyên càng tốt, lát sau mi chết càng thảm!"

Cổ Tiểu Ngọc: "|(〇 〇)" Đừng mà! Vì sao mi ép ta xuyên thành hắc a! Cho ta đổi người đi!"

Lòng đỏ trứng: "Vật hi sinh đều chết sạch, không xuyên thành hắc thì thành ái? Ai bảo chính ngươi điếc không sợ súng!"

Cổ Tiểu Ngọc quý xuống đất: " //(ㄟ ㄟ)" Mẹ ruột, cho ta cơ hội hối cải làm người mới đi. . ."

Lòng đỏ trứng chỉ tiếc rên sặc không thành thép: "Sớm biết vậy mà lúc trước. . .")

Trịnh Xá cẩn thận buông thi thể của Tần Chuế Ngọc xuống, giờ lên nắm tay, đâm về phía Tra Vũ, không ngờ lại bị Triệu Anh Không kéo lại.

Triệu Anh Không cười lạnh "Anh có tư cách gì mà báo thù cho cô ấy?"

Trịnh Xá dừng lại, cả người giống như rơi vào hầm băng. Đúng vậy, là ta hại chết nàng, ta có tư cách gì mà báo thù?

Mọi người không hẹn mà cùng quay đầu nhìn về phía Sở Hiên, không phải không muốn lập tức thiên đao vạn quả tên khốn kia, nhưng người có tư cách phán quyết là Sở Hiên, là Sở Hiên mà Tần Chuế Ngọc toàn thân toàn ý yêu. . .

Sở Hiên phát hiện ánh mắt của mọi người, đẩy mắt kính, ánh mắt chuyển từ Tần Chuế Ngọc sang Tra Vũ.

Cổ Tiểu Ngọc nháy mắt liên tục với Sở Hiên, 'Là tôi! Sở Hiên! Tôi là Cổ Tiểu Ngọc! Anh phải xuyên qua hiện tượng mà nhìn thấu bản chất a!'

Mắt kính của Sở Hiên lóe sáng, lạnh lùng nói: "Người này để tôi giữ lại, không cần giết hắc."

Mọi người cùng có một ý tưởng, ngại cảm thấy giết hắc, là quá lợi cho hắc à? Muốn khiến hắc muốn sống không được muốn chết không xong?

Cổ Tiểu Ngọc vừa định nói, liền thấy ngoại trừ Trương Kiệt và Sở Hiên, những người còn lại đều mất đi ý thức, Chiêm Lam thì đang ra sức giãy dụa. Thảm rồi, khẳng định là Trương Kiệt muốn khảo nghiệm đội trưởng, vậy sao hắc không khống chế Tra Vũ? Hôn mê, hay là không hôn mê. Đây là một vấn đề. Ngay cả Vương Hiệp cũng hôn mê, vậy mình cũng hôn mê. . . Vì thế Cổ Tiểu Ngọc chọn một tư thế thoải mái, sau đó hôn mê.

Khi Trương Kiệt vừa hành động, súng lục gauss của Sở Hiên liền nhắm vào thái dương của hắc.

Trương Kiệt cười khò: "Tôi đã khống chế bọn họ, nếu anh có thể tự đánh bại William ở nhà tang lễ, anh sẽ có được đáp án mà mình mong muốn."

Sở Hiên: "Thì ra anh là người dẫn đường. . . Nhưng theo lí mà nói, anh không phải chỉ là số liệu sao? Chẳng lẽ lại có trí năng của con người?"

Trương Kiệt: "Anh biết không? Tôi ghét nhất là cái gì anh cũng đoán được tám chín phần!"

Sở Hiên: "Để Tra Vũ cho tôi, tôi ném hắc ra trước dò đường."

Trương Kiệt nở nụ cười tàn ác, thật xứng với vết sẹo của hắc, trông vô cùng dữ tợn. "Đương nhiên có thể, cứ dùng thoải mái!"

Cổ Tiểu Ngốc đang khóc thét trong lòng. . . "Trương đại ca, sao anh có thể như vậy? Trước đây anh còn bảo chị dâu nấu cơm cho tôi ăn, anh còn khen tôi đáng yêu thiện lương nữa. . ."

Trương Kiệt đập Cổ Tiểu Ngốc một cái, hung ác nói "Đừng giả vờ hôn mê, ông đây không hề khống chế mày!"

Cổ Tiểu Ngốc đành ngượng ngùng đứng lên, đi về phía sau Sở Hiên, tỏ vẻ sẵn sàng chịu tội.

Giọng Sở Hiên lại lạnh nhạt vài phần: "Tôi hi vọng anh đừng theo dõi lúc tôi chiến đấu."

Trương Kiệt lấy thuốc ra, hít mạnh một hơi: "Nể tình Tần Chuế Ngọc, được rồi! Nếu. . . Nếu anh không làm được, vậy thì liên lạc với tôi qua bộ đàm!"

Dứt lời, hắn dẫn mọi người đi, không hề quay đầu lại.

Xác nhận Trương Kiệt đi rồi, Cổ Tiểu Ngốc nước mắt rùng rùng chỉ vào cẳng chân bị Trương Kiệt đá, "Sở Hiên, đau. . ."

Sở Hiên lập tức ngồi xuống, vén lên ống quần Cổ Tiểu Ngốc, nhẹ nhàng đè tay xuống miệng vết thương.

Mặt Cổ Tiểu Ngốc nhăn thành bộ phận nổi tiếng của loài khỉ.

Sở Hiên thoa thuốc lên, thân nhiên nói "Tôi còn tưởng rằng sẽ gãy xương."

Cổ Tiểu Ngốc rơi hàng lệ như sợi mì //(T o T)// "Vì sao giọng điệu của anh lại có vẻ tiếc nuối như vậy. . ."

Sở Hiên ngồi trên sofa trong phòng khách, vừa ăn táo vừa suy nghĩ.

Cổ Tiểu Ngốc ở một bên úp mặt vào tường sảm hối.

Người da đen William là nhân viên ở nhà tang lễ, xuất hiện ở cả Final Destination 1 và Final Destination 2, Claire đã từng tìm hắn hai lần, theo như phim ảnh, hắn là một người biết rõ về tử thần, nhưng lại đặt mình bên ngoài sự việc. Hắn có thể nói ra tên của người mình gặp lần đầu tiên, lý giải quy tắc của tử thần. Hắn chưa giúp gì cho các diễn viên, nhưng lại ngầm gợi ý. Tập một là nói cho bọn họ tử thần giết người theo trình tự, tập hai là nói cho bọn họ cách thoát khỏi cái chết.

Như vậy, có thể cho ra kết luận là:

Thứ nhất, người da đen William không phải người thường, hắn là có năng lực thấy được thông tin của một người, ít nhất có thể thấy tên. Hơn nữa ở trình độ nhất định, làm người thường thấy được hắn không bình thường.

Thứ hai, hắn biết rõ quy tắc của tử thần, như vậy hắn có liên hệ nào đó với tử thần. Thậm chí, hắn bị trói buộc bởi quy tắc ấy.

Tử thần chỉ giết người hắn phải chết, hơn nữa là giết theo trình tự. Công kích của tử thần dù có hung hiểm tới bao nhiêu, cũng chưa từng ảnh hưởng tới sinh mệnh của hắn. Tử thần giết người bằng cách phóng đại việc nhỏ, nói cách khác là giảm vận khí của nhân vật trong phim xuống mức thấp nhất, dùng phương thức nhìn như trùng hợp để giết chết. Không có sức mạnh thần thánh gì, vì vậy chết kiểu này người bình thường đều có thể lý giải. Không tự mình ra tay, đều là dựa vào ngoại vật. Trước khi chết có một trận gió, là sử dụng năng lực hay là vì quy tắc. ..

Hơn nữa, khi phá được sát cục của tử thần, hắn có thể thu được ích lợi. Nhưng bị quy tắc nào đó hạn chế, hắn không thể trực tiếp nhúng tay, cho nên hắn chỉ có thể gợi ý, mượn tay người khác để phá cục. Hơn nữa, trong tập ba và bốn, hắn đều không xuất hiện. Là vì người khác không tìm tới hắn, hắn không thể chủ động liên hệ hoặc lộ ra tin tức sao? Hay là, hắn không thể rời khỏi nhà tang lễ? Vậy nhà tang lễ đối với hắn có ý nghĩa gì?

Sở Hiên quảng quả táo cắn một nửa về túi không gian. "William, nếu ta làm như vậy, tỉ lệ sống sót của người là bao nhiêu?"

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 29: Vào Final Destination, Xuyên Thành Tên Côn Đồ (3)

Trịnh Xá phá cục, phần lớn là dựa vào lực lượng, dốc hết sức để giải quyết. Đáng tiếc là, hắn cũng không mạnh đến như vậy. Cho nên, hắn luôn nhiệt huyết sôi trào xông lên, hấp hối trở về.

Sở Hiên phá cục, cho dù bản thân có sức mạnh cường đại, hắn cũng sẽ ưu tiên cho mưu trí. Quyết thắng tựa thiên lý chi ngoại, đàm tiếu gian, tường lỗ hôi phi yên diệt [1]. Vì vậy, hắn luôn ngồi sau màn uống trà, phẩy quạt, đợi kẻ địch bước vào chỗ chết, giá trị trước khi chết còn bị bóc lột không còn tí nào.

[1] Có thể đoán trước được thắng bại, phe phẩy quạt khăn, khoảng tiểu đàm, quân giặc cho tiêu khói diệt. Một câu nói đến Trương Lương, một câu nói đến Chu Du.

Người lương thiện hãy khóc than cho William đi, bị Sở Hiên đả mắt thì không sống lâu được.

Hôm nay, nhà tang lễ vốn vắng vẻ bỗng đông nghịt. Trong tay những người kia đều cầm vũ khí, đầy đủ mọi thứ từ gạch tới súng.

Bên ngoài nhà tang lễ còn vây đầy kẻ lang thang và ăn mày, bởi vì căn cứ theo tin tức, ngồi ở đây thì cứ cách một giờ sẽ được phát tiền một lần.

Vì sao cảnh sát không quan tâm? Phía trên đã hạ lệnh, chuyện này không thể quản, nếu quản thì bị đuổi việc.

Mà Sở đại tá bày mưu tính kế của chúng ta, lúc này đang ngồi giữa đám người, đội William bị ép đi ra.

Nếu công kích của tử thần không thể ảnh hưởng tới người không phải chết, vậy thì càng nhiều người, hấn lại càng khó ra tay. Không thể công kích trong phạm vi rộng, phạm vi nhỏ lại dễ dàng ngộ thương, William, nếu cách công kích của ngươi giống với tử thần, ngươi định làm thế nào?

Cửa bị gõ mạnh, nhưng dù làm gì thì cánh cửa kia cũng không mở ra. William cười khinh thường “Con kiến ngu xuẩn, cho rằng nhiều người thì ta không ra tay được sao?”

Đột nhiên, gió mạnh thổi bay, lấy Sở Hiên làm trung tâm, đám người bị đẩy về bốn phía. Tiếc là đám người quá mức đông đúc nên chẳng đẩy được bao xa. Sở Hiên cất bước, lại tiến vào trong đám người.

Nhưng cứ ở trong đám người liên an toàn sao? Không biết là súng của ai nổ, viên đạn bắn về phía đầu Sở Hiên, mà đường lui của hấn lại bị người xung quanh chắn mất.

Cho nên Sở Hiên không tránh, ánh mắt trở nên cuồng nhiệt, dùng một tốc độ không thể tưởng tượng được kéo một người khác chắn phía trước. Thế nhưng viên đạn lại xuyên qua đầu người kia, bắn về phía Sở Hiên. Mà Sở Hiên đã có chuẩn bị, lại tiếp tục kéo một người chắn trước.

Lúc này, không biết có mấy viên đạn tròn từ đâu tới, xuất hiện dưới chân Sở Hiên. Cùng lúc đó, vũ khí của mấy người xung quanh hấn, đều lóe lên ánh sáng lạnh toát.

Sở Hiên không di chuyển, đẩy người bên cạnh xuống, nhảy lên, thoát khỏi đồng đạn kia, khi hạ xuống, giẫm lên người bị hấn đẩy.

“Công kích của tử thần toàn là như vậy, ngươi cũng chỉ làm được thế thôi sao, William?” Giọng nói của Sở Hiên muốn kêu ngao bao nhiêu thì có bấy nhiêu kêu ngao, muốn đáng đánh bao nhiêu thì có bấy nhiêu đáng đánh.

Một tiếng “oanh” vang lên, ngoài cửa phòng của William có 20 khóa bom đang nổ trên không. Cánh cửa thần kỳ kia bị nổ vang khi Sở Hiên thả bom. Tuy bị biến dạng nhưng nó vẫn đóng chặt. Nhưng không ngờ rằng, cùng lúc bom nổ vang, mặt bên tường cũng bị người dùng lựu đạn phá tan.

Cái mặt đen của William lúc này đỏ bừng.

Vô số viên đạn bốc cháy đánh úp lại, tránh khỏi những người xung quanh một cách quỷ dị. Mà dụng cụ phạm là có lực sát thương của những người xung quanh đều nhắm về phía Sở Hiên, trên đầu hấn, không biết mấy cái nắp cống từ đâu rơi xuống, chặn lại đường lui.

“Hết sức rồi sao? William.” Sở Hiên cười lạnh.

Lại nhảy lên, tia sáng trắng chọi lóe, Sở Hiên đứng trên nắp cống, giẫm lên, những người phía dưới hấn đều chết mười thương chín. Viên đạn bắn vào nắp cống, trùng hợp chuyển hướng đánh về phía Sở Hiên.

Sở Hiên vung tay, súng lục gauss xuất hiện, thương đầu thuật! Quay người, cánh tay như múa, đạn gauss sắc bén chuẩn xác đánh về phía những viên đạn đột kích, đạn nổ giữa không trung, xung quanh là một mảnh chết chóc, mà Sở Hiên như đang đắm chìm trong ánh sáng trắng, không có thương tổn gì, giống như thần thánh.

Mọi người vây công William lúc này đang bắn súng liên tục, thỉnh thoảng còn ném bom. Tuy rằng suốt từ nãy vẫn chưa bắn trúng, viên đạn vì nguyên nhân nào đó đều không thể bắn trúng còn bom thì mất đi hiệu lực. Những người vây công vừa cảm thán đạo này đồ dỏm lan tràn vừa hăng hái công kích, dù sao nhìn người da đen kia dùng mọi cách để tránh né nguy hiểm cũng rất vui vẻ.

Mặt William lúc này đã thành màu đỏ tím rồi, hấn chưa tỉnh bị một con kiến ức hiếp như vậy!

Tiếng “vù vù” truyền tới, một chiếc trực thăng bay phía trên nhà tang lễ. Mọi người đều ngừng bắn, nhìn về phía máy bay.

Mà người điều khiển máy bay, chính là bạn Cổ Tiểu Ngốc trong lột Tra Vũ.

William cười lạnh, quả là trời cũng giúp ta!

Một trận gió nổi lên, máy bay bỗng chao đảo. Mà William đang đắm chìm trong mộng giết chết Sở Hiên không chú ý tới, ánh sáng trên người Sở Hiên chọi lóe, vô số bột phấn màu vàng đã phủ kín không gian phía trên nhà tang lễ.

Máy bay nổ mạnh, đúng với dự tính của William, mảnh vụn máy bay với tinh thần không bắn chết người không bỏ qua và tinh thần chuyên nghiệp tập kích 360 độ, đánh úp về phía Sở Hiên.

Nhưng trong phút chốc máy bay nổ mạnh, toàn bộ nhà tang lễ biến thành một lò nổ, thì ra, Sở Hiên lúc trước đã rải thuốc nổ xuống.

Khi gió thổi lên, dưới chân Sở Hiên đột nhiên xuất hiện một cái động lớn. Sở Hiên ngã xuống, đất phía trên bỗng lấp đầy hố.

Mà Cổ Tiểu Ngốc, lúc máy bay chao đảo đã rời khỏi chỗ ngồi, nhảy khỏi máy bay.

“Rầm rầm rầm . .” Đột nổ mạnh long trời lở đất kết thúc, khắp nhà tang lễ đều là xác chết, ngay cả những người ngồi bên ngoài cũng không thoát khỏi, toàn bộ tử vong.

Trương Kiệt ở phía xa, bị cảnh tượng nhà tang lễ nổ mạnh làm kinh sợ, cho đến khi điều thuốc cháy tới ngón tay mới hồi thần. Nhìn nhà tang lễ bị nổ thành bình nguyên, muốn điều tra nhưng vì ước định lúc trước nên không ra tay. Quên đi, dù sao tinh thần ẩn kỹ vẫn còn trên người Sở Hiên. Hắn nuốt nước bọt nghĩ “Đồ phản tử khủng bố!”, không biết là đang nói William hay nói Sở Hiên.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 30: Vào Final Destination, Xuyên Thành Tên Côn Đồ (4)

William bị tạc da tróc thịt bong, ngoan độc nhìn sinh vật còn sống sót, Sở Hiên và Cổ Tiểu Ngốc. Hắn hận không thể ăn sống nuốt tươi hai người.

Cổ Tiểu Ngốc tiến lên. . .

Khởi động phệ hồn cấp ba!

Cần nuốt quỷ hồn yếu hơn mình, nếu hấp thu linh hồn có chất lượng vượt qua của mình 100% sẽ mất đi thần trí. Có tỉ lệ nhất định cần nuốt quỷ hồn mạnh hơn mình. Tỉ lệ = (linh hồn cường độ * tội nghiệt của đối phương) / (linh hồn cường độ của đối phương * tội nghiệt của bản thân). Nếu quỷ hồn không có tội nghiệt, tội nghiệt của bản thân sẽ gia tăng.

Đúng vậy, mục đích Sở Hiên kéo tới nhiều người như vậy chính là dùng để gia tăng tội nghiệt của William. Chiến đấu lúc này để dò xét phương thức công kích và hạn chế của William, đồng thời dùng ngôn ngữ và hành động làm dấy lên lửa giận của hắn. Nếu không, Sở Hiên sao có thể để phản tử phản động mang vũ khí ở bên cạnh mình, bởi vì ngay từ khi bắt đầu, đồng vũ khí này chính là dùng để mượn đao giết người.

Lúc trực thăng tới, mọi người đều tuân theo ước định với Sở Hiên mà ngừng bắn, ngăn chặn khả năng hòa được bị bắn kích nổ. Cổ Tiểu Ngốc và máy bay, đối với William bị Sở Hiên làm hại giết vài người mà nói, chính là mỗi câu mỉa mai. William đang hôn hên không hề do dự cần mỗi câu. Khi gió nổi lên, bại cục của hắn đã được định ra. Hóa được trải xuống nhà tang lễ nổ mạnh vì William gây ra sự cố máy bay. Trước khi nổ mạnh, William còn đang đắc ý, tự góp một phần công sức tăng lên tội nghiệt của mình mà không biết.

Tra Vũ và William đứng đối diện, thâm tình ngóng nhìn. (Xin lỗi, ta đi đây.)

Nếu đôi đôi mắt tâm linh thì sẽ thấy phía trên Tra Vũ có hư ảnh của một cô gái, chu cái miệng nhỏ lên như đang ăn mì sợi.

Phía trên William, hiện lên làn khói đen hình đầu lâu. Theo động tác hút mì sợi của cô gái, cứ kéo cứ kéo, làn khói bị kéo thành hình mì sợi, bị cô gái ăn từng chút một. (Đói bụng, muốn ăn.)

Càng hút vào, Cổ Tiểu Ngốc càng thấy khó khăn, thần trí đã bắt đầu mơ hồ. Nhưng cô cần môi, cô giữ lấy chút thanh tỉnh cuối cùng. Không thể thất bại. . . Tuyệt đối không thể thất bại!

Khi nói bỏ cục cho cô, Sở Hiên đã bảo "Cổ Tiểu Ngốc, một khi cô phệ hồn thất bại, tôi chắc chắn phải chết. Cho nên, nếu cô không muốn tôi chết, vậy nhất định phải thành công!"

Cổ Tiểu Ngốc chỉ cần nghĩ vậy, sẽ không tự chủ mà run rẩy. Ta chết, có thể. Sở Hiên chết, tuyệt đối không được. Nếu bởi vì mình mà khiến Sở Hiên chết, dù có bị ném xuống mười tám tầng địa ngục, bị đốt chân chặt xương, rút gân cắt lưỡi hút não, móc tim nướng chính nấu sôi, bị rắn độc cắn, ta cũng không tha thứ cho mình được.

Cổ Tiểu Ngốc đau khổ kiên trì, cô không biết là, khi kĩ năng phệ hồn mở ra, ánh mắt Sở Hiên lại trở nên cuồng nhiệt, sau đó thân thể hắn phát ra ánh sáng trắng, tóc hắc bạc trắng trong nháy mắt, khuôn mặt ngày càng già cỗi.

Sở Hiên ngay từ đầu đã sử dụng tín niệm lực, bằng không lấy cấp bậc quý hèn thấp hơn của Cổ Tiểu Ngốc, làm sao có thể hấp thu được cấp thủ cung thần của William.

Cổ Tiểu Ngốc run rẩy, cuối cùng cũng hấp thu xong. Cô ngất đi, một đôi tay tiều tụy đỡ được cô. Cổ Tiểu Ngốc lúc này đã hôn mê, mà trên bầu trời, đám mây quý dị màu tím bắt đầu tụ lại.

"Trương Kiệt, tới đây mau lên." Bộ đàm vang lên giọng nói không cho phép từ chối của Sở Hiên.

Trương Kiệt chạy nhanh tới nhà tang lễ, khi hân tới, thấy được khuôn mặt già cỗi gần đất xa trời của Sở Hiên. Trên trời có đám mây màu tím hình bàn tay đang không ngừng biến lớn.

"Lập tức bắt đầu." Sở Hiên vừa thấy Trương Kiệt liền ra lệnh.

Trương Kiệt biến sắc, lập tức bắt đầu đội trưởng truyền thừa.

Ngay cả người như Sở Hiên, nói chuyện cũng sốt ruột như vậy, không biết tình huống xấu tới mức nào.

Cả người Sở Hiên dần dần trôi nổi trên không, những điểm sáng từ người Trương Kiệt bay ra, không ngừng ủa vào thân thể hân, vô số điểm sáng tiến vào thân thể già cỗi của Sở Hiên rồi biến mất không thấy. . .

Kiếp mây trên đỉnh đầu có tia sét đang chớp động.

"Chức vụ đội trưởng Trung Châu đội mở ra. . . Kiểm tra mở gien khóa, trụ cột cường độ là. . . Cởi bỏ gien khóa giai đoạn hai, tiến hóa một cấp, cởi bỏ gien khóa giai đoạn ba. . . Bắt đầu dung hợp. . ."

Trên người Trương Kiệt hiện lên một chiếc cốc lưu ly, Trương Kiệt trong hình hài trẻ sơ sinh ở trong cốc.

". . . Dung hợp xong! Trở thành đội trưởng, cởi bỏ gien khóa giai đoạn ba. . . Tiểu đội Trung Châu hoàn thành nhiệm vụ. . ."

Cốc lưu ly biến mất, cùng lúc đó, phòng của Trương Kiệt ở chủ thần không gian cũng biến mất. Na Nhi đứng ở quảng trường, cả người nàng phát sáng. "Đã đến giờ sao, Kiệt. . ." Na Nhi mỉm cười, biến mất khỏi không gian.

Đúng lúc tia lôi kiếp thứ nhất bỏ về phía Cổ Tiểu Ngốc, mọi người đã quay lại chủ thần không gian.

Cổ Tiểu Ngốc tỉnh táo lại, phản ứng đầu tiên là xem Sở Hiên thế nào rồi. Nhìn Sở Hiên đang phản lão hoàn đồng, nước mắt của Cổ Tiểu Ngốc liền chảy xuống.

Cổ Tiểu Ngốc thực ra không có thương tích gì, chủ yếu là thủ vững thần thí rất tốn sức lực cho nên mới hôn mê. Đội mọi người đều chữa trị xong, Cổ Tiểu Ngốc bỗng phát hiện mọi người đang dùng ánh mắt "Sao mi còn chưa chết" hung ác nhìn mình. Cổ Tiểu Ngốc ai thán một câu mệnh không dài, tung tăng đi về phòng. Nhưng mà, cô phản xạ có điều kiện đi vào căn phòng lúc trước của mình. . .

Mọi người nhất thời không phản ứng kịp, chờ khi kịp phản ứng, Cổ Tiểu Ngốc đã đóng sầm cửa phòng.

Trịnh Xá vọt tới cửa, đập mạnh "Mày TM ra đây cho ông! Sao mày dám. . . Dám dùng phòng này!"

Cổ Tiểu Ngốc nhìn căn phòng, dùng gối ôm bịt tai lại, run run.

Nước mắt. . . Một giọt. . . Một giọt. . . Rơi xuống đất, thật lâu. . . Thật lâu. . . Vẫn không ngừng. . .

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 31: Vào Final Destination, Xuyên Thành Tên Côn Đồ (5)

La Lệ nức nở đưa cho Trịnh Xá một phong thư. "Đây là Na Nhi tỷ bảo em đưa cho anh. . . Na Nhi tỷ và phòng của nàng đều biến mất. . . Em sợ. . ."

Trịnh Xá ôm lấy La Lệ, mở thư ra, là Trương Kiệt viết.

Xem xong, Trịnh Xá cười nhẹ nhõm, nói với mọi người "Trương Kiệt đã về hiện thực, mọi người cũng xem thư hân để lại đi, trong đó giải thích hết thảy."

La Lệ nín khóc mỉm cười: "Đúng rồi, trong này còn có lá thư đưa cho Tần Chuế Ngọc tỷ tỷ, ơ? Nàng đâu rồi?"

Tất cả mọi người đều im lặng.

Trịnh Xá khó khăn mở miệng: "Nàng . . Đã đi rồi. . ."

"Đưa thư cho tôi." Sở Hiên lạnh lùng nói.

La Lệ khóc thút thít đưa thư cho Sở Hiên, Sở Hiên lập tức cất thư đi.

"Phục sinh chân kinh ở chỗ anh à?" Triệu Anh Không nói.

Sở Hiên nhìn chung quanh, thấy ánh mắt tha thiết của mọi người, nói: "Tôi biết mọi người muốn phục sinh cô ấy, nhưng tôi không đồng ý. Trước khi vào phim kinh dị, cô ấy đã nói với tôi, nếu mình chết thì đừng phục sinh. Cô ấy nói, cô ấy đã dốc hết sức, nếu vẫn chết, chứng tỏ cô ấy không thích hợp với thế giới này. Cô ấy không muốn luôn sợ hãi trước cái chết, sau khi trở về từ The Mummy, cô ấy không có đêm nào là không mơ thấy ác mộng, cô ấy không muốn giết người, cũng không muốn bị giết, ngày ngày như vậy rất mệt mỏi. Cái chết đối với cô ấy, thực ra là giải thoát."

Mọi người vẫn không cam lòng, chỉ cần có chút thời gian, nàng nhất định sẽ thích ứng.

Sở Hiên đẩy mắt kính: "Năng lực của cô ấy không phải là đội chúng ta không thể thiếu. Nếu thực sự phục sinh, tôi nghĩ nên tích đủ 50000 điểm rồi phục sinh cô ấy, để cô ấy về hiện thực."

Mọi người im lặng, quả thật, nếu vì hi vọng của bản thân mà phục sinh nàng, để nàng cùng chiến đấu với mọi người, vậy nàng sẽ thực sự tử vong, không còn cơ hội sống sót nữa. Nhưng nếu tích đủ 50000 điểm để nàng trở về, chỉ sợ nàng không chịu đi. Theo tính cách của nàng, chỉ cần một người của Trung Châu đội còn ở chủ thần không gian, nàng sẽ không rời đi. Cho nên ý của Sở Hiên là, đợi mọi người đều đi, hắn sẽ mang Tần Chuế Ngọc đi cùng. Không biết, có thể đợi đến ngày đó hay không. . .

Mọi người lâm vào suy tư, cũng không nói đến chuyện phục sinh nữa. . .

Tất cả đều đi nghỉ sớm, người mệt, tâm càng mệt hơn. . .

Tiếng đập cửa vang lên, Cổ Tiểu Ngốc dè dặt đi tới "Ai?"

"Sở Hiên."

Cửa lập tức mở ra.

Nghênh đón Sở Hiên là đôi mắt sung như quả đào của Cổ Tiểu Ngốc.

Sở Hiên vào phòng, nhìn chung quanh: "Nếu cô không muốn mọi người biết mình là Tần Chuế Ngọc, tốt nhất thay đổi cách sắp xếp."

Cổ Tiểu Ngốc thì thào: "Lúc tiến vào không nghĩ gì cả, nó liền thành như vậy. Tôi sửa ngay đây."

Sở Hiên hỏi: "Com tôi đã làm chưa?"

Cổ Tiểu Ngốc bỗng rơi lệ.

Lúc còn là Tần Chuế Ngọc, ba bữa đều là ăn cùng Sở Hiên, vài ngày đầu là cô đi mời hắn, sau này, cứ đúng giờ, Sở Hiên liền tự tới.

Sau đó, mọi người biết, đều đến xin com. Nhưng bị ánh mắt oán độc của Cổ Tiểu Ngốc đảo qua, mọi người liền chỉ đến vào bữa trưa, buổi tối dành cho Sở Hiên và Tần Chuế Ngọc.

Nhưng hiện tại, đến xin com chỉ còn có Sở Hiên. . .

Sở Hiên nhú mày, vươn tay, lau nước mắt trên mặt Cổ Tiểu Ngốc.

"Vì sao lại khóc?"

Cổ Tiểu Ngốc không nhìn được nữa, nhào vào lòng Sở Hiên. . .

Sở Hiên ngừng lại một chút rồi vỗ nhẹ lưng Cổ Tiểu Ngốc, trong mắt có vài phần bi thương. . . (Không phải là Lòng đỏ trứng YY, là vì hắn mở gien khóa cấp ba mở phòng lại suy nghĩ của Cổ Tiểu Ngốc.)

Sở Hiên: "Muốn tôi tư vấn tâm lý cho không, tôi đọc qua quyển sách có liên quan, hắn là có tác dụng."

Sở Hiên đột nhiên cảm thấy người mình hơi nặng, thì ra Cổ Tiểu Ngốc khóc rồi ngất đi.

Sở Hiên nhìn Cổ Tiểu Ngốc trong lòng mình, ôm cô, đi đến cánh cửa hình gấu mập mập, gãi bụng, cửa vẫn đóng. Sở Hiên lại gãi chân gấu, cánh cửa mở ra.

Căn phòng trông vô cùng ấm áp, xanh da trời, xanh lục, tím đan xen tạo thành một phòng ngủ mơ mộng, trên tường là hình hoa vô cùng xinh đẹp, cánh hoa tung bay trong từng góc phòng.

Gây chú ý nhất là gối ôm hình Sở Hiên ở trên giường, to bằng nửa người thật, được đặt ngay giữa giường.

Sở Hiên đẩy gối ôm qua một bên, đặt Cổ Tiểu Ngốc xuống giường. Cổ Tiểu Ngốc phản xạ có điều kiện sử dụng tứ chi, ôm lấy gối. Tạo hình kia, cực kì giống bạch tuộc. Khuôn mặt nhỏ của Cổ Tiểu Ngốc cạ lên gối ôm Sở Hiên, cái miệng dường như còn đang than thở.

Sở Hiên nhú mày, vươn tay muốn lấy gối ôm trong lòng Cổ Tiểu Ngốc ra, kết quả là Cổ Tiểu Ngốc còn ôm chặt hơn.

Sở Hiên đột nhiên véo vèo mặt gối ôm, véo xong, không hiểu nhìn tay mình, cuối cùng không giải quyết được gì.

Sở Hiên đặt thư của Trương Kiệt bên gối của Cổ Tiểu Ngốc, kéo chăn lên cho cô rồi rời đi.

'Hôm nay chỉ có thể ăn đồ trong tủ lạnh, không muốn ăn chút nào. . .'

Cổ Tiểu Ngốc ngủ đúng một ngày một đêm, khi cô tỉnh lại đã là đêm hôm sau, đói đến mức dẹp bụng nhưng cái gì cũng ăn không vào. . .

Nghĩ đến cảnh tượng địa ngục ở nhà tang lễ, Cổ Tiểu Ngốc nôn khan liên tục.

Không phải Cổ Tiểu Ngốc chưa từng giết người, nhưng những người đó đều sẽ chết cho dù cô không giết. Nhưng lúc này lại không giống vậy, những người bị chết đều vô tội, hơn nữa người chết vì mình lại nhiều như vậy. . . Thi thể cháy đen đầy đất, mùi khét lẹt khó ngửi tràn ngập nhà tang lễ, vô số người trở thành tế phẩm cho sự tiến hóa của mình. Tạo thành thảm kịch như vậy, tất cả là do mình làm ra. . .

Cổ Tiểu Ngốc cười khổ. . . Ta thật vô dụng, có kẻ xuyên không nào sẽ vì chuyện này mà bất an, thậm chí còn nôn khan không ngừng?

Nhưng phải như thế nào mới có thể tha thứ cho sự ích kỷ của chính mình, phải như thế nào mới quên được thi thể ngay cả hình người cũng không có, phải như thế nào nhìn như không thấy tội nghiệt của bản thân?

Ban đêm, Cổ Tiểu Ngốc đi đến chủ thần không gian không một bóng người, xem thu hoạch của mình.

Bởi vì nhân vật trong phim không chết một ai, cho nên đạt được 1 chi tiết cấp B, 5000 điểm thưởng và 1000 điểm cơ bản. Giết chết William được 1 chi tiết cấp B nữa và 5000 điểm thưởng. Vẫn không thể đổi được đoạt xá cấp ba. . .

Nhưng nhất định phải dùng hết điểm thưởng, bằng diện mạo bây giờ, thật sự rất dễ "Bỏ mình ngoài ý muốn".

Như vậy. . . Mua thập tự trọng sinh.

2 chi tiết cấp B, 7000 điểm đổi lấy một cây thập tự, Cổ Tiểu Ngốc lập tức để nó vào tu di, ngàn vạn lần không thể để nó tác dụng lên mình, bằng không sẽ lãng phí.

Cổ Tiểu Ngốc xem tình trạng của mình, vậy mà đã là cấp bậc Diêm Vương! Nhưng cứ nghĩ đến việc đổi lấy nó bằng nhiều mạng người và dung mạo già cỗi của Sở Hiên, lòng cô lại chua xót.

Cổ Tiểu Ngốc để có thể sử dụng tốt đồ chiến đấu, mua chút thuốc và đồ cần dùng trong Alien. Còn thừa lại chưa đến 1000 điểm, cô xoay người rời khỏi.

Lơ đãng nhìn thấy gối ôm đặt ở bàn dài trên quảng trường, không khỏi buồn bã, đã cảnh còn người mất rồi. . .

Cổ Tiểu Ngốc kim lòng không được đi qua, cầm lấy gối ôm hình Tàn Chuế Ngọc, 'Này, cô nói xem, người trong lòng bọn họ, là tôi hay là cô?'

"Bỏ nàng ra!" Sát khí mãnh liệt đánh úp lại.

Cổ Tiểu Ngốc ngẩng đầu, choáng váng. . . Anh Không muội muội, sao lại là cô, "Đêm dài đằng dặc, không thể yên giấc" a!

Triệu Anh Không thấy tên tiểu nhân đề tiện hại chết Tàn Chuế Ngọc đang mê đắm nhìn mình, đối với sự cảnh cáo của mình cũng làm như không thấy, nhất thời nổi lên sát khí.

Triệu Anh Không nhanh chóng xuất hiện trước mặt Cổ Tiểu Ngốc, đoạt lấy gối ôm Tàn Chuế Ngọc, xuất ra một cước.

Cổ Tiểu Ngốc định trốn nhưng sau đó ngừng lại động tác. 'Không thể trốn, Triệu Anh Không hiểu rõ thân thủ của mình, nếu trốn sẽ lộ.'

Cổ Tiểu Ngốc ăn một cước, bị đá bay, "oành" đập vào tường rồi "bốp" rơi xuống đất.

Cổ Tiểu Ngốc cảm thấy xương cốt toàn thân đều nát, cô giãy dụa định đứng lên, nhưng vừa nhích người lại ngã xuống.

"Sao ngươi dám dùng bàn tay bẩn thỉu chạm vào nàng! Tuy chúng ta đồng ý để Sở Hiên xử lý ngươi, ta cũng không ngại làm thay hấn. . . Cho ngươi

muốn sống không được mà muốn chết cũng không xong, chỗ này của ta có rất nhiều. . ." Ngón giữa như đến từ địa ngục kích thích màng tai của Cổ Tiểu Ngốc.

"Nếu không thì ta tự sát vậy?" Cổ Tiểu Ngốc lấy chủy thủ ra.

Nhưng động tác của Triệu Anh Không nhanh hơn, một cước giẫm nát hai tay của Cổ Tiểu Ngốc.

Cổ Tiểu Ngốc tự nhủ trong lòng "Không đau, không đau. . . Anh Không vì thích ta nên mới đánh ta, cho nên không đau. . . Anh Không vì quan tâm ta nên mới đánh ta, cho nên không đau. . . Anh Không vì coi trọng ta nên muốn giết ta. . . Cho nên không đau. . . Thật sự. . . Không đau chút nào. . ."

"A. . ." Tiếng kêu thảm thiết bay tận chân trời.

Triệu Anh Không giữ cầm cô. "Kêu khó nghe chết."

Khi Triệu Anh Không lấy ra nanh Minh Hòa định động thủ, tay lại bị chặn lại.

"Là cô làm?" Sở Hiên vẫn dùng ngữ điệu kia, nhưng Triệu Anh Không đột nhiên cảm thấy như rơi vào hầm băng.

"Đúng." Triệu Anh Không lạnh lùng đáp.

"Chủ thân, chữa trị cho hân. Người này để tôi mang đi." Sở Hiên ôm lấy Tra Vũ.

"Vì sao anh phải che chở hân?" Triệu Anh Không không vui nói. Lúc này, mọi người cũng đi ra.

Sở Hiên không quay đầu lại "Thuốc thí nghiệm, cần sức khỏe tốt."

Mọi người im lặng, rơi vào tay Sở Hiên, không bằng rơi vào tay Triệu Anh Không.

Sở Hiên đặt Cổ Tiểu Ngốc lên giường mình: "Thấy thế nào rồi?"

Giọng nói của Cổ Tiểu Ngốc khàn khàn: "không có việc gì, tôi định tự sát nhưng không thành công. . . Thực ra, tôi chết thì tốt hơn phải không?"

Tay Sở Hiên run run, không nói gì.

"Đúng rồi, cho anh này. Nhất định phải luôn mang theo nhé." Cổ Tiểu Ngốc cười gượng.

Sở Hiên nhận lấy. "Thập tự trọng sinh? Vì sao cô không thương lượng với tôi."

Cổ Tiểu Ngốc: "Tôi sợ mình chờ không được. . ."

Sở Hiên nhú mày, không nói gì nữa.

Cổ Tiểu Ngốc đang cười nhưng lại rơi nước mắt, không có cách nào ngừng được. . .

"Sở Hiên, tôi rời khỏi thân thể này được không? Để tôi chết được không, tôi chịu không nổi nữa. . ."

Sở Hiên im lặng, lấy thuốc ra, "Uống đi, mười phút sau sẽ chết."

Cổ Tiểu Ngốc nhận lấy, uống hết. "Hương vị cũng không tồi."

Sở Hiên: "Có cái gì muốn nói không?"

Sở Hiên biết rõ Cổ Tiểu Ngốc thích nói lời trăng trối.

Cổ Tiểu Ngốc cười cười: "Đất ơi đất, đất lẫn lộn vàng thau túi thay phận đất. Trời ơi trời, ta chịu mang oan khuất nên phải kêu trời!" (trích từ "Oan Đâu Nga")

Cổ Tiểu Ngốc cảm thấy ngày càng buồn ngủ. "Sở Hiên, ôm tôi một cái được không, ôm một chút là được."

Sở Hiên ôm lấy cô, ôm chặt khiến Cổ Tiểu Ngốc hơi đau, nhưng cô không nói gì cả, chỉ mỉm cười nhắm mắt lại.

"Thực xin lỗi. . ."

Sở Hiên gắt gao ôm người đã không còn hô hấp trong lòng, khẽ nói: "Thực xin lỗi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 32: Vào Alien, Người Xuyên Không (1)

Thân xuyên hay hồn xuyên, cái nào may mắn hơn? Cho dù thân xuyên hay là hồn xuyên, chỉ cần xuyên vào thế giới "Vô hạn khủng bố" thì đều xui xẻo.

—— Cô Tiểu Ngốc

"Trong vòng ba mươi giây tiến vào cột sáng, mục tiêu di chuyển đã khóa, bắt đầu truyền tổng tới Alien 4. . ."

Cô Tiểu Ngốc lắc lư giữa không trung, cô cảm thấy kì quái, vì sao chủ thần nhận định mình là diêm vương, nhưng bản thân lại không cảm thấy có bao nhiêu biến hóa? Cùng lắm chỉ là tòa hồn sử cao cấp mà thôi. Chẳng lẽ vì chưa hấp thu hết năng lượng trong cơ thể?

Cô Tiểu Ngốc không biết là, mặc dù cô được Sở Hiên trợ giúp hấp thu William, đồng thời bảo vệ được thần trí, hấp thu năng lượng thì không nói, nhưng bảo trụ thần trí đa phần đều nhờ tín niệm lực áp chế. Cho nên năng lượng chân chính bị áp chế trong cơ thể Cô Tiểu Ngốc, Cô Tiểu Ngốc chỉ mới hấp thu được một phần nhỏ mà thôi.

Quý tu cũng được coi là một loại tu chân, người tu chân theo con đường nghịch thiên, lấy thân thể của người khác để tu tiên, vì vậy trên trời sẽ đánh xuống thiên kiếp. Đến một trình độ nhất định sẽ có khảo nghiệm, bị thiên lôi oanh kích. Thật ra, thiên kiếp cũng là để rèn luyện nguyên thần, làm cho nguyên thần có khả năng nhận nguồn năng lượng lớn hơn để ứng phó thiên kiếp.

Cô Tiểu Ngốc hấp thu năng lượng bản thân không thể đạt đến, đột phá xảy ra bất ngờ có thể dẫn đến cường độ thiên kiếp đủ để làm Cô Tiểu Ngốc chưa hấp thu năng lượng chân chính hồn bay phách tán, vạn kiếp bất phục. May mà chủ thần không gian truyền tổng, vậy nên cô mới tránh được một kiếp. Nhưng nếu Cô Tiểu Ngốc lại đột phá, tình cảnh mà cô đối mặt sẽ vô cùng hung hiểm.

Cô Tiểu Ngốc nhìn xung quanh, mọi người đều bị vòng thép trời buộc, đầu bị một mũi kim loại cố định, kén alien là thể sinh mệnh sơ cấp đang dựng thẳng ngay trước mặt họ.

Lần này vẫn là Alien nhưng độ khó khăn liệu có như nguyên tác không?

Cũng may, những người được tạo [1] không đến, dù sao bộ phim trước mỗi người được ít nhất 1 chi tiết cấp B và 6000 điểm. Vậy thì người mới có cơ hội sống sót lớn hơn rồi, nếu mình xuyên, tỉ lệ sống sót hẳn cũng cao hơn nguyên tác.

[1] Chủ thần không gian có chức năng tạo người, ví dụ như Trịnh Xá tạo La Lệ, Trương Kiệt tạo Na Nhi. . . Khi đã có đội trưởng thì những người đó cũng phải vào theo, nếu không vào phải chuộc bằng 1 chi tiết cấp D. Trong nguyên tác vì không có chi tiết cấp D nên phải vào.

Những người tỉnh lại đều nói gì đó nhưng bị hai lớp thủy tinh bịt kín, không nghe được gì.

Mọi người đập vào mũi kim loại và vòng thép trên người, nhưng lúc này còn chưa tiến vào phim kinh dị, hết thấy công kích không có hiệu quả.

Kén alien bỗng nứt ở giữa, sau đó một cái móng dạng bạch tuộc phù lên, đánh về phía mặt mọi người. Tuy vậy nó bị chặn lại không nhào tới được, thì ra Sở Hiên đã chuẩn bị trước.

Cô Tiểu Ngốc bỗng cảm thấy hoảng hốt, trước mắt tối đen, cảm giác như có khối khăn lông che ở trên mặt, nhưng cô biết đây không phải khăn lông, mà là áu trùng alien vạn ác, thật buồn nôn! Thân thể này có lẽ đã bị ký sinh, phải phẫu thuật a, hẳn là không có vấn đề gì. . .

Tiếng "ken két" truyền đến, xem ra tư thâm giả đều tỉnh rồi, đang tự cời trói.

Thứ gì đó trên mặt bị kéo xuống. . . A! Là Triệu Anh Không! Cô Tiểu Ngốc không nhận được run lên. Đứa trẻ đáng thương, có bóng ma tâm lý.

Triệu Anh Không không để ý cô, đi giúp những người khác.

Sở Hiên nhìn Cô Tiểu Ngốc, Cô Tiểu Ngốc sùng sốt, lập tức nháy mắt mấy cái. Sở Hiên khẽ gật đầu.

Cô Tiểu Ngốc lòng vui như nở hoa, thì ra ta và Sở Hiên lại ăn ý như vậy!

Tất nhiên đây không phải vấn đề ăn ý hay không, trong nhóm người mới chỉ có cô là tỉnh lại nhanh nhất, vừa bị ký sinh xong đã tỉnh. Theo như tiêu chuẩn xuyên không của cô, ký sinh có thể xem như là sự kiện hẳn phải chết. Cho nên cô tỉnh sớm nhất chính là đối tượng đáng nghi nhất.

"Báo cáo! Quân y tiểu đội đặc chủng Trình Khiếu tới địa điểm chỉ định, xin Sở Hiên đại tá chỉ thị!" Thì ra Trình Khiếu đã tỉnh lại, thanh niên nhuộm tóc anh tuấn nghiêm túc cúi chào Sở Hiên, nhưng không biết vì sao, làm cho người ta rất muốn đánh hắn.

Sở Hiên đáp lại: "Nghỉ! Nơi này không phải quân doanh, không cần xưng hô quân chức, sau này lấy sống sót làm mục tiêu. Hiện tại tôi là đội trưởng Trung Châu đội."

Cổ Tiểu Ngốc cảm thán, Sở Hiên đã thành đội trưởng, không biết dưới sự dẫn dắt của Sở Hiên, Trung Châu đội sẽ phát triển ra sao?

Cổ Tiểu Ngốc cúi đầu nhìn thân thể mới của mình, tốt quá, là nữ, không biết diện mạo thế nào.

Cổ Tiểu Ngốc nhìn đồng hồ, trên đồng hồ ghi một giờ sau, phi thuyền nổ mạnh, trong một giờ phải giết hết toàn bộ alien, hoàn thành xong được truyền tống về chủ thân không gian, đồng thời, giết chết alien được 100 điểm, giết chết queen được 1000 điểm và 1 chỉ tiết cấp D, giết chết alien thể tiến hóa được 5000 điểm và 1 chỉ tiết cấp B.

Tình tiết thay đổi!

Trình Khiếu chạm vào mạch đập của người bên cạnh, nói "Đại tá, trong cơ thể chúng ta hình như có thứ gì đó, thứ này dường như cũng có nhịp đập, tuy tốc độ rất chậm, nhưng nó đang dần dần tăng lên, cứ theo tốc độ này, ước chừng sau nửa giờ, tốc độ nhịp đập của nó sẽ bằng nhịp đập trái tim của chúng ta."

Sở Hiên đẩy mắt kính: "Thật không, tức là nửa giờ sau alien sẽ phá thể mà ra. . ."

Lời còn chưa dứt, một tiếng rít bén nhọn vang lên. . . Alien chạy khỏi nhà giam!

Sở Hiên nhanh chóng nói: "Chiêm Lam, mau giải thích tình huống cho bọn họ."

Lúc này ba người mới đều tỉnh, trong đó có hai nam một nữ, tất cả đều khoảng 20 tuổi.

Giải thích xong, Cổ Tiểu Ngốc và Trình Khiếu không nói gì, ngoại trừ cô gái mới kia sau khi nghe xong thì khiếp sợ nhìn đồng hồ, hai người còn lại đều ở trạng thái mơ hồ.

Cổ Tiểu Ngốc nhìn thẳng tư thâm giả, mỉm cười, giới thiệu trước: "Tôi là Cổ Tiểu Ngốc, vẫn là học sinh. Biết thái cực quyền và kỹ năng đánh nhau kịch liệt, hi vọng có thể trở thành một thành viên sống vai chiến đấu cùng mọi người."

Đúng vậy, ta là Cổ Tiểu Ngốc. Là đồng bọn sống vai chiến đấu cùng mọi người, có một cô gái, nàng tên là Cổ Tiểu Ngốc.

Lúc này, cô gái kia cũng nói: "Chào mọi người, tôi là Vệ Từ Tuệ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 33: Vào Alien, Người Xuyên Không (2)

Ta là Vệ Từ Tuệ, là trạch nữ, cả ngày ngồi đọc sách. Hiện tại thích nhất là tiểu thuyết "Vô hạn khủng bố", người yêu nhất tên là Sở Hiên, chính là vị vĩ đại vô tư, thông minh tuyệt đỉnh. . . (giảm bớt 10000 từ ca ngợi), ghét nhất là Trịnh Xá, chính là vị nguy thánh mẫu, vượn người. . . (giảm bớt 1000 từ chê bai).

Ta đọc qua rất nhiều đồng nhân, cảm thấy chả có gì hay, nếu ta xuyên vào thì sẽ thế này thế nọ. Không ngờ, ta thật sự có cơ hội xuyên vào "Vô hạn khủng bố". Cho nên, khi nhìn thấy dòng lựa chọn kia [1], ta mừng rỡ như điên.

[1] Theo nguyên tác, ngồi máy tính hiện lên câu "Muốn hiểu ý nghĩa của sinh mệnh ư? Muốn thật sự sống không?" Click yes thì sẽ vào thế giới vô hạn khủng bố.

Ta mặc đồ thể thao và đi giày du lịch vào, mang theo đồ ăn, nước uống, băng vải và dược vật, đồng thời mang theo vũ khí duy nhất mà mình tìm được —— dao gọt trái cây, sau đó quay lại ấn yes.

Người yêu của đại tá, cần có học thức uyên bác, nếu không không có chủ đề chung, người đọc vô số sách như ta thích hợp cỡ nào a!

Người yêu của đại tá, cần phải lạnh lùng lại thông tuệ, bằng không sẽ không chấp nhận được bố cục của đại tá [2], tính cách của ta xứng với hắn cỡ nào a!

[2] Sở Hiên vì không có tình cảm nên thường chọn những phương án có tỉ lệ sống sót cao nhất. Ví dụ như ở tập Alien trước, chọn Lí Suất Tây làm môi.

Người yêu của đại tá, cần phải toàn tâm toàn ý, ở trong mắt ta, ngoại trừ đại tá, Trung Châu đội chỉ là làm nền, ta và đại tá chính là ông trời tác hợp!

Sở Hiên, Vệ Từ Tuệ tới đây, một nửa của anh tới đây, đừng lo lắng, em sẽ xử lý vượn người Trịnh Xá giúp anh.

Khi ta tỉnh lại, cảm thấy bên cạnh mình có rất nhiều người. Đồng thịt dày kia là cái gì? Chẳng lẽ là Alien 4.

Nhìn chung quanh, tại sao, tại sao lại như vậy!

Người đàn ông đeo kính về mặt lạnh lùng kia có thể là Sở đại tá hoàn mỹ vô khuyết của ta.

Tên tiểu thụ về mặt yêu mỹ kia chắc chắn là lolicon Trịnh Xá.

Mặt trẻ con cầm cung tên? Zhtty [3], à không, hẳn là Trương Hằng.

[3] Tác giả truyện VHKB.

Khóc nam mang súng ngắm? Chính thái khổng [4] Zero.

[4] Chỉ người yêu thích nam hài (không mang yếu tố xxx).

Tiểu hài tử nghịch tặc? Là Tiêu Hồng Luật với trí tuệ luôn luôn kém Sở đại tá nhà ta.

Em gái ngực to đeo kính? Kẻ thứ ba Chiêm Lam. [5]

[5] Trịnh Xá yêu La Lệ. Chiêm Lam yêu Trịnh Xá. Có sự mờ ám giữa hai người.

Một tên nhìn rất thành thật, không có gì đặc sắc, chẳng lẽ là kẻ xuyên không? (đó là Vương Hiệp)

Soái ca nhuộm tóc cột nhà, không có trang bị. . . Là Trịnh Khiếu mới vào? (Vì sao ta lại nhớ tới tên côn đồ kia. . .)

Đó là vong linh thánh kinh! Imhotep? Không đúng, đầu hấn không bóng lưng, hơn nữa không phải người ngoại quốc, vậy chắc là Tề Đằng Nhất.

Alien 4, không phải người được tạo sẽ tiến vào sao? Cô gái xinh đẹp kia chẳng lẽ là La Lệ? Không đúng, La Lệ lúc sau mới tỉnh lại, hơn nữa cô ta cách Trịnh Xá khá xa, vậy thì là Triệu Anh Không. . .

Đây là tổ hợp gì vậy? Đại tá sẽ không xuất hiện ở Alien 4. Vậy chứng tỏ, đã có kẻ xuyên đến đây trước ta. Thân xuyên, hồn xuyên? Vậy thì xuyên vào ai? Cho dù là ai, trước hết phải che dấu thân phận của ta, sau đó nhanh chóng tìm ra kẻ xuyên không kia.

Đồng loại thân ái, tốt nhất cầu nguyện đối tượng của người không phải Sở đại tá của ta, nếu không. . .

Đại tá nói: "Chiêm Lam, mau chóng giải thích tình huống cho bọn họ."

Không hổ là đại tá của ta, nói đúng điểm chính. Đương nhiên, nếu ngài tới giải thích thì càng tốt hơn.

Nhưng vì sao đại tá hạ lệnh, là vượn người chấp nhận hấn làm quân sư hay đại tá lên làm đội trưởng? Xem ra con bướm nhỏ tới trước dẫn đến thay đổi lớn. . .

Kẻ thứ ba kia rốt cuộc dong dài xong, hừ, ta sẽ không như mi, khóc sụt sướt, tự biến mình thành nữ phụ bi tình. Ta mà thích, ta dùng mọi thủ đoạn đoạt lấy.

Quên đi, xem nhiệm vụ của ta trước!

Sao lại thế. . . Không, kì thực hẳn phải vậy. . . Tình tiết thay đổi. Trong một giờ giết hết toàn bộ dị hình, như vậy, một khi nhận ra thời gian không đủ, người mới giá trị không cao sẽ bị bỏ mặc.

Vậy thì khi giới thiệu phải biểu hiện ra giá trị của ta, giá trị của ta? Hẳn là chọn điều tiểu đội còn thiếu, nhưng ta phải chứng minh được ta có, hoặc là bọn họ nguyện ý để ta chứng minh. . . Ta có cái gì. . . Ta đọc rất nhiều sách, ta biết tình tiết "Vô hạn khủng bố". . . Đúng vậy. . . Chính là nó!

Hít sâu một hơi, phải biểu hiện bình tĩnh, vô cùng thiện ý đồng thời phải khiêm tốn: "Chào mọi người, tôi là Vệ Từ Tuệ.

Đầu tiên, tôi là trạch nữ, chính là người xem qua vô số phim ảnh, đọc đủ loại tiểu thuyết từ cổ đại đến thần thoại, xem đủ lại truyện tranh. Tức là có thể phân tích tình tiết, tổng kết tình tiết, nhân vật, bối cảnh.

(Sở Hiền, cho dù là anh, cũng có chỗ chưa đọc đến đi, hướng chỉ là tiến hành phân loại, tổng kết.)

Tiếp theo, tôi cũng là tác giả của tiểu thuyết đồng nhân, dựa vào nguyên tác mà nghiên cứu mọi chi tiết, nhờ vào cấu trúc cơ bản mà phát huy trí tuệ của bản thân, đi theo một đường khác. Kì thực, chúng ta ở thế giới này cũng tương tự như làm những việc đó.

(Loại tư duy này, đối với thế giới này không phải rất hữu dụng sao?)

Cuối cùng, tôi bói bài tarot đã 8 năm, tỉ lệ chính xác ngoài 50%. Có tiếp xúc với kinh dịch [6] và phong thủy học. Ngẫu nhiên sẽ mơ về chuyện xảy ra trong tương lai. Tôi tin rằng, nếu tôi có cơ hội vào chủ thần không gian để tiến hành cường hóa, tôi nghĩ hơn 50% là mình có năng lực biết trước.

[6] Loại sách cổ xưa nhất Trung Quốc.

(Cám ơn trò chơi và sách giải trí mà ta xem. Dù sao các người cũng không có cách nào nghiệm chứng năng lực của ta, cùng lắm thì đến lúc đó ta đổi năng lực và đạo cụ liên quan. Cho dù ta không thể đổi thì giải thích lập lò bằng bài tarot, kết hợp với tin tức ta biết rõ, ngụ trang thành tiên tri cũng được. Hơn nữa, ta có thể tùy ý lộ ra tin tức mà không bị hoài nghi.)

Tôi hi vọng có thể thành một thành viên của đoàn đội, tôi cũng nguyện ý nhận khảo hạch vào đội, cho dù làm mỗi cũng được."

Thế nào, ta giới thiệu thế nào? Kinh ngạc phải không, tán thưởng phải không? Hành trình hô phong hoán vũ ở thế giới "Vô hạn khủng bố" của Vệ Từ Tuệ ta chính thức bắt đầu!

Ý nghĩ lúc này của Cô Tiểu Ngốc là "Trịnh Xá, trước đây anh bỏ qua bao nhiêu nhân tài a?"

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 34: Vào Alien, Người Xuyên Không (3)

"Hai người không tự giới thiệu sao?" Chiêm Lam hỏi hai chàng trai kia.

Chàng trai có vóc người cao lớn nói trước: "Sao các người nhầm chán như vậy, cho là mình đang cosplay 《 Vô hạn khủng bố 》à?"

Cô Tiểu Ngốc và Vệ Từ Tuệ vừa nghe thấy "Vô hạn khủng bố", đầu như nổ oanh một tiếng. "Lại thêm một người xuyên không! Đã thế lại là loại không có chút tự giác nào!"

"Các người không chuyên nghiệp chút nào cả, nếu là Alien 4, vậy thì theo như nội dung nên. . ."

Đột nhiên, một tiếng kêu thảm thiết ngắt lời hắn, thì ra là Cô Tiểu Ngốc. Cô tự giạt tóc, kêu thảm thiết như vậy dọa đến tên kia.

Cô Tiểu Ngốc giả bộ đau khổ thét chói tai, (Đứng vậy, là giả bộ.) lại vừa hoảng hốt tự hỏi "Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ. . ."

Vệ Từ Tuệ cuối cùng phản ứng kịp, may mà vật hi sinh ngắt lời hắn, nếu không, không thể lường trước được hậu quả.

Đầu óc Vệ Từ Tuệ nhanh chóng vận hành: "Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ. . . Thật muốn đâm hắn một đao, nhưng chắc chắn sẽ bị hoài nghi. . . Làm sao bây giờ?"

"Trời ạ! Có con alien nào tới đây đi! Chỉ cần ngăn tên này nói ra tin tức, cho dù là queen tới ta cũng hoan nghênh! ! !" Cô Tiểu Ngốc sợ bị lôi đuôi.

Cô Tiểu Ngốc ngừng thét chói tai, trừng mắt nhìn tên kia, hít sâu một hơi, đột nhiên chỉ vào hắn rống to "Ta nhớ ra rồi, chính là ngươi! Là ngươi cùng với mấy tên côn đồ kia, làm ta. . ."

Cô Tiểu Ngốc gần như điên cuồng dè tên kia xuống đất.

Tên kia sợ hãi, đồ điên này muốn làm gì? "Tôi. . . Tôi không phải. . ."

Cô Tiểu Ngốc không để hắn nhiều lời, đi tới tát hắn hơn hai mươi cái.

Tiếng chửi bậy cuồng loạn rung động lỗ tai mọi người. "Ngươi dù hóa thành tro ta cũng nhận ra, nếu không phải là ngươi, em gái ta sao có thể chết! Nếu không phải ngươi, ta cũng không bị. . . Nhục nhĩ mà ngươi cho ta, cả đời ta cũng không quên!"

Cho dù Cô Tiểu Ngốc ấu đã người mới trước quần chúng, không ai tới ngăn cô lại.

Trình Khiếu đứng gần nhất vốn theo chủ nghĩa bảo hộ nữ giới, hắn không lên hỗ trợ đá cho hai cái đã là tốt rồi, nói gì đến ngăn cản.

Trong đầu Vệ Từ Tuệ chỉ có một câu nói: "Vận khí của mình thật là tốt quá!"

Những người mới đứng xem, có thể giải thích là vì bị dọa choáng váng, cũng có thể giải thích là đang suy nghĩ.

Chúng nữ tính tất nhiên là phải đứng về phe nữ, theo lời của cô gái kia, rõ ràng là bị **, loại nhục nhĩ này, giết tên kia cũng không đủ, huống chi là đánh mấy bạt tai.

Vương Hiệp chính nghĩa như vậy, cùng với người thành thật Tề Đăng Nhất, lúc này đang nghĩ mình nên thay trời hành đạo tiêu diệt phần tử căn bản của xã hội như thế nào.

Trịnh Xá tuy rằng đã trải qua không ít sự việc vô liêm sỉ, cũng vẫn có những mặt đen tối chưa nhìn thấy, nhưng mà, cô gái kia nói rằng em gái của nàng đã bị hại chết. Hắn đã từng trơ mắt nhìn La Lệ từ vong, làm sao có thể không rõ loại đau đớn, căm hận này. Nếu La Lệ bị hại chết, kết thúc của kẻ kia. . . Hừ hừ. . .

Trương Hằng trải qua những gì, tất cả mọi người đều hiểu rõ phải không? Người trước mắt chính là Minh Yên Vi thứ hai. Trương Hằng nắm chặt cung, nếu có cơ hội, nhất định phải bảo vệ cô gái giống như Tiểu Vi này.

Zero tuy rằng không có nhiều cảm xúc như vậy, nhưng hắn không thích xen vào việc của người khác, cho nên chỉ lạnh lùng đứng xem.

Về phần Tiêu Hồng Luật và Sở Hiên. . . Làm sao ta biết được? Ta chính là trí tuệ của người bình thường.

Cho nên, Cổ Tiểu Ngốc bằng phương pháp độc nhất vô nhị và kỹ thuật diễn nổi tiếng, thành công trình diễn tiết mục cầu huyết - cô gái mất trí nhớ gặp tên đầu sỏ, vì thống khổ mà nhớ lại, cuối cùng báo thù rửa hận.

Cổ Tiểu Ngốc nhìn khuôn mặt sung như bánh bao của đối phương, khi chắc chắn đối phương đã choáng váng rồi mới ngừng tay, nghĩ rằng nếu tên này lại nói linh tinh thì đá huyết thái dương của hắn, hôn mê cho qua chuyện.

'Tay đau quá.' Cổ Tiểu Ngốc vẫy vẫy tay, không có lương tâm nghĩ.

Trình Khiếu đi tới, nâng tay Cổ Tiểu Ngốc lên, đau lòng thối "Chuyện như vậy, sao có thể để cô gái mảnh mai ra tay. Lần sau có việc, gọi Trình ca ca một tiếng, Trình ca ca nhất định làm tùy tùng cho mỹ nữ, cho dù phé đi cánh tay này cũng không tiếc."

Cổ Tiểu Ngốc thăm kêu trong lòng, không xong, không nín được, rất muốn cười.

Sau đó, cô bỏ nhào vào lòng Trình Khiếu ở gần nhất, bả vai run run. (Nén cười lâu quá, nước mắt cũng chảy ra rồi.)

Trình Khiếu cảm thấy ngực mình ướt át, thương tiếc xoa đầu Cổ Tiểu Ngốc.

Mắt kính của Sở Hiên lóe ánh sáng lạnh.

"Khụ khụ!" Người mới còn lại giả vờ ho một tiếng, mọi người mới hồi thần từ màn tự biên tự đạo của Cổ Tiểu Ngốc.

Tên kia ngạo mạn nhìn chung quanh: "Tôi tin tưởng lời nói của mọi người, bởi vì súng trong tay người kia là thật. (nói Zero)

Xin nhớ kỹ tên của tôi —— Trương Cường, bởi vì cái tên này sắp rung động khắp chủ thần không gian! Đã tới nơi này, thân phận đặc thù của tôi là bất phạm, tuy rằng có nói mọi người cũng không hiểu.

Trước mắt, tôi còn chưa có năng lực đặc thù gì, nhưng rất nhanh, tôi sẽ trở thành cường giả siêu cấp quét ngang toàn bộ không gian, thậm chí toàn bộ thế giới. Mọi người đừng cảm thấy không thể tin được, từ khi tôi đứng ở chỗ này, tôi đã hiểu rõ vận mệnh của mình."

Dứt lời, còn dùng loại ánh mắt nhất định phải có, lướt qua những cô gái ở đây.

Cổ Tiểu Ngốc và Vệ Tử Tuệ muốn đập đầu xuống đất, tên này, hơn tám phần là kẻ xuyên không, là loại ngựa đực YY. Chủ thần a, hôm nay mi uống say sao?

Cổ Tiểu Ngốc nhìn Trịnh Xá, bưng bình đại ngộ "Trịnh Xá, cuối cùng cũng hiểu rõ vì sao chủ thần muốn bức anh vứt bỏ người mới ở Alien 4, thì ra người mới ở đây hầu hết là kẻ xuyên không. . ."

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 35: Vào Alien, Người Xuyên Không (4)

Sở Hiên đẩy mắt kính: "Hiểu rõ. Chiêm Lam, xem xét phi thuyền."

Chiêm Lam gật đầu, cô yên lặng nhắm hai mắt, một phút sau mới mở ra, nói: "Chiếc phi thuyền này rất phức tạp, tổng cộng có sáu tầng, mỗi một tầng đều là một khu vực rất lớn, khoang cứu sinh ở tầng cao nhất, mà chúng ta ở tầng năm, cũng tức là tầng thứ hai đếm ngược, bên ngoài có một đoàn người mang vũ khí đi tới, trên cơ bản là như vậy, về phần alien tôi sẽ truyền vào đầu anh. . . Theo như tôi xem xét thì chất nhầy từ alien không có tính ăn mòn, nhưng những khu có chất nhầy của nó tôi không xem xét được, không rõ là vì sao."

Sở Hiên nhanh chóng ra lệnh:

"Trịnh Xá, Trương Hằng giải quyết alien ở tầng một đến ba.

Triệu Anh Không, Tiêu Hồng Luật, Zero giải quyết alien ở tầng bốn đến sáu.

Vương Hiệp, Tề Đăng Nhất, Trình Khiếu bảo vệ người mới, ngoại trừ Cổ Tiểu Ngốc, đưa tới phòng 17 tầng trên lấy ra alien. Vương Hiệp, Tề Đăng Nhất làm theo phương án số hai. Sau khi giải quyết, nhanh chóng tới khoang cứu sinh.

Chiêm Lam, cô cùng tôi tới phòng điều khiển, truyền hình ảnh cho Trịnh Xá, Tiêu Hồng Luật và Vương Hiệp, tùy thời cung cấp tin tức, nếu bọn họ có chuyện gì thì nhắn lại.

Tình huống cơ bản là như vậy, có nghi vấn gì không?"

Mọi người yên lặng gật đầu. Tiểu đội Trịnh Xá và Triệu Anh Không lập tức xuất phát, dựa theo hình ảnh của Chiêm Lam đi lên quét sạch alien.

Cổ Tiểu Ngốc nhìn Trung Châu đội hiện tại, đột nhiên cảm thấy, thực ra Tần Chuế Ngọc chết cũng tốt, nhà tang lễ nổ mạnh cũng tốt, đều đáng giá. Vì một đoàn đội kiệt xuất như vậy, không sợ tan xương nát thịt, cũng đáng giá.

Sở Hiên đột nhiên đi tới trước mặt Cổ Tiểu Ngốc, nâng tay cô lên, một tay kia nắm nhẹ bàn tay cô. Cà chua của Cổ Tiểu Ngốc chín ngay lập tức.

"Đây là đồ chiến đấu, đưa vào tin tức chiến đấu của người sử dụng lần trước. Cô có thể thích ứng phương thức chiến đấu của nó rất nhanh, dù sao linh hồn của cô là hợp với nó nhất."

Cổ Tiểu Ngốc hiểu ý, lập tức cất đồ chiến đấu vào hình xăm viên đạn.

Sở Hiên rút tay lại, Cổ Tiểu Ngốc nhìn bàn tay thon dài rời đi, có chút tiếc nuối.

Sở Hiên nhìn Cổ Tiểu Ngốc, dặn dò: "Sống sót."

Trái tim Cổ Tiểu Ngốc dường như ngừng đập, trước kia, cho dù tình cảnh hung hiểm cỡ nào, Sở Hiên cũng không dặn qua nửa câu, vì sao lần này lại. . . Cho dù thế nào, Sở Hiên đã nói, ta đây nhất định phải sống sót. $\psi(\text{ }_{-}^{\text{ }}\text{ })\sigma$

Sở Hiên xoay người, cầm đồ chống đạn, đưa súng, đao chống ăn mòn và dụng cụ đã chuẩn bị sẵn cho Trình Khiếu. "Bảo vệ người mới."

Trình Khiếu trịnh trọng gật đầu.

Nhóm người mới không biết là, sự đàn độn của mình đã cứu mình. Bằng không với sự chuẩn bị chu đáo của Sở Hiên, đối phó nhiều alien hơn cũng không có vấn đề. Người mới đối với Sở Hiên mà nói, chỉ là chút điểm thưởng mà thôi. Nhưng biểu hiện đặc thù của bọn họ làm Sở Hiên hứng thú, đã biết cũng không biết, Sở Hiên rõ ràng nghiêng về cái thứ hai.

Vệ Từ Tuệ tức giận nghiêng chặt răng.

Cổ Tiểu Ngốc, sao lại là nàng! Vì cái gì lại là nàng. . . Nhìn vẻ mặt háo sắc của nàng ta với đại tá, còn có biểu hiện ngu ngốc lúc trước, hơn phân nửa là kẻ xuyên không!

Sở Hiên muốn mi sống sót? Hừ! Nhìn xem cuối cùng là ai sống sót.

Vệ Từ Tuệ nở nụ cười xinh đẹp nhất, nói với Sở Hiên "Xin hỏi, anh có thể cho tôi một ít trang bị không, tôi muốn dốc sức vì đoàn thể."

Sở Hiên nhìn nàng, lạnh nhạt nói: "Mặc đồ chống đạn vào cô chạy không nhanh, súng ống cô không biết dùng, đao đưa cho Trình Khiếu, cô cầm cũng không có tác dụng, bằng lực lượng của cô, ngay cả da alien cũng chém không rách."

Trương Cường lúc này cường thế nói: "Sở Hiên, anh có gì thì đưa cho tôi. Trang bị gì đó, không cần phải rất tốt, cấp A là được rồi. Yên tâm đi, bọn họ có tôi che chở, ngay cả trầy da cũng không!"

Sở Hiên nhìn hần một cái, xua tay. Vương Hiệp, Tề Đăng Nhất, Trình Khiếu lập tức kéo người mới bỏ chạy.

Trương Cường vẫn âm ỉ ở chỗ kia, trong hành lang truyền đến mấy chữ tiều đệ, thần công linh tinh.

Sở Hiên cúi đầu, nhìn tên bị Cổ Tiểu Ngốc đánh thành đầu heo, hần còn chưa hồi phục, đang vừa lê vừa khóc trên mặt đất. . .

Sở Hiên đá mạnh một cái vào đầu hần, hần liền hôn mê. (Không hổ là XX của Cổ Tiểu Ngốc, chiêu số cũng giống nhau.)

Sở Hiên lấy ra đồ giải phẫu, bắt đầu mổ ngực hần.

Năm phút sau, bé con alien bị Sở Hiên cho vào bình đặc chế.

Về phần tên kia. . . Trời hãy phù hộ hần có thể sống thêm một phút nữa.

(Nam đầu heo: "Lòng đỏ trứng, ta cảm thấy, mình lên sân chính là sai lầm. . .")

Lòng đỏ trứng: "Vi sao?"

Nam đầu heo: "Ngay cả tên cũng không có, lời kịch chỉ có hai câu, còn có một câu thì bị đánh gãy. Sau đó thì bị đánh, lại là đơn phương bị đánh. . ."

Lòng đỏ trứng ý kiến: "Ai bảo mi vừa lên đã gây rung động, hậu quả của việc ăn nói bậy bạ vô cùng nghiêm trọng."

Nam đầu heo: "Ta muốn tự do ngôn luận!"

Lòng đỏ trứng: "Không phải đã cho mi rồi sao? Tuy rằng kết cục không tốt lắm, nhưng tốt xấu gì cũng là Sở đại thần ra tay, lại còn xâm nhập tiếp xúc, quá vinh hạnh."

Nam đầu heo oán niệm: "Thực vinh hạnh a. . . Xâm nhập vào tận lồng ngực của ta. . . Hắn đối với alien còn dịu dàng hơn ta!"

Ánh sáng từ mắt sói của lòng đỏ trứng bắn ra bốn phía: "Cho nên mi ghen tị?"

Nam đầu heo phát điên: "Không phải là vấn đề này! Ta hiểu rõ, ngày rơi vào tay mi, cuộc đời của ta nhất định là bi kịch. . ."

Lòng đỏ trứng nhỏ giọng: "Hài kịch thì đúng hơn. . .")

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 36: Vào Alien, Người Xuyên Không (5)

Cổ Tiểu Ngốc đã thay đồ chiến đấu, vừa bôn chạy vừa thích ứng. Trình Khiếu ở bên cạnh lúc thì đáp lời Vệ Từ Tuệ lúc thì đùa giỡn Cổ Tiểu Ngốc, Vương Hiệp nhăn chặt mày thành hình chữ 川, đoán chừng là hắn cảm thấy bộ mặt quân nhân Trung Quốc bị Trình Khiếu làm mất hết.

Vệ Từ Tuệ đang không ngừng suy tư về chuyện vừa xảy ra: "Nhờ hai kẻ ngu ngốc kia, Sở Hiên có lẽ đã nhận ra vấn đề rồi. Lấy tính cách của Sở Hiên, sẽ không tận tâm tận lực cứu vớt người mới như vậy. Vậy thì, nếu chúng ta sống sót tức là sẽ đưa tới lợi ích lớn. Khả năng tệ nhất là Sở Hiên đoán được sự tồn tại của chiếc hộp [1] cho nên muốn chúng ta cung cấp tin tức. Như vậy, ta phải thừa nhận mình là người xuyên không sao? Lần này đều là xuyên không tới, hơn nữa trước đây cũng từng có người xuyên không, Sở Hiên có thể đã biết sự tồn tại của chúng ta. Cho nên, nếu bắt đắc đĩ, vì để Sở đại tá tín nhiệm, nên thừa nhận thì tốt hơn. Vì thể hiện giá trị của mình, vậy thì càng ít kẻ xuyên không càng tốt.

[1] Trong nguyên tác, Sở Hiên giả thiết thế giới vô hạn không bỏ là một chiếc hộp, bị kẻ ngoài chiếc hộp điều khiển.

Còn có, người xuyên tới trước là ai? Tại sao? Lộ ra bao nhiêu tin tức? Đúng rồi, Sở Hiên từng nói, đồ chiến đấu đưa vào tin tức chiến đấu của người sử dụng trước. Trong nguyên tác không có đồ chiến đấu, như vậy người kia có lẽ là kẻ xuyên không!"

Vệ Từ Tuệ đột nhiên khen Cổ Tiểu Ngốc: "Đồ chiến đấu thật đẹp a, không biết người lần trước dùng là ai? Nhất định là một cô gái rất xinh đẹp!"

Tề Đăng Nhất hoài niệm nói: "Nàng là Tần Chuế Ngọc, quả là một cô gái vô cùng xinh đẹp."

Vệ Từ Tuệ trầm nghĩ, không đúng, Tần Chuế Ngọc tới The Mummy mới vào, không có khả năng cứu Sở đại tá, vậy thì trước đó còn có người? Chỉ ít là vào The Grudge.

Vệ Từ Tuệ hỏi tiếp: "Nhìn biểu cảm của anh, vậy chắc cô ấy rất tốt?"

Tề Đăng Nhất nói qua về Tần Chuế Ngọc.

Vệ Từ Tuệ bên ngoài khen ngợi, bên trong khinh thường, đúng là kẻ xuyên không, còn là loại thánh mẫu ghê tởm.

Nhưng mà, tin tức này càng mang tới sự nghi ngờ lớn hơn: "Xem ra, trước khi ta tới, có ít nhất hai kẻ xuyên không. Theo như số người xuyên không lần này, không gian này có lẽ mở ra cho người xuyên không. Dựa theo lí luận chiếc hộp, chẳng lẽ nhân vật chính là người xuyên không, để người xuyên không cạnh tranh, xem ai mạnh nhất? Như vậy, ta không phải là nhân vật chính duy nhất, phải xử lý những kẻ khác thì ta mới là nhân vật chính thực sự.

Nếu đúng như ta phỏng đoán, chắc chắn sẽ có một kẻ xuyên không tiết lộ tin tức về 《 Vô Hạn Không Bỏ 》, vậy thì Sở Hiên giữ lại chúng ta không chỉ vì tin tức trong tương lai. Sở Hiên, mục đích của anh là gì?

Đối với ta uy hiếp lớn nhất là kẻ xuyên không tới trước, nếu hồn xuyên như Tần Chuế Ngọc, vậy thì là ai? Triệu Anh Không, Zero khó có thể thể thân, theo biểu hiện của bọn họ hôm nay, Chiêm Lam là khả nghi nhất, được Sở Hiên gọi theo, thật sự làm người chán ghét. Uy hiếp tiếp theo chính là con bé Cổ Tiểu Ngốc vận cửrt chó, Sở Hiên lại dặn dò riêng nàng, không có đạo lý a, chắc chắn là vì đồ chiến đấu, hừ!

Cho dù tình huống chân chính là gì, làm mình mạnh hơn mới là quan trọng nhất. Bên người Sở Hiên không dung được kẻ yếu! Phim kinh dị đầu tiên đối với người mới là quan trọng nhất, là cơ hội duy nhất được thưởng nhiều. Cho nên, dù thế nào cũng phải kiểm được điểm và chỉ nhánh."

Vệ Từ Tuệ đang suy nghĩ như thủy triều tuôn, Cổ Tiểu Ngốc đã quen thuộc với đồ chiến đấu. Đồng chí Alien cuối cùng cũng xuất trường.

Cổ Tiểu Ngốc cảm sung định bắn, Tề Đằng Nhất đã phát ra pháp thuật chuẩn bị từ trước.

Một đợt cát mạnh thổi qua, alien chưa phản ứng kịp đã bị ngập trong cát, đợt cát tán đi, alien đã bị hút cạn nước, thành alien khô.

Được. . . Lợi hại thật, chết ngay lập tức. . .

Cổ Tiểu Ngốc sùng kính nhìn về phía Tề Đằng Nhất, lại phát hiện không biết từ khi nào trên lưng của bạn Tiểu Tề có thêm một cái hồ lô vĩ đại. . . Nhìn quen quen. . . Đúng rồi!

Cổ Tiểu Ngốc ngạc nhiên nói "Đây không phải là hồ lô cát của Gaara sao, chẳng lẽ anh đôi Shukaku [2]?"

[2] Năng lực khống chế gió mạnh và cát bụi.

Tề Đằng Nhất đỏ mặt, "Bởi vì có rất nhiều chú ngữ trong vòng linh thánh kinh liên quan tới cát, Sở Hiên bảo tôi đổi nó."

Khi nói chuyện, mấy con alien khác lại tới, ào ào xông lên đều bị Tề Đằng Nhất giết chết, Cổ Tiểu Ngốc cũng bắn nổ đầu một con. Trình Khiếu đứng bên cạnh ra sức nịnh hót.

Có lẽ là thấy bọn họ giải quyết quá dễ dàng, một con alien thể tiến hóa tới đây.

Tề Đằng Nhất vẫn dùng chiêu kia, tiếc là alien thể tiến hóa dựa vào sức mạnh chạy khỏi nhà tù cát.

Tề Đằng Nhất: "Tôi vây khốn nó trong một phút, mọi người ra tay!"

Chú ngữ phát động, xiềng xích cát trói chặt thể tiến hóa.

Cổ Tiểu Ngốc và Trình Khiếu đồng thời động thủ, uy lực của súng cường dung vô cùng mạnh, thể tiến hóa bị luồng khí cực nóng làm tan chảy. Chỗ thiếu hụt duy nhất của súng cường dung là tầm bắn không xa và tốc độ bắn chậm, nếu không có pháp thuật của Tề Đằng Nhất, súng cường dung ngay cả chỗ gần alien cũng không bắn tới.

Tề Đằng Nhất lúc này có vẻ mệt mỏi, "Hiện tại pháp lực của tôi không đủ, nếu lại gặp alien, tôi vây khốn nó còn mọi người ra tay."

Cứ phối hợp như vậy, lại chơi đùa cùng một đám alien.

Vệ Từ Tuệ đột nhiên nói với Trình Khiếu: "Trình Khiếu, tôi đại khái đã biết dùng súng cường dung, để cho tôi thử xem? Chỉ thử một chút, một chút là được rồi."

Trình Khiếu thấy ánh mắt tha thiết của Vệ Từ Tuệ, ngẫm lại bên này có Cổ Tiểu Ngốc chắn, chắc không sao cả, liền đưa súng cho Vệ Từ Tuệ.

Vệ Từ Tuệ đã học được cách sử dụng, tuy rằng độ chính xác không cao, nhưng bởi vì súng có uy lực cực lớn, chỉ cần bắn là chết, dưới sự phối hợp của Cổ Tiểu Ngốc, chiến quả cũng không tệ.

Trình Khiếu mấy lần đòi lại nhưng Vệ Từ Tuệ đều giả bộ quá hưng phấn mà xem nhẹ, Trình Khiếu chỉ có thể bất đắc dĩ cười khổ. Cuối cùng, vì có thể mau chóng tới phòng chữa bệnh, Cổ Tiểu Ngốc đành phải đưa súng laser của mình cho Trình Khiếu.

Mọi người hỏi Trương Cường sao rồi? Hắn bởi vì không có ai cho mượn lực nên vô cùng vất vả chạy theo, hiện tại đang thở gấp không nói ra lời.

Trải qua một đường chiến đấu hữu kinh vô hiểm, bọn Cổ Tiểu Ngốc cuối cùng tới được phòng chữa bệnh. Vệ Từ Tuệ lúc này mới như nhớ ra, trả lại súng cho Trình Khiếu. Thấy Vệ Từ Tuệ không ngừng xin lỗi, Trình Khiếu cũng không nói thêm gì nữa.

Sau khi dụ dỗ cùng đe dọa, hai nhân viên nghiên cứu đồng ý ở lại giải phẫu, mà Tề Đằng Nhất phụ trách đưa những người quan trọng tới khoang cứu sinh, Vương Hiệp không nói gì, đi theo. Nhưng có Cổ Tiểu Ngốc và Trình Khiếu che chở, chắc cũng không có vấn đề gì lớn.

Bởi vì Cổ Tiểu Ngốc phải bảo vệ an toàn cho mọi người nên cô phải giải phẫu cuối cùng.

Vốn chỉ có một phần khí gây tê, may mà lúc đó Sở Hiên đưa cho Trình Khiếu bốn phần, hiệu quả rất tốt, đúng giờ sẽ tỉnh lại, hơn nữa không có tác dụng phụ.

Sau khi Vệ Từ Tuệ và Trương Cường giải phẫu xong, cuối cùng cũng đến phiên Cổ Tiểu Ngốc.

Ghi chú: Bởi vì súng cường dung phát ra khí cực nóng nên sau khi sử dụng, phải hạ nhiệt mới có thể dùng tiếp. Chỗ này sơ suất, xin bỏ qua.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 37: Vào Alien, Cổ Tiểu Ngốc (1)

Cổ Tiểu Ngốc nằm trên bàn mổ, cắt đồ chiến đấu, nếu không chỉ sợ dao giải phẫu chưa động vào người đã bị bắn bay.

Vệ Từ Tuệ đột nhiên nói: "Cổ Tiểu Ngốc, lúc cô giải phẫu, lực phòng ngự của chúng ta sẽ giảm xuống rất nhiều, vì sự an toàn của cô và của mọi người, không bằng, cô tạm thời đưa đồ chiến đấu cho chúng tôi dùng."

Cổ Tiểu Ngốc cười xin lỗi: "Thật có lỗi, đồ chiến đấu này đã nhận chủ, không có cách nào cho người khác dùng."

Cổ Tiểu Ngốc cho tới bây giờ sẽ không ngốc cũng không ngốc, có ngốc cũng chỉ thể hiện trước người mình yêu quý và tin tưởng, giống như phản bưng của dã thú, chỉ lộ trước người đáng tin nhất. Về phần Vệ Từ Tuệ, Cổ Tiểu Ngốc không dám tin nhiệm, đừng nói đến đồ chiến đấu, cho dù là dao nhỏ, cô cũng không đưa cho Vệ Từ Tuệ. Một kẻ xuyên không khôn khéo, quả là làm người bất an.

Vệ Từ Tuệ tất nhiên là không tin, đã có thể đưa vũ khí của đồ chiến đấu cho người khác dùng, vì sao không thể đưa đồ chiến đấu? Cổ Tiểu Ngốc, con bé ngu xuẩn vì tư lợi này, nếu chúng ta gặp nạn, đều do mi làm hại.

Cổ Tiểu Ngốc dưới tác dụng của thuốc mê, dần dần mất đi ý thức.

Nhát dao đầu từ từ mở phần ngực ra, tiếp theo nhân viên nghiên cứu dùng cái kẹp nhỏ tìm kiếm, hơn mười giây sau, hần chăm chú đưa dao vào trong lồng ngực Cổ Tiểu Ngốc, tiếp theo hơi động tay, dao giải phẫu ra ngoài, máu tươi cũng bắn ra.

Nhân viên nghiên cứu thở dài: "Không ổn, theo độ lớn này, tôi sợ là. . . Ai."

Vệ Từ Tuệ vội hỏi: "Rất cuộc có chuyện gì xảy ra?"

Cái kẹp trong tay nhân viên nghiên cứu di chuyển, hần bình tĩnh nói: ". . . Quả nhiên, đây là alien queen, trong mấy trăm thế kỷ sinh mới có một queen. . . Hồng bét rồi!"

Nhìn vẻ nghi hoặc của mọi người, hần giải thích: "Mọi người có nghe qua về ong chúa hoặc kiến chúa không? Chúng nó có mối liên hệ đặc thù với những con khác, khi sinh mệnh của chúng bị uy hiếp, đại lượng ong mật và kiến sẽ bắt đầu công kích đối phương tạo thành uy hiếp, trên thực tế, alien cũng là loại sinh vật như vậy, khi queen bị mổ ra. . . Alien xung quanh sẽ điên cuồng vọt tới đây, vài người chúng ta có khả năng bị xé thành mảnh nhỏ!"

Vệ Từ Tuệ không yên hỏi: "Nếu chúng ta không lấy queen ra, có phải sẽ không có việc gì?"

Trình Khiếu không vui ngắt lời nàng: "Đại tá đã dặn nàng phải sống sót, cho nên nhất định phải lấy queen ra, yên tâm đi, trước khi tôi chết, mọi người sẽ không có việc gì."

Vệ Từ Tuệ muốn nói lại thôi, hung hăng lườm Cổ Tiểu Ngốc đang hôn mê một cái.

Mười phút qua đi, queen đã dần dần lộ ra, mà lúc này, cái miệng dữ tợn của nó cũng mở ra, đầu lưỡi kia vung lên đánh vào dao phẫu thuật, tuy rằng dao phẫu thuật không bị làm sao, nhưng vẫn nhìn ra được sự hung tàn của queen, chỉ dựa vào bản năng, hơn nữa còn chưa có thân thể mà nó đã hung tàn khủng bố như vậy, nếu một lát sau alien tập kích thì sẽ mạnh tới mức nào?

Đột nhiên, tiếng vang bang bang truyền đến, alien tới đây! Không chỉ có một con! Tay nhân viên nghiên cứu run lên, thiếu chút nữa thì cắt sai chỗ.

Trình Khiếu nắm chặt súng cường dung, ba người mới này, đều dựa vào sự bảo vệ của mình.

Bỗng tiếng nổ mạnh "Oanh oanh oanh" truyền đến, phòng chữa bệnh rung rung.

May mà nhân viên nghiên cứu bình tĩnh lại, lấy dao giải phẫu ra khỏi ngực Cổ Tiểu Ngốc, nếu không Cổ Tiểu Ngốc còn chưa chống lại alien đã bị người một nhà dùng dao đâm chết.

Lại là vài tiếng nổ vang, sau khi tiếng nổ kết thúc, chung quanh trở nên yên tĩnh một cách quý dị, chẳng lẽ alien đều bị nổ chết?

Trình Khiếu thở phào, cảm giận nói: "Cái đồ Vương Hiệp không thành thật." Thì ra, lúc trước Vương Hiệp đi theo Tề Đăng Nhất ra ngoài vì muốn đặt bẫy phòng ngừa alien xuất hiện. Khi queen trong cơ thể Cổ Tiểu Ngốc bị cắt bỏ, đại lượng alien bị hấp dẫn, nay đã tan xác trước bom mìn mà Vương Hiệp bố trí. Quả là một công đôi việc, vừa bảo vệ người mới, vừa giải quyết alien.

Chẳng lẽ Sở Hiên đã biết trước trong cơ thể Cổ Tiểu Ngốc có queen? Tất nhiên không phải. Trí giả là trí giả, không phải vì hần có thể đoán trước tương lai, mà vì hần tính toán không bỏ sót, dự đoán hết thay đồng thời có chuẩn bị đầy đủ. Cho nên những chuyện xảy ra trong tương lai, phần lớn đều đã được chuẩn bị kỹ càng. Tuy rằng trong mắt người khác thì giống như biết trước tương lai, kỳ thực đây chỉ là phương án đã bày trước, vừa đúng để đối

phó mà thôi.

Cho dù không có người mới làm mồi cho alien, Sở Hiền cũng có phương pháp hấp dẫn alien.

Lại qua vài phút, nhân viên nghiên cứu thở một hơi nói: "Đã cắt hết phần tiếp nối cơ bắp, kế tiếp phải cắt dây thần kinh. . . Như vậy sẽ làm queen sinh ra cảm giác nguy hiểm, tôi cần mười phút thể hoàn thành giải phẫu, trong khoảng thời gian này không thể bị quấy rầy, cho nên ba vị phải bảo hộ gian phòng này."

Trình Khiếu im lặng gật đầu. Trương Cường vì bất ngờ liên tiếp mà choáng váng, ngoác không kịp phản ứng. Vệ Từ Tuệ thì đắm chiêu nhìn Cổ Tiểu Ngốc.

Vệ Từ Tuệ không ngốc, nàng sẽ không cho rằng tất cả mọi người chết thì mình có thể sống sót, nàng sẽ chỉ cố làm cho mình trở thành người sống sót cuối cùng thôi. Chiến lược của Cổ Tiểu Ngốc, đối với phân đội người mới này vô cùng quan trọng. Cho nên, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, Vệ Từ Tuệ sẽ không động tay động chân lúc Cổ Tiểu Ngốc đang mổ. Đương nhiên, nếu trước khi giải phẫu, Cổ Tiểu Ngốc đưa đồ chiến đấu cho nàng, Vệ Từ Tuệ tuyệt đối sẽ không để Cổ Tiểu Ngốc sống sót.

Hai phút qua đi, Trình Khiếu bỗng biến sắc nói: "Lại có alien tới. . ."

Tiếng nổ mạnh lại vang lên, nhưng mà, alien thực ra là một loại sinh vật rất thông minh, ngã một lần khôn một lần, hiệu quả lần này rõ ràng không tốt như trước. Sẽ sót lại sao? Loại yên tĩnh quỷ dị này, dường như có gì đó bất thường. . .

Trình Khiếu cảm giác được nguy hiểm, hần cầm súng cường dung đứng trước mặt mọi người, nhắm mắt lại, dồn tất cả lực chú ý để nghe ngóng, dần dần, hần nghe được tiếng cọt xát nhỏ từ xa truyền tới, đó là tiếng kim loại ma sát, thời gian trôi qua, tiếng động càng lúc càng lớn.

Trình Khiếu bỗng mở mắt ra, ánh mắt hần mờ mịt, hần chìa súng về phía cửa, nổ mạnh, tuy rằng nơi đó còn chưa có dấu vết alien, nhưng khi hần nổ súng, một đầu alien ngăm đen đã xuất hiện phía ngoài. Tiếp theo quả cầu năng lượng đúng lúc nổ trên người nó, chỉ trong nháy mắt, một vết sáng xoẹt qua, đầu alien kia đã bị cháy thành tro bụi, mà cửa cũng bị thủng một lỗ lớn.

Đồng thời, một bóng đen nhanh chóng vọt tới, Trình Khiếu nói cò súng, tốc độ của bóng đen kia cực nhanh, trong chớp mắt tiến tới mấy mét, Trình Khiếu chỉ còn kịp ôm lấy súng cường dung, hần bị đuôi alien đánh bay, súng gãy thành hai đoạn, Trình Khiếu bị đập vào tường, bất tỉnh nhân sự.

Là thể tiến hóa!

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 38: Vào Alien, Cổ Tiểu Ngốc (2)

Lòng bàn tay Vệ Từ Tuệ đầy mồ hôi lạnh, Trình Khiếu hôn mê, vũ khí bị hủy. Alien trong cơ thể Cổ Tiểu Ngốc còn chưa lấy ra, hiện tại không có năng lực công kích. Còn tên ngạ quỷ kia? Hoàn toàn không thể trông cậy được.

Ta phải làm sao bây giờ? Chỉ có dao gọt trái cây, dùng để tự sát thì được. Liên lạc Sở Hiền? Ta không có cách nào liên lạc, người duy nhất có thể liên lạc là Tề Đằng Nhất thì đã rời khỏi.

Không đúng, còn có cơ hội, theo như phim ảnh, alien là một loại sinh vật có trí tuệ, biết phân công, biết hợp tác, biết đánh lén, có mưu kế. Mục đích của alien là cứu queen.

Người coi như trâu bảo, ta vứt bỏ như dép cũ, đây là đường sống duy nhất của ta.

Vệ Từ Tuệ nhanh chóng lấy dao ra, cắm mạnh vào miệng queen, chỉ cần nó lại tiến tới, queen nhất định phải chết.

Thể tiến hóa phần nộ thét lên một tiếng, đuôi đập bay hai nhân viên nghiên cứu kia. Nhưng cũng là ném chuột sợ vỡ đồ, bởi vì queen mà không dám làm gì Vệ Từ Tuệ.

Lòng Vệ Từ Tuệ vô cùng không yên, xem ra, thành công rồi. Vậy thì ta có thể chống đỡ tới khi nào?

Queen còn trong cơ thể Cổ Tiểu Ngốc, sẽ càng ngày càng mạnh, cuối cùng phá thể mà ra. Khi đó ta sẽ không còn phần thắng. Nhưng nếu giết Cổ Tiểu Ngốc cũng không được, queen chưa trưởng thành sẽ chết, cho dù không chết, cũng sẽ không có cách nào tiến hóa nữa, đối với alien khác, nó liền không có giá trị. Ta không thể đánh cược!

Thời gian queen ấp trứng bởi vì lần phẫu thuật trước hần đã bị kéo dài, rốt cuộc còn bao lâu nữa? Tư thâm giả lúc nào mới tới? Cho dù chạy tới thì thắng được thể tiến hóa sao?

Thời gian càng lâu càng bất lợi, phải quyết định nhanh chóng. Mặc kệ, phải chữa ngựa chết thành ngựa sống.

"Người có thể mang người này đi! Nhưng phải buông tha ta!" Vệ Từ Tuệ rống to, khoa tay múa chân ra hiệu.

Vệ Từ Tuệ vừa quan sát chung quanh, vừa khoa tay múa chân, hô hào. Đây là sinh vật có trí tuệ, vậy thì đây nhất định sẽ hiểu rõ, có phải không!

Thế tiến hóa gât đầu, Vệ Từ Tuệ không quản nó hiểu hay không, dùng hết sức đẩy Cổ Tiểu Ngốc cùng bàn mô về phía lỗ thùng kia. Bàn phẫu thuật có bánh xe nhanh chóng vọt về phía cửa, nếu thật sự đập vào, bàn mô sẽ mắc ngoài cửa, mà Cổ Tiểu Ngốc sẽ vì quán tính mà bị bật ra ngoài. Đến lúc đó, cho dù là Cổ Tiểu Ngốc hay queen, đều lành ít dữ nhiều.

Thế tiến hóa không kịp bận tâm Vệ Từ Tuệ, vội vàng phóng về phía cửa, nhưng nó đã muộn một bước, chỉ kéo bàn mô lại. Cổ Tiểu Ngốc bay ra ngoài, xuyên qua lỗ thùng trên cửa, sinh tử không biết. Thế tiến hóa vùng móng vuốt, cánh cửa bị phá vỡ dễ dàng như tờ giấy, nó nhảy mạnh ra ngoài, trong chớp mắt, đỡ được Cổ Tiểu Ngốc.

Nhưng Cổ Tiểu Ngốc và queen bị chấn động mạnh, queen và thân thể của Cổ Tiểu Ngốc chịu tổn thương liên tiếp, gần như gãy hết xương. Thế tiến hóa dè dặt ôm Cổ Tiểu Ngốc, đặt queen còn nhỏ vào trong cơ thể cô, giống như nếu nó động mạnh một chút, queen sẽ chết ngay lập tức. Động tác thương tiếc kia, thật giống một người mẹ dịu dàng.

Cổ Tiểu Ngốc bị đồng loại vứt bỏ, lại được alien cứu, quả là châm chọc.

Vệ Từ Tuệ đẩy bàn mô ra, sau đó nhanh chóng vọt tới trước tủ ướp lạnh ngay cạnh Trình Khiếu đang hôn mê. Vệ Từ Tuệ mở tủ ra, cất tinh mạch Trình Khiếu, sau đó lập tức trốn vào trong, bởi vì vận động kịch liệt, miệng vết thương trên ngực hơi vỡ ra, Vệ Từ Tuệ rút cuộc thở phào một hơi.

Máu kịch độc của Trình Khiếu chảy gần tủ ướp lạnh, tản ra mùi hương quý dị, hoàn mỹ che dấu mùi trên người Vệ Từ Tuệ.

Bởi vì bị ảnh hưởng của chất nhầy alien, Chiêm Lam không thể xem xét được tình hình trị liệu. Mà Tề Đằng Nhất, đang trên đường về. Còn Vương Hiệp thì đang độ sức với alien lột lột. Về phần Trương Cường (Còn có người nhớ hắn sao?), khi thế tiến hóa vừa xuất hiện, liền bất tỉnh dưới gầm bàn, đứa nhỏ may mắn. . .

Cổ Tiểu Ngốc thực ra đã tỉnh. Sau khi thân thể này hôn mê, hồn phách của cô liền bay ra, nhìn phòng chữa bệnh bị chấn động do nổ mạnh, nhìn Trình Khiếu chấn trước mọi người, nhìn Vệ Từ Tuệ giao mình cho alien, nhìn Vệ Từ Tuệ cất tinh mạch Trình Khiếu. (Nhìn qua lỗ thùng.)

"Vệ Từ Nếu, nếu Cổ Tiểu Ngốc ta sống sót, nhất định không bỏ qua ngươi! Đối với ngươi mà nói, đây chỉ là một bộ tiểu thuyết, còn đối với chúng ta, đây là chân thật! Đây là thế giới của ta!"

Còn mười phút được hiệu sẽ mất, mà khi đó, gây tê với queen cũng sẽ giải trừ. Khi queen tỉnh lại, trong vòng năm phút sẽ phá thể mà ra. Ta tỉnh lại, nếu cường chế queen, khả năng chết ngay lập tức rất lớn, thế tiến hóa sẽ không buông tha ta. Như vậy ta nên kéo dài thời gian áp trứng của queen. Còn hai mươi phút nữa, trước đó, để hoàn thành nhiệm vụ, tư thâm giả sẽ tìm được ta. Chỉ cần đến lúc đó, ta chắc chắn queen trong cơ thể không phá thể là được rồi.

Cũng may mà ta mua băng ngưng đan, chỉ cần vừa tỉnh liền ăn là có thể sống sót. Cổ Tiểu Ngốc vui mừng nghĩ.

Không xong, thế tiến hóa muốn làm gì! (□)!! Thế tiến hóa vì cố định và bảo vệ queen, dùng sợi tơ nhỏ ghê tởm màu trắng quấn Cổ Tiểu Ngốc thành một con nhộng.

Cổ Tiểu Ngốc hiện tại ngay cả động đậy cũng khó chứ đừng nói đến uống thuốc. Cổ Tiểu Ngốc khóc không ra nước mắt, ta sai lầm rồi, ta không nên có thái độ lạc quan với khả năng sống sót của bản thân. (T_T)

Cổ Tiểu Ngốc suu trắng vết bụng nghĩ mình có thể làm gì, rốt cuộc là cái gì không cần động đậy nhưng vẫn dùng được?

Đúng rồi, tu đi! Hiện tại, alien và ta là một thể, ta có thể dùng tu đi để hút đi lực lượng sở hữu, khí lực cũng là một loại lực lượng đi. . . Có lẽ, dù sao ta cũng chưa thử.

Cổ Tiểu Ngốc vận hành tu đi, không ngờ lại có tác dụng, lực lượng của alien dần dần xói mòn, trưởng thành cũng ngày càng chậm.

Chắc sẽ được cứu trợ, ta nhất định được cứu trợ, lần này ta sẽ không chết ở nơi không người nào biết, đúng không?

Khi Cổ Tiểu Ngốc phá vỡ kén, khi nhìn thấy ánh sáng và Sở Hiên, bất giác rơi lệ.

Thật sự có người tới cứu ta, rốt cuộc ta không còn một mình nữa.

Có thể sống nhìn thấy anh, thật tốt. . .

Ánh mắt của Sở Hiên đột nhiên trở nên cuồng nhiệt, ánh sáng lóe lên, queen bị lấy ra một cách hoàn mỹ, đặt vào bình.

"Tập phim kinh dị cuối cùng. . . Hoàn thành. . ." (ý ở đây là tập cuối cùng của phim alien nhé)

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 39: Chủ Thần Không Gian, Vật Hi Sinh (1)

Phòng Sở đại tá, đứng thẳng đi vào, nằm đi ra; toàn bộ đi vào, linh kiện đi ra; người sống đi vào, xx đi ra.

—— Cô Tiểu Ngốc

Cô Tiểu Ngốc đắm chìm trong ánh sáng của chủ thần, cảm thấy phần ngực bị xé ra đang dần khôi phục, cô cuống quýt nhìn xung quanh, may quá, Trình Khiếu còn sống. Nếu không phải trong cơ thể Trình Khiếu có cô, chỉ sợ là lành ít dữ nhiều.

Vệ Từ Tuệ gần như không có chút thương tích nào, năng lập tức tra thu hoạch của bản thân, thậm chí có 1 chi tiết cấp B và 6789 điểm. (kiếm lúc cảm sung cường dụng)

Vệ Từ Tuệ xem mình có thể đổi được năng lực phương diện tiên đoán không, không được. Nhưng cũng không sao cả, năng đã hạ quyết tâm phải đổi năng lực phương diện linh hồn, tuy rằng thân thể Sở Hiến không có cảm giác nhưng linh hồn hẳn lại có a. Cứ như vậy, Sở Hiến cảm nhận được ta, hơn nữa chỉ có cảm giác đối với ta, vậy thì, ngày ta thành một nửa của Sở đại tá cũng sắp tới? Nhưng vẫn nên đi hỏi ý kiến của Sở Hiến trước, Sở Hiến không thích đội viên tự chủ trương gây ảnh hưởng tới đại cục.

(Cô Tiểu Ngốc lúc còn ở dạng linh hồn thì không chạm vào được thân thể và linh hồn của người khác, nếu không cô đã sớm bị phát hiện. The Grudge là trường hợp đặc biệt, nói đúng ra là oán khí thực thể hóa, cho nên tiếp xúc được thân thể. Trạng thái lúc đó của Cô Tiểu Ngốc giống như người bình thường, sẽ không tiếp xúc được với linh hồn của người sống. Là hồn thể cùng với tiếp xúc đến hồn thể là hai việc khác nhau. Nhưng nếu cô tu luyện thành hồn thể, có chạm được tới linh hồn hay không thì rất khó nói.)

Cô Tiểu Ngốc chữa trị xong, cô nhìn Vệ Từ Tuệ còn đang trao đổi với chủ thần, cảm thấy vô cùng giận dữ. Vệ Từ Tuệ, thật ngại quá, Cô Tiểu Ngốc ta vẫn sống sót trở về. . .

Cô Tiểu Ngốc đương nhiên sẽ không vừa thấy Vệ Từ Tuệ đã xông lên liều mạng, như vậy chỉ làm người khác cảm thấy cô đang nổi điên. Việc cấp bách là làm mọi người biết Vệ Từ Tuệ phạm vào cái gì để phòng bị năng lại làm ra chuyện xấu.

"Vệ Từ Tuệ, cô có thể nói vì sao cô lại bán đứng người luôn bảo vệ cô được không?" Cô Tiểu Ngốc gần từng chữ, lớn tiếng chất vấn Vệ Từ Tuệ.

Vệ Từ Tuệ quay đầu lại, thấy là Cô Tiểu Ngốc, kinh sợ, sau đó lập tức lộ ra nụ cười vui sướng: "Cô Tiểu Ngốc, cô không sao, thật tốt quá. . . Xin lỗi. . . Xin lỗi, nếu lúc đó không làm như vậy, chúng ta chắc chắn sẽ chết. Nhưng tôi làm vậy, tỉ lệ sống sót của mọi người sẽ là bốn phần." Giọng nói thậm chí có phần nghẹn ngào.

Cô Tiểu Ngốc cười lạnh: "Vậy thì vì sao cô lại cắt tĩnh mạch của Trình Khiếu."

Vệ Từ Tuệ kinh ngạc: "Cái gì! Trình Khiếu làm sao, không phải hẳn bị thể tiến hóa đập hôn mê sao? Sao lại bị cắt tĩnh mạch?"

Cô Tiểu Ngốc mỉm cười tới gần Vệ Từ Tuệ, Vệ Từ Tuệ tỏ vẻ vô tội, kinh ngạc nhìn Cô Tiểu Ngốc tiến tới.

"Bốp." Cô Tiểu Ngốc cho Vệ Từ Tuệ một bạt tai.

Cô Tiểu Ngốc cười càng ngọt ngào: "Sao lại thế, chính cô rõ ràng. Khi người bảo vệ cô mất sức chiến đấu, cô liền không chút do dự bán đứng, ám hại Vệ Từ Tuệ, cô làm cho tôi ghê tởm!"

Vệ Từ Tuệ uất ức giải thích: "Tôi biết cô ghi hận vì tôi giao cô cho alien, nhưng cô không thể vu oan tôi hãm hại Trình Khiếu! Thực ra. . . Nếu không phải cô có tư tâm, nhất định không đưa trang bị cho mọi người dùng lúc cô giải phẫu, chúng ta sao có thể gặp tình huống ấy!"

Cô Tiểu Ngốc hít sâu một hơi, áp chế xúc động muốn chém Vệ Từ Tuệ một đao. Cô nghiến răng nói: "Tôi nhớ rằng mình đã nói với cô, đồ chiến đấu không có cách nào cho người khác sử dụng. Không tin, cô có thể hỏi Sở Hiến."

Vệ Từ Tuệ: "Như vậy, ít nhất có thể đưa vũ khí chứ? Vì sao ngay cả thanh đao cũng không chịu cho chúng tôi?"

Cô Tiểu Ngốc cố gắng giữ tinh tảo, Vệ Từ Tuệ thật thông minh, ý vào ta liệu chết không tiếp thu, đồ hết trách nhiệm cho ta. Nếu làm không tốt, thậm chí sẽ bị năng trả đũa.

Cô Tiểu Ngốc: "Bởi vì, thứ nhất, Trình Khiếu có vũ khí, mà cô và Trương Cường chưa từng được huấn luyện, sử dụng súng ống dễ gây thương tổn người một nhà. Dùng chủy thủ, cô cũng không làm gì được alien. Thứ hai, tôi không tin cô, một người vì điểm thưởng mà chiếm đoạt vũ khí của Trình Khiếu, ai có thể chắc chắn cô sẽ không vì vũ khí mà sát hại tôi khi đang phẫu thuật?"

Vệ Từ Tuệ: "Cô làm sao có thể vì đối với tôi có thành kiến mà đặt tất cả mọi người vào hiểm cảnh?"

Cổ Tiểu Ngốc nhìn không được muốn giờ sáng, giờ làm Vệ Từ Tuệ, không tha ta xuống nước thì không cam tâm phải không?

Trình Khiếu nhìn hai cô gái đang tranh chấp, không nói gì. Bằng trực giác, hẳn càng tin lời nói của Cổ Tiểu Ngốc hơn, nhưng bây giờ không nên mở miệng. Bởi vì không có chứng cứ xác thực, cho nên nếu nói ra sẽ chỉ càng làm sự tình thêm phức tạp.

Sở Hiên chen vào: "Tranh luận kết thúc, về phòng nghỉ ngơi đi, có việc thì mai chúng ta lại nói. Để tay lên nắm cửa rồi tưởng tượng, phòng sẽ bày biện theo ý mọi người."

Cổ Tiểu Ngốc nhìn Sở Hiên, không nói gì rồi về phòng.

Sở Hiên nói tiếp: "Trương Cường, anh đến phòng tôi."

Trương Cường thì thào: "Tình huống nguy cấp đến vậy mà ta lại sống sót, tuy rằng lúc sau mất đi ý thức, nhưng lần này chắc chắn là vì ta, vì cứu vớt mọi người mà bạo seed. Ta quả nhiên là thân anh hùng được ngàn vạn sủng ái."

Vệ Từ Tuệ sợ hãi, Sở Hiên chắc chắn muốn thẩm vấn Trương Cường, tên ngốc kia khẳng định không giữ được bí mật. Đáng chết, ta nên xử lý hắn trong phim kinh dị. Không biết hắn lộ ra bao nhiêu tin tức. . . Cổ Tiểu Ngốc, người cùng ta đều không thoát được!

Trương Cường đi theo Sở Hiên vào phòng, Sở Hiên lấy ra một cốc thuốc, lạnh nhạt nói: "Uống hết."

Trương Cường mở cò trong lòng, chẳng lẽ đây là dược tề siêu cấp của Doremon [1]? Uống lên sáu tổ chất cơ bản sẽ tăng điên cuồng, lập tức mở ra gien khóa?

[1] Sở Hiên được mệnh danh là Doremon.

Trương Cường nhận lấy, vô cùng vui vẻ uống sạch.

Trương Cường uống xong, ánh mắt mờ đục, giống như mất đi thần trí.

Sở Hiên kéo Trương Cường ngồi xuống một chiếc máy, ba mươi phút sau, đầu Trương Cường nói với đủ loại dây dẫn.

Sở Hiên hỏi: "《 Vô Hạn Không Bỏ 》 là gì?"

Trương Cường bắt đầu nói không ngớt, nhưng ánh mắt vẫn mờ đục như cũ.

Sở Hiên: "Nói tỉ mỉ về《 Vô Hạn Không Bỏ 》."

Môi Trương Cường lúc đóng lúc mở, ánh mắt không có chút thần thái.

Trương Cường bắt đầu nói đến đoạn Trịnh Xá thu thập tin tức của thánh nhân, hắn đột nhiên ngừng lại, làn da vỡ ra thành máu tươi trong nháy mắt, hắn giống như không hề hay biết tiếp tục nói, một lần sáng lóe lên, Trương Cường biến mất, chỉ còn có bãi máu trên ghế, chứng minh hắn từng tồn tại.

Mà tin tức về thánh nhân, mới nói được nửa câu.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 40: Chủ Thần Không Gian, Vật Hi Sinh (2)

Tiếng đập cửa vang lên, Sở Hiên mở cửa ra, là Vệ Từ Tuệ.

Vệ Từ Tuệ mỉm cười: "Sở Hiên, đã muộn rồi, không bằng anh đến chỗ tôi ăn cơm, vừa lúc tôi có mấy vấn đề muốn hỏi anh."

Sở Hiên đẩy mắt kính nói: "Có vấn đề gì thì hỏi luôn tại đây đi."

Vệ Từ Tuệ cũng không miễn cưỡng, tìm một cái ghế rồi ngồi xuống: "Sở Hiên, chắc anh đã đoán được thân phận của tôi và Cổ Tiểu Ngốc."

Vệ Từ Tuệ cũng không cho rằng, bị Sở Hiên theo dõi gắt gao thì mình còn có thể che giấu được. Dứt khoát nói thẳng ra để đổi lấy thiện cảm của Sở Hiên.

Sở Hiên: "Nếu là thân phận người xuyên không của cô, đúng vậy."

Vệ Từ Tuệ: "Như vậy, Sở Hiên, anh có ý kiến gì về chúng tôi không?"

Sở Hiên đẩy mắt kính, không trả lời.

Vệ Từ Tuệ lúng túng cười, ta làm sao lại nghĩ rằng đại tá sẽ nói ra suy nghĩ của mình đây.

Vệ Từ Tuệ tỏ vẻ chân thành: "Cho dù anh đối đãi với chúng tôi thế nào, tôi đối với anh, với đoàn đội này có ấn tượng rất tốt. Hơn nữa hiện tại tôi là một thành viên của đoàn đội, cùng vinh cùng huy, tôi sẽ không làm chuyện nguy hại tới ích lợi của đoàn thể. Ngược lại, tôi rất nguyện ý cống hiến sức lực vì đoàn đội. Hi vọng anh có thể đối đãi công bằng với tôi như những tư thâm giả khác."

Trái tim Vệ Từ Tuệ đang bang bang nhảy dựng, nằng sợ Sở Hiên đột nhiên hỏi chuyện của Trình Khiếu, tuy rằng đã chuẩn bị tốt lí do thoái thác, nhưng nếu muốn lừa dối Sở Hiên thì quá khó khăn.

Sở Hiên lạnh nhạt nói: "Cô không cần quan tâm."

Vệ Từ Tuệ thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần không hỏi chuyện Trình Khiếu là được rồi.

Vệ Từ Tuệ: "Sở Hiên, lần này tôi được 1 chi tiết cấp B và 6789 điểm. Tôi cảm thấy tôi đổi năng lực tiên đoán thì không giúp ích được nhiều cho đoàn đội, anh có đề nghị gì không?"

Sở Hiên: "Tôi nghiêng về năng lực loại ma pháp truyền thuyết."

Vệ Từ Tuệ: "Tôi thấy một năng lực, vô cùng thích hợp. Thể chất từ thần biến dị, đánh giá 78 điểm, áp dụng cho phần lớn phim kinh dị, tu hành quỷ đạo, sử dụng trăm hồn đạo, tăng thêm hiệu quả sát thương đối với linh thể. Bởi vì là thể chất biến dị nên khi linh hồn thoát ly thân thể biến thành tử thần, thân thể sẽ tự động thu nhỏ ẩn vào linh hồn, ở trạng thái tử thần có thể thấy được. Chỉ cần 2 chi tiết cấp D và 2000 điểm thưởng. Như vậy, chỉ cần đổi trăm hồn đạo và kỹ năng quỷ đạo, liền có thể cận chiến và viễn trình, đồng thời có năng lực đặc thù. Hơn nữa, tử thần có thể nhìn thấy quỷ hồn, vậy thì ở phim kinh dị loại ma quái, chúng ta sẽ có ưu thế."

Sở Hiên trầm ngâm một lát: "Tôi nhớ rằng sau khi đổi, cũng chỉ cường hóa linh hồn."

Vệ Từ Tuệ: "Đúng vậy, dù sao tử thần đều ở trạng thái linh hồn, mà mạnh yếu thì phụ thuộc vào linh lực của bản thân."

Sở Hiên: "Tức là không thể đổi linh lực từ chủ thần?"

Vệ Từ Tuệ: "Linh lực không thể đổi trực tiếp, cần phải tự tu luyện. Tử thần tu luyện gồm các đẳng cấp: tử thần cấp thấp —— tử thần bậc trung —— tịch quan —— phó đội trưởng —— đội trưởng —— đặc vụ vương tộc —— vương tộc —— linh vương. Cấp bậc khi đổi quyết định bởi cường độ linh hồn của bản thân. Nhưng sấm sét với gậy phép có thể đổi trực tiếp, năng lực của trăm hồn đạo cũng phụ thuộc vào người đổi."

Sở Hiên: "Ý của cô là, bởi vì linh hồn của cô tới từ không gian trên, cho nên linh hồn mạnh hơn chúng tôi, vì vậy khi đổi, cấp bậc đầu tiên cũng tương đối cao, mà sức mạnh của trăm hồn đạo cũng tương đối cao, thậm chí có thuộc tính đặc thù?"

Vệ Từ Tuệ cười ngọt ngào: "Thật không hổ là Sở Hiên, tôi chỉ mơ hồ cảm thấy mà thôi, vậy mà anh một câu đã nói hết."

Giọng nói của Sở Hiên vẫn lạnh nhạt như cũ: "Khả năng là 50%, vậy thì cô đổi năng lực này đi."

Vệ Từ Tuệ vui vẻ giữ chặt tay Sở Hiên: "Sở Hiên, tôi biết anh tốt nhất."

Sở Hiên vẻ mặt tỉnh bơ rút tay ra: "Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, lần tới, chúng ta sẽ phải đối mặt với Ác Ma đội. Cho nên tôi sẽ yêu cầu mọi người quay lại bộ phim kinh dị trước để huấn luyện. Trước khi đoàn chiến, cô phải ra sức tăng cao cấp bậc tử thần của mình."

Vệ Từ Tuệ trịnh trọng nói: "Tất nhiên, tôi sẽ thể hiện giá trị của mình với đoàn đội."

Vệ Từ Tuệ lần này đổi thành kéo tay áo của Sở Hiên, làm nũng nói "Sở Hiên, anh đến chỗ tôi ăn tối đi, tôi làm đồ ăn hết rồi, rất đẹp mắt nha."

Tay Sở Hiên giật giật, không lấy ra, mặc kệ nàng. "Tôi còn có việc phải làm nên sẽ không đi. Hơn nữa, việc của Trình Khiếu, tuy rằng căn cứ vào tình huống ấy cô làm không sai. Nhưng tôi không muốn việc như thế lại xảy ra."

Sắc mặt Vệ Từ Tuệ trắng bệch trong nháy mắt, Sở Hiên đã biết rồi. . . Quả nhiên là không thể gạt được hân. . .

Vệ Từ Tuệ buông tay áo của Sở Hiên, im lặng ra khỏi phòng Sở Hiên, bước chân nặng nề.

Mà lúc này Cổ Tiểu Ngốc ở trong phòng mình, gấp rút tới mức quay mòng mòng.

"Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, lần này kẻ xuyên không nhiều như vậy, khẳng định Sở Hiên đã phát hiện ra ta là kẻ xuyên không, hân có vì ta giấu diếm hân nhiều chuyện mà chán ghét ta hay không. . . Hơn nữa, nếu Sở Hiên biết mình chỉ là nhân vật trong tiểu thuyết, người kiêu ngạo như hân có thể chấp nhận được hiện thực tàn khốc hay không?"

Tiếng đập cửa vang lên.

Cổ Tiểu Ngốc hốt hoảng mở cửa, vừa thấy người tới đúng là Sở Hiên, "oành" một tiếng, nhanh chóng đóng cửa lại. (Dám nhốt Sở đại tá ở ngoài, Cổ Tiểu Ngốc, mi quả nhiên rất to gan. . .)

Tiếng đập cửa lại có tiết tấu vang lên.

Lúc này Cổ Tiểu Ngốc thà ôm lấy alien queen cũng không muốn đổi mặt với Sở Hiên ngoài cửa.

Cổ Tiểu Ngốc hít sâu một hơi, lấy hết dũng khí, run rẩy mở cửa ra. Đầu cô cúi xuống, giống như đứa nhỏ làm việc gì sai.

Sở Hiên đi vào, nhìn chung quanh một chút, mắt kính lóe sáng.

Phòng khách lúc này của Cổ Tiểu Ngốc đã bày biện kiểu khác. Đây là một phòng khách nhỏ, không có gì đặc biệt nhưng lại làm người ta cảm thấy thật ấm áp. Đương nhiên, nếu đẩy ra cái gương trên tường phòng khách, bức tường hình quạt quen mắt sẽ lại xuất hiện. Dù sao đó là phòng cô hao phí không ít tâm tư nghĩ ra, cũng là nơi có nhiều hồi ức.

Sở Hiên lập tức ngồi xuống ghế sofa.

"Cổ Tiểu Ngốc, cô cũng là người xuyên không?"

Vì sao lúc trước Sở Hiên không để Cổ Tiểu Ngốc đổi thể chất tử thần?

A, Dùng hàng nội, đá đảo hàng ngoại.

B, Sở Hiên chưa đọc truyện tranh 《 Tử Thần 》 , cho nên không hiểu biết nhiều lắm về tử thần.

C, Quý tu gần với công pháp tu luyện chính thống hơn tử thần, tiềm lực sau này sẽ lớn hơn.

D, Kỹ năng quý tu hợp với năng lực của Cổ Tiểu Ngốc, sau khi đổi hiệu quả sẽ rất tốt.

E, Quý tu là nhằm vào thể chất đặc thù, mà tử thần lại không có yêu cầu gì, điều này chứng tỏ quý tu vốn là nhằm vào những người đặc thù hay là nói yêu cầu trụ cột của quý tu cao hơn. Như vậy, quý tu so với tử thần thì mạnh hơn, hơn nữa người có năng lực quý tu cũng hiếm thấy.

F, Thông qua phê hồn và đoạt xá, Cổ Tiểu Ngốc nhanh chóng tăng cấp, mà tu luyện tử thần không có đường tắt.

G, Sở Hiên lúc trước không biết Cổ Tiểu Ngốc xuyên không, không nghĩ tới ưu thế của cô nếu đổi tử thần.

H, Năng lực tử thần, ngoại trừ hiệu quả đặc thù của trăm hồn đảo, cũng chỉ là cận chiến và công kích loại ma pháp, có thể thay thế bằng năng lực khác. Mà kỹ năng của Cổ Tiểu Ngốc, không thể thay thế được.

I, Dù sao cũng là thể chất tử thần biến dị, không thể cam đoan sau khi thân thể mất đi thì có thể giữ lại linh hồn, cho nên không phù hợp với Cổ Tiểu Ngốc.

J, Đổi xong thì có thể nhìn thấy Cổ Tiểu Ngốc. Thân thể và linh hồn không nhất trí sẽ làm bại lộ năng lực đoạt xá của Cổ Tiểu Ngốc. Hơn nữa ưu thế thu thập tư liệu của Cổ Tiểu Ngốc cũng sẽ mất đi.

K, Sở Hiên có hứng thú với việc nghiên cứu phương thức tiến hóa của quý tu hơn.

L, Nếu đổi năng lực tử thần, người khác liền có cơ hội thương tổn linh hồn. Cổ Tiểu Ngốc có khả năng tử vong thật sự.

M, Đáp án của độc giả.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 41: Chủ Thần Không Gian, Vật Hi Sinh (3)

Cổ Tiểu Ngốc run rẩy đáp: "Đúng. . ."

Sở Hiên im lặng.

Trong đầu Cổ Tiểu Ngốc lặp đi lặp lại một câu nói —— Sở Hiên đang tức giận, hậu quả thật nghiêm trọng.

Cổ Tiểu Ngốc như học sinh đứng phạt, co rúm đứng đối diện Sở Hiên, đầu cúi thấp gần như vùi vào ngực. Ý nghĩa trong đầu Cổ Tiểu Ngốc xoay chuyển liên tục, trong lòng vô cùng sợ hãi, nghĩ đi nghĩ lại, nước mắt là chảy rơi xuống. O>__<~

"Sở Hiên. . . Sở Hiên. . . Anh đừng tức giận, tôi. . . Không phải tôi cố ý giấu diếm. . . Tôi sợ. . . Sợ sau khi anh biết. . . Tôi. . . Nếu anh tức giận thì cứ đánh tôi là được. . . Tôi sẽ không đánh lại. . . Anh đừng không để ý tôi. . . Hu hu. . ."

Cổ Tiểu Ngốc nhìn bước chân Sở Hiên tiến tới ngày càng gần. (Đang cúi đầu, chỉ có thể nhìn thấy chân.) Thầm nghĩ: "Sở Hiên tức giận thật rồi, không biết hẳn sẽ dùng quyền cước quân đội hay súng gauss. . . Có khi dùng tín niệm lực biến ra máy móc đánh người cũng không chừng. . ." Nghĩ đến đây, Cổ Tiểu Ngốc khóc càng thương tâm (Đầu óc nha đầu đã rối loạn \neg (\neg ∇ \neg) \neg)

Sở Hiên nâng tay. Cổ Tiểu Ngốc tự nói với mình "Không thể trốn, không thể trốn, cho dù Sở Hiên đánh ta tàn phế cũng không thể trốn! $\geq \sim \leq$ "

Sở Hiên vươn tay lau nước mắt trên mặt Cổ Tiểu Ngốc: "Vì sao vừa rồi lại khóc? Tôi không tức giận. Cô không có nghĩa vụ phải nói với tôi, hơn nữa tiết lộ tin tức cũng có nguy hiểm"

Cổ Tiểu Ngốc tiếp tục khóc thút thít: "Tôi. . . Tôi không cố ý. . ."

Giọng nói của Sở Hiên vẫn lạnh nhạt như cũ: "Tôi có thể đoán được lí do cô giấu diếm. . . Đối với tôi mà nói, tôi tồn tại chân thật ở đây là sự thật, không cần có ý tưởng dư thừa với những việc vặt vãnh. Nhưng đối với những người khác, vẫn nên giấu kín thì tốt hơn."

Cổ Tiểu Ngốc nhu thuận gật đầu, rụt rè nói: "Sở Hiên, anh không trách tôi sao?"

Sở Hiên: "Trí tuệ của người bình thường. Vì sao tôi phải trách cô, cô gây tổn hại cho lợi ích của mọi người sao?"

Cổ Tiểu Ngốc lập tức lắc đầu như trống bỏi.

Sở Hiên: "Theo tính cách của cô, nếu không vì bất đắc dĩ, khẳng định là hận không thể nói hết tin tức hữu dụng. Trước đây là tôi đoán, bây giờ đã xác nhận. Cho nên cô không cần áy náy."

Cổ Tiểu Ngốc nín khóc mỉm cười. Sở Hiên, không ngờ anh lại an ủi tôi. Cổ Tiểu Ngốc ta thật may mắn, có thể được Sở Hiên lượng giải (hiểu và bỏ qua) và tín nhiệm. . . Cho dù chết cũng không uổng phí. . .

Sở Hiên chính là không có cảm giác, nhưng không phải không có cảm tình. Người không phải cỏ cây, làm sao có thể vô tình. Sự áy náy, nỗ lực và yêu quý từ Cổ Tiểu Ngốc, sự tin cậy của đồng đội. . . Người trí tuệ như Sở Hiên, làm sao có thể nhìn như không thấy. Thỏa mãn nguyện vọng của phụ thân, cố ý bảo vệ Cổ Tiểu Ngốc, tận tâm tận lực với đội viên, đó không phải là biểu hiện tình cảm hay sao?

Bởi vì không có được nên mới quý trọng; bởi vì thiếu thốn cảm tình nên mới toàn tâm đáp lại.

Ta im lặng không có nghĩa là ta không biết, ta chỉ biểu đạt bằng một cách khác mà thôi.

Sở Hiên Ngốc và Sở Hiên ngồi đối diện trong căn phòng hình quạt.

Sở Hiên ôm gối ôm Cổ Tiểu Ngốc, nghiêm túc nói: "Cổ Tiểu Ngốc, tôi tới tìm cô vì có chuyện quan trọng."

Cổ Tiểu Ngốc cả gan làm loạn, ôm cái mặt nghiêm túc của gối ôm Sở Hiên.

Sở Hiên: "Cổ Tiểu Ngốc, sau khi hấp thu William, hiệu quả như thế nào?"

Cổ Tiểu Ngốc hơi nghi hoặc nói: "Cảm thấy chỉ tăng thêm một bậc, nhiều nhất cũng chỉ là tỏa hồn sử mà thôi. Nhưng kết quả tuần tra của chủ thần lại là diêm vương. Cảm giác giống với lúc ở The Grudge, nhưng tôi không bị mất khống chế. Hiện tại tôi đang nỗ lực hấp thu năng lượng chưa tiêu hóa."

Sở Hiên đẩy mắt kính: "Căn cứ theo tình huống cô nói, tôi đoán rằng cô chỉ hấp thu một bộ phận lực lượng của William mà thôi, lực lượng còn lại của hẳn bị tín niệm lực của tôi ước thúc trong cơ thể cô. Nếu thật sự như phán đoán của tôi. . . Một khi cô lại đột phá, đến lúc đó cường độ thiên kiếp có khả năng làm cho cô hồn bay phách tán. Cho nên, cô phải mau chóng hấp thu năng lượng của hắn. Đây là đài sen ngọc, thuộc loại pháp bảo của thần tiên, có thể gột rửa linh hồn, lưu chuyển lực lượng, tu luyện công pháp."

Sở Hiên lấy ra một đài sen bằng ngọc lớn bằng bàn tay, ánh sáng của pháp bảo lưu chuyển dưới ánh đèn, đẹp đẽ không gì sánh nổi.

Sở Hiên tiếp tục giải thích: "Linh hồn của cô có thể tiến vào, trong thời gian ngắn thân thể sẽ không tử vong. Tôi sẽ mang đài sen ngọc bên người rồi đôi thời gian về phim kinh dị lần trước, trong thời gian đó cô hãy hấp thu toàn bộ năng lượng."

Cổ Tiểu Ngốc đỏ mặt, mình bị Sở Hiên mang theo. . . Ngượng ngùng a. . . (Lúc trước mi ý vào không có người thấy, ăn đậu hủ của Sở Hiên, khi đó sao lại không ngượng ngùng?)

"Khi nào thì tôi tiến vào?" Cổ Tiểu Ngốc hỏi.

"Thân thể không có linh hồn chỉ cần được bảo quản thích đáng, sau ba ngày mới có thể tử vong. Nếu có thể, tôi hi vọng bây giờ cô đi đổi năng lượng rồi tiến vào." Sở Hiên đẩy mắt kính.

Cổ Tiểu Ngốc đang định gạt đầu, tiếng "ùng ục ùng ục" bỗng vang lên.

Cổ Tiểu Ngốc: "Tiếng gì vậy?"

Sở Hiên chỉ vào bụng cô.

Cổ Tiểu Ngốc 囧. "Vậy. . . Sở Hiên, anh còn chưa ăn cơm phải không, chúng ta ăn xong lại nói được chứ?"

Sở Hiên gạt đầu.

Thức ăn đẹp mắt đặt lên bàn, Cổ Tiểu Ngốc nhìn tướng ăn lang thôn hổ yết của Sở Hiên, cười như người đàn độn.

Sở Hiên, cho dù tôi thành bộ dáng gì, anh đều sẽ nhận ra tôi, anh đều sẽ đối với tôi như lúc đầu, đúng không? Sở Hiên, có anh ở đây, thật tốt.

Nửa đêm, quảng trường của chủ thần.

"Đôi đoạt xá cấp ba." Cô gái bị bao phủ trong hào quang của chủ thần, toát ra vẻ đẹp kỳ ảo.

Sở Hiên lặng lẽ nhìn cô gái nổi giữa không trung, dường như đang tính toán gì đó.

Đêm khuya, phòng Sở Hiên.

Cổ Tiểu Ngốc nằm trong một thiết bị giống như khoang cứu sinh.

Sở Hiên: "Bắt đầu."

Cổ Tiểu Ngốc đột nhiên nói: "Đúng rồi, Vệ Tử Tuệ kia, tôi tận mắt thấy nàng cắt tĩnh mạch Trình Khiếu, nàng. . ."

Sở Hiên ngắt lời: "Chuyện của nàng, tôi sẽ xử lý."

Cổ Tiểu Ngốc nhu thuận gạt đầu, an tâm nhắm mắt lại.

Ánh sáng phát ra từ đài sen chậm rãi xoay tròn trên đỉnh đầu Cổ Tiểu Ngốc, linh hồn của Cổ Tiểu Ngốc dần rời khỏi thân thể, thu nhỏ bằng khoảng ngón tay cái, bị hút vào đài sen, cánh hoa nhẹ nhàng khép lại, ánh sáng dần biến mất.

Sở Hiên vẫy tay một cái, đài sen kia liền ngoan ngoãn tiến vào lòng bàn tay hắn. Sở Hiên lấy ra một sợi dây tơ hồng, cẩn thận đeo đài sen vào cổ.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 42: Ngoại Truyện: Nhật Ký Của Vệ Tử Tuệ

Ngày thứ nhất về Alien:

Hôm nay, ta sớm đi tới quảng trường chủ thần, quả nhiên Sở Hiên của ta đã ở đây. Hắn cùng ta đổi thể chất từ thần biến dị. Không ngoài sở liệu, người xuyên không có ưu thế, kết quả đổi ra là tịch quan, kỳ thực, ta còn cho rằng ít nhất mình sẽ là phó đội trưởng. . . Quên đi, dù sao ta sẽ mạnh lên nhanh thôi. Ta đổi trăm hồn đao, trước mắt vẫn ở trạng thái bình thường, lấy sự thông minh tài trí của ta, sẽ giải phong ấn rất nhanh. Sở Hiên đề nghị ta đổi trói buộc, ta đương nhiên nghe theo, đề nghị của Sở Hiên, luôn luôn đúng.

Người đã tới đông đủ, Trương Cường và con bé Cổ Tiểu Ngốc kia lại chậm chạp không tới. Sở Hiên nói Trương Cường và Cổ Tiểu Ngốc thể chất đặc thù nên sẽ huấn luyện ở chỗ khác. Nếu Sở Hiên ý thức được ưu thế linh hồn của người xuyên không, để sử dụng hết giá trị, bọn họ có lẽ cũng đối cùng loại năng lực với ta. Nhưng vì sao chúng ta không huấn luyện cùng nhau? Alien là phim kinh dị loại khoa học, nếu không thích hợp cho bọn họ rèn luyện, như vậy có thể bọn họ đi tới The Mummy hoặc The Grudge. Là năng lực chỉ có tác dụng với linh thể sao? Hừ, nếu bọn họ đi, như vậy chắc đã bị Sở Hiên coi là kẻ có thể vứt bỏ rồi. Bên người Sở Hiên nhất định sẽ chỉ có một mình ta, cho dù các người có sống trở về hay không, người bên cạnh hắn sẽ chỉ là ta.

Sau khi Trung Châu đội cường hóa, Sở Hiên nhà ta dẫn dắt mọi người quay lại Alien. Lúc tiến vào là ở địa cầu, tình huống rất ác liệt nhưng cũng không có gì, đối với ta mà nói, đây là cơ hội tốt để thoát điểm. Trịnh Xá, người chờ đấy, một ngày nào đó, ta sẽ trở thành chiến lực đứng nhất của Trung Châu đội, mà kẻ giả nhân giả nghĩa nhà ngươi, cút xa cho ta.

Ngày thứ hai về Alien:

Hiện tại ta đang dần thích ứng lực lượng của chính mình, ta dựa theo phương thức Genkai huấn luyện Youzhu [1] để rèn luyện linh lực, hiệu quả không tồi. Trên thế giới này, không có gì đạt được dễ dàng mà không phải trả giá. Nếu muốn thu hoạch gấp trăm lần thì phải trả giá nghìn lần. Mỗi một chiêu thức, mỗi một lần ngấm xương đều phải luyện tập chăm chỉ, chỉ có kẻ mạnh mới có quyền lợi làm xằng làm bậy, trước khi chưa có thực lực, tại thế giới này, ta không là gì cả.

[1] Genkai là sư phó của Youzhu, là một trong năm linh năng giả mạnh nhất của nhân loại. (truyện “Yu yu hakusho”)

Tuy rằng hôm nay có hơi vất vả nhưng cũng thật vui vẻ, ta tìm cơ hội ở trạng thái tử thần cảm tay Sở Hiên, lúc đó Sở Hiên hơi sững sờ, liền cầm lại hai tay ta. Ta cảm giác được tay hắn run lên, không ngừng hỏi ta nguyên nhân, ha ha, hết thấy đều nằm trong kế hoạch của ta. Sở Hiên, anh cảm giác được sao? Em chính là tồn tại duy nhất anh có thể cảm nhận bằng xúc giác, rất nhanh, em sẽ trở thành tồn tại duy nhất trong sinh mệnh của anh!

Nhưng mà những người khác thấy Sở Hiên nắm tay ta, dường như có chút không vui. Hừ, các người được Sở Hiên che chở mới có thể sống sót, nào có tư cách tỏ thái độ với ta!

Ngày thứ ba về Alien:

Hôm nay ta đi tìm Trịnh Xá, ta chỉ uất ức nói câu "Vì sao tất cả mọi người đều bài xích tôi?", hắn liền nói hết cho ta. Không hổ là trí tuệ vượt người!

Thì ra là vì con bé xuyên thành Tần Chuế Ngọc tới trước ta. Hừ, nó có gì đặc biệt hơn người, không phải là biết nấu ăn sao. Tiện nữ nhân nơi nơi lấy lòng, hại ta theo đuổi Sở Hiên lại bị Trung Châu đội bài xích! Tuy rằng ta không hiếm lạ gì, nhưng chỉ có thể là ta không cần người khác, đâu đến lượt người khác bài xích ta!

Tần Chuế Ngọc, nên cảm thấy may mắn vì người chết sớm, nếu không, chờ người gặp được ta, người mới biết cái gì gọi là sống không bằng chết. Thật đáng tiếc, sao lại chết sớm như vậy, luôn cần có một hai nữ phụ để phụ trợ cho sự xuất sắc bất phàm của nữ chủ. Không có người, Cô Tiểu Ngọc kia cũng sống không lâu, vậy còn ai tới phụ trợ sự kinh tài tuyệt đỉnh của ta đây? Cuộc sống, thật là tịch mịch như tuyết.

Ngày thứ mười về Alien:

Vài ngày trước ta không nhớ, bởi vì tình hình chiến đấu rất kịch liệt. Alien rất mạnh, hiện tại ta mới cảm giác được mình may mắn biết bao nhiêu khi thoát khỏi thể tiến hóa. Cả người không có một chỗ hoàn hảo, ta hận chết máu có tính ăn mòn của alien, cho dù mặc trang bị kháng ăn mòn, cũng kháng không được mười mấy giờ tác chiến liên tục.

Cũng may ta ở cùng một đội với Sở Hiên, tình huống cũng tốt hơn. Sở Hiên hẳn là có cảm giác với ta? Dù sao ta là tồn tại duy nhất hắn có thể cảm giác được. Nếu cái bóng đèn Chiêm Lam không ở đây thì tốt rồi, nếu Sở Hiên không cần bận tâm đến nàng, ta làm sao có thể bị thương nặng như vậy! Đồ tiểu tam, bị người thể thân sớm một chút đi. Chỉ cần phát hiện tinh thần lực khác, ta rất thích ý đẩy người vào chỗ chết.

Chỗ tốt của việc chiến đấu suốt mấy ngày là trăm hồn đao đã giải phong ấn, trăm hồn đao gọi là "người độc hành". Quả là đao tốt, niệm xong giải ngữ "Ruồng bỏ đi, người độc hành.", đao sẽ hóa thành một cây roi da có gai, là vũ khí sắc bén đối với kẻ địch lẫn bản thân ta, nếu dùng không tốt, cũng sẽ làm chính mình da tróc thịt bong, nhưng hiện tại cũng không phải vấn đề. . . Người như ta, từ trước tới giờ đối với người khác ngoan độc, đối với mình còn ác hơn. Ta rèn luyện mấy ngày, rốt cuộc có thể xem người độc hành như cánh tay mà sai sử. ta nói rồi, đây là cơ hội xoát điểm của ta, ta nói được làm được!

Ngày thứ mười một về Alien:

Ta phải đợi đến khi nào mới đuổi tới Sở Hiên a, nam ba không [2] cứng mềm không ăn này! Chẳng lẽ phải đợi đến khi hắn khôi phục cảm giác mới có hi vọng? Thật dài a, ta chán ghét phải trả giá mà không thu được gì!

[2] Sở Hiên không có vị giác, xúc giác và tình cảm.

Ta thấy trên cổ Sở Hiên có một sợi tơ hồng, mặt dây giấu trong áo nên ta không nhìn thấy, hỏi hắn, hắn cũng không nói. Sẽ không phải vật đính ước chứ. . . Ha ha, người như Sở Hiên, nếu đeo vật đính ước mà không có một tác dụng nào mới là kì quái. Nhưng ta thấy thật chóng mặt, khi nào trở về ta cũng đổi một cái giống như đúc, như vậy sẽ thành vòng tình nhân.

Càng tới gần Sở Hiên, ta càng cảm thấy người đàn ông này thật lợi hại. Chỉ có người ưu tú như ta mới xứng đôi Sở Hiên, cũng chỉ có người hoàn mỹ như Sở Hiên mới xứng đôi với ta. Tuy rằng không biết vì sao, Trung Châu đội đều xa lánh ta, nhưng ta không cần, ta chỉ cần Sở Hiên là đủ. Những người bình thường sao có thể hiểu ta, chỉ có Sở Hiên mới xứng đứng ở đỉnh thế giới cùng ta!

.
.
.
.
.
.
.

Ngày 366 về Alien:

Những ngày này cuối cùng kết thúc, cho dù cường hãn như ta, cũng chờ không kịp nữa rồi. Thu hoạch thật nhiều a, ta rút cuộc tăng lên cấp đội trưởng, nhưng không biết vì sao vẫn không thể giải hết phong ấn của trăm hồn đao, có lẽ là đối với tử thần thì có khác biệt.

Lúc đi, Sở Hiên đưa đạn hạt nhân cho ta, nói với ta "Đây là điểm thưởng cho, cô tới lấy đi." Ta hưng phấn tới mức tim muốn ngừng đập, Sở Hiên thích ta rồi, hẳn còn chưa ý thức được mà thôi. Ta biết, ấn nút xuống, chết không chỉ là alien, còn có thiên thiên vạn vạn binh lính. Nhưng ta cũng không giống với tên vượn người mà Sở Hiên ra sức che giấu, ta sẽ không để ý, một đồng NPC mà thôi, chỉ cần chủ thần không trừ điểm là được rồi.

Điểm và chỉ nhánh ta kiếm được ở alien được lấy để đổi một đồng thuốc và tài liệu theo yêu cầu của Sở Hiên, Sở Hiên nói hẳn muốn tạo ra thứ rất quan trọng gì đó, không hồ là Doremon.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 43: Chủ Thần Không Gian, Vật Hi Sinh (4)

Mọi người từ thế giới Alien trở về, nhìn khuôn mặt thân thuộc của người nhà, bỗng cảm thấy thế giới tốt đẹp hơn.

Trịnh Xá ôm lấy La Lệ đang gạt nước mắt: "Có thể sống trở về nhìn thấy em thật tốt, tên Sở Hiên như có thù hận với alien hay sao ấy, chúng ta về phòng về phòng tu luyện một chút đi. . . A a, Tiểu Lệ Nhi học xấu, sao lại cắn anh!"

Tiêu Hồng Luật nhào vào lòng y tá tỷ tỷ, y tá tỷ tỷ dịu dàng vuốt tóc Tiêu Hồng Luật. Tiêu Hồng Luật bất mãn than thở: "Vì sao ngay cả trí giả như ta cũng phải lên chiến trường, tên điên Sở Hiên. . . Tỷ tỷ, đừng có sờ đầu, sẽ không cao được."

Zero còn chưa bỏ súng trên lưng đã chạy tới ôm đệ đệ, đệ đệ nhu thuận để Zero ôm, "Ca ca vất vả rồi." Zero chảy nước mắt, có đệ đệ thật tốt. Tuy rằng trước có alien, sau có Sở Hiên, nhưng anh sẽ nỗ lực, anh nhất định còn sống để rời khỏi nơi này cùng em.

Vương Hiệp và Trương Hằng nhìn nhau cười khổ, Vương Hiệp: "Người cô đơn như tôi về phòng ăn mì đây." Trương Hằng: "Có thể sống sót qua loại huấn luyện như địa ngục này, dù ăn mì cũng là hạnh phúc. . ." Ôm nhau mà khóc: "Còn sống, thật tốt."

Trình Khiếu lập tức ôm cô gái của hắn vào phòng, lưu lại một tiếng thét chói tai.

Tề Đăng Nhất bị cô gái dương khí sung túc của hắn xách về phòng, để lại vết kéo trên đường.

Triệu Anh Không gạt đầu nhìn Sở Hiên, đổi một quyển tiểu thuyết từ chủ thần, cầm tiểu thuyết, quay về phòng.

Chiêm Lam một môi thờ dài, nhìn sang phòng Trịnh Xá, chậm rãi quay về phòng.

Từ trước đến giờ Chiêm Lam đều hành động cùng Sở Hiên và Vệ Tử Tuệ, người có tinh thần lực rất mãnh cảm với cảm xúc của người khác, cho dù có đứng cách mười dặm cũng cảm giác được ác ý của Vệ Tử Tuệ đối với mình. Không biết vì sao Sở Hiên muốn lưu lại người như vậy, nếu không mình đã ra tay trừ bỏ nàng rồi. Chiêm Lam dám khẳng định, Vệ Tử Tuệ không chỉ có ác ý với mình mà còn có ác ý với Trịnh Xá. Đồ đáng ghét, ý vào được Sở Hiên che chở mà coi trời bằng vung, người như Sở Hiên, có thể cho phép loại người mang ác ý với đoàn đội tồn tại sao? Tuy rằng Chiêm Lam không biết Sở Hiên đang tính toán cái gì, nhưng nàng biết Vệ Tử Tuệ còn tiếp tục như vậy thì sẽ không có kết quả tốt.

Vệ Tử Tuệ nhìn Sở Hiên đứng dưới cột sáng chủ thần tìm kiếm gì đó, mỉm cười, chờ bên cạnh.

Đội Sở Hiên tìm kiếm xong, Vệ Tử Tuệ là lướt đi tới bên cạnh hắn, biến thành tử thần kéo tay Sở Hiên, "Sở Hiên, anh đến phòng em cùng ăn cơm đi. Lần này không được cự tuyệt nha, chúng ta tốt xấu gì cũng ở cùng nhau lâu như vậy, anh đều ăn cùng những người khác mà chưa ăn với em bao giờ! (Sulli: để tăng độ mặt dày của em nên mình thay ngôi kể, dù sao em cũng sắp chết.)

Sở Hiên thần nhiên rút tay ra: "Đưa trăm hồn đao của cô cho tôi, tôi nghiên cứu cách giải phong ấn của nó."

Vệ Tử Tuệ cười quyến rũ: "Sở Hiên, ăn cơm trước đi, em không vội."

Sở Hiên: "Đưa đao cho tôi, một lát sau tôi tìm cô."

Vệ Tử Tuệ vui vẻ lấy đao xuống, đưa cho Sở Hiên. "Tối sớm một chút nha."

Sở Hiên ở trong phòng, mở bình lạnh đặt thân thể của Cổ Tiểu Ngốc, lấy ra đài sen ngọc, ném tỏi, hoa sen trắng muối trôi nổi trước thân thể Cổ Tiểu Ngốc.

Theo tiếng ngâm xướng ổn định của Sở Hiên, hoa sen tách ra ánh sáng đẹp mắt, chuyển động trong không khí, trong chốc lát, hoa sen ánh lên từng chớp nhỏ màu vàng óng, cảnh tượng như một bức tranh sơn dầu, đẹp và rực rỡ. Cảnh hoa trắng mềm chụm vào rồi lại e ấp nở rộ, phía giữa có một cô gái đang ngồi. Ánh sáng tinh thuần đổ xuống, rơi vào người cô gái giữa hoa sen, mép cánh hoa như được mạ màu vàng thánh quang, ánh vào dung nhan xinh đẹp an bình của cô gái.

Hoa sen nở bung, đột nhiên vỡ tan, tách ra một bầu trời đầy sao, bay tán loạn như tuyết mịn, phiêu linh (rơi là tả) như hoa rơi. Ánh huỳnh quang nhàn nhạt đan vào giống như cảnh trong mộng. Tại khung cảnh đẹp tuyệt này, ánh sáng nhảy múa quanh cô gái, như hoa trong gương như trăng trong nước. Tóc đen màu mực bay trong gió, trong mắt như có làn sóng lăn tăn, cô nở nụ cười, trong nháy mắt, trời đất như trải qua bốn mùa.

Trong mắt Sở Hiên, khung cảnh này cũng đẹp để không khác gì bầu trời đầy sao.

Đáng tiếc, Cổ Tiểu Ngốc không có ý định làm cho người khác kinh diễm, vừa tỉnh lại đã duỗi hai tay, đỡ cái lưng mỏi. Ánh mắt rớt cuộc cũng khôi phục thần trí, "A, Sở Hiên, tôi được thả ra rồi sao?" (nữ nhi, xin hỏi, mi ở trong đó mấy năm rồi?)

Sở Hiên nhìn cô gái nhỏ cỡ lòng bàn tay, gật đầu.

Cổ Tiểu Ngốc bỗng giật nảy mình: "Sở Hiên, sao anh lớn như vậy?"

Sở Hiên vươn ngón cái và ngón trỏ xách Cổ Tiểu Ngốc lên: "Cô ngưng kết ra thật thể rồi."

Nụ cười ngây ngô tới mức cả người cả thân đều tức giận lập tức hiện lên trên khuôn mặt đáng yêu của Cổ Tiểu Ngốc, cô không ngừng sờ chỗ này chỗ kia, vừa sờ vừa cười khanh khách.

Sở Hiên đặt Cổ Tiểu Ngốc trong lòng bàn tay, nói: "Bởi vì tôi có cảm giác với cô, cho nên linh hồn cường độ của cô hẳn đã tăng lên, có thể tiếp xúc tới linh hồn."

Cổ Tiểu Ngốc hoàn toàn bị câu "Tôi có cảm giác với cô." của Sở Hiên làm chấn động. Ba hồn bảy vía lập tức thăng thiên một nửa, giống như không hiểu rõ Sở Hiên đang nói gì.

Sở Hiên cũng không quan tâm Cổ Tiểu Ngốc có hiểu không, một lát kéo kéo tóc, một lát xoa tay nhỏ chân nhỏ, chơi đùa không thể vui hơn được nữa.

Chờ tới lúc bình tĩnh lại, hai người mới nhớ ra mục đích của mình.

Sở Hiên: "Cổ Tiểu Ngốc, cô thử quay về thân thể kia xem."

Cổ Tiểu Ngốc dần dần chui vào thân thể kia, người trong buồng lạnh dần dần mở mắt ra, ngón tay giật giật, úy khuất chép miệng nói "Lạnh ~~~~~"

Sở Hiên như không nghe thấy, xoa tay Cổ Tiểu Ngốc, thần nhiên nói: "Là do thân thể kia."

Cổ Tiểu Ngốc vẫn nằm đó, hồi lâu không có phản ứng.

Sở Hiên đẩy mắt kính nói: "Thử tưởng tượng năng lượng linh hồn trong cơ thể tụ tập, xem có thể ngưng kết thật thể hay không."

Vài giây sau, Cổ Tiểu Ngốc to cỡ lòng bàn tay lại xuất hiện. "Sở Hiên, tôi ra khỏi thân thể, linh hồn có kích thước như người bình thường. Tôi có thể tiếp xúc, cũng có thể nói chuyện với anh."

Sở Hiên: "Đã hiểu, chỉ có khi cô là thật thể, tồn tại của cô mới bị người khác phát hiện. Tiếp theo tôi nói cho cô chuyện cần làm. . . Tình huống cơ bản chính là như vậy, có thắc mắc gì không?"

Cổ Tiểu Ngốc im lặng một lát, cười gượng gạo: "Anh đã an bài như vậy, tôi liền làm theo." Dứt lời, quay về thân thể.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 44: Chủ Thần Không Gian, Vật Hi Sinh (5)

Sở Hiên gõ cửa phòng Vệ Từ Tuệ, cửa nhanh chóng được mở ra.

Vệ Từ Tuệ vui vẻ nói: "Sở Hiên, anh đã đến rồi?"

Sở Hiên lạnh nhạt nói, "Trước tiên đi theo tôi đã."

Sở Hiên cùng Vệ Từ Tuệ tới phòng mình, Sở Hiên lấy ra một lọ thuốc, "Uống hết."

Vệ Từ Tuệ nhận lấy, nhìn lọ thuốc, thăm nghĩ, chẳng lẽ đây là phương pháp giải quyết vấn đề của trăm hồn đao, như vậy ta phải uống ở phòng Sở Hiên, là vì cần ghi chép số liệu sao? Sở Hiên không việc gì phải hại ta, nếu ta hỏi nhiều lại làm hấn có ấn tượng xấu.

Vệ Từ Tuệ uống một hơi cạn sạch rồi ngất đi.

Sở Hiên không hề thương hương tiếc ngọc, kéo Vệ Từ Tuệ tới trước một cây thập tự cao bằng người. Dây xích trên cây thập tự trói chặt Vệ Từ Tuệ, xiềng xích chế trụ tứ chi và cổ Vệ Từ Tuệ.

Tiếp theo Sở Hiên tiêm chất lỏng có màu sắc quý dị vào người ả, người Vệ Từ Tuệ co giật một lúc nhưng ả vẫn không tỉnh lại.

Sở Hiên nói: "Bắt đầu đi!"

Cổ Tiểu Ngốc từ một phòng khác đi ra, trăm mối cảm xúc nhìn Vệ Từ Tuệ —— đoạt xá cấp bốn, phát động! (Trước khi đến phòng Vệ Từ Tuệ, Sở Hiên đã đổi cho Cổ Tiểu Ngốc.)

Vệ Từ Tuệ bỗng biến thành tử thần, linh hồn dần dần bị Cổ Tiểu Ngốc hút vào, ả vẫn chưa tỉnh.

Sở Hiên cầm lấy người độc hành, đâm về phía Vệ Từ Tuệ, nhắm vào khóa kết hồn phách (nguồn lực sinh mệnh và nơi phát ra linh lực), lực lượng của tử thần bỗng chốc mất đi.

Bị thương tổn lớn như vậy, Vệ Từ Tuệ rốt cuộc tỉnh lại, ả giãy giụa kịch liệt: "Các ngươi muốn làm gì?"

Thứ trói buộc Vệ Từ Tuệ không biết là cái gì, thế nhưng nó có thể vây khốn hồn thể ở trạng thái tử thần.

Sở Hiên đã làm gì thì giọt nước không rỉ, chỉ cần hấn thành tâm (từ này là của bà tác giả) muốn giết ai, như vậy người kia ngay cả cơ hội sống thêm một khắc cũng không có.

Linh hồn bị trói buộc, cũng không thể khôi phục trạng thái thực thể. Lực lượng linh hồn đang không ngừng xói mòn.

Lực lượng tử thần mất đi, không cách nào dùng quỷ đạo, hướng hồ đồ năng lực là trói buộc, cho dù có thể dùng, tác dụng cũng không lớn.

Trăm hồn đao ở trong tay Sở Hiên, không có cách nào sử dụng.

Vệ Từ Tuệ nhìn tình huống xung quanh rồi bình tĩnh lại, nếu không thể hành động, vậy thì chỉ có thể dùng ngôn ngữ để cầu đường sống, trước hết phải biết rõ nguyên nhân: "Sở Hiên, lý do?"

Sở Hiên: "Tồn tại của cô nguy hại tới đoàn đội."

Quả nhiên là phong cách của Sở Hiên, nhưng vì sao đột nhiên hấn lại làm khó dễ, không, không đúng, nếu từ khi đối trói buộc hấn đã tính toán như vậy, thì phải là ngay từ đầu hấn đã nhận định ta sẽ làm hại đoàn đội. Vì sao hấn lại dễ ta đối tử thần, đối với hấn có chỗ tốt gì, chẳng lẽ chỉ vì nghiên cứu? Tại sao lại đưa đạn hạt nhân cho ta, là vì tiêu trừ cảnh giác, Sở Hiên sẽ quan tâm tới điều này? Ngoại trừ việc kia của Trình Khiếu, ta không làm chuyện gì nguy hại đoàn đội cả, chẳng lẽ hấn chỉ vì chuyện nhỏ kia mà phán quyết? Không hấn thể a! Chẳng lẽ mang ta đi huấn luyện là vì khảo nghiệm ta, nhưng ta lại không thông qua?

Vệ Từ Tuệ: "Anh dựa vào cái gì? Tôi chưa từng chủ động gây hại tới đoàn đội."

Sở Hiên: "Tâm tính, cô không hề coi mình là một thành viên chân chính của Trung Châu đội, nếu cần thiết, cô sẽ không hề do dự mà bán đứng, phản bội."

Lòng ta bất chính, vậy Cổ Tiểu Ngốc có thể tin? Không ngờ anh còn để nàng tới đối phó ta, xem kẻ xuyên không tự giết lẫn nhau rất thú vị sao? Ta không coi mình là người Trung Châu đội, nhưng tình cảm đối với anh là chân thật!

Vệ Từ Tuệ cười lạnh: "Tôi thích anh như vậy, phần đầu tới bây giờ cũng vì anh, sao anh có thể đối với tôi như vậy!"

Sở Hiên lạnh nhạt nói: "Cô thích không phải tôi, là nhân vật cùng tên với tôi."

Vệ Từ Tuệ rống giận: "Vậy Cổ Tiểu Ngốc và tôi có gì khác!"

Sở Hiên nhìn ả, giống như khinh thường phải trả lời vấn đề này: "Cô lấy gì để so với cô ấy?"

Ta lấy gì để so với nàng? Nàng có điểm gì để so với ta, không có sự trợ giúp của anh thì ngay cả góc áo của ta nàng cũng không chạm nổi. Nàng cho anh lợi ích lớn bao nhiêu mà anh che chở nàng như vậy! Hoặc là nói, giá trị của nàng còn chưa bị bóc lột sạch sẽ, cho nên để nàng sống lâu một chút?

Vệ Từ Tuệ giận quá thành cười, cười nhìn Cổ Tiểu Ngốc đang không ngừng hút năng lượng của mình: "Cổ Tiểu Ngốc, hôm nay hấn như vậy với ta, ngài mai ngài cũng là kết cục này!"

Cổ Tiểu Ngốc cười, không đáp lại, cuối cùng, chút lực lượng còn sót lại của Vệ Từ Tuệ cũng bị Cổ Tiểu Ngốc hấp thu sạch sẽ.

Lúc này, trên bầu trời là những đám mây đầy tia chớp. Sở Hiên buông trăm hòn dao, kéo Cổ Tiểu Ngốc vào buồng để thân thể lúc trước, ra lệnh: "Lập tức hồn phách ly thể, ngưng kết thật thể." Cổ Tiểu Ngốc lớn cờ lồng bàn tay lập tức hiện hình, Sở Hiên cầm Cổ Tiểu Ngốc vọt tới quảng trường chủ thần không gian, mây chớp cũng đuổi tới.

Sở Hiên nhanh chóng bày ra mấy khối ngọc thạch trên quảng trường, dần dần, trên mặt đất xuất hiện những đường vân huyền diệu, không biết là được Sở Hiên vẽ khi nào.

Sở Hiên vội nói với Cổ Tiểu Ngốc: "Tới chỗ kia ngồi xuống."

Cổ Tiểu Ngốc lập tức bay tới, khoanh chân ngồi. Sở Hiên ngồi ở vị trí đối diện. Nếu từ trên không nhìn xuống, sẽ thấy đường cong phía dưới tạo thành hình thái cực. Mà Sở Hiên và Cổ Tiểu Ngốc đang ngồi ở hai vị trí âm và dương.

Mây kiếp màu tím sậm quay cuồng trên đầu Cổ Tiểu Ngốc, mây kiếp liền nhau trái ngược với Cổ Tiểu Ngốc chỉ lớn cờ lồng bàn tay, có vẻ quý dị đáng sợ. Tiếng chớp điện và tiếng âm vang cho thấy thiên kiếp sắp tới mạnh đến mức nào.

Mà những người khác trong không gian cũng cảm nhận được, đều mở cửa ra xem.

Sở Hiên tại hoàn cảnh quý dị này lạnh nhạt nói: "Đang làm thí nghiệm, vì an toàn của bản thân, tốt nhất đừng bàng quan."

Các đội viên đã lĩnh hội trình độ thí nghiệm kinh thể hải tặc của đội trưởng nhà mình lúc huấn luyện, lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai rút đầu trở về, e sợ bị ảnh hưởng.

"Oanh" Tia chớp màu tím từ giữa mây lao xuống, mang theo uy lực khiến người phải sợ hãi, trực tiếp bỏ về phía Cổ Tiểu Ngốc đang ngồi xếp bằng.

Nhưng là, tia chớp còn ở giữa không trung đã bị dẫn đi, chia làm hơn mười nhánh, oanh kích về phía ngọc thạch trong trận pháp, chỉ có một tia chớp to bằng cánh tay vẫn đánh về phía Cổ Tiểu Ngốc. Giữa cảnh điện quang làm người sợ hãi, Cổ Tiểu Ngốc vẫn ngồi ngay ngắn như không có chuyện gì.

Mà tia chớp bị ngọc thạch dẫn đi làm trận pháp vận chuyển lại, năng lượng màu tím chảy xuôi trong trận pháp, chậm rãi tụ tới chỗ Sở Hiên, một vòng xoáy tiến vào người Sở Hiên, ánh mắt Sở Hiên cuồng nhiệt, toàn thân phát ra ánh sáng vô cùng xán lạn, tóc hắt dần bạc màu.

Lực lượng trong trận bị sử dụng gần hết, Sở Hiên lại lấy ra mấy khối ngọc thạch, chủ thần cũng phóng ra cột sáng, bắt đầu chữa trị thân thể Sở Hiên.

Tiếng sấm càng thêm vang dội, mây kiếp màu tím tuy có nhỏ đi nhưng càng thêm quay cuồng, cơn rần điện dồn dập trong tầng mây, một lúc sau, tia chớp hình thân long uốn lượn lao xuống, mục tiêu vẫn là Cổ Tiểu Ngốc. Kết quả cũng giống lần trước, vẫn là mất xa miễn phí cho Cổ Tiểu Ngốc, cung cấp năng lượng cho Sở Hiên.

Đợt sét chấm dứt, Sở Hiên lại chuẩn bị ngọc thạch đợt sét tiếp theo, chữa trị tốt thân thể.

Mây kiếp dường như cũng biết mình bị một người phạm lừa giỡn, bắt đầu khởi động điên cuồng, hội tụ, kết thành một quả cầu chớp màu tím đậm, điện quang chói mắt xoay quanh mặt ngoài, va chạm, tiếng động làm người sợ hãi. Thật lâu sau vẫn chưa tới đợt thiên lôi thứ ba, hai người trong trận tạo ra một cảm giác hủy thiên diệt địa. . .

Đợt lôi kiếp cuối cùng, có thể vượt qua dễ dàng như trước sao?

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 45: Chủ Thần Không Gian, Trù Tính (1)

Một lát sau, thân long màu tím lao thẳng xuống với khí thế trước nay chưa từng có, dường như có thể hủy thiên diệt địa, gấp thần sát thần, gấp phạt sát phạt. Sấm sét bị dẫn đi nổ vang âm ầm khi tiếp xúc với ngọc thạch, năng lượng màu tím bắn ra bốn phía, ánh sáng trên người Sở Hiên càng chói rọi đến chói mắt, năng lượng màu tím thay đổi phương hướng ban đầu, tiến vào thân hình đơn bạc của Sở Hiên. Sở Hiên già đi bằng tốc độ mà mắt thường có thể thấy, ánh sáng của chủ thần lúc này bao lấy Sở Hiên, trì hoãn lại tốc độ. Hiện tại chính là đánh cược thiên kiếp kết thúc nhanh hơn hay Sở Hiên chết già nhanh hơn.

Cổ Tiểu Ngốc run rẩy không thôi, tia chớp đánh xuống vô cùng lớn. Mà trên người Cổ Tiểu Ngốc, lúc này có ánh sáng long lánh. Thân thể Cổ Tiểu Ngốc tan rồi lại tụ, ẩn rồi lại hiện như muốn tiêu tan dưới thiên lôi. Dòng điện chạy trong cơ thể Cổ Tiểu Ngốc, gột rửa, tôi luyện. Cổ Tiểu Ngốc ở dưới sấm sét hiểu rõ, nếu còn tiếp tục như vậy, mình sẽ hồn bay phách tán. Vậy thì. . . Tu đi, hình bát quái trên cánh tay không ngừng xoay tròn, dòng điện trong cơ thể Cổ Tiểu Ngốc bị tu đi hấp thu nhưng vẫn không ngừng oanh kích linh hồn của Cổ Tiểu Ngốc. Cổ Tiểu Ngốc ra sức giữ lại chút thanh tỉnh cuối cùng, sự đau đớn tột độ thổi quét từng dây thần kinh của cô, một khi bởi vì không chịu nổi mà ngắt đi, vậy thì sẽ vạn kiếp bất phục rồi. Hiện tại chính là đánh cược tu đi hấp thu nhanh hay dòng điện xuyên suốt nhanh.

Một tia sét cuối cùng ngấn mà như dài rất cuộc qua đi, khi dòng điện tan biến, Cổ Tiểu Ngốc dùng chút sức lực còn lại để xác nhận Sở Hiên an toàn rồi nặng nề ngã xuống, ngất đi.

Sở Hiên còn đang chữa trị dưới hào quang của chủ thần. Suốt năm giờ, Sở Hiên mới chữa trị xong. Cho dù Sở Hiên là người lạnh lùng như vậy, ánh mắt cũng hiện lên vẻ vui sướng và hài lòng, bởi vì, hần trúc cơ [1] thành công rồi.

[1] Trong tiểu thuyết tiên hiệp và huyền huyễn, trúc cơ là quá trình máu chốt đầu tiên trong tu luyện, phải hoàn thành trúc cơ mới chính thức bước lên con đường tu tiên.

Đúng vậy, đây chính là toàn bộ kế hoạch của Sở Hiên.

Từ lần thiên kiếp ở Final Destination có thể thấy được, mỗi khi Cổ Tiểu Ngốc tu hành đủ để lên cấp, sẽ gặp thiên kiếp. Nếu là tu luyện bình thường, trước tiên sẽ có dự cảm, nếu bỗng tăng lên trên diện rộng, sẽ lập tức trải qua thiên kiếp.

Tu hành vốn không thể đi đường tắt, nhưng Sở Hiên dựa vào bố cục và tín niệm lực tạo đường tắt cho Cổ Tiểu Ngốc. Đại giới chính là Cổ Tiểu Ngốc khó có thể nhận nổi thiên kiếp, cho nên khi ở Alien Sở Hiên dặn Cổ Tiểu Ngốc phải sống sót để sau này trợ giúp Cổ Tiểu Ngốc độ thiên kiếp.

Thu Cổ Tiểu Ngốc vào hoa sen để giúp cô tăng lên thực lực đối kháng với thiên kiếp, mà cô ở trong hoa sen, sẽ không bị thiên kiếp phát hiện ngay lập tức, cho dù cô đi ra cũng có tỉ lệ nhất định không trải qua thiên kiếp ngay lập tức, cho dù lập tức trải qua, cũng chỉ là giảm tỉ lệ thành công xuống một chút đối với Sở Hiên mà thôi.

Khi đôi thời gian về phim kinh dị, Sở Hiên thúc đẩy Vệ Tử Tuệ tiến hóa, Vệ Tử Tuệ sẽ không biết, khi ả đưa ra đề nghị đôi từ thân, đã bị Sở Hiên coi là thức ăn dự trữ cho Cổ Tiểu Ngốc. Sở Hiên cũng lợi dụng khoảng thời gian này để sửa lại trí thức về tu chân.

Sau khi trở về, tha Cổ Tiểu Ngốc ra, hấp thu Vệ Tử Tuệ đã có năng lực linh hồn rất mạnh, để tu vi của Cổ Tiểu Ngốc tăng trên diện rộng trong một thời gian ngắn, khiến cho thiên kiếp lập tức xảy ra. Sau đó dùng trận pháp đã sớm chuẩn bị, trợ giúp Cổ Tiểu Ngốc kháng lại thiên kiếp, lại lợi dụng năng lượng vĩ đại từ thiên kiếp, vì mình trúc cơ. Mà chủ thần cũng thành loại *****, vừa chống cự, vừa chữa trị. Sở Hiên dựa vào trí tuệ của mình, nắm rõ thời gian, địa điểm thiên kiếp, lại lợi dụng lực lượng của thiên kiếp, trở thành đá lót đường cho quá trình tu chân của mình.

Đây là kế một mũi tên trúng ba con chim của Sở Hiên, vừa giải quyết Vệ Tử Tuệ, vừa bảo vệ Cổ Tiểu Ngốc, vừa tạo nền móng tu chân cho mình. Có thể nói là hỗ trợ lẫn nhau, tính toán không bỏ sót.

Sở Hiên chữa trị xong, Cổ Tiểu Ngốc còn chưa tỉnh lại. Không biết từ khi nào, người Cổ Tiểu Ngốc đã nhỏ cỡ búp bê. Sở Hiên nhặt Cổ Tiểu Ngốc ở dưới đất lên, nhìn nhìn, chọc chọc, nhéo nhéo, cuối cùng mang về phòng, đặt Cổ Tiểu Ngốc lên gối ôm Cổ Tiểu Ngốc. Đắp chăn cho Cổ Tiểu Ngốc xong, Sở Hiên ngồi bên cạnh xem tư liệu.

Nửa ngày qua đi trong sự yên lặng của Sở Hiên và Cổ Tiểu Ngốc ngủ say không biết gì. "Bẹp bẹp" mấy tiếng chập chờn vang lên, Cổ Tiểu Ngốc từ từ mở mắt, giống như con mèo chống cái lưng mới. Cô mở mắt nhìn xung quanh. . . Không phải giường của mình. . . Không phải phòng của mình. . . Sở Hiên! (" □ ") Sau đó. . . Cổ Tiểu Ngốc lăn xuống gối, lại lăn xuống giường, ngã xuống sàn với thế 大.

Sở Hiên quan sát toàn bộ quá trình, không phản ứng gì. Cổ Tiểu Ngốc nước mắt rùng rùng, lác lác bay lên, dùng ánh mắt lên án Sở Hiên thấy chết không cứu. Sở Hiên lạnh nhạt nói: "Không phải cô biết bay sao? Có đau không?" (Thực ra mi muốn xem linh hồn gặp phải công kích vật lí có cảm giác đau hay không, đúng không?)

Cổ Tiểu Ngốc xoa cái mông nhỏ: "Đau. . ."

Sở Hiên: "Hồn phách ngưng kết thành thật thể liền cảm nhận được đồ vật sao? Đây là cảm giác gì?"

Cổ Tiểu Ngốc nhìn ánh mắt nghiền cứu chuyên chú của Sở Hiên, cảm thấy mình như lá nhỏ trong gió lớn, Sở Hiên vẫy tay ra hiệu, Cổ Tiểu Ngốc run rẩy bị thổi qua. . .

Sở Hiên giữ Cổ Tiểu Ngốc, sau đó đặt Tiểu Ngốc lên lòng bàn tay trái: "Cảm giác càng rõ ràng hơn lần trước, là vì linh hồn cô càng ngưng đọng, hay là kết quả sau khi tôi trúc cơ, hoặc là cả hai? Loại cảm giác này gọi là mềm mại sao?"

Cổ Tiểu Ngốc cứng người, ngây ngốc nhìn chằm chằm Sở Hiên.

Tay phải nhẹ nhàng vuốt tóc Cổ Tiểu Ngốc "Có thể cảm giác được cả sợi tóc, theo như tư liệu, loại cảm giác này gọi là mượt mà."

Cà chua của Cổ Tiểu Ngốc lại ra lò.

Sở Hiên giờ tay, giựt một sợi tóc của Cổ Tiểu Ngốc, "Thoát khỏi nguyên thể vẫn có thể cảm giác được."

Sở Hiên đang định đặt sợi tóc vào trong túi, sợi tóc lại biến thành nhiều điểm sáng, trở về thân thể của Cổ Tiểu Ngốc.

"Bởi vì là linh hồn ngưng kết, cho nên tự động trở về sao?" Giọng nói của Sở Hiên có phần tiếc nuối.

Cà chua của Cổ Tiểu Ngốc tiếp tục chín.

Sở Hiên bắt đầu vén váy Cổ Tiểu Ngốc lên, do dự một chút rồi vò vò. "Quần áo cũng là linh hồn ngưng kết sao? Loại cảm giác này gọi là khinh bạc?" (thật là một từ nhiều nghĩa. . .)

Cổ Tiểu Ngốc luống cuống giữ váy, đẩy ngón tay Sở Hiên ra: "Sở. . . Hiên. . . Sở Hiên. . ."

Sở Hiên nhú mày, đẩy mắt kính nghiêm túc nói: "Đừng quấy rối."

Đến cùng là ai quấy rối a! (' > □ <) $\frac{1}{1}$ Dù nội tâm Cổ Tiểu Ngốc đang lòng lộn nhưng chỉ có thể ngoan ngoãn để Sở Hiên đùa nghịch.

May mà Sở Hiên dùng tay nhanh chóng, bằng không Cổ Tiểu Ngốc có thể trở thành diêm vương đầu tiên vì thẹn thùng mà chết.

Ngón tay Sở Hiên chạm vào khuôn mặt nhỏ mềm mại của Cổ Tiểu Ngốc: "Hồn thể cũng đỏ mặt ư? Hay là sau khi ngưng hóa thì thân thể có cấu thành giống với người thường?"

Cổ Tiểu Ngốc cảm thấy mặt mình đã bốc khói hồng rồi.

Sở Hiên nheo một cái, trên mặt Cổ Tiểu Ngốc hiện lên dấu hồng.

Cổ Tiểu Ngốc nước mắt rùng rùng nhìn ngón tay thon dài tà ác kia: "Vì sao véo tôi."

Sở Hiên lạnh nhạt đáp lại: "Tôi không cần thận. . . Để lại vết thật sao?"

Cổ Tiểu Ngốc thăm lên án: Anh là có ý? Anh tuyệt đối có ý!

Hoạt động đùa giỡn lấy cái tên là nghiên cứu tiếp tục. . . Đêm còn rất dài. . . Rất dài. . .

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 46: Chủ Thần Không Gian, Trù Tính (2)

Trong phòng Sở Hiên, Sở Hiên ngồi đối diện với bạn Cổ Tiểu Ngốc kích cỡ búp bê, ở giữa là trăm hồn đao của bạn Vệ Từ Tuệ đã qua đời —— người độc hành.

"Trăm hồn đao vốn không có tên, trăm hồn đao ban đầu đều giống nhau nhưng do tác động từ linh lực của chủ nhân, trăm hồn đao sẽ có được ý chí, có được tên của mình. Tôi đã xem truyện tranh "Bleach", trăm hồn đao của nhân vật chính vốn là bội đao của Kuchiki Rukia, tên riêng của nó phụ thuộc vào linh hồn kiếm." Sở Hiên vung trăm hồn đao, coi nó như đồ chơi. (cảm tạ Wikipedia)

Cổ Tiểu Ngốc tưởng tượng Sở Hiên ôm nhiệt huyết thiếu niên đọc truyện tranh, không biết nói gì.

Sở Hiên đẩy mắt kính vẫn chưa trượt: "Căn cứ vào nghiên cứu và suy đoán của tôi, cái gọi là hồn đao là hợp chất diễn sinh khi linh lực của người sử dụng đi qua kí hiệu trên trăm hồn đao, ngọn nguồn của nó là linh lực và tinh thần của người sử dụng nhưng cũng độc lập với ý thức của người sử dụng.

Trăm hồn đao coi bỏ cấp đầu phong ấn, điều kiện tất yếu là "đối thoại" và "điều chỉnh" bản thể trăm hồn đao. Lúc giải phong ấn dựa vào sự biến hóa hình thái mà sinh ra năng lực đặc thù. Đây chính là đại diện cho linh hồn người sử dụng, khi linh lực và tinh thần của trăm hồn đao đạt tới mức độ nhất định, năng lượng lớn hơn nữa sẽ vận hành ở kí hiệu, hoặc là nói có thể sử dụng nhiều loại kí hiệu cao cấp hơn. Cho nên căn cứ theo tình huống của người sử dụng mà tăng thuộc tính của trăm hồn đao.

Trăm hồn đao coi bỏ phong ấn cấp hai, điều kiện tất yếu là "cụ thể hóa" và "khuất phục" bản thể. Có thể biến hóa hình dạng như thủy giải và có năng lực đặc thù, nhưng không thể cường hóa năng lực và đặc tính thủy giải [1]. Cái gọi là "cụ thể hóa", "đối thoại" không phải là từ thần tới thế giới tinh thần, mà là ở thế giới từ thần kêu gọi bản thể trăm hồn đao. Ngoại trừ kêu gọi bản thể, còn phải đã đao cụ thể hóa bản thể trăm phách đao bằng "khuất phục", như vậy mới có thể thành công.

[1] Chỉ hình thái giải phóng của trăm hồn đao.

Đây là ý nghĩa, trăm hồn đao hấp thu càng nhiều năng lượng, trăm hồn đao sẽ triệt để trở thành một thân thể độc lập tại một hoàn cảnh đặc thù nào đó, người sử dụng cần tới nơi đặc thù kia, ngăn chặn nó lấy chính mình làm gốc để sinh ra thân thể, tiến hành gia tăng năng lượng trăm hồn đao và thăng cấp kí hiệu. Lại nói tiếp, cũng giống như tâm cảnh vậy, người càng hiểu rõ mình, càng sử dụng tốt lực lượng tự thân."

Tiểu Ngốc nỗ lực nghe, lý giải, có cảm giác như đang học vi phân và tích phân. . .

"Cho nên" Sở Hiên bắt đầu kết luận. "Cô có thể sử dụng trăm hồn đao của Vệ Từ Tuệ, cô chỉ cần cắn nuốt lực lượng Vệ Từ Tuệ rót vào lúc trước, lại đưa vào lực lượng của mình, trăm hồn đao sẽ thành vũ khí của cô. Hơn nữa, trăm hồn đao cũng có lợi cho việc đề cao năng lượng của cô."

Cổ Tiểu Ngốc trịnh trọng nhận lấy trăm hồn đao, thầm nghĩ: "Ta vốn ăn linh hồn, hiện tại lương thực thiếu thốn, ngay cả hồn đao cũng không tha. . ."

Phê hồn cấp ba, mở ra. . .

Linh lực tử thần chống lại lực lượng của diêm vương, kết quả là không cần nói cũng biết, không đến mười giây, hồn đao của trăm hồn đao đã bị Cổ Tiểu Ngốc hút sạch.

Sở Hiên nói: "Ngồi trên đó suy nghĩ hẳn là có thể cảm giác được tên của trăm hồn đao."

Cổ Tiểu Ngốc nghe lời ngồi xếp bằng tại chuỗi đao, Sở Hiên lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai đặt vô số thiết bị trên người Cổ Tiểu Ngốc và trăm hồn đao.

Cổ Tiểu Ngốc cố gắng để khoe môi không run rẩy, nhắm mắt lại, bắt đầu suy nghĩ, chậm rãi tiếp xúc với tinh thần của trăm hồn đao. Nháy mắt, Cổ Tiểu Ngốc cảm thấy mình tiến vào một thế giới kì diệu. . .

Bên trái là vô số thế giới phim kinh dị, The Grudge, Resident Evil, The Mummy. . . Dường như những phim kinh dị Cổ Tiểu Ngốc từng trải qua đều hòa cùng một chỗ, có vẻ quái đản mà quý dị. Bên phải là những sự việc ở chủ thần không gian, quảng trường, phòng mình, phòng Sở Hiên, Trịnh Xá, Trương Kiệt, mọi thứ hòa lẫn, giống như tầng lầu đang sửa chữa.

Cổ Tiểu Ngốc xúc động quay đầu lại, nước mắt bỗng rơi như mưa. Phía sau. . . Là ngôi nhà trước khi mình xuyên không, đó là nơi mà mình lớn lên. Cổ Tiểu Ngốc đi qua, lại cảm thấy thế giới kia không ngừng bị kéo xa, khoảng cách giữa mình và thế giới quen thuộc ấy chỉ là một bước ngắn ngủi, nhưng lại vĩnh viễn không thể tới được. . . Gần trong gang tấc mà biến trời cách mặt. . .

Bóng dáng vô cùng quen thuộc đi ra ngoài. . . Đúng vậy, không có loại tồn tại nào quen thuộc như vậy, bởi vì người kia, rõ ràng chính là mình, mặc chiếc váy ngủ thích nhất, ngồi trên giường nhìn mình cười.

Cổ Tiểu Ngốc muốn cười lại, khoe miệng cong lên nhưng không thể cười nổi.

Không trở về được rồi, ngay cả thân thể cũng không có thì trở về thế nào? Cho nên coi thế giới không hề tốt đẹp này là nhà của mình, cho nên muốn cố gắng trở thành thành viên Trung Châu đội, bởi vì người mất đi tất cả chỉ có thể ra sức tìm kiếm một thứ khác thuộc về mình. Hiện tại Cổ Tiểu Ngốc là Cổ Tiểu Ngốc ở thế giới "Vô hạn khủng bố", mà Cổ Tiểu Ngốc trước khi xuyên không đã bị chôn vùi ở nơi khó chạm tới nhất trong lòng.

Cười không nổi vậy thì đừng cười, không chạm đến được thì đừng chạm vào, không thể quay về thì đừng về, Cổ Tiểu Ngốc quay người đi, rời xa nơi từng thuộc về mình, cũng không quay đầu lại. . .

Phía sau truyền đến tiếng nói: "Tên của ta là. . . Người độc hành. . ."

Cổ Tiểu Ngốc tỉnh lại, nhìn Sở Hiên mỉm cười, khoe mắt còn vương giọt nước trong suốt. "Sở Hiên, tôi biết tên trăm hồn đao của mình rồi. . ."

Sở Hiên nhìn cô, nói: "Thủy giải đi."

Cổ Tiểu Ngốc bay lên, tay đặt ở chuỗi đao, đọc lớn thủy giải chú: "Ruồng bỏ đi, người độc hành!"

Cổ Tiểu Ngốc chưa từng thấy Vệ Từ Tuệ sử dụng trăm hồn đao, cho nên cô sẽ không biết rằng thủy giải chú của mình và Vệ Từ Tuệ lại giống nhau.

Cô và Vệ Từ Tuệ đều là người ruồng bỏ, Vệ Từ Tuệ luôn không đếm xỉa tới kẻ xuyên không, thế giới của nàng, chính là thế giới trước khi xuyên không, nàng ruồng bỏ thế giới "Vô hạn khủng bố". Mà cô, coi thế giới hiện tại mới là thế giới của mình, ruồng bỏ thế giới trước khi xuyên không.

Thế nhân đều nói Judas phản bội Jesus. Khi đó, Jesus biết Judas sắp phản bội mình, nhưng hắn lại nói "Người mau làm đi." Vì thế, phản bội trở thành chi thị Jesus dành cho Judas. Nếu Judas không phản bội Jesus, đó là vi phạm chi thị, vậy thì có khác nào phản bội?

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 47: Chủ Thần Không Gian, Trù Tính (3)

Cổ Tiểu Ngốc bay lên, đặt tay lên chuỗi trăm hồn đao, lớn tiếng nói: "Ruồng bỏ đi, người độc hành!"

Trăm hồn đao bỗng vỡ vụn thành lông vũ, lông vũ bạc bay bay giống như vô số cánh bướm vờn quanh một đóa hoa hồng vô hình, lại giống như trăm ngàn giáo đồ thành kính cầu nguyện trước thần linh. Cuối cùng, lông vũ tụ lại thành một hình tròn cỡ bàn tay. . .

Sở Hiên vươn tay, thuận thế chụp lấy, Cổ Tiểu Ngốc dưới dạng búp bê BJD cỡ bàn tay xuất hiện.

Búp bê kì thực là một loại tồn tại đáng yêu mà cũng thật đáng buồn. Khuôn mặt tình xảo, nụ cười dịu ngoan, tạo hình của nó được tạo ra theo ý muốn, cho dù chủ nhân đối đãi thế nào, nó vẫn cười ngọt ngào, không từng thay đổi. Vì vui vẻ của bạn mà tồn tại, ánh mắt chỉ chăm chú nhìn bạn, một khi bị chủ nhân chán ghét thì bị vứt bỏ, nhưng búp bê tồn tại vì chủ nhân cho dù bị vứt bỏ cũng không oán giận nửa câu. . .

Sở Hiên cầm trong tay trăm hồn đao đã giải phong ấn —— búp bê BJD Cổ Tiểu Ngốc, nhẹ nhàng đùa nghịch, không biết là vì nghiên cứu hay vì cảm thấy thú vị. Cổ Tiểu Ngốc nhìn búp bê trong tay Sở Hiên, cười ngọt ngào.

Cổ Tiểu Ngốc lấy đao của mình từ trong tay Sở Hiên, hai tay ôm lấy con búp bê còn lớn hơn mình, vui vẻ xoay vòng, một lớn một nhỏ ôm nhau xoay vòng thật đáng yêu.

Cổ Tiểu Ngốc hôn "bep" một cái lên mặt búp bê, cười cười nói: "Thật không ngờ người độc hành giải phong ấn lại thành búp bê BJD. Trăm hồn đao của tôi rất hữu dụng nhé, giải phong ấn còn có ba kĩ năng:

Thứ nhất, nhớ lại chuyện cũ, búp bê thông qua tiếp xúc với người kia, biết được toàn bộ kỉ ức của người kia, đối phương không có cảm giác gì.

Thứ hai, mất khống chế, búp bê có thể khống chế thân thể đối phương, nhưng ý thức đối phương vẫn thanh tỉnh.

Thứ ba, ngăn cản công kích, búp bê có thể nhận thương tích từ người khác, thương tổn chuyển dời đến người búp bê.

Đương nhiên, nếu đối phương quá mạnh thì kĩ năng sẽ có tỉ lệ thất bại nhất định, ví dụ như sử dụng nhớ lại chuyện cũ với Chiêm Lam, hoặc là dùng mất khống chế với Trịnh Xá."

Mắt kính của Sở Hiên lóe sáng, rõ ràng là đang tính toán. Cổ Tiểu Ngốc thì chơi không thể vui hơn cùng búp bê, kì thực cho dù Cổ Tiểu Ngốc biết Sở Hiên mưu tính cái gì, chắc chắn cũng sẽ vì mình có thể giúp đỡ mà vui vẻ.

Cổ Tiểu Ngốc chơi đủ, liền cắt trăm hồn đao vào tu di, bay tới trước mặt Sở Hiên: "Sở Hiên, tiếp theo sẽ đối mặt với Ác Ma đội phải không?"

Sở Hiên đặt Cổ Tiểu Ngốc trong lòng bàn tay, đẩy mắt kính "Ừm."

Cổ Tiểu Ngốc lo âu nói: "Hiện tại Trung Châu đội đấu với Ác Ma đội thì sẽ thế nào?"

Sở Hiên: "Tuy rằng so sánh với Trung Châu đội trong nguyên tác, thực lực của chúng ta đã gần gấp đôi, nhưng bởi vì đối phương có ác ma Trịnh Xá, cho nên, chúng ta có 30% đoàn diệt, 30% hòa giải, 30% thắng thảm."

Cổ Tiểu Ngốc thở dài, vỗ vỗ ngón tay Sở Hiên an ủi: "Anh cũng không cần vất vả quá mức, Trung Châu đội thành bại không phải là chuyện của một mình anh. Tần nhân sự, nghe thiên mệnh đi."

Sở Hiên cụp mắt xuống, nhàn nhạt đáp: "Tôi đã biết."

Cổ Tiểu Ngốc ở những phương diện khác thì rất ngây thơ, nhưng một khi lo lắng cho người khác thì vô cùng sâu sắc. (Vậy nên Cổ Tiểu Ngốc, mệnh của mi là tan xương nát thịt vì nhân dân quần chúng a. . .)

Trí giả phải tính toán không bỏ sót, bởi vì mỗi lời nói hành động của hắn đều ảnh hưởng tới an nguy của đoàn đội. Trí giả phải dùng hết tâm lực suy xét mưu tính, bởi vì một khi sai lầm, đoàn đội tổn thất, toàn bộ trách nhiệm sẽ bị tính cho trí giả. Trí giả phải lạnh lùng quả quyết, bởi hắn vì đại cục mà không được dao động. Đội viên ý lại hắn, tin tưởng hắn, cho nên hắn không thể phạm sai lầm, không thể lưu tình, không thể lo lắng, bởi vì hắn gánh vác mệnh của mọi người.

Trí giả làm đúng là lẽ thường, làm sai là thất trách. Cho dù đội viên không chỉ trích, trí giả kiêu ngạo cũng không cho phép đội ngũ vì mình mà tổn hại. Nhưng trí giả cũng là người, hắn không có cách nào khống chế tình thế phát triển, cho nên hắn phải trả giá toàn bộ thời gian và sức lực của mình, ít nhất có thể nắm chắc hơn một chút.

Đội viên Trung Châu đội đều cảm thấy Sở Hiên đa trí, cảm thấy Sở Hiên không gì không làm được, cảm thấy Sở Hiên áp bức mình thật thảm. Đã có người nào hỏi Sở Hiên có muốn làm trí giả hay không, vì sao không ngừng nghiên cứu, vì sao còn thừa sức bức ra chút tiềm lực cuối cùng của đội viên.

Những gì mọi người không nghĩ tới, hắn lo lắng; mọi người thiếu sót, hắn bổ sung; mọi người khó xử, hắn ra quyết định. Bởi vì hắn là trí giả của Trung Châu đội, là đội trưởng mà mọi người tin nhiệm và ý lại.

Trung Châu đội có Sở Hiên, quả là may mắn!

Sở Hiên lấy ra một quả táo, cắn một cái: "Cổ Tiểu Ngốc, tôi từ chỗ chủ thần đổi một linh huyết, từ hôm nay tôi và cô cùng tu luyện ở đó."

Cổ Tiểu Ngốc nghiêng đầu: "Quý tu và tu chân giống nhau sao?"

Sở Hiên: "Trí tuệ của người bình thường, quý tu và tu chân đều là lợi dụng năng lượng của thế giới để cải tạo bản thân, mục đích là tăng lên lực lượng của mình và hiệu suất sử dụng năng lượng mà thôi."

Sở Hiên đặt Cổ Tiểu Ngốc trên vai, tới trước một cánh cửa, đẩy ra. Một căn phòng đơn sơ xuất hiện, giữa phòng là một không gian bị cách ly có thể

chứa được năm người.

Sở Hiên cùng Cổ Tiểu Ngốc đi vào không gian bị cách ly, cắn cắn ngón tay: "Sau khi xử lý, tỉ suất hấp thu năng lượng từ linh huyết có thể tăng lên 10%, nếu tôi cải tiến hiểu biết về kĩ hiệu, hẳn là còn có thể tiếp tục cải thiện."

Cổ Tiểu Ngốc vừa tiến vào, lập tức cảm thấy cả người khoan khoái, dường như được nước thánh tẩy rửa. Nhắm mắt lại, cảm giác an bình trong lòng tụ thành một không gian bằng trong suốt, lòng này cô giãn ra thành một độ cong yên bình mà điềm đạm. Làn gió mát như gần như xa, không khí như quán quanh đầu ngón tay, thanh nhã và trong trẻo.

Cô giống như hóa thân thành con cá nhỏ trong ao sen, đầu đó có tiếng chuông gió leng keng, có người nào đó đang đọc phạn ngữ, dường như để làn gió trên chính tầng mây nghe thấy, tới dốc núi thì dừng ở đó, vọng lại. . .

Mà Sở Hiên thấy cô gái trong tay bay lên, tự do tự tại mở hai tay, khoe môi vẽ một nụ cười. Sở Hiên đẩy mắt kính: "Đây là phương thức quý tu cảm thụ linh khí?"

Khi Cổ Tiểu Ngốc mở mắt, Sở Hiên ngồi xếp bằng ở chỗ kia đã lâu. Sở Hiên lâu rồi không nghỉ ngơi, tuy rằng nhu cầu nghỉ ngơi của người tu chân ít đến đáng thương, nhưng Sở Hiên thực sự mệt không là thân, là tâm, hết ngày này đến ngày khác công tác, hẳn còn không biết chăm sóc bản thân. Nếu mình hiểu biết nhiều một chút thì tốt rồi, vậy thì có thể làm nhiều việc cho Sở Hiên, Cổ Tiểu Ngốc cắn môi, chán ghét sự bất lực của mình.

Cổ Tiểu Ngốc bay tới cạnh Sở Hiên, vươn tay nhỏ bé, nhu ở thái dương của Sở Hiên.

Sở Hiên mở mắt: "Không cần."

Cổ Tiểu Ngốc cười: "Hẳn anh có thể cảm giác được, tuy rằng tôi không có chút kĩ thuật nào, nhưng cũng có chút hiệu quả. Cho dù anh cảm thấy tôi về với thêm chuyện, nhưng đối với tôi mà nói, đây là loại hành vi có thể làm tôi cảm thấy an tâm hơn."

Sở Hiên nhắm mắt lại, tùy ý để Cổ Tiểu Ngốc "làm xằng làm bậy".

Cổ Tiểu Ngốc đột nhiên cảm thấy mình và Sở Hiên giống như vợ chồng già. Cổ Tiểu Ngốc không ngừng suy diễn. . .

Tại buổi trưa hè nào đó, Sở Hiên nhàn hạ gồi lên chân mình, đắp chăn ấm áp, híp mắt lại. Ngón tay mình nhẹ nhàng đề lên huyết vị trên đầu hắc, nói cho hắc tình hình gần đây của đồng đội. Minh và Sở Hiên có lẽ sẽ có một căn nhà đơn giản mà rất khác biệt, phía xa là biển lớn, xuân về hoa nở. Có lẽ sẽ có một khu vườn không lớn, hoa dại và danh hoa mọc cùng một chỗ, trái cây và rau dưa trồng xen kẽ. Minh có lẽ sẽ tìm một công việc, làm những chuyện có ý nghĩa, sống đơn giản mà vui vẻ.

Cổ Tiểu Ngốc nghĩ đi nghĩ lại, không kim lòng được cười rộ. Tình yêu ngập lòng, cô bay lên, bay tới tầng mây lại vui vẻ bay về, dường như tảng đá biến thành ngọc lưu ly, sách vở biến thành khối vàng, nước cũng hóa thành rượu ngon màu hồ phách, làm say con mèo tham ăn. Thế giới bỗng sáng ngời, sự ấm áp rót vào thân thể và tinh thần, vì thế, con mèo hạnh phúc nheo mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 48: Chủ Thần Không Gian, Đối Chiến (1)

Bánh xe vận mệnh, bị một cục đá nhỏ làm rối loạn chuyển động, vì vậy những bánh răng khác cũng bị kéo theo, mà kết quả cuối cùng, cũng trở nên không thể nắm bắt.

Quảng trường chủ thần, cô gái diện mạo bình thường đứng trước một tấm bia đá, trên bia đá khắc "Chúng ta từng kề vai chiến đấu, dựa vào đồng đội mạnh mẽ cùng hi sinh, chúng ta sống sót, vì vậy, chúng ta phải tiếp tục sống, gánh vác sức lực và sự hi sinh của bọn họ, cùng nhau sống sót!"

Đây là khối bia đá kỉ niệm mọi người cùng đội, trên đó ghi lại tên những đồng đội từng hi sinh.

Ngón tay trắng nõn chậm rãi lướt qua những cái tên —— Mâu Cương, Lí Suất Tây, Lục Nhân Giáp, Tần Chuế Ngọc. . .

Mâu Cương, quay về phim kinh dị, hi sinh khi mua vũ khí cho Trung Châu đội.

Lí Suất Tây, hi sinh vì làm mờ.

Lục Nhân Giáp, hi sinh khi cùng Sở Hiên đối chiến với Kayako.

Tần Chuế Ngọc, hi sinh vì bảo vệ người mới. . .

Ngoại trừ Sở Hiên, không có ai biết về sự tồn tại của Cổ Tiểu Ngốc, nhưng những chuyện Cổ Tiểu Ngốc làm cho Trung Châu đội, mọi người đều nhớ

kỹ.

Sở Hiên, Zero, Tề Đằng Nhất, Trương Kiệt, Vương Hiệp. . . Những cái tên vốn bị khắc lên lại không xuất hiện. Cổ Tiểu Ngốc cười vui vẻ, tuy rằng lúc chết rất đau, nhưng mọi người sống sót, vậy thì tôi làm hết thầy, đều đáng giá.

"Có lẽ, sau khi phim kinh dị tiếp theo kết thúc, sẽ xuất hiện cái tên Cổ Tiểu Ngốc. . ." Tiếng thở dài của cô gái vang trên quảng trường vắng vẻ, giống như buồn như vui. . .

Thời gian trôi đi, đội viên Trung Châu đội đều tới quảng trường, gật đầu chào Cổ Tiểu Ngốc, lễ độ mà xa cách. Dù sao đối với mọi người mà nói, tiếp xúc với cô, đã là chuyện một năm trước.

Quảng trường chủ thần, Trung Châu đội vui vẻ dùng bữa, đồ ăn do y tá tỷ tỷ của Tiêu Hồng Luật cung cấp. Tuy rằng Tiêu Hồng Luật mãnh liệt phản đối, nhưng mỹ nữ tỷ tỷ rất thích vì dân phục vụ.

Sở Hiên vừa từ bữa của Trịnh Xá đoạt đi viên thịt cuối cùng, vừa lạnh nhạt thông báo: "Phòng của Trương Cường và Vệ Tử Tuệ biến mất, có lẽ là bỏ mình ngoài ý muốn lúc đối trở về."

Mọi người không có phản ứng gì, tuy rằng biết lời nói của Sở Hiên có sơ hở. Nhưng ấn tượng duy nhất của mọi người với Trương Cường chính là hấn điên, với Vệ Tử Tuệ tuy có ấn tượng, nhưng toàn là phản cảm. Cho nên ngay cả Trịnh Xá cũng không nói gì, hấn hiện tại đang bị thống vì bị đoạt thịt viên.

Sau khi ăn xong, ở phòng gối ôm, Sở Hiên lấy ra mấy miếng ngọc bội, "Đây là phiên bản sau khi tôi cải tiến, có thể ngăn lại công kích viễn trình của vũ khí công nghệ cao và vũ khí loại ma pháp truyền thuyết. Chỉ cần năng lượng không hao hết thì sẽ luôn phát huy tác dụng, khoảng chừng một lần ngăn lại công kích mạnh nhất của Trương Hằng thì hao hết năng lượng. Năng lượng sử dụng là chân nguyên lực, cho nên dùng hết có thể tìm tôi để bổ sung."

Tiêu Hồng Luật không cẩn thận nhỏ xuống một túm tóc, vui vẻ nói: "Anh tu chân thành công rồi à?"

Sở Hiên lạnh nhạt gật đầu. Các đội viên đều lộ ra vẻ cực kỳ hâm mộ. Trình Khiếu là khoa trưởng nhất, trực tiếp hô to: "Đội trưởng, nghe nói người tu chân có thể khống chế tinh khí, để súng cả đêm không đổ, có phải thật hay không?"

Chúng đội viên vội vàng tránh xa Trình Khiếu để khỏi bị liên lụy. Trình Khiếu, nếu ngày nó đó mi chết trên bàn phẫu thuật của Sở Hiên, vậy là do mi gieo gió gặt bão.

Sở Hiên đẩy mắt kính, nghiêm túc đáp lại: "Hiện tại chưa thử qua, không đủ tư liệu, không thể trả lời."

Cả đội ngả xuống, không hổ là đội trưởng. . .

Sở Hiên lấy ra một hộp kim châm: "Đây là kim châm tiên lực, là tôi làm theo tư liệu của chủ thần, nếu đối trực tiếp thì cần 1 chi tiết cấp C, một lát sau anh chuyển cho tôi."

Cái tay vừa vuron ra của Trình Khiếu bỗng cứng lại, im lặng nhận kim châm, vì bản thân không có nhiều chi tiết mà đau xót. Nếu Trình Khiếu biết bảo bối của hấn tồn không đến 1000 điểm thì. . .

Cho nên nói, thà đắc tội chủ thần chứ đừng đắc tội Sở Hiên.

Sở Hiên tiếp tục nói: "Phim kinh dị tiếp theo của chúng ta là Resident Evil, sẽ có đoàn chiến, dựa theo đánh giá của chủ thần với chúng ta, đối thủ của chúng ta sẽ là Thiên Thần đội hoặc Ác Ma đội."

Trịnh Xá xen vào: "Hiện tại chúng ta hấn rất mạnh rồi, dù gì cũng bị anh hành hạ suốt một năm"

Đúng vậy, một năm huấn luyện ở Alien, Trung Châu đội đã thay đổi rất nhiều. Khác với nguyên tác chỉ có duy nhất một người mạnh, hiện tại có thể nói, mỗi cá nhân của Trung Châu đội đều có thể một mình đảm đương một phía.

Bởi vì lúc trước gần như không có tư thâm giả tử vong, hơn nữa bởi vì Sở Hiên tồn tại, Trung Châu đội xoát điểm cũng thật kinh người. Cho nên đánh giá về Trung Châu đội lên tới một mức cao không thể tưởng được. Những lần đối về có thể nói là cửu tử nhất sinh, nhưng điểm thưởng cũng rất nhiều.

Trung Châu đội không đối hết một năm, mà là đối một đoạn thời gian, đi vào huấn luyện, quen thuộc với lực lượng mới, tránh chỉ nhánh. Lần đối tiếp theo, lại đi vào, lại tránh. Cứ tuần hoàn như vậy, Trung Châu đội giống như đã trải qua năm sáu bộ phim kinh dị.

Mà Sở Hiên thì chiếm giữ vật phẩm mà đội viên đối, ví dụ như đồ chiến đấu của Cổ Tiểu Ngốc, ngọc bội của Tiêu Hồng Luật, nẹp giới của Trịnh Xá, viên đạn của Zero, máu của Tề Đằng Nhất. . . Tiến hành nghiên cứu. Nghiên cứu tu chân, thành quả là thành công trúc cơ. Nghiên cứu kĩ hiệu, thành quả là ngọc bội phòng hộ. Nghiên cứu luyện khí, thành quả là kim châm. Nghiên cứu phương tiện giao thông, thành quả là hai chiếc lục ma ván trượt. Nghiên cứu khoa học kĩ thuật của Alien, thành quả là nguyên bộ trang bị công nghệ cao cho Trung Châu đội. Nghiên cứu alien, thành quả. . . Đội viên Trung Châu đội sắp được lĩnh giáo.

Đương nhiên công lao của nhân viên miễn phí Tiêu Hồng Luật và Tề Đằng Nhất mà Sở Hiên chộp tới cũng không thể bỏ qua. Bối cảnh là túm tóc bay theo gió của Tiêu Hồng Luật và Tề Đằng Nhất đã hồng mất hệ thống ngôn ngữ. . .

Sở Hiền lạnh nhạt hất nước lạnh: "Ngay cả như vậy, chúng ta cũng có một nửa tỉ lệ đoàn diệt."

Tiểu Ngốc thờ dài. Đúng vậy a, tuy rằng mình không biết Trung Châu đội mạnh tới trình độ nào, nhưng ít ra biết hiện tại Trung Châu đội vẫn chưa có người mở gien khóa cấp bốn. Ác ma Trịnh Xá, Triệu Chuế Không, ác ma Sở Hiền. . . Đều là bóng đè của Trung Châu đội!

Sở Hiền cảm quả táo cắn một miếng, tuyên bố: "Cho nên, buổi chiều, chúng ta sắp có một hồi đối chiến. Tôi, Trịnh Xá, Chiêm Lam, Trương Hằng, Cổ Tiểu Ngốc một đội, những người khác một đội. Không hạn chế vũ khí, không hạn chế thủ đoạn, không hạn chế phương thức. Tôi. . . Sẽ không nương tay. . ."

Từ lúc Sở Hiền còn sống sót, Trung Châu đội dưới sự dẫn dắt của hắn, từng bước một rời xa quỹ đạo vốn có, (Lòng đỏ trứng cũng không biết viết gì từ lúc đó, gào khóc ~~~) người hắn phải chết được bảo vệ, đội ngũ ngày càng mạnh, thân là đội trưởng Sở Hiền cũng biết tình tiết "Vô hạn khủng bố". Cổ Tiểu Ngốc mỗi lần gặp trước cái chết, đẩy con tàu khỏi quỹ đạo vốn có, biến hóa nhìn như khả quan, sẽ mang đến tương lai như thế nào. . .

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 49: Chủ Thần Không Gian, Đối Chiến (2)

Buổi chiều, tại tầng hầm của Sở Hiền, mọi người nhìn kiến trúc không khác gì tổ ong trước mắt mà không biết nói gì. Cho dù phim tiếp theo là Resident Evil, mi cũng không cần phục chế lại. . .

Mọi người còn chưa kịp tỉnh táo lại, Sở Hiền vỗ vỗ tay, bỗng nhiên, có hai con alien xuất hiện.

Chiêm Lam hô to một tiếng "Dị hình!" Mọi người phản xạ có điều kiện chuẩn bị giết chúng.

Lại nghe thấy Sở Hiền không nhanh không chậm nói "Đây là thí nghiệm, nghe theo chỉ huy của tôi."

Lúc này, Trịnh Xá đã so hai chiều cùng một con alien. Vừa nghe thấy mình đánh là vật sở hữu của Sở Hiền, lập tức dừng tay, bị đuổi alien đánh bay.

Trình Khiếu cũng đã vọt tới trước mặt một con alien, mắt thấy nắm tay sẽ đâm vào ngực alien, vừa nghe lời nói của Sở Hiền, lập tức xòe bàn tay, xoa nhẹ "Alien đại ca, trên người sao lại có bụi vậy? Tiểu nhân phải cho ngài. . ." Vẫn bị đánh bay không chút lưu tình.

Sở Hiền lạnh nhạt bổ sung: "Đó là queen."

Ra là vậy, Trình Khiếu nhận sai giới tính và vỗ ngực của nó. . . Hèn chi bị đánh.

Những người còn lại đều rớt mồ hôi lạnh, may mà động tác chậm. Trung Châu đội có một ảo tượng, chính là, đội trưởng Sở Hiền thân ái đối với vật thí nghiệm so với đội viên nhà mình thì nhẫn nại, cẩn thận, thân thiết hơn. Người nào dám phá hư thí nghiệm, giết không tha! (Đây là ảo tượng sao?)

Nhìn kỹ lại, hai con alien này so với những con alien bọn họ từng gặp thì mạnh hơn nhiều. Trên người chúng nó còn có gai sắc nhọn, chỗ lưng có phần thịt nhô lên, hình như là cánh. . .

Tiểu Hồng Luật hít vào một hơi: "Sở Hiền, nếu anh thêm chúng nó vào đội ngũ của anh thì không gọi là đối chiến, mà là đơn phương bị hành hạ đến chết."

Sở Hiền: "Tiểu Hồng cùng Tiểu Lục không gia nhập một bên nào, tùy cơ công kích bất kỳ đội ngũ."

Mọi người bị cái tên "Tiểu Hồng, Tiểu Lục" của Sở Hiền đánh cháy sém cả trong lẫn ngoài. . . Tại chỗ chỉ còn lại tro bụi màu đen bị gió thổi đi.

Đội trưởng, chúng ta thật may mắn, tên đội của chúng ta không phải là ngài đặt. . .

Chỉ có mặt Tiểu Hồng Luật hết trắng rồi đỏ, đỏ lại đen, đen lại tím, tím lại xanh. . . Hai con alien kia tên không phải đồng âm với tên của mình sao? Sở Hiền, anh không phải vì tôi chất vấn anh nên mới đặt tên cho alien chứ? (Tiểu Hồng Luật, mi hiểu lầm Sở Hiền rồi. Đây là trùng hợp. . . Đây là ý trời. . .)

Ngay sau đó, Sở Hiền dắt mọi người xuống một căn phòng, kéo cửa ra. Nơi đó bày đầy bom, súng ngắm gauss, đồ chiến đấu. . .

Sở Hiền chỉ vào một đồng trang bị vô cùng quen mắt ở cửa, nói: "Trang bị này tôi dựa theo vũ khí của chúng ta mà tưởng tượng ra, cùng trang bị nguyên bản có uy lực như nhau, cho nên chúng ta không cần phải lãng phí năng lượng và đạn dược. Một khi ai gặp uy hiếp trí mạng hoặc bị thương, chỉ cần suy nghĩ là có thể truyền tống ra khỏi phòng ngay lập tức, vì vậy, không cần nương tay. Còn có, sau khi mọi người trang bị xong, có thể tưởng tượng thêm một số vũ khí nữa, nhưng đều phải là những thứ chúng ta có năng lực đối.

Đội A: Tiểu Hồng Luật, Triệu Anh Không, Trình Khiếu, Vương Hiệp, Zero, Tề Đằng Nhất.

Đội B: Sở Hiền, Trịnh Xá, Chiêm Lam, Cổ Tiểu Ngốc, Trương Hằng.

Đội A vào trước, một giờ sau, Tiểu Hồng, Tiểu Lục tiến vào một địa điểm bất kì. Nửa giờ sau đội B tiến vào. Nhiệm vụ là tiêu diệt thành viên của đoàn đội khác. Cuối cùng, đội chưa bị diệt đoàn thắng.

Tình huống cơ bản chính là như vậy."

Các đội viên im lặng gật đầu, thay xong trang bị, liền đứng ở chỗ đội ngũ. Sở Hiên mang theo đội B rời khỏi tầng hầm, lưu lại một bóng lưng tiêu sái cho đội A. . .

Tiểu Hồng Luật bút tóc nghịch, nói: "Hạn chế lớn nhất của chúng ta là không có tinh thần lực, che giấu cũng vô dụng. Cho nên, chúng ta phải giải quyết Chiêm Lam đầu tiên, ẩn theo thói quen nhất quán của Sở Hiên, hơn một nửa khả năng Chiêm Lam sẽ ở cùng hắn, cho nên chúng ta phải nghĩ biện pháp công kích nhằm vào Chiêm Lam tới một mức độ mà hắn không thể chống cự được, hoặc là tách Chiêm Lam ra.

Tiếp theo, chúng ta không thể chính diện đối kháng Trịnh Xá, cho nên phải tránh đối chiến chính diện với hắn, cho dù không thể không chiến, vậy thì nhất định phải quần áo.

Thứ ba, năng lực của Cổ Tiểu Ngọc, chúng ta cũng không rõ ràng, tôi đoán là loại ma pháp truyền thuyết. Cho nên, tận lực giải quyết nàng từ xa. Nếu chúng ta không có cách nào tránh né, vậy thì liền đón nhận đi. . ."

Sợi tóc bị chà đạp cuối cùng được phóng sinh, rơi xuống đất, vẽ ra một đường cong vắn vẹo.

Tiểu Hồng Luật: Quân sư thứ hai của Trung Châu đội, kiêm mục sư kiêm hậu cần. Đổi huyết thống thiên sứ biến dị, có liên hệ với thần, có thể dùng phần lớn kĩ năng ma pháp, giữ phục sinh chân kinh. Cánh có thể mọc ra, có năng lực phi hành, có lực phòng ngự với công kích của sinh vật hệ ác linh.

50 phút sau, Tiểu Hồng Luật nói: "Một lát nữa đội alien xuất hiện, Triệu Anh Không và Trình Khiếu chủ công, tôi và Tề Đằng Nhất quan sát tình huống. Nếu alien mạnh, tiến hành phương án A, nếu alien bình thường, tiến hành phương án B."

Vương Hiệp phúc hậu nói: "Tiểu Hồng Luật, cậu xác định làm như vậy, đại tá sẽ không tức giận?"

Tiểu Hồng Luật im lặng một lát, đột nhiên nhổ xuống vài sợi tóc, rất có khí khái của tráng sĩ chặt tay: "Là chính hắn nói không hạn chế vũ khí, không hạn chế thủ đoạn, không hạn chế phương thức. Tại sao tôi không thể làm như vậy?" (Tiểu Luật, mi xác định mình không giận chó đánh mèo chứ? Đánh không lại chủ nhân liền bắt nạt sủng vật nhà hắn, không phúc hậu chút nào.)

Alien rút cuộc xuất hiện, đội A vận khí không tồi, hai con alien xuất hiện ở hai nơi khác nhau.

Trình Khiếu huyết sáo: "Anh Không muội muội, chúng ta phụ xướng phụ tùy cùng lên đi!"

Triệu Anh Không đập một cái, Trình Khiếu nhanh chóng chạy về phía alien queen, đúng vậy, chính là Tiểu Hồng bị Trình Khiếu sờ ngực.

(Trình Khiếu: Lòng đỏ trứng, mi không thể nói lung tung a, rõ ràng là hiểu lầm mà!

Lòng đỏ trứng cười gian: Mi không được bởi vì người ta là Thái Bình công chúa mà xem nhẹ hành vi yd của mình a.

Trình Khiếu: Mi đừng làm xấu thanh danh của ta, trăm dặm xung quanh ai không biết Trình Khiếu ta là Liễu Hạ Huệ, là chính nhân quân tử có người ngồi trong lòng mà không loạn!

Mọi người cùng kêu lên: Xung quanh trăm dặm ai không biết Trình Khiếu là đại sắc sói, là đồ lưu manh cả ngày yy đồng nhan cự nữ! [1]

[1] Thái Bình công chúa: công chúa ngực phẳng, yd: dâm đảng, yy: ý dâm, đồng nhan cự nữ: mặt loli ngực...)

Trình Khiếu bay ở giữa không trung ngừng nụ cười bất cần đời, cả người ở trong hư không, thân thể di chuyển theo một quy luật kì lạ. "Nam đầu thủy điều quyền! Bay lượn bạch lệ!"

Xoay người làm tốc độ gió lưu động, lưỡi đao gió đánh chớp nhoáng.

Trình Khiếu: Bác sĩ Trung Châu đội, kiêm công kích cận chiến, gien khóa cấp 2. Đổi nam đầu thủy điều quyền, mua kim châm tiên lực với giá cao từ Sở Hiên. Vũ khí là lưỡi kiếm mỏng và găng tay xuất phẩm của Sở Hiên. Tuy rằng găng tay không có thuộc tính phong nhưng lưỡi kiếm có thể co duỗi, thật sự là trang bị âm toán tốt nhất.

Queen Tiểu Hồng nghiêng người, tránh thoát đao gió, đuôi quất về phía Trình Khiếu ở giữa không trung, lưỡi dao bắn ra trong nháy mắt, miễn cưỡng chặn lại công kích sắc bén của queen. Nhưng thân thể hắn bị đánh bay về phía sau, rõ ràng là queen vô cùng mạnh.

Tiểu Hồng Luật hô to "Phương án A."

Triệu Anh Không đã sớm chuẩn bị, sợi tơ kim loại bắn ra, queen Tiểu Hồng cũng thông minh, lập tức lăn người, khó khăn tránh thoát.

Nhưng làm sao có thể dễ dàng tránh thoát người đổi huyết thống thiên linh, trong chớp mắt, Triệu Anh Không xuất hiện bên cạnh Tiểu Hồng, nâng tay, kim chúc ti quần lấy hai chân Tiểu Hồng. Tiểu Hồng bắt đắc dĩ, vì để có thể hoạt động được, chỉ có thể vung đuôi đỡ đòn. Kim chúc ti thu lại không kịp

và đuôi quần cùng một chỗ, Tiểu Hồng vẫy mạnh đuôi, Triệu Anh Không hiểu rõ lực lượng chênh lệch, lập tức buông kim chúc ti ra, đá một cái, kéo dài thời gian phục hồi của Tiểu Hồng, đồng thời mượn lực nhảy về phía sau, tránh bị đuôi đập vào.

Triệu Anh Không: Sát thủ Trung Châu đội, gien khóa cấp 2. Đồi huyết thống hiếm linh và cường hóa hiếm linh. Vũ khí là kim chúc ti và minh hòa nha.

Chẳng biết từ khi nào, một tầng cát thật dày xuất hiện, bỗng nhiên, hạt cát ngưng kết thành xiềng xích, trói lại Tiểu Hồng. Đây là Tề Đằng Nhất lưng đeo hồ lô sử dụng vong linh thánh kinh.

Tề Đằng Nhất: Pháp sư Trung Châu đội, kiêm hậu cần. Đồi huyết thống yêu hồ biến dị, huyết thông yêu hồ ba đuôi, hồ lô cát Gaara. Vũ khí là vong linh thánh kinh.

Trình Khiếu lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai đánh tiếp, (Nhìn bộ dạng nôn nóng này ㄟ(̯ ̯)ㄟ. Trình Khiếu vùng nắm tay: Đã bảo mi đừng nói lung tung!) lấy ra kim châm, đâm vào huyết vị trên đầu Tiểu Hồng, Tiểu Hồng giây giụa.

Trình Khiếu thì thào "Chẳng lẽ huyết vị trên đầu alien không giống nhân loại?"

Trình Khiếu rút kim ra, lại đâm, Tiểu Hồng tru lên. "Không phải chỗ này, thử lại xem. . ."

Lại đâm, cuối cùng, Tiểu Hồng hôn mê. (Sau đó, Tiểu Hồng cứ gặp Trình Khiếu thì đuôi giết. Năng lực kháng đòn của bạn Trình Khiếu có tiến bộ rõ rệt!)

10 phút sau, Tiểu Lục cũng bị giải quyết theo cách cũ. Thành viên đội A dưới sự sắp xếp của Tiểu Hồng Luật, tụ tập, đội đội B tiến vào.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 50: Chủ Thần Không Gian, Đối Chiến (3)

Ngoài cửa tầng hầm, đội B.

Sở Hiên nhìn chăm chăm vào Trương Hằng, gây áp lực vô hình: "Trương Hằng, nếu cậu ở trong đối chiến, nếu tình huống không tốt yếu hãy tách ra, vì bù lại lỗ hổng của cậu, tôi sẽ phụ đạo riêng."

Trương Hằng nắm chặt bản lậu thiên lang trong tay, hạ quyết tâm, cho dù chết tại trận cũng tốt hơn bị Sở Hiên phụ đạo. (Sở Hiên, mi xem, đứa nhỏ đáng thương này bị mi dọa thành dạng gì rồi.)

Sở Hiên: "Đến lúc đó, bọn họ nhất định sẽ công kích Chiêm Lam trước, cho nên, Chiêm Lam phải. . . Tình huống cơ bản chính là như vậy."

Trịnh Xá kêu to: "Đội trưởng, anh quá âm hiểm, đây chính là lừa đảo a!"

Sở Hiên đẩy mắt kính, ánh sáng lạnh chợt lóe: "Trí tuệ vượn người a. . . Tôi đã nói: không hạn chế vũ khí, không hạn chế thủ đoạn, không hạn chế phương thức. Anh cho rằng Tiểu Hồng Luật sẽ thành thật ở nơi đó chờ chúng ta đánh qua sao?"

Sở Hiên: Đội trưởng Trung Châu đội, kiêm quân sư, kiêm bộ trưởng bộ hậu cần, gien khóa cấp 3. Người tu chân sơ giai, đổi tín niệm lực, nắm giữ thương đấu thuật, học tập hỗn nguyên khí công từ Trịnh Xá. (Kỳ thực, Trung Châu đội chỉ cần có thể học, đều học hết. Nhưng có người học được có người không học được mà thôi. Hỗn nguyên khí công, đoạt thiên địa tạo hóa, hấp ngoại khí nhập thể, 108 đại cụ thiên, công thành viên mãn thì, đại đạo kim đan sinh. . .) Vũ khí là súng lục gauss được cải tạo nhiều lần, đương nhiên, tất cả đội viên đều cho rằng, vũ khí lợi hại nhất của người này là trí tuệ và độc miệng. (Lòng đỏ trứng cho rằng, cũng có thể tính Cổ Tiểu Ngốc là vũ khí của hắn!)

Đã đến giờ, Trịnh Xá đang định mở cửa, lại bị Sở Hiên ngăn cản.

"Đó là nơi chúng ta phải qua, anh cho rằng Tiểu Hồng Luật sẽ không làm gì?" Sở Hiên để mọi người đứng bên cửa, hai tay hơi động, súng lục gauss xuất hiện.

Nâng tay, bắn liên tục, cửa bị bắn nổ trong nháy mắt, Sở Hiên nhanh chóng lách mình tới bên cửa. Quả nhiên, một viên đạn thư kích gào thét mà đến, xượt qua tất cả các góc độ ở lối vào. Tiểu Hồng Luật lúc trước đã bảo Zero tính toán quỹ đạo, tới lúc đó chỉ cần nổ súng là được.

Trịnh Xá thở dài: "Tiểu Hồng Luật quả là không muốn sống a, dám bắn cửa, nếu phá hủy dụng cụ thí nghiệm của đội trưởng. . ."

Sở Hiên lạnh nhạt phân phó: "Chiêm Lam, xem xét. Quét hình vào trong não của mọi người. Trịnh Xá, anh vào trước. Trương Hằng, tùy thời công kích."

Trong tay Trịnh Xá bỗng xuất hiện một trường đao trong suốt đỏ như máu, trong thân đao có xương cốt chống đỡ, phía cuối xương cốt là chuỗi đao bị Trịnh Xá nắm thật chặt. Trịnh Xá làm bộ cười dữ tợn: "Tiểu đội Tiểu Hồng Luật, tới đây đối diện với ta, chuẩn bị bị đè bẹp đi!"

Trịnh Xá: Chiến lược lớn nhất Trung Châu đội (cũng là một vị bị Sở Hiền hành hạ vô cùng tàn nhẫn). Giận khỏa cấp 3, đổi huyết thống bá tước vampire, cao cấp nội công, hỗn nguyên khí công, tự sáng tạo nổ mạnh, hủy diệt - chiêu số ảnh hưởng tới thân thể. Vũ khí là hổ phách đao.

Trịnh Xá giậm chân, hùng hổ vọt vào. Đi vào hồi lâu, không có chuyện gì xảy ra. Vì thế hắn ngược ngược đi xung quanh.

Sở Hiền đẩy mắt kính: "Là vì không có cạm bẫy, hay bởi vì cạm bẫy không trói được Trịnh Xá nên không phát động?"

Đầu Trịnh Xá đầy tuyến đen, thì ra ta chính là dụng cụ dò bẫy.

Vì thế Sở Hiền mang theo đội B tiến vào, đi về nơi ẩn thân của bọn Tiêu Hồng Luật. Đương nhiên, dụng cụ dò bẫy là Trịnh Xá đi trước.

Trên đường, đội B tổng cộng thu được hai cái pháo mừng hoan nghênh bằng bom, một cái pháo hoa hoan nghênh bằng máu và cát của đội A. Tất cả đều bị Trịnh Xá giải quyết. Thực lực của Trịnh Xá như vậy, muốn giết chết hắn, thật không dễ dàng. Đội B rất có lễ phép, vô cùng khách khí đáp lễ mấy mũi tên, xạ tuyến neutron. (Cổ Tiểu Ngốc thương tình tài trợ súng neutron cho Trịnh Xá, làm vũ khí viễn trình.)

Tiêu Hồng Luật nhìn hai cô gái mặc áo choàng che kín đằng sau Sở Hiền, khóe miệng run run, Sở Hiền, mi ngoan độc, bảo hộ Chiêm Lam không tính, còn giả mạo một cái, làm xác suất công kích thất bại của chúng ta tăng 50%.

Dưới sự quét hình của Chiêm Lam, phát hiện bọn Tiêu Hồng Luật tránh ở tầng cao tổ ong. Tôn Tử nói: Cố dụng binh chi pháp, thập tắc vi chi, ngũ tắc công chi, bội tắc phân chi, địch tắc năng chiến chi, thiếu tắc năng đào chi, bất nhược tắc năng tị chi [1]. Hai cường giả cấp 3, trí và lực mạnh nhất Trung Châu đội kết hợp, hơn nữa còn có tinh thần lực, gần như đạt được ưu thế áp đảo. Cho nên, chính sách của đội B là không phản đội, chỉ cần cùng tìm tới đội Tiêu Hồng Luật, lấy ưu thế để xử lý bọn họ.

Trịnh Xá lên đến bên cạnh Sở Hiền, nói như hiến vật quý: "Tôi hủy diệt kết cấu chống đỡ của tổ ong thì sao, vậy thì đều xử lý xong bọn Tiêu Hồng Luật?"

Sở Hiền nhìn hắn: "Người. . . Quên đi, trí tuệ của người bình thường, anh có biết muốn phá hư kết cấu chống đỡ tổ ong cần lực lượng lớn bao nhiêu và thời gian bao lâu không? Nếu anh có khả năng ấy, vậy thì đã sớm đoàn diệt đội A rồi."

Sở Hiền: "Đừng đi theo con đường bình thường của tổ ong, đi ở hai bên rồi sau đó lên trên nóc."

Thành viên đội B dọc theo đường đi lĩnh giáo đủ kỹ thuật đặt bẫy của Vương Hiệp, ngoan ngoãn đi theo, không hề chất vấn.

Tổ ong, mái nhà bên cạnh, Sở Hiền suy tư về hình ảnh trong đầu, phân phó: "Trịnh Xá mang Chiêm Lam đi số 2, tôi mang Chiêm Lam đi số 1. Trực tiếp nhảy qua, Trương Hằng đề phòng, tùy thời công kích."

Bàn tay trắng nõn vòng qua cổ Sở Hiền, cánh tay rắn chắc của Sở Hiền ôm lấy vòng eo mềm mại nhỏ nhắn của cô gái, ôm thật chặt, dán vào nhau. Đầu cô gái chôn trong ngực Sở Hiền, nếu có thể nhìn xuyên thấu, sẽ thấy lỗ tai nhỏ của cô gái đỏ hồng như san hô đỏ, nhìn trông vô cùng đáng yêu.

Tiểu Ngốc ở trong lòng Sở Hiền, tim đập như trống nổi, 'Cánh tay Sở Hiền ôm thật chặt, Sở Hiền ôm ấp thật ấm áp. . . Đây chẳng lẽ là ôm công chúa trong truyền thuyết, thật hạnh phúc. . .' (Đứa nhỏ, đây không phải ôm công chúa, Trịnh Xá ôm Chiêm Lam mới là. Sở Hiền sẽ không để hai cái tay đều ở trạng thái không thể công kích.)

Đoàn người rút cuộc đều lên tới sân thượng, hai cô gái đều không tình nguyện rời khỏi ôm ấp. Cổ Tiểu Ngốc bỗng cảm thấy, nhảy lầu thực chất là một chuyện rất đáng yêu.

Dụng cụ dò bẫy Trịnh Xá vẫn làm gương đi trước, Sở Hiền theo sau, hai Chiêm Lam một trái một phải đi bên cạnh Sở Hiền, Trương Hằng đi sau.

Bỗng nhiên, mặt đất dưới chân ầm ầm nổ vang, mọi người tỉnh táo nhảy ra, nhưng đội ngũ vốn chặt chẽ bỗng bị đánh tan trong nháy mắt. Nơi mà mấy người đội B rơi xuống, khi chân tiếp xúc với sàn nhà, sàn nhà sập xuống thành một hố đen to, Trịnh Xá và Sở Hiền bằng vào thân thủ nhanh nhẹn và bản năng cảnh giác mà nhanh chóng né tránh cạm bẫy. Nhưng hố to cũng đã nuốt sạch hai cô gái vừa tiếp xúc với mặt đất trong nháy mắt, cùng với đó là nhân viên viễn chiến Trương Hằng.

Đây là cạm bẫy của Tề Đằng Nhất, tuy rằng Trịnh Xá không rảnh hủy diệt kết cấu chống đỡ của tổ ong, nhưng bọn Tề Đằng Nhất lại có thời gian đào rỗng một khu ở mái nhà, lại phủ hạt cát lên trên. Khi cát lún xuống, sàn nhà cũng chỉ còn một lớp mỏng manh, người nào đó sẽ rơi xuống hố.

Vài tiếng nổ truyền đến. (Tiêu Luật Luật, mi sẽ không tạo một cái phòng đầy bom chứ? Bởi vì không cần tiền nên tạo bừa bãi vậy sao? Đứa nhỏ không phúc hậu. . .)

"Cứu Chiêm Lam!" Sở Hiền ra lệnh, Trịnh Xá liền nhảy xuống cái hố Chiêm Lam vừa rơi xuống. Mà Sở Hiền bằng hình ảnh trong đầu đã xác định được vị trí của Tiêu Hồng Luật, bắt đầu oanh kích sàn nhà.

[1] Trong quá trình dùng binh đánh trận, nếu lực lượng quân ta gấp 10 lần quân địch, thì bao vây chúng, không cần tiêu diệt chúng thì chúng cũng chết dần chết mòn do bị bao vây, vừa để cho chúng bị đói khát lại vừa dọa chúng, nếu thấy vẫn không ăn nhằm gì, hãy bắc một cái loa với âm lượng lớn, cho truyền đi những bài hát dân ca của quân địch, làm cho chúng nhớ nhà, nhớ quê hương mà khóc suốt suốt, về khía cạnh tâm lý làm cho chúng bị tan rã hoàn toàn; nếu lực lượng của ta gấp 5 lần của quân địch, hãy hô hào quân ta tiến lên, năm đánh một, tôi không tin là chúng ta không thắng nổi quân địch; nếu lực lượng của ta gấp đôi quân địch, thì ta cũng nắm chắc phần thắng thuộc về ta.

Q.2 - Chương 51: Chủ Thần Không Gian, Đồi Chiến (4)

Mấy người ngã xuống trước đều được đối xử bình đẳng bằng bom rửa tội của bạn Vương Hiệp, Cổ Tiểu Ngốc dùng vòng phòng hộ của đồ chiến đấu để chặn lại, liên tiếp rơi xuống vài tầng lầu, cuối cùng dừng lại ở một căn phòng ngoại trừ có lỗ ở trần nhà thì không có một cánh cửa nào. Xem ra, Tề Đằng Nhất làm hồ ly không làm, lại làm chuột đồng hồ rỗng vài tầng, khi cô ngẩng đầu lên, phần đỉnh đã bị cát chặn lại.

Lợi dụng bom để phân tán đội ngũ, lại dùng cạm bẫy đã bố trí, làm người ta ngã xuống những chỗ khác nhau, nếu không bị bom của Vương Hiệp tiêu diệt, sẽ rơi vào căn phòng sắp đặt trước, ngăn lại cửa ra, không cho những người khác tới tiếp viện, cũng làm người lọt lưới không thể trốn. Tiêu Hồng Luật muốn phân đội B ra rồi tiêu diệt?

Một lưỡi dao gió vọt đến, Cổ Tiểu Ngốc nghiêng người, khó khăn tránh thoát, đánh lên sao, thật không phúc hậu! Cổ Tiểu Ngốc vung áo choàng vương bạn về Trình Khiếu ở phía sau, khi tâm mắt Trình Khiếu bị che đậy, cô nổ súng liên xạ, xạ tuyến laser đánh úp về phía Trình Khiếu, Trình Khiếu lăn hai vòng trên đất mới tránh thoát.

Cổ Tiểu Ngốc nhanh chóng lui về phía sau để kéo ra khoảng cách. Trình Khiếu là nhân viên cận chiến, hơn nữa trình độ võ thuật rất cao, cho nên phải giữ một khoảng cách. Chỉ có thể dựa vào súng laser, đáng chết, ngay cả đồ che chắn cũng không để lại cho ta, phòng ngự cũng không đủ mạnh. . .

Trình Khiếu đứng lên, cười vui vẻ nói: "Thì ra là Tiểu Ngốc muội muội a, vừa tới đã nhiệt tình như vậy. . . Ta sẽ thẹn thùng. . ." Vừa nói vừa chạy theo hình chữ Z để tránh xạ tuyến laser, vừa tiến đến gần Cổ Tiểu Ngốc. Mà con người của hắn đã mờ mịt. . .

Cổ Tiểu Ngốc vừa nỗ lực kéo ra khoảng cách, vừa ra sức bắn. Cận chiến thì không phải đối thủ của hắn, chờ đợi cứu viện cũng không thực tế, ưu thế của ta là gì? Ngoại trừ có hơn một tầng phòng hộ cũng không có gì khác. . . Như vậy, ra sức phòng ngự đi.

Khoảng cách giữa Trình Khiếu và Tiểu Ngốc đã càng ngày càng gần, Trình Khiếu vừa chạy vừa kêu gào: "Tiểu Ngốc muội muội, ta không muốn đánh phụ nữ a, cho nên muội trực tiếp rồi đi được không, nếu đánh vào khuôn mặt đáng yêu kia ta sẽ đau lòng!"

Cổ Tiểu Ngốc cười cười: "Trung Châu đội không có đội viên không đánh mà chạy!"

Nếu đánh không trúng, vậy thì đón nhận là được. Cắt súng laser đi, lấy trăm hồn đao "Ruồng bỏ đi, người độc hành!"

Trình Khiếu rất có hứng thú chậm lại tốc độ, thứ nhất là không biết lúc giải phóng trăm hồn đao của Cổ Tiểu Ngốc có hiệu quả đặc thù hay không, thứ hai là tò mò trăm hồn đao của Cổ Tiểu Ngốc sau khi thủy giải có hình dạng gì, thứ ba là vì câu "Trung Châu đội không có đội viên không đánh mà chạy!" của Cổ Tiểu Ngốc, nếu đối thủ đã có giác ngộ như vậy, vậy thì mình cũng nên cho đối thủ sự tôn trọng đáng có.

Dưới sự mong đợi tha thiết của Trình Khiếu, lông vũ bay lượn biến mất, búp bê Cổ Tiểu Ngốc xuất hiện! Trình Khiếu 囧囧 nhìn búp bê, khoe miệng run rẩy: "Đây là vũ khí của muội? Tuy rằng rất mạnh [1], nhưng đang trong nhiệm vụ, ta không thể nhận hối lộ."

[1] Dễ thương tới mức muốn hét lên và ôm vào.

Nhưng mà con búp bê này nhìn thật quen mắt. . . Hình như gối ôm của đại tá cũng là hình này? Chẳng lẽ, Cổ Tiểu Ngốc mơ ước gối ôm của đại tá? Bởi vì khó có thể đắc thủ, cho nên oán niệm cường đại hóa thành hình trăm hồn đao? Trình Khiếu bị tượng trưng của chính mình lôi [2] tới mức không có ngôn ngữ. Nghe nói thủy giải chú của nàng giống Vệ Tử Tuệ nên cho rằng Cổ Tiểu Ngốc sẽ biến thành nữ vương tay cầm roi, không ngờ lại biến thành lolita ôm búp bê.

[2] Lôi: Ý tứ là ngoài dự đoán làm cho người ta vô cùng khiếp sợ.

Búp bê vừa xuất hiện, không khí cao thủ quyết đấu tiêu tán ngay cả căn cũng không còn. Cổ Tiểu Ngốc đặt búp bê bên hông, ngượng ngùng cười: "Bầu không khí thật sôi nổi. . ."

Nhảy lên trước một cái, Trình Khiếu giống như thiên nga vẽ thành một đường cong tao nhã trong không trung, theo đó là lưỡi dao gió đáng sợ, nắm tay với uy lực vĩ đại cũng theo sát.

Cổ Tiểu Ngốc nghiêng người né tránh lưỡi dao gió, sau đó dùng thái cực đỡ quyền sắt của Trình Khiếu, lấy thần khí bao phủ đối phương, lực lượng đi theo chuyển động, mượn lực đối phương. Nhưng thái cực tự học không thể sánh bằng võ học chính khổng được học từ nhỏ của Trình Khiếu, cánh tay Trình Khiếu hơi run lên, Cổ Tiểu Ngốc bị lực mạnh đẩy lui, gần như té ngã.

Trình Khiếu huyýt sáo: "Tiểu Ngốc muội muội học thái cực sao? Lúc nào rảnh chúng ta luận bàn một chút. . . Không xuất ra bản lĩnh thực thì sẽ thua a ~"

Cổ Tiểu Ngốc nói: "Trình Khiếu, tu vi võ học của anh rất cao phải không?"

Trình Khiếu cọt nhả nói: "Thế nào, bị võ công tiêu sái phiêu dật của Trình ca ca thuyết phục rồi hả?"

Cổ Tiểu Ngốc: "Kỹ năng châm cứu của anh cũng thành thạo lắm phải không?"

Trình Khiếu tiếp tục cười một cách đáng đánh đòn: "Tất nhiên, Trình Khiếu ta là ai a, có cái gì mà không biết."

Cổ Tiểu Ngốc làm bộ bưng tỉnh hiểu ra: "Khó trách Sở Hiên muốn anh đổi 《 Quỳ Hoa Bảo Điện 》 a!"

Một người đàn ông bình thường, nghe tới bốn chữ "Quỳ hoa bảo điện" đều khó giữ được bình tĩnh. Huống chi là Trình Khiếu với mục tiêu tai họa ngàn vạn mỹ nữ. Vừa nghe đại tá muốn mình đi đổi cái kia, người hắn cứng lại. Hắn nghĩ rằng, người luôn đề cao lợi ích lại không hề có khái niệm tâm lý nam tính như Sở Hiên, rất có khả năng muốn mình đi đổi cái kia. . . Ta nhất định thà chết chứ không chịu khuất phục, mệnh nam tử hán đại trượng phu có thể không cần, nhưng cái kia cần phải trọn vẹn a. . .

Tiểu Ngốc cố ý nói dối, chờ đợi chính là Trình Khiếu ngậy người trong nháy mắt. Cô nhanh chóng tiến lên, hai tay ôm lấy Trình Khiếu, hai chân cũng vòng qua người hắn. Trình Khiếu bị phương thức tấn công quỷ dị này làm chấn động, động tác này, tạo hình này rõ ràng ôm ấp yêu thương, tăng mạnh nóng bỏng. . . Chẳng lẽ là sắc dụ? (Tiểu Ngốc, mi học cái xấu ~)

Lúc này, hai tay Tiểu Ngốc vòng sau lưng Trình Khiếu, trong phút chốc, súng laser xuất hiện. Họng súng để ở sau lưng Trình Khiếu "Rời khỏi, nếu không tôi sẽ nổ súng." Trình Khiếu vẫn là vẻ mặt không thêm thêm đêm xia kia "Súng laser xuyên thủng ta thì muội muội cũng chạy không thoát."

"Thứ ba, ngăn cản công kích." Phóng thích kỹ năng! Bóp cò súng, laser xuyên qua bụng Trình Khiếu và Cổ Tiểu Ngốc.

Cổ Tiểu Ngốc không mở vòng phòng hộ. Thứ nhất là vì khi nổ súng vòng phòng hộ mở ra sẽ phản lực lại làm ảnh hưởng tới độ chuẩn khi bắn. Thứ hai là sợ vòng phòng hộ phản xạ laser sẽ thương tổn tới chỗ trí mạng của Trình Khiếu, dù sao cũng là đồng đội, không thể mạo hiểm như vậy.

Trình Khiếu bị loại công kích liều chết này làm khiếp sợ, rõ ràng chỉ là luyện tập mà thôi, cần phải liều mạng sao? Hắn định đẩy Tiểu Ngốc ra, Tiểu Ngốc kẹp càng chặt, cô nổ súng tới khi Trình Khiếu không chịu nổi rời khỏi phòng mới thôi.

Tiểu Ngốc tuy đã mệt mỏi vô cùng nhưng vẫn nhanh chóng lấy ra nước rửa phần eo, may mà đồ chiến đấu chống ăn mòn, nếu không máu độc của Trình Khiếu dính vào người thì nguy.

Kỳ quái là quần áo của Cổ Tiểu Ngốc chỉ bị rách mà thôi, một giọt máu cũng không có. Nếu nhìn kĩ, phần eo của búp bê bên hông Cổ Tiểu Ngốc đã bị xuyên thủng. Thứ ba, ngăn cản công kích —— búp bê có thể nhận thương tích từ người khác, thương tổn chuyển dời tới người búp bê. Cổ Tiểu Ngốc đã chuyển dời thương tổn tới người nó.

Cổ Tiểu Ngốc đau lòng cảm búp bê lên, lăm bầm "Thực xin lỗi. . .", rót linh hồn vào, dần dần, búp bê lại hoàn hảo như lúc đầu.

Bây giờ, phải đi tính sổ với đội A!

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 52: Chủ Thần Không Gian, Đối Chiến (5)

Trong lúc Cổ Tiểu Ngốc rơi vào cạm bẫy, Chiêm Lam và Trương Hằng cũng không thể tránh thoát. Tuy rằng dưới tình thế cấp bách, Chiêm Lam chưa kịp khởi động kỹ năng, nhưng may mà Chiêm Lam mặc trang bị của Trung Châu đội, không bị bom của Vương Hiệp làm thương nặng.

Wương Hiệp: Người tạo cạm bẫy của Trung Châu đội. Đối huyết thống chi phối bom, học tập hồn nguyên khí công từ Trịnh Xá, vũ khí là bom mà Sở Hiên chế tạo.

Cuối cùng cũng rơi xuống đất, Chiêm Lam không khỏi tròn tròn mắt, không ngờ Tiểu Hồng Luật lại nhốt mình cùng hai con alien kia! Sở Hiên đã nói "Tiểu Hồng và Tiểu Lục không gia nhập bên nào, tùy thời công kích đội ngũ bất kỳ." Như vậy có tỉ lệ lớn là, Tiểu Hồng và Tiểu Lục tùy ý công kích bất cứ người nào chúng gặp được. Vì thế sau khi báo Trình Khiếu làm hôn mê Tiểu Hồng, Tiểu Lục, Tiểu Hồng Luật liền đặt chúng ở phòng bên cạnh, dự đoán thời gian làm mà chúng tỉnh lại, đội thành viên đội B rơi xuống.

Chiêm Lam vừa đứng lên đã được nghênh đón bằng một cái đuôi ngăm đen trắng kiện. Chiêm Lam trốn không kịp, lập tức bị đánh bay. Tuy kỹ năng phòng hộ của nàng đã triệt tiêu phần lớn lực đạo, nhưng dư lực vẫn làm nàng ói ra máu.

Chiêm Lam: Tinh thần lực Trung Châu đội, gien khóa cấp 1. Đối phong linh, chân ngôn thuật, tinh thần lực xem xét, tâm linh xiềng xích, tâm linh quất, tinh thần lực hộ thuẫn. (Dùng tinh thần lực chế tạo ra lực lượng hữu hình, công kích đối phương và phòng ngự. Tùy theo độ mạnh của tinh thần lực mà lực phòng ngự không ngừng tăng cường.)

Kỳ thực có thể thấy rõ, nếu không phải đoàn đội yêu cầu, Chiêm Lam đổi hầu hết kỹ năng chạy trốn chết hoặc là năng lực phụ trợ, ngay từ đầu Chiêm Lam đã tự định vị tại vị trí nhân viên phụ trợ. Xem như hi sinh vì đoàn đội, thực chất là tránh khỏi trực diện nguy hiểm ngay từ đầu. Đã xác định như vậy, tương đương với mục sư trong đoàn đội, nhận sự bảo vệ của người khác.

Phụ nữ, thực chất có thể rất mạnh, thiên tài như Triệu Anh Không, nỗ lực như Cổ Tiểu Ngọc. Đáng tiếc, Chiêm Lam cả hai đều không. Không thể không nói, Chiêm Lam có phần lười biếng, chưa từng chủ động tăng năng lực đối địch, cũng không nghĩ học thêm một chút gì đó. Phụ nữ không phải trời sinh cần được bảo hộ, chính là vì cảm thấy mình cần được bảo hộ nên mới đặt trách nhiệm bảo hộ mình cho người khác, biến chính mình thành nhu nhược.

May mà Trịnh Xá đuổi tới kịp thời, giúp Chiêm Lam tránh khỏi vận mệnh bị hai alien nện đánh.

"Chiêm Lam, em không sao chứ?" Trịnh Xá từ trên giáng xuống đứng trước che chở Chiêm Lam, Chiêm Lam mỉm cười, Trịnh Xá, em biết anh sẽ đến cứu em. Chiêm Lam dưới sự bảo vệ của Trịnh Xá, tiếp tục làm dụng cụ dò xét và liên lạc của tiểu đội, quét hình ảnh cho tất cả đội viên.

Tiểu Hồng, Tiểu Lục cũng biết người tới không có mục đích tốt, hơi khom người, lui về sau mấy bước, triển khai tư thế.

Trịnh Xá vỗ vỗ hồ phách đao, nhếch miệng cười, lộ ra hàm răng trắng tinh "Tiểu Hồng, Tiểu Lục. . . Nếu như bị đánh khóc thì đừng tìm đại tá cáo trạng nha ~" (Trịnh Xá, mi cũng là đứa trẻ hư đánh không lại chủ nhân liền bắt nạt sủng vật nhà hần.)

Trịnh Xá không hổ là nhân vật chính tiểu cường trong 《 Vô Hạn Khủng Bố 》, rất nhanh, Tiểu Hồng, Tiểu Lục ngay cả cánh còn chưa dùng tới, đã bị ánh đao tràn ngập trời đất bức đi.

Thuận tiện nói một câu, Trình Khiếu trên quảng trường gặp lại hai alien, song phương triển khai hoạt động khoái trá người truy ta trốn. (Trình Khiếu: con mắt nào của mi thấy ta khoái trá! Nếu đuổi theo ta là một đám mỹ nữ thì thật tốt! A. . . Tiểu Hồng. . . Mi đừng đánh chỗ đó a. . .)

Hoa nở hai đầu trên một nhánh. Chúng ta hãy xem bạn Trương Hằng không ai cứu viện như thế nào rồi.

Thân thể không ngừng rơi xuống, cho dù như thế nào, thuận theo tiết tấu của kẻ địch cũng không phải chuyện tốt. Trương Hằng nhanh chóng bắn tên, dưới tác dụng của phản lực, Trương Hằng miễn cưỡng nhảy lên tầng lầu ở giữa với một tư thế xấu xí và kì quặc, tránh khỏi vận mệnh rơi vào cạm bẫy.

Trương Hằng: Người công kích viễn trình của Trung Châu đội, gien khóa cấp 1. Đổi huyết thống xạ thủ phong hệ tộc tinh linh, huyết thống xạ thủ điện hệ tộc tinh linh, tinh thần ngưng tụ, bạo phá tiền. Vũ khí là cổ cung thiên lang.

Tin tức không được truyền đến, hần là bên Chiêm Lam đã xảy ra chuyện, đi lên trên trước, đội trưởng hần đang ở phía trên.

Không, không đúng, dự cảm nguy hiểm thật mãnh liệt. . . Mờ ra gien khóa cấp 1, Trương Hằng nghiêng người về một bên, tiếng kim loại va chạm, cổ cung thiên lang và chùy thủ của Triệu Anh Không đập mạnh vào nhau, Trương Hằng không phải đội viên cận chiến, bị lực đẩy lao đao, trong nháy mắt, Triệu Anh Không cường hóa thuộc tính thiểm lĩnh đã nhanh chóng đặt chùy thủ lên cổ Trương Hằng. Trương Hằng lập tức biến mất trước mặt Triệu Anh Không.

Hỏi ta vì sao biến mất nhanh như vậy? Chẳng lẽ mi không biết thanh chùy thủ kia là minh hỏa nha tiếng tăm lừng lẫy sao? Ta là bắt đắc dĩ a. (Kỳ thực là mi muốn thừa cơ chạy trốn, để tránh cho mình chạy trốn ở tình huống không tất yếu phải không? Trương Hằng, mi cũng học xấu ~)

Cùng lúc đó, Tiểu Hồng Luật nhìn đội trưởng nhà mình, hô to một tiếng dừng động thủ, sau đó nhanh chóng biến mất trước mặt Sở Hiên. Tiểu Hồng Luật là người thành thật như vậy sao? Đương nhiên không phải, trước khi đi, đứa nhỏ không phúc hậu này thả ra đại chiêu tích trữ đã lâu với Sở Hiên —— thần thánh gột rửa. (Tiêu trừ thương tổn mà sinh vật hắc ám lưu lại trên người đối phương. Thần khế lực tiêu hao càng nhiều, thời gian gột rửa càng dài, trong lúc gột rửa, người bị gột rửa không thể di động.)

Kỳ thực đây là một pháp thuật chữa thương, nhưng Tiểu Hồng Luật muốn lợi dụng thuộc tính trong lúc bị gột rửa, người bị gột rửa không thể di động. Ma pháp công kích hầu hết bị đạo cụ phòng ngự của Sở Hiên ngăn cản, nhưng ma pháp loại chữa trị sẽ không gặp trở ngại. Mà hạn chế của ma pháp này là chỉ có thể tiêu trừ thương tổn và ảnh hưởng mà sinh vật hắc ám lưu lại, mà công kích của hần để lại một hậu quả, chỉ cần không phải công kích thuộc tính hắc ám, Sở Hiên nhất định phải đứng đó đón đỡ. Tiểu Hồng Luật dùng thần khế lực đối lấy 20 phút đồng hồ bị động chịu đòn của Sở Hiên.

Mục sư là một chức nghiệp gần như không có sức chiến đấu, nhưng nếu là trí giả, cho dù là mục sư cũng vô cùng đáng sợ. Tiểu Hồng Luật biết Sở Hiên muốn ưu tiên xử lý mình, cho nên lấy bản thân làm mồi bầy ra một ván này, lấy chủ ý dùng mạng đổi mạng.

Cả căn phòng tràn ngập tiếng phát động của các loại vũ khí công nghệ cao, cuối cùng ầm ầm nổ vang, bụi mù tán đi, trong phòng chỉ còn lại một đồng bóng.

Sở Hiên chẳng lẽ bị Tiểu Hồng Luật nổ bay rồi? Tất nhiên không có khả năng, giống như lòng đỏ trứng cũng không phải mẹ kế.

Nếu Tiểu Hồng Luật có thể đoán được Sở Hiên sẽ ưu tiên tìm hần, Sở Hiên làm sao có thể không chú ý điểm ấy. Cho nên, xuất hiện trước mặt Tiểu Hồng Luật không phải là Sở Hiên, mà là hình chiếu từ trên hố chiếu xuống. (Hình chiếu giống y như thật, tư liệu của chủ thần, Sở Hiên chế tạo, bảo đảm chất lượng.) Tiểu Hồng Luật vừa thấy súng lục gauss chĩa vào mình liền vội vàng rời đi, làm sao phát hiện ra chỗ trốn của Sở Hiên.

Cho nên nói, đạo cao một thước ma cao một trượng. Bình giả nguỵ đạo, có thể mà chỉ ra không thể, dùng mà chỉ ra không cần, hư mà chỉ ra thực. Người giỏi thủ ém quân tại các địa hình, người giỏi công phát huy mọi thế mạnh. Tiểu Hồng Luật, muốn lừa Sở Hiên, mi cần phải tiếp tục nỗ lực.

Tối khi tụ họp, Sở Hiên đã giải quyết xong Tiêu Hồng Luật và Tề Đằng Nhất. Tuy rằng bình thường Sở Hiên không ra tay, nhưng hần vừa ra tay, gần như không ai có thể tránh thoát. Nếu chỉ xét về sức chiến đấu, Sở Hiên chính là cường giả thứ hai của Trung Châu đội.

Trương Hằng đã hi sinh khi Triệu Anh Không đánh lên. Đứa nhỏ này dường như vẫn không thoát khỏi vận mệnh bị phụ đạo riêng.

Trịnh Xá bị Zero đánh lên, bởi vì Chiêm Lam mà bị bắn mất cái tay cầm đao, sức chiến đấu giảm xuống một nửa.

Cổ Tiểu Ngốc sau khi giải quyết xong Trình Khiếu, thuận lợi hội họp.

Sở Hiên nhìn đội B gần như hoàn chỉnh trước mặt, không nhiều lời, lập tức tiến hành hoạt động tiêu diệt đội A. Tiểu Ngốc và Chiêm Lam mặc áo choàng mới, tiếp tục chơi trò đoán xem ta là ai cùng Chiêm Lam.

Dưới sự quét hình của Chiêm Lam, đội A gần như không có chỗ nào che giấu, nhưng không thể không nói, huyết thống ảnh mị vô cùng hữu dụng, không chỉ có tốc độ cao, hơn nữa có thể tùy ý di chuyển tại nơi có bóng râm. Cứ như vậy, Zero xuất quỷ nhập thần cộng thêm đạn thư kích uy lực cao gần như trở thành tồn tại khó có thể ngăn cản. Sở Hiên cũng là vì điểm này mới bảo Cổ Tiểu Ngốc giả Chiêm Lam, đứa nhỏ Zero vận khí thật không tốt, chọn một chọn hai, cuối cùng đạn thư kích vốn định bắn về phía Chiêm Lam lại bắn sai về phía Cổ Tiểu Ngốc, ngay tại lúc hần công kích, đã bị Sở Hiên giải quyết. Đương nhiên, bạn Cổ Tiểu Ngốc lại vịnh hạn hi sinh vì nhân dân.

Zero: Người công kích viễn trình của Trung Châu đội. Đối huyết thống ảnh mị, điểm tuyến ma nhãn, vũ khí là súng ngắm ly từ đạn gauss được Sở Hiên cải tạo nhiều lần.

Sau đó, Triệu Anh Không và Vương Hiệp liên thủ tập kích, Chiêm Lam treo. Trịnh Xá trọng thương xử lý Vương Hiệp, Sở Hiên xử lý Triệu Anh Không.

Cuối cùng, đội B còn Sở Hiên và Trịnh Xá may mắn sống sót. Mô phỏng đối chiến, đội B thắng lợi.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 53: Chủ Thần Không Gian, Động Viên Trước Cuộc Chiến (1)

Nói Trung Châu đội giống như một gia đình, thực ra không chỉ là nói đội viên Trung Châu đội quan hệ thân thiết, còn nói ra người có thể xoa bóp đánh tủy ý, ta nhất định phải lý giải đánh là thân mạng là yêu, huyết nhục bay tứ tung là ưu đãi.

—— Cổ Tiểu Ngốc

Ban đêm, phòng Sở Hiên, linh huyết.

Bởi vì người tu luyện có thể vận công để thay thế giấc ngủ, cho nên, Tiểu Ngốc nỗ lực tu luyện đều ở linh huyết cùng Sở Hiên vào buổi tối.

Trong nửa vòng tròn mờ, Sở Hiên ngồi xếp bằng, tạo hình này vô cùng nghiêm túc. Tiếc là đệm lót lông hình quả táo màu đỏ phía dưới đã quét sạch không khí trang nghiêm. Nguyên nhân là Cổ Tiểu Ngốc nói ngồi dưới đất không tốt cho sức khỏe, cho nên đề nghị hần thêm một cái đệm lót, Cổ Tiểu Ngốc vốn cho rằng Sở Hiên sẽ tạo một cái đệm hương bồ, ai ngờ Sở Hiên lại tạo ra cái thảm nhỏ 囧 như vậy. . . Chỉ có thể nói, mỹ quan của đại thần không phải ai cũng có thể theo kịp.

Sở Hiên đặt Cổ Tiểu Ngốc trong lòng bàn tay, nhíu mày "Cô nhẹ hơn hôm qua? Xem ra chữa trị trăm hồn đao làm tiêu hao lực lượng linh hồn của cô, về sau hạn chế dùng 'thứ ba, ngăn cản công kích'. Dù sao thân thể của cô dù bị hủy cũng không có tổn thất gì, nhưng lực lượng linh hồn tiêu hao rất khó phục hồi."

Đúng vậy, nếu búp bê có thể chữa trị mà không phải trả giá, vậy thì búp bê liền trở thành vô địch. Thay thế bị thương lại không tốn chút nào mà vẫn chữa trị được như lúc ban đầu, như vậy, có khác gì phòng ngự tuyệt đối? Muốn được cái gì phải trả giá tương ứng, võ vô tay liền biến mạnh là chuyện chỉ tồn tại trong tiểu thuyết YY, cho nên, dùng lực lượng linh hồn để chữa trị cho búp bê, đó là chuyện vô cùng hợp lý.

Cổ Tiểu Ngốc gật đầu, tỏ vẻ mình sẽ ngoan ngoãn nghe lời. Khẩu khí này của Sở Hiên thật giống như lúc tổng kết sau cuộc chiến, vì thế không tự chủ được, Tiểu Ngốc lại nhớ tới lúc tổng kết sau khi mô phỏng đối chiến ở phòng Sở Hiên. . .

Trình Khiếu vừa thấy băng ghi hình đối chiến của Sở Hiên, bỗng chốc run rẩy như lá vàng cuối thu.

Thấy Trình Khiếu châm ba lần lên đầu Tiêu Hồng mới đứng huyết vị, Sở Hiên đắm chiêu nhìn chăm chăm vào Trình Khiếu, đẩy mắt kính, thấu kính lóe sáng.

Xưa nay mỗi lần bạn Trình Khiếu vô ý thức đắc tội đại tá là thể chất lại đề cao, lúc này quỳ dưới đất, ôm đùi Sở Hiên đại thần, đầu ngẩng 45 độ thuần

khuyết, con người trong vắt, thật là đầm ấm đáng yêu. (Nếu có hủ nữ ở đây, nhất định sẽ thét chói tai, đây là hình ảnh thụ đáng yêu ngây ngô đau khổ cầu xin lãnh khốc mất kính công a!)

Giọng nói kia như Đậu Nga kêu oan, vô cùng bi thống "Đại tá, tôi vô tội, tất cả là do tiểu tử Tiêu Hồng Luật sai sử. Xin anh đừng bắt tôi đổi cái kia a!" (Trình Khiếu, có tiền đồ, đặc tội một trí giả không đủ còn chủ động đặc tội thêm một cái nữa. . . Mi xem, ánh mắt Tiêu Hồng Luật nhìn mi, cỡ nào chuyên chú, cỡ nào khẩn thiết a!)

Sở Hiên nhìn tay lộn ôm đùi mình của Trình Khiếu, lạnh nhạt nói: "Buông ra."

Trình Khiếu dừng cảm không sợ chết tiếp tục nói: "Anh không đồng ý, tôi sẽ không buông ra!" (Thật giống với phim 8 giờ, hình ảnh quỷ xuống đất nói "Người không đồng ý, ta sẽ không đứng lên.". Trình Khiếu, mi cuối cùng cũng đi lên con đường cosplay vĩ đại sao?)

Sở Hiên càng thêm lạnh lùng rút ra súng lục gauss, giờ trước trán Trình Khiếu "Buông ra. . ."

Ở trong lòng Trình Khiếu, gốc rễ nam tính nhà mình so với tính mạng còn quan trọng. Vì thế hấn lắc đầu, xuất ra khí thế anh dũng hi sinh, "Trừ khi anh đồng ý không bắt tôi đổi cái kia, bằng không cho dù chết tôi cũng không buông tay."

Người xung quanh ngoại trừ Cổ Tiểu Ngốc thì đều sẽ không tới được suy nghĩ của Trương Nhị hòa thượng [1], nghĩ rằng rốt cuộc đội trưởng muốn thăng nhai này đổi cái gì a? Khí thế thà chết chứ không chịu khuất phục của Trình Khiếu giống như được lĩnh hội từ Lưu Hồ Lan. [2]

[1] Mù mờ, không hiểu rõ nghĩa của sự việc.

[2] Lưu Hồ Lan: liệt sĩ cách mạng.

Cổ Tiểu Ngốc không khỏi cảm thấy áy náy, không ngờ mình nói dối lại có ảnh hưởng lớn như vậy với Trình Khiếu. Có nói cho hấn chuyện 《Quỷ Hoa Bảo Điện》là do mình bịa ra không? Quên đi, dù sao sớm hay muộn hấn cũng sẽ phát hiện. Sở Hiên cũng sẽ không làm gì hấn, có lẽ thế. . . (Tiểu Ngốc, thực ra mi cảm thấy như vậy đùa vui phải không? Mi là đứa trẻ hư. . .)

Sở Hiên không để ý tới Trình Khiếu, tiếp tục cùng mọi người xem băng hình. Thực ra, Sở Hiên đã biên tập băng hình trước rồi, cho nên hấn cũng hiểu rõ vì sao Trình Khiếu lại nói vậy. Nhưng nếu Trình Khiếu đã tưởng thật, Sở Hiên cũng không cần thiết phải giải thích không phải sao? ㄟ (▽ ㄟ) (Sở Hiên, chính mi làm hư con gái ta phải không?)

Đến khi nhìn thấy đoạn Cổ Tiểu Ngốc và Trình Khiếu, mọi người mới bừng tỉnh hiểu ra, Trịnh Xá vỗ vỗ vai Trình Khiếu, lòng có ưu tư. 'Huynh đệ, bảo trọng. . .'

Sở Hiên cúi đầu, nhìn tạo hình vẫn như cũ của Trình Khiếu, đẩy mắt kính: "Không muốn đổi 《Quỷ Hoa Bảo Điện》?"

Trình Khiếu ra sức gật đầu như gà con mổ thóc: "Đại tá, chỉ cần anh không bắt tôi đổi cái kia, anh muốn tôi nhảy vào chảo dầu tôi cũng nguyện ý."

Sở Hiên: "Anh còn chưa nhận biết đúng huyết vị." (Mi quả nhiên là ghi hận hai châm kia của Trình Khiếu!)

Trình Khiếu ra vẻ hối hận vì sai lầm trước kia: "Tôi nhất định sẽ học tập thật tốt, tranh thủ về sau dù gặp được sinh vật gì cũng có thể đâm trúng."

Sở Hiên từ chối cho ý kiến: "So sánh với cái đó, cổ độc đối với đoàn đội còn có tác dụng lớn hơn, cổ trong cơ thể anh rất thú vị. Tôi có vài ý tưởng cần nghiệm chứng, đến lúc đó anh tới phòng thí nghiệm của tôi."

Trình Khiếu ngoan ngoãn gật đầu, vì cuộc sống tính phúc của ta, bằng bất cứ giá nào, cho dù giải phẫu ta cũng không sợ!

Sở Hiên không hổ là Sở Hiên, tay không bắt sói cũng làm thuận tay như vậy.

Sở Hiên lúc sau cũng một mình gặp Tiêu Hồng Luật nói chuyện, không biết tóc Tiêu Hồng Luật còn bao nhiêu?

Cổ Tiểu Ngốc vừa cảm thán, vừa nhìn không được mà nở nụ cười. Đột nhiên trên mặt đau nhức, phục hồi tinh thần, hai ngón tay tội ác của Sở Hiên đang ở trên mặt cô. Cổ Tiểu Ngốc uất ức nhăn mặt bấn loạn: "Sở Hiên, anh làm gì?"

Cái gọi là mặt bánh bao, chính là nói gò má mồm mồm thịt giống như trẻ sơ sinh, trọng điểm là nựng rất thích, thuận theo lý lẽ, Sở Hiên lại nắm.

Cổ Tiểu Ngốc dùng đôi mắt ngắn lẹ để lên án hành động hung ác của Sở Hiên.

Sở Hiên chần chờ một chút, thu lại bàn tay độc ác: "Xin lỗi, trượt tay." (Tay mi trượt kiểu gì mà tới trên mặt người khác!)

Sở Hiên: "Cổ Tiểu Ngốc, nếu tình tiết vẫn phát triển giống như nguyên tác, phim kinh dị tiếp theo chúng ta sẽ chống lại Ác Ma đội."

Cổ Tiểu Ngốc trịnh trọng gật đầu.

Sở Hiên: "Cho nên, tôi muốn cô làm những việc này. . . Tình huống cơ bản chính là như vậy."

Cổ Tiểu Ngốc im lặng, thật lâu sau mới nói: "Không thể không dùng cách này sao?"

Sở Hiên: "Nếu muốn thương vong nhỏ nhất, hơn nữa vì sự phát triển sao này, đây là cách tốt nhất."

Cổ Tiểu Ngốc hít sâu một hơi, nhìn chằm chằm Sở Hiên: "Sở Hiên, anh đã quyết định, tôi sẽ nghe theo. Nhưng, tôi hi vọng anh có thể nói cho bọn họ đây là chủ ý mà tôi đi ra. Để tôi tranh công của anh một lần đi. . ."

Sở Hiên: "Tôi sẽ không đồng ý, bọn họ cũng sẽ không tin."

Cổ Tiểu Ngốc gượng cười, cuối cùng vẫn không được. . .

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 54: Chủ Thần Không Gian, Động Viên Trước Cuộc Chiến (2)

Vài ngày này ở chủ thần không gian, phần lớn thời gian mọi người đều nghỉ ngơi, có lẽ là vì quay lại phim kinh dị huấn luyện quá mức vất vả. Mọi người phải giằng giũa giữa sống và chết mỗi một khắc, cường hóa, huấn luyện, xoát điểm. . . Không ngừng luân hồi, mãi mãi không kết thúc.

Còn có một nguyên nhân khác, bộ phim kinh dị tiếp theo sẽ phải đối chiến với Thiên Thần đội hoặc Ác Ma đội, tuy rằng mọi người đã chuẩn bị tốt, nhưng người có họa phúc sớm chiều, ai có thể khẳng định mình sẽ không chết? Cho nên mấy ngày còn lại không thể rèn luyện thêm được gì, vậy thì yên tĩnh hưởng thụ cuộc sống một chút, đây là điều tất cả mọi người đều mong muốn.

Được Sở Hiên ngầm đồng ý, ngày thứ chín, buổi sáng mọi người đến tầng hầm phòng Trịnh Xá cùng nấu cơm dã ngoại, tiếp thu ý kiến của mọi người, Trịnh Xá cuối cùng làm thành cảnh tượng này, mảnh đất có phạm vi khoảng trăm km, xa xa có núi, bên núi là sông, gió nhẹ nổi lên, sương sớm bông bông, nơi có gió mây bay bay, nơi có nước sóng lăn tăn, mệnh mông giống như ngọc vỡ. Bên bờ có rừng, xanh thẫm, xanh biếc, xanh non, xanh nhạt. . . Đan xen tạo thành cảnh tượng tao nhã. Dưới chân là mặt cỏ rộng lớn, đi lên có cảm giác mềm mại, có hoa dại không biết tên làm đẹp, đủ loại hoa nở hiển lộ sức sống kiêu hãnh.

Ngày hôm sau, mọi người tập trung ở nhà Trịnh Xá, vừa nói cười vừa đi xuống tầng hầm. Bọn họ đều tự mang một ít nguyên liệu nấu ăn và gia vị, còn mang theo than gỗ và bát đĩa, mọi người quyết định ăn đồ nướng, hơn nữa món chính là cá nướng. . .

Mọi người vừa tiến vào tầng hầm, đều kinh ngạc hô lên, "Đẹp quá a!" Nhóm nữ hài hưng phấn nhìn nhau cười, vui vẻ chạy trên thảm cỏ, giống như muốn hòa cùng làn gió tươi mát. Tiểu Ngốc cũng đệ đệ đi tới bờ sông, uống một ngụm nước, nước suối chảy qua yết hầu, thể xác và tinh thần đều sáng khoái. Cổ Tiểu Ngốc cúi đầu nhìn gương mặt xa lạ trong nước, khẽ thờ dài.

Đội mấy cô gái trở về, bọn Trịnh Xá đã bày biện xong rồi. Sở Hiên vẫn ngồi một bên xem tư liệu, chờ đồ ăn.

"Được rồi, mấy em gái, chúng ta cùng đi hái nấm thôi, oa ha ha ha ha. . ." Trình Khiếu cười đáng khinh, nghênh đón hấn là mấy nấm nấm hung hăng của nhóm nữ hài. Trình Khiếu bị đánh ngã nòn khan vài cái, tiếp theo hấn lại bật dậy, còn cười ha ha nói: "Quả nhiên là những em gái dịu dàng a, đánh người còn đáng yêu như vậy. . ."

Tiểu Ngốc nhìn cảnh tượng như trong nguyên tác, ngón tay run run, kết quả đoàn chiến cũng dừng giống vậy a. . .

Trịnh Xá nhiệt tình hô: "Chúng ta đi câu cá đi! Tôi tạo riêng rất nhiều cá a, có cá hương, cá chình, cá cò, cá đao, cá lô. . ."

Sở Hiên lạnh nhạt nói: "Tôi sẽ không đi, tôi còn phải xem tư liệu."

Trịnh Xá cười gian: "Chắc anh chưa từng câu cá? Ha ha ha ha, trước kia tôi thường câu cá cùng đồng nghiệp, nói cho mọi người biết, kỹ thuật câu cá của tôi là hạng nhất."

Sở Hiên vẫn lạnh lùng như cũ: "Quả thật chưa từng câu cá, nhưng đọc sách thấy giới thiệu về câu cá, trước kia ngoài căn cứ chỉ có mặt cỏ, nếu muốn câu cá thì phải đi rất xa, thủ tục xin rời khỏi căn cứ vô cùng phiền toái, hơn nữa câu cá cũng không có ý nghĩa thực tế, nếu dùng lưới hoặc phương pháp khác có thể bắt cá dễ dàng, nên tôi cũng không thực hành cách câu cá như trong sách."

Trịnh Xá nghe vậy, bỗng cảm thấy mình cuối cùng cũng có cơ hội chèn ép Sở Hiên, cười ha ha: "Vậy thật tiếc a, hôm nay cho anh xem thể nào là kỹ thuật của vương tử câu cá. Đừng lo, cho dù anh không câu nổi nửa con cá, chỉ cần có tôi ở đây, anh cũng không bị đói."

Khóe miệng của Cổ Tiểu Ngốc run run. Trịnh Xá, hiện tại mi càng nói nhiều, lát nữa mi chết càng thảm.

Trịnh Xá có lẽ cảm thấy khó có cơ hội bắt nạt Sở Hiên, vì thế không sợ chết lấy tư liệu của Sở Hiên, nhét cần câu vào tay Sở Hiên. "Đội trưởng, đi thôi. Anh vất vả lâu như vậy cũng nên nghỉ ngơi một chút a."

Trình Khiếu lành sẹo đã quên đau ở bên cạnh ồn ào, đề nghị Sở Hiền đi câu cá. (Đừng tưởng rằng mọi người không nhìn ra dụng tâm hiểm ác muốn Sở Hiền bị chê cười của mì.)

Tiểu Ngốc giơ tay: "Trình Xá, anh có tạo động vật gì không?"

Trình Xá cười: "Có, trong rừng cây bên kia, tôi tạo không ít động vật nhỏ đâu. Sao vậy?"

Tiểu Ngốc ngượng ngùng nói: "Thực ra tôi không thích ăn cá, cho nên muốn đi săn."

Còn có một nguyên nhân, chính là, nếu Sở Hiền ăn cá, sẽ thương tổn đến bản thân mà không tự biết.

Tiểu Hồng Luật thở dài, hần nói: "Không dối gạt mọi người, tôi cũng không thích ăn cá, cảm thấy ăn thứ này rất đáng ghét, rất dễ bị hóc, so với ăn cá phiến toái, tôi thấy ăn côn trùng rất ngon, không biết anh có tạo côn trùng không?"

Khóe miệng Trình Xá giật giật, ai sẽ tạo thứ đó chứ!

Vì thế, Sở Hiền bị một đám người có ý định chế giễu tha đi câu cá, mấy cô gái khác đi hái nấm, Cổ Tiểu Ngốc và Tiểu Hồng Luật đi săn thú.

Trong rừng rậm, Cổ Tiểu Ngốc mặc đồ chiến đấu, thành thạo nhảy vọt, bắt được động vật thì trói lại bằng dây thừng, ném cho Tiểu Hồng Luật. Trong lúc Tiểu Ngốc săn thú, Tiểu Hồng Luật sai cánh bay giữa không trung, thuận tay lấy vài quả trứng chim.

Không tới nửa giờ, Tiểu Ngốc đã bắt được hai con gà rừng, một con heo rừng, một con nai. Tiểu Ngốc cùng Tiểu Hồng Luật khiêng thành quả đi về, khi đi tới phân giao giữa rừng cây và đồng cỏ, có một chuyện thú vị đã xảy ra.

Một con thỏ nhỏ từ bãi cỏ chạy tới, sau đó "oành" đập vào thân cây, rồi yếu ớt ngã xuống đất. Thì ra ôm cây đợi thỏ là chuyện có thật. . .

Cổ Tiểu Ngốc kinh ngạc đi lên phía trước, nhặt con thỏ nhỏ lên, chọc chọc vào phần ngực còn đang phập phồng. Hình như nó chỉ ngất đi thôi. Lông của con thỏ nhỏ mềm mượt, thân mình tròn vo, giống như một túm bông. Đôi mắt khép hờ bị lông trắng bao lại, đôi mắt này hẳn là có màu đỏ đáng yêu giống như anh đào. Thỏ trắng có hai lỗ tai thật dài, khoảng 2.5 inch, cụp hai bên hơi hơi đung đưa, có vẻ cảm rất thích, cái mũi nhỏ run run không ngừng, đáng yêu làm người khác phải ghen tị.

Cổ Tiểu Ngốc yêu thích không buông võ về con thỏ nhỏ, con thỏ nhỏ ngơ ngác thật đáng yêu a. . .

Tiểu Hồng Luật nhỏ xuống một túm tóc, lạnh lùng nói: "Cho dù cô yêu thích nó đến mức nào, đã là con mồi, chuyện chúng ta cần làm là giết chết nó, sau đó ăn vào bụng."

Cổ Tiểu Ngốc dùng động tác: "Tôi biết, chỉ cần là con mồi, tôi sẽ không chùn tay."

Con thỏ nhỏ tỉnh lại, kinh hoàng nhìn hai người, sau đó nhanh chóng chạy vào rừng. Tiểu Ngốc nhìn bóng lưng con thỏ, cười khế. "Tiểu Hồng Luật, kế hoạch của Sở Hiền là cùng cậu thảo luận sao?"

Tiểu Hồng Luật gật đầu.

Cổ Tiểu Ngốc không nói gì nữa, cùng Tiểu Hồng Luật trở về.

Canh cá ngon, thịt nướng thơm, trứng chim mềm, mọi người ăn thỏa thích. Trong lúc trò chuyện vui vẻ, Cổ Tiểu Ngốc lấy trăm hòn đào hình búp bê ra, nhóm nữ hài không hề có sức chống cự với búp bê Cổ Tiểu Ngốc đáng yêu. Nếu không phải Cổ Tiểu Ngốc nhắc nhở, La Lệ có lẽ đã bắt cóc búp bê rồi.

Mỗi người giống như đều quên thế giới phim kinh dị, quên lần đoàn chiến sắp đối mặt. Quên có lẽ sẽ phải tử vong, một khác này, tất cả mọi người đều cười vui vẻ, thể nghiệm sự nhẹ nhõm hiếm có này.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 55: Resident Evil 2, Tử Nhiệm Vụ (1)

Hoàn cảnh chủ thần cung cấp để tiến hóa, không phải là đặt mai hồng trong gió lạnh thấu xương, mà là ném vào ướp lạnh trong nhiệt độ dưới -10; không phải là đẩy sư tử nhỏ xuống sườn núi, mà là ném vào hố sâu đầy lưỡi dao sắc bén. Chủ thần muốn lưu lại, thực ra không phải là tiềm lực lớn nhất, mà có lẽ là kẻ có huyết thống với Tiểu Cường. [1]

—— Cổ Tiểu Ngốc

[1] Tiểu Cường: Con giận.

Lúc này ở trên quảng trường trống rỗng, Sở Hiên ngồi khoanh chân dưới quảng sáng, phía dưới là một trận pháp huyền diệu, trên trận là một đoàn lửa màu vàng thiêu đốt giữa không trung. Tay trái hắn cầm viên tròn giống như vàng mà không phải vàng, tay phải cầm một khối ngọc bội, tư thế này, có phần giống với luyện khí trong truyền thuyết.

Hắn nghiêm túc ném viên tròn và ngọc bội vào đoàn lửa cùng một lúc, ánh mắt bỗng trở nên cuồng nhiệt, hào quang chói lọi bao lấy viên tròn và ngọc bội, trong ánh sáng chói mắt, trong ngọn lửa nóng cháy, viên tròn và ngọc bội cùng dung làm một thể, mà Sở Hiên cũng ngày càng già đi. Cuối cùng, trong tay Sở Hiên nhìn như gần đất xa trời xuất hiện một khối tinh thể không bắt mắt. Sau khi chủ thần chữa trị sinh mệnh lực bị hao tổn, người đàn ông mặt không biểu cảm nắm chặt tinh thể rồi quay về phòng.

Trong phòng Tiểu Hồng Luật, ngoại trừ Trịnh Xá, toàn bộ đội viên Trung Châu đội đều ở đây, Tiểu Hồng Luật nhỏ mạnh xuống vài gốc tóc, vẻ thành một cục rối trong tay: "... Tinh huống cơ bản là như vậy, a phi, dù sao Sở Hiên và tôi đã quyết định như vậy, hi vọng mọi người có thể phối hợp."

Trên mặt đội viên là vẻ kinh ngạc và sầu lo.

Trình Khiếu tỏ vẻ thoải mái, cười ha ha: "Tiểu Hồng Luật, cậu đùa phải không, nhất định là đùa rồi. Đại tá hắn là không điên cuồng đến mức đó. ..."

Mặt Tiểu Hồng Luật âm trầm, căn bản là không muốn trả lời.

Tề Đăng Nhất bình thường không nói nhiều nay cũng mở miệng: "Hậu quả của việc làm như vậy, cậu và đội trưởng đều đã tính tới?"

Tiểu Hồng Luật vung mạnh tay, tóc trong tay rơi xuống đất: "Đoàn đội sống sót mới là quan trọng nhất, không chỉ là vì sống sót hiện tại, mà còn vì sống sót trong tương lai. Những việc khác, chúng ta không rảnh cũng không có tư cách lo lắng."

Triệu Anh Không lạnh lùng nói: "Nếu tư liệu đội trưởng thu hoạch là thật, làm như vậy, tôi không có ý kiến."

Những người khác cũng im lặng, thân là kẻ ở thế yếu, ngoại trừ dốc sức bảo vệ sinh mệnh của mình và đồng đội, còn có thể làm gì khác?

Trong phòng Sở Hiên, Cổ Tiểu Ngốc ngồi ở ghế tựa, hai mắt nhắm chặt, đầu đội một chiếc mũ kim loại.

Thật lâu sau, mũ giáp được cởi xuống, giọng nói của Sở Hiên vẫn cứng nhắc như cũ: "Kết quả thí nghiệm cho thấy, ám chi đã thành công rồi."

Cổ Tiểu Ngốc mặt mỉm cười, giống như đã trải qua một hồi chiến đấu kịch liệt. "Vậy là tốt rồi."

Sở Hiên lấy ra một chiếc vòng cổ "Đây là trang bị che chắn tinh thần lực quét qua ở chỗ chủ thần, cô mang theo, đến lúc đó, sẽ có người thay thế."

Cổ Tiểu Ngốc trước sau như một ngoan ngoãn gật đầu, nhận lấy vòng cổ, trực tiếp đeo lên.

Tiếp theo, Sở Hiên lại lấy ra một khối tinh thể không bắt mắt, đặt vào tay Cổ Tiểu Ngốc: "Nếu đến lúc đó, cường độ ở mức cô không thể chịu được thì lấy cái này ra khỏi tu di."

Độ tinh khiết của tinh thể nhìn có vẻ không được tốt lắm, thậm chí có phần quái dị. Nhưng, cô biết, khối tinh thể này chứng minh Sở Hiên hi vọng cô có thể bình an sống sót, chứng minh Sở Hiên để ý chết sống của cô, chứng minh cô đối với Sở Hiên không phải là quân cờ, không phải khách qua đường, mà là đồng đội, đồng đội đặt ở trong lòng. Tinh thể được cầm cẩn thận trong lòng bàn tay, Cổ Tiểu Ngốc nhìn đôi mắt không gọn sáng của Sở Hiên, người nhìn lạnh như băng kia, thực ra có một trái tim ấm áp, sự lo lắng ấm áp này làm mắt cô đỏ lên.

Cổ Tiểu Ngốc cup mắt xuống, khóe môi nhếch lên một độ cong ngọt ngào: "Sở Hiên, cảm ơn. Thật sự cảm ơn."

Thời gian từ từ trôi đi, cho đến một khắc này, mọi người đứng trên quảng trường chủ thần, im lặng cùng đội cột sáng xuất hiện. Kỳ quái chính là, Sở Hiên không chỉ dẫn theo Tiểu Hồng, Tiểu Lục mà còn dẫn theo hai người bị áo choàng che kín. Sở Hiên, mi nghiền dùng áo choàng sao? Hay là, lần trước đoàn chiến mi dùng để thử nghiệm hiệu quả của áo choàng?

Hai người ở trong áo choàng, một là nam, thân hình khá cao, đứng sau Sở Hiên. Một người khác thật bé bỏng, hẳn là nữ, được Tiểu Hồng ôm. Không phải là hôn mê chứ? Hai người cho đội viên Trung Châu đội cảm giác thật quen mắt, nhưng các đội viên ngoan ngoãn nghe lời cũng không hỏi nhiều, làm tốt chuyện được phân, vậy là đủ rồi.

"Trong vòng ba mươi giây tiến vào cột sáng, mục tiêu di chuyển đã khóa, bắt đầu truyền tống tới Resident Evil 2. ..."

Trong cảm giác nửa mê nửa tỉnh, Cổ Tiểu Ngốc cảm thấy thật kích động, đây là lần thứ hai cô tiến vào phim kinh dị bằng cách bình thường, thật không dễ dàng.

Khi Cổ Tiểu Ngốc mở mắt, đầu tiên cô nhìn xung quanh. ... Quả nhiên, tình tiết đã bị thay đổi, trước mắt không phải là phòng làm việc nhỏ trong nguyên tác, mà là ở giữa một tù kính trong suốt. Cô lại nhìn về phía mặt đất, một nam một nữ, cách ăn mặc và diện mạo khá bình thường, người đàn ông khoảng chừng 24 25 tuổi, cô gái khoảng chừng 20. Nếu chủ thần vẫn bình thường, hai người mới này, chính là luật sư Khương Triết và họa sĩ Miêu Nhược Lãnh. Độ khó 14 người. ... Ta có thể cho rằng lòng tốt của chủ thần bộc phát sao? Hay là chủ thần cảm thấy dùng đoàn chiến xử lý chúng ta là đủ rồi?

"Nơi này hẳn là. . . Buồng ong?" Tiêu Hồng Luật từ trong tủ kính trong suốt nhìn ra ngoài, hẩn nắn tóc mình, thì thào nói. Trung Châu đội đã trải qua đối chiến hư cấu có thể nói là có hiểu biết nhất định về cơ cấu của buồng ong, đặc biệt là Tiêu Hồng Luật vốn lợi dụng buồng ong làm bối cảnh, bố trí vô số cạm bẫy.

Cổ Tiểu Ngốc yên lặng nhìn đồng hồ của chủ thần trên cổ tay. Tình tiết thay đổi là chuyện có thể đoán trước, nhưng kết quả sẽ bị thay đổi đến mức nào, phải nhìn nhiệm vụ của chủ thần mới biết được.

"Tìm được nguyên dịch TBD trong buồng ong, nguyên dịch có độ thu hút nhất định với các loại quái vật, không thể mở bao nguyên dịch, không thể cắt vào vật phẩm không gian, cấm dùng tất cả các loại phương tiện phi hành. Mang theo nguyên dịch TBD ra khỏi thành phố Raccoon, thưởng cho mỗi đội viên 1 chỉ tiết cấp C. . ." Tiêu Hồng Luật thấp giọng nói ra.

"Một giờ sau, tiểu đội luân hồi Ác Ma tiến vào thế giới Resident Evil 2, vị trí tiến vào ngẫu nhiên. . . Giết chết thành viên chưa mở gien khóa của đối phương thưởng cho 1000 điểm, 1 chỉ tiết cấp C. Giết chết thành viên đã mở gien khóa của đối phương thưởng cho 7000 điểm, 1 chỉ tiết cấp B, nếu đội viên bị chết trừ một phần, giết chết đối phương được cộng một phần, lấy số cuối cùng nhân 2000, chính là điểm thưởng cho các thành viên còn lại của đoàn đội."

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 56: Resident Evil 2, Tử Nhiệm Vụ (2)

Cổ Tiểu Ngốc im lặng nhìn đồng hồ, cuối cùng hiểu rõ vì sao Trịnh Xá thường thường muốn có loại quan hệ không đứng đắn với chủ thần, nhiệm vụ này nhìn như không có gì, thực ra rất đáng sợ.

Thứ nhất là thời gian, nhìn như chủ thần không có yêu cầu gì, nhưng người đã xem phim đều biết đến hùng đông thành phố Raccoon sẽ bị công kích hạt nhân. Nhìn xem đồng hồ, đã là 12 giờ đêm, nói cách khác, chúng ta phải chạy khỏi trong vòng 6 hoặc 7 giờ. Huống chi, chủ thần còn cấm dùng đạo cụ phi hành, như vậy, sẽ hao phí phần lớn thời gian để đi đường, nếu giống như nguyên tác, chủ thần phóng to thành phố Raccoon, thời gian sẽ càng gấp gấp hơn.

Mà Ác Ma đội, trong vòng một giờ sẽ tiến vào, cho nên tốt nhất là đi lấy nguyên dịch TBD trước, nhưng hiện tại Trung Châu đội còn chưa biết nguyên dịch TBD ở đâu, không thể không lo lắng về việc hao phí thời gian để tìm nguyên dịch TBD.

Điểm thứ hai, nơi này là buồng ong, buồng ong là cái gì, là quê nhà của zombie, là cố hương của tiến hóa thể, nơi các loại quái vật tụ tập. Muốn chấp hành nhiệm vụ? Vậy giết quái trước đi. . . Giết hết quái rồi tìm nguyên dịch TBD cũng mất một giờ rồi. Chờ Ác Ma đội tiến vào, Ác Ma đội chỉ cần nhìn nhiệm vụ, không cần quét hình cũng đoán được Trung Châu đội đang ở buồng ong. Nếu ác ma Sở Hiên lỡ tay, làm nổ buồng ong, toàn thể Trung Châu đội liền chết về văng.

Điểm thứ ba, nguyên dịch TBD là gì? Chất xúc tác cởi bỏ gien khóa cấp 1, nguyên liệu chế tạo "người truy tung". . . Đương nhiên, chưa chắc Ác Ma đội đã biết tác dụng của nguyên dịch TBD. Cho dù bọn họ đoán được giá trị của nguyên dịch TBD, Ác Ma đội đều đã mở gien khóa, lực hấp dẫn có vẻ không lớn. Nhưng Sở Hiên ở Ác Ma đội lại là một người không chỉ bẻ hai nửa một phần tiền, mà còn có thể dùng tiền xu làm đạo cụ. Nguyên dịch TBD ở trong mắt hắn, có thể kéo dài ra vô số giá trị. Điều này giống như Trung Châu đội cầm vong linh thánh kinh khoe trước mặt Ác Ma đội: "Đến cướp đi, đến cướp đi, có rất nhiều tác dụng, các ngươi không cướp thì chúng ta dùng để cường hóa ~" Cho nên, Ác Ma đội và Trung Châu đội xung đột, muốn tránh cũng không thể.

Điểm thứ tư là hạn chế "Nguyên dịch có độ thu hút nhất định với các loại quái vật", dấu hiệu này cắt đứt khả năng Trung Châu đội dùng thủ thuật che mắt, còn có thể đưa tới sự công kích không ngừng của các loại quái vật.

"Bệnh độc không thể mở bao bì", trước tiên cắt đứt khả năng Trung Châu đội và Ác Ma đội chia của, chỉ cần giá trị của nguyên dịch TBD đặt ở đó, không thể trông cậy vào việc đàm phán hòa bình. Tiếp theo cũng cắt đứt khả năng Trung Châu đội sử dụng bệnh độc ngay lập tức. Thứ ba là thuận tiện hủy diệt khả năng Trung Châu đội cầm bệnh độc trốn chạy, nếu đoàn người Trung Châu đội cầm bình nhỏ nguyên dịch TBD, tách ra chạy, chỉ cần một người chạy được thì thành công, vậy không phải một chết Ác Ma đội sao.

"Không thể chứa vào vật phẩm không gian," thứ nhất là tiện cho người ta đến cướp, thứ hai là nếu lộ để nguyên dịch TBD chất lượng kém một chút, còn phải đề phòng lỡ không cẩn thận thì hi vọng quay về của đoàn đội sẽ bị một zombie làm hỏng.

"Cấm dùng tất cả các phương tiện phi hành", hạn chế này thì không cần nhiều lời, nhất định trong quá trình Trung Châu đội thông thả chạy khỏi Raccoon, không chỉ tùy thời chuẩn bị tiếp xúc thân mật với các loại quái vật, còn không thể tránh không quần áo với Ác Ma đội.

Tất cả mọi người im lặng xem tin tức này, tuy rằng mỗi người đều đã chuẩn bị trước, nhưng vẫn không khỏi cảm thấy khẩn trương và buồn bực. Buồn bực giống như bạn biết sẽ bị người đánh lén, nhưng lúc đập xuống mới phát hiện đối phương dùng lang nha bổng.

Sở Hiên lạnh nhạt nói: "Chiêm Lam, quét hình bản đồ địa hình của thành thị và vị trí của chúng ta trong buồng ong, truyền hình ảnh vào đầu mọi người."

Chiêm Lam nhắm hai mắt, khoảng hơn mười giây sau, cô kinh ngạc mở to mắt.

"Bản đồ thành thị đã có, tòa thành thị này có đường kính khoảng 300km, diện tích thành thị bỗng tăng lên. . . Hình ảnh đã truyền vào đầu mọi người rồi."

Sở Hiền bắt đầu phân nhiệm vụ, "Căn cứ vào tin tức và sự phân bố của quái vật từ hình ảnh, nguyên dịch TBD có khả năng nhất ở gian phòng tầng thấp nhất của buồng ong. Tôi, Chiêm Lam, Cổ Tiểu Ngốc, Triệu Anh Không, Trương Hằng, Trịnh Xá đi lấy, Tiêu Hồng Luật, Trình Khiếu, Tề Đăng Nhất và người mới đi tìm T bệnh độc và kháng thể theo sự quét hình của Chiêm Lam và manh mối trong Resident Evil 1, tìm theo tỉ lệ tôi nói cho người mới, trên nguyên tắc bọn họ hẳn là có thể cường hóa. Vương Hiệp, Zero đi chuẩn bị cạm bẫy và địa điểm phục kích, chỉ cần Ác Ma đội tiến vào thì phát động. Chiêm Lam làm tốt tâm linh liên tiếp, có tình huống thì thông báo ngay lập tức."

Các đội viên nghiêm túc gật đầu, tỏ vẻ hiểu được.

Sở Hiền đẩy mắt kính, bắt đầu động viên: "Thời gian Ác Ma đội tiến vào chỉ chậm hơn chúng ta một giờ, chứng tỏ thực lực của chúng ta và Ác Ma đội là ngang nhau. Đừng nghĩ trốn tránh tiểu đội Ác Ma, bởi vì chỉ cần bọn họ cũng tham gia đối kháng giữa các tiểu đội luân hồi, bọn họ sẽ ngày càng mạnh, ý tứ của 'chủ thần' rất đơn giản, đặt các tiểu đội cùng một chỗ để tiến hành giết chóc, người mạnh càng mạnh, kẻ yếu càng yếu, hôm nay nếu chúng ta không giải quyết tiểu đội Ác Ma, bọn họ sẽ ngày càng mạnh, hơn nữa tốc độ biến mạnh có khả năng vượt qua chúng ta rất nhiều, dù sau mỗi thành viên của bọn họ đều có tiềm lực rất lớn, điều đó so với xác suất chúng ta tìm loạn trong đám người mới. . . Cho nên tôi hi vọng chúng ta tiêu diệt tiểu đội Ác Ma ngay tại đây, ít nhất phải đánh cho Ác Ma đội nguyên khí đại thương."

Sở Hiền là thiên tài, có một danh từ khác để chỉ thiên tài, chính là kẻ điên. Sở Hiền muốn tiêu diệt Ác Ma đội, ý nghĩ như vậy khá điên cuồng. Nhưng là, Sở Hiền đã biết kịch tình, Sở Hiền tu chân, Sở Hiền có đội viên mạnh mẽ, Sở Hiền có sinh vật kỳ diệu Cổ Tiểu Ngốc, có ý nghĩ như vậy, có điên cuồng hay không?

"Được!" Đáp lại Sở Hiền là tiếng hô kiên định của đội viên. Đội trưởng muốn điên, bọn họ sẽ điên cùng hắn. Ác Ma đội lớn mạnh là sự thật, Trung Châu đội cũng không ngồi không. Trong một năm ở Alien, bọn họ đã quen dần với người đàn ông nói kế hoạch điên cuồng mà mặt không biểu cảm, mỗi lần đều biến mục nát thành thần kỳ, hóa tuyết cảnh thành đường sống, hóa điên cuồng thành hiện thực. Ý nguyện của đội trưởng chính là điều mọi người hướng tới.

Từ xưa, đặc điểm lớn nhất của "Vương bài binh chùng" (như Lý Mục, Hàn Tín, Thích Kế Quang) chính là trong mắt bọn họ không phải là trăm vạn người mà là một loại công cụ, một loại vũ khí sắc bén, hóa lực lượng của trăm vạn người thành một, hóa tín niệm của trăm vạn người thành một, hóa trái tim của trăm vạn người thành một!!! Lúc này, không chế trăm vạn người, có khác gì không chế một người? Có khác gì vận dụng một vũ khí sắc bén? Khi đó, "Lực cùng ý hợp" thì có gì là không thể đánh bại? Trung Châu đội chính là vũ khí sắc bén của Sở Hiền, là vũ khí sắc bén không gì địch nổi! (Cảm tạ sự tài trợ của binh pháp)

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 57: Resident Evil 2, Tử Nhiệm Vụ (3)

Đúng lúc này, hai người nằm trên mặt đất hơi giật giật, sau đó người đàn ông khoảng 24 25 tuổi kia ngồi dậy, đầu tiên hắn đẩy mắt kính của mình rồi mới cẩn thận quan sát bốn phía. Đến khi hắn thấy Tiêu Hồng và Tiểu Lục, người run lên, dịch xa chúng nó. Không thể không nói, hai alien bản tiền hóa đứng lý ở đây, cho dù bạn bình tĩnh đến mức nào cũng phải run lên: "Có thể xin hỏi một chút sao? Đây là chỗ nào? Mọi người ở đài truyền hình?"

Cô gái nằm dưới mặt đất, lúc này cũng đứng dậy, mới đầu cô cũng yên tĩnh nhìn bốn phía, nhìn chăm chú diện mạo hung ác của Tiêu Hồng và Tiểu Lục, dường như đang quan sát xem bọn nó là mô hình hay là cái gì khác.

Đúng vậy, bé trai, mỹ nữ, soái ca, mang súng, mang cung, mặc đồ chiến đấu, mặc áo choàng và cả quái thú, ngoại trừ trường quay, cũng không có cách nào khác để giải thích về tổ hợp rối loạn này.

Tổ chất người mới lần này không tồi, chẳng qua quá thiếu trí tưởng tượng mà thôi. Cổ Tiểu Ngốc than thở trong lòng. (Sức tưởng tượng phải khoa trương tới mức nào mới có thể nghĩ đến chủ thần không gian!)

Sở Hiền nói: "Chiêm Lam, cô nói gián lược tình huống hiện tại cho bọn họ."

Chiêm Lam mỉm cười gật đầu, sau đó bắt đầu nói qua về phim kinh dị luân hồi, đợi cho cô nói xong, hai người kia vẫn còn đang sửng sốt. Nhưng theo biểu tình của bọn họ, hẳn là đã tin rồi. Nhất là sau khi Tiêu Hồng quay đầu lộ ra nụ cười mồm to như bòn mấu với Trình Khiếu.

Khương Triết và Miêu Nhược Lãnh nhìn nhau, bọn họ còn chưa kịp trao đổi, bỗng có tiếng phá cửa từ ngoài vang lên, đám người Tiêu Hồng Luật nhìn nhau, bọn họ biết. . . Phim kinh dị, bắt đầu!

Sở Hiền lập tức phân phó: "Chiêm Lam, cho người mới phong linh và chân ngôn thuật [1], chúng ta đi."

[1] Tăng tốc và tẩm chân.

Trung Châu đội nhanh chóng làm theo sự phân phó lúc trước của Sở Hiên, bắt đầu phân đội hành động. Khi mọi người bắt đầu hành động, dường như không ai chú ý, chàng trai mặc áo choàng đã một mình rời đi. . .

Một đường chạy chậm cũng đã đi tới cửa thang máy. Chẳng lẽ Sở Hiên muốn đi xuống bằng thang máy?

Sở Hiên, mi không biết thang máy là nơi dễ có sự cố nhất phim kinh dị sao. Lại nói, không biết tâm tình của mỹ nữ Tiểu Hồng điều ngoa này như thế nào, nếu người ta đang ở trong kì sinh lý, đùa mọi người chết đi sống lại trong thang máy cũng là có khả năng. Đừng có nhàn hạ không được mà gặp khó khăn a!

Đương nhiên Sở Hiên sẽ không thể không chú ý điểm này, thăng nhĩ này so với trực tiếp đi thang máy thì còn đúng đắn hơn.

Hắn không hề ấn nút thang máy, chỉ lạnh nhạt phân phó "Trịnh Xá, tách cửa thang máy ra."

Vì thế đại lực sĩ Trịnh Xá của Trung Châu đội lập tức tiến lên, đỡ cửa thang máy một cách dễ dàng như chơi. Dỡ xong còn hơi đắc ý nhìn Sở Hiên, lời ngầm có lẽ là "Xem đi, Trịnh Xá vừa ra tay, liền biết thành hay không."

Sở Hiên cũng không để ý hắn, vẫn tiếp tục phân phó: "Thieu hủy dây thang máy."

Vì thế người vạm vỡ Trịnh Xá của Trung Châu đội tiếp tục làm việc, hồng viêm rời khỏi tay, dây kéo gãy trong nháy mắt, vài giây sau, một tiếng nổ "bành" truyền tới. Thang máy mất đi dây kéo rơi xuống tầng thấp nhất. Có lẽ cho dù bên trong có cái gì cũng sẽ biến thành vụn nhỏ như thang máy.

Sở Hiên lạnh nhạt nói: "Đi xuống đi."

Vì tiết kiệm thời gian, Sở Hiên mưu đồ mang theo mọi người đi thông đạo thang máy, thật trâu thật bạo lực nhảy xuống trực tiếp, may mà Trung Châu đội thực lực mạnh mẽ, người mọc cánh cũng không ít.

Sau khi Chiêm Lam quét hình, con doi nhỏ Trịnh Xá của Trung Châu đội tự giác tiến lên, ôm Chiêm Lam đi xuống.

Tiếp theo là Tiểu Lục mang theo Trương Hằng, Tiểu Hồng mang theo cô gái mặc áo choàng, bay xuống.

Triệu Anh Không thì khôn khéo mượn lực trong thông đạo thang máy, bình an nhảy xuống. Nếu Trình Khiếu ở đây, thế nào cũng phải huyết sáo vang dội hai cái vì thân thủ lưu loát này của Anh Không.

Nhưng là Sở Hiên, lại được Cổ Tiểu Ngốc mang theo bay xuống dưới, làm mọi người mở rộng tầm mắt. (Đồ chiến đấu của Cổ Tiểu Ngốc sau khi được buộc định còn có tác dụng thăng cấp theo sức mạnh của chủ nhân, cho nên có chức năng bay. Tuy rằng lúc bay trông khá giống astro boy.)

Trịnh Xá nhìn chằm chằm Sở Hiên một cách quý dị, nhìn có vẻ là muốn cười nhạo hai câu, cuối cùng vẫn không dám, chỉ thấp giọng than thở: "Ta còn cho rằng đội trưởng Doremon sẽ đặt chuồn chuồn tre trên đầu rồi bay xuống."

Tiếp theo, phân đội nhỏ của Sở Hiên bắt đầu tìm kiếm ở tầng cuối cùng.

Vì sao không tìm bằng cách quét hình của Chiêm Lam, chỗ nào nhiều quái vật nhất thì nguyên dịch TBD hơn nửa khả năng sẽ ở chỗ đấy?

Chủ thần là người phúc hậu như vậy sao? Ngại quá, ta đã quên chủ thần không phải người.

Tầng thấp nhất làm mọi người nhận thức rõ ràng được sự anh minh vĩ đại của chính sách kế hoạch hóa gia đình, quái vật dày đặc, dù xử lý chúng nó, ngay cả chỗ đặt chân cũng không tìm được.

Mọi người đều biết, chủ thần là tên khốn vui mừng trước sự đau khổ của người khác. Khi Cổ Tiểu Ngốc hợp lực cùng mọi người để xử lý người truy tung thứ hai, càng kiên định với ý nghĩ này.

Vốn cho rằng lấy sự phối hợp mạnh mẽ của mình và tiểu đội, điều phải làm là thần chấn giết thần, phật chấn giết phật mà đi qua, không ngờ rằng năng lực của quái vật lại mạnh hơn nhiều so với nguyên tác.

Diễn viên phụ như zombie ngay cả cơ hội lên sân khấu cũng không có.

Nhân vật chính lúc trước là người bỏ sát nay tràn lan đầy đường, biến thành diễn viên quần chúng.

Tiểu boss là người bỏ sát thể biến dị cũng không dè dặt chút nào, phía sau tiếp trước lao tới đoạt ống kính.

Mà đại boss là người truy tung cũng đánh vỡ nguyên tắc một ngọn núi không thể có hai con hổ, vì linh cặp lồng đựng com mà có bao nhiêu đến bấy nhiêu, rõ ràng là trong nguyên tác chỉ có ba con mà thôi? Hơn nữa người ta còn thân tàn nhưng chí kiên định không sợ chết, tại sao tất cả đều muốn cho nhân vật chính hai đao a!

Kỳ thực, xem nhiệm vụ, trên thực tế công ty Umbrella cũng ở phe đối lập với hai tiểu đội. Phái ra người truy tung cho thấy công ty Umbrella hoặc là tới thu hồi bệnh độc, hoặc là tới giải quyết đám người đột nhiên xuất hiện trong buồng ong. Cho dù là khả năng nào, công ty Umbrella cũng khó có thể cho phép người kia nhúng chàm nguyên dịch TBD.

Đương nhiên, cũng có thể liên lạc với công ty, nói là lấy nguyên dịch TBD mang tới công ty để thể hiện thành ý, nhưng, hiện tại có người truy tung ở đây, công ty có khả năng đặt nguyên dịch TBD vào tay người khác sao? Hơn nữa chủ thần yêu cầu Trung Châu đội mang đi nguyên dịch TBD, lấy nhân phẩm nhất quán của chủ thần, đưa cho người khác thì hơn nửa phần là phán thất bại. Trong truyền thuyết gọi là gì, chính là bánh nướng vàng nhìn thấy được nhưng ăn không đến.

Sau khi trải qua một đường quyết đấu khó khăn gian khổ, đoàn người giết quái giết đến chùn tay, cuối cùng tìm được nguyên dịch TBD trong truyền thuyết.

"Nguyên dịch TBD, do tiến sĩ Addison nghiên cứu chế tạo, có thể mở ra gien khóa cấp một, chế tạo người bò sát."

Nếu mọi người không gặp ảo giác. . . Khi Sở Hiên nghe được lời này, ánh mắt lóe lục quang, giống như một con sói đói bụng nửa tháng gặp con thỏ béo què chân, làm người ta vô cùng kinh hãi. Ác Ma đội, Sở Hiên lòng hướng về đồng thuốc này, tuyệt đối sẽ chinh chết các người.

Lúc này, cách Ác Ma đội tiến vào, chỉ có 15 phút.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 58: Resident Evil 2, Tử Nhiệm Vụ (4)

Vì nắm chắc thời gian, Tiêu Hồng Luật dứt khoát để hai người mới vừa chạy vừa tự giới thiệu, tổ chất của hai người mới không tồi, sau khi trải qua sự phấn đấu quên mình để thưởng màn ảnh của 5 zombie, 2 người bò sát, 1 người bò sát biến dị, rốt cuộc giới thiệu rõ ràng xuất thân bối cảnh của mình.

Có lẽ những quái vật mạnh một chút đều tìm nơi nương tựa ở chỗ bọn Sở Hiên, cho nên đoạn đường này xem như hữu kinh vô hiểm [1]. Tuy rằng trong quá trình này, bạn Khương Triết cận thị vấp ngã, bạn Miêu Nhược Lãnh điềm đạm ỏi một hỏi. Nhưng so với tiểu đội Sở Hiên, thật sự có thể được coi là thuận buồm xuôi gió.

[1] Kinh sợ nhưng không gặp nguy hiểm.

Dựa theo sự nắm chắc kịch tình và quét hình của Chiêm Lam, quân sư thứ hai Trung Châu đội là Tiêu Hồng Luật tìm được bệnh độc T trong thời gian ngắn nhất.

Sờ mó một hỏi, Tiêu Hồng Luật quay đầu, hướng về phía hai người mới, giọng lên ổng tiêm. "Đây là bệnh độc T, có thể cường hóa thân thể, giống như nhân vật Alice trong Resident Evil. Chờ một chút, sau đó lại tiêm kháng thể cho hai người, để tránh biến thành quái vật."

Khương Triết đẩy mắt kính, trầm ổn nói: "Làm như vậy, thực ra cũng có nguy hiểm phải không? Dù sao trong điện ảnh, tỉ lệ bệnh độc có thể ưu hóa gien bình thường là 1/10000."

Tiêu Hồng Luật im lặng một lát, người này cũng không ngu ngốc, trực tiếp đưa ra tai họa ngầm mà ta chưa nói rõ. Ta chán ghét mặt than nam đeo mắt kính!

Tiêu Hồng Luật bứt tóc, mở miệng: "Chúng tôi đã cố gắng đề cao tỉ lệ sinh tồn, có kháng thể, tỉ lệ hai người biến thành quái vật chỉ là 50%. Đương nhiên hai người cũng có thể tự lựa chọn, hoặc là nhờ yếu liên lụy chúng tôi rồi chết đi, hoặc là tranh thủ một nửa tỉ lệ sống sót này để biến mạnh. Chỉ cần hai người sống qua trận này, còn có khả năng trở thành đồng bọn sống vai chiến đấu cùng chúng tôi."

Khương Triết và Miêu Nhược Lãnh nhìn nhau, cuối cùng háng hái gật đầu.

Không ai có thể mạnh mẽ mà không trả giá, muốn kiếm về thì phải cho đi trước. Nếu không muốn trở thành kẻ yếu mặc người nhào nặn, vậy thì đánh cược bằng tính mạng để biến mạnh đi!

"Phải nhớ, kiên định tín niệm bản thân sẽ không biến thành quái vật!" Tiêu Hồng Luật trịnh trọng nhắc nhở.

Sắc mặt Tiêu Hồng Luật ngưng trọng. Thực ra, theo logic của Sở Hiên, làm bọn họ biến thành quái vật mới là lựa chọn tốt nhất. Chỉ cần bọn họ không chết, Trung Châu đội sẽ không bị trừ điểm. Mà nếu là quái vật, chỉ cần không công kích bên mình. Bọn họ lại không chủ động công kích người của Ác Ma đội, cũng rất có khả năng sống sót. Ai có thể nghĩ đến, người mới của Trung Châu đội lần này thực ra là quái vật? Sở Hiên vì sao có thể đưa ra tỉ lệ chứ? Sở Hiên, không giống như là người để ý nhân quyền. Chẳng lẽ hần mở gien khóa cấp bốn, có cảm tình rồi? Hay là nói, tỉ lệ Sở Hiên đưa ra còn có vấn đề?

Thực ra, tuy rằng mặt ngoài Sở Hiên có vẻ lãnh khốc vô tình, nhưng hẳn có từng chủ động hại người nào ở Trung Châu đội sao? Cho dù là người mới hay tư thâm giả, chỉ cần bọn họ không nguy hại Trung Châu đội, không chủ động muốn chết, trong bối cảnh, Sở Hiên sẽ tận lực để lại đường sống cho hẳn. Sở Hiên không có tình cảm, không có nghĩa là không có nhân tính. Chỉ cần đứng ở trận doanh Trung Châu đội, đều sẽ được Sở Hiên chiếu cố hoặc nhiều hoặc ít. Chỉ cần người không chủ động tìm chết, nguyện ý trả giá vì Trung Châu đội, Sở Hiên đều sẽ vươn tay nghênh đón người đến, chẳng qua

đôi tay kia lạnh như băng nên thường bị người khác xem nhẹ thôi. (Sở Hiên dưới ngòi bút của Lòng Đỏ Trứng dường như có chút tình cảm, nhưng, đây là Sở Hiên trong mắt Lòng Đỏ Trứng. Không phải máy móc, mà là một con người, có đạo đức và cảm tình cơ bản, tuy rằng thật mờ nhạt, nhưng Lòng Đỏ Trứng không đồng ý xem nhẹ chúng nó.)

Thực ra lựa chọn này cũng là khảo nghiệm, nguyên ý đi đường sống mà Sở Hiên đưa ra, chỉ ít là có giác ngộ không trở thành trói buộc, cho nên, Sở Hiên cho bọn họ tỉ lệ sinh tồn lớn nhất.

Bệnh độc kháng thể tiến hành đồng bộ, quân dự bị của Trung Châu đội cuối cùng thành hai siêu nhân, mà không phải hai quái vật.

Khurong Triết và Miêu Nhược Lãnh có chút hưng phấn khi cảm thụ được lực lượng mới của thân thể, Khurong Triết nắm một góc bàn kim loại, dùng lực, bẻ mạnh xuống một khối.

Trình Khiếu cười trên ghẹo: "Tôi vốn tưởng rằng Tiểu Hồng và Tiểu Lục sẽ có một nửa kia chứ."

"Tiểu Hồng, Tiểu Lục?" Hai người mới siêu nhân không hiểu nhìn chàng trai đang cọt nhả.

Tiểu Hồng Luật lườm sự si nhục của quân đội một cái, dứt khoát không thèm quan hấn. Bắt đầu liên hệ Sở Hiên bằng tâm linh xiềng xích của Chiêm Lam, báo cáo tình huống, chờ đợi chỉ thị tiếp theo.

Liên hệ xong, Tiểu Hồng Luật hung hăng bứt tóc, nghiêm mặt nói với mọi người "Đều đi theo tôi."

Tiểu đội Tiểu Hồng Luật nhanh chóng chạy tới cửa ra buồng ong.

Lúc này, cách Ác Ma đội tiến vào, còn 30 phút.

Đội Vương Hiệp và Zero tuy dựa theo chỉ thị của Sở Hiên, nhảy lên nhảy xuống quan sát địa hình và đặt cạm bẫy quên trời đất, nhưng vô cùng yên tĩnh. Quả thật, hai người này, một người thành thật, một người lạnh lùng, chờ mong bọn họ tiến hành trao đổi tình cảm thì tương đối khó khăn. Cạm bẫy là vĩnh viễn chệch ít, quan sát địa hình là càng nhiều càng tốt. Cuối cùng, mỗi người ý còn chưa hết đều có vị trí và nhiệm vụ riêng.

Lúc này, cách Ác Ma đội tiến vào, còn 5 phút.

Một giờ có thể làm gì? Ăn một bữa cơm, trang điểm, hay là đánh 300 chữ. . . (Ta là oán niệm thực thể hóa về tốc độ đánh chữ của Lòng Đỏ Trứng.)

Một giờ, đối với Sở Hiên đã biết nguyên tác mà nói, chẳng khác nào bày tốt cạm bẫy, đặt mìn, chờ Ác Ma đội nhảy vào.

Nhưng Ác Ma đội có ác ma Sở Hiên sẽ dễ dàng rơi vào cạm bẫy của Sở Hiên như vậy sao? Cho dù rơi vào cạm bẫy, Ác Ma đội còn có ác ma Trình Xá có thể lấy lực phá xáo. [2]

[2] Lấy sức mạnh phá mưu trí.

Làm Trung Châu đội hoàn toàn mới chống lại Ác Ma đội trong nguyên tác, vòng quay vận mệnh sẽ chạy về phía tương lai như thế nào?

Muốn biết hồi sau như thế nào, xin nghe phân tích hồi sau.

Trắc nghiệm thật lâu không xuất hiện:

Vì sao Sở Hiên không đổi thời gian về Resident Evil để bố trí cạm bẫy, lấy bệnh độc hoặc là chiếm thế lực?

A, Trước mắt khó khăn Trung Châu đội gặp phải thật đáng sợ, hơn nữa chủ thần không thể không khắc chế hành vi như gian dối này, nếu tiến vào Resident Evil 1, thật khả năng có đi không về.

B, Sở Hiên không nghĩ tới biện pháp này.

C, Sở Hiên nắm giữ tin tức nguyên tác, chỉ trong phạm vi kịch tình biến hóa mới có thể phát huy tác dụng lớn nhất. Nếu đổi về, sẽ lệch hướng nguyên tác ngày càng xa, thậm chí thay đổi phim kinh dị đoàn chiến tiếp theo. Vì lợi dụng ưu thế tiên tri một cách đầy đủ, không thể thay đổi tình huống trước mắt quá mức.

D, Sở Hiên không chắc chắn Resident Evil 1 thay đổi có ảnh hưởng đến Resident Evil 2 hay không, nếu phí công tạo thế lực, kết quả lại không ảnh hưởng đến Resident Evil 2, như vậy chính là lãng phí chi tiết và điểm.

E, Nếu thực sự cướp lấy thế lực, hoặc là nhiều người đổi trở về, hoặc là đổi thời gian rất lâu, như vậy điểm đổi về quá mức sang quý. Đối với Trung Châu đội có nhu cầu cấp bách tăng lên thực lực, mất nhiều hơn được.

F, Đáp án của người đọc.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 59: Resident Evil 2, Ác Ma Đội (1)

Cách đám người Sở Hiên gần trăm km, trên sân thượng một tòa cao ốc, mười người cả trai lẫn gái bỗng xuất hiện, tại đây còn có vài người bò sát, chúng nó giống như ruồi bọ thấy thịt tươi, nhanh chóng lao về phía mười người.

"Bang bang bang!"

Vài tiếng súng vang, vài con zombie bị bắn nổ đầu, mà thân người chúng nó bỗng bốc cháy, hơn mười giây sau, mấy con zombie đều biến thành tro tàn.

Tám nam hai nữ, đoàn đội này tổng cộng có mười người, bọn họ đều mặc đồng phục màu đen bó sát, thậm chí ngay cả giày cũng cùng một hình thức, nhìn có vẻ khí thế hơn người ở Trung Châu đội rất nhiều.

Mọi người Trung Châu đội thật sự không có đồng phục? Đương nhiên là không có khả năng, mi cho là một năm kia ở Alien để làm gì.

Nhưng mà trang phục thống nhất, không phải chính là nói cho đối thủ, chúng ta là Trung Châu đội, các người mau tới giết, bao bì thống nhất, giết cho chính xác. Muốn ăn tăng một giọt nước, biện pháp tốt nhất là dung nạp trong biển, trang phục giống người thường mới dễ dàng che giấu và đánh lén. So với phong cách, Trung Châu đội rõ ràng cảm thấy an toàn quan trọng hơn.

Một nam và một nữ cầm tay nhau đứng, bọn họ cùng nhắm mắt nhìn về phía một hướng khác, thật lâu sau, người đàn ông mới chột dạ nói: "Đội trưởng, có ba chỗ trong thành phố đều bị che chắn. Đều ở cách buồng ong không xa, nhưng phương hướng bất đồng."

Ác ma Trịnh Xá ngồi nhìn xuống dưới, khí thế sắc bén ẩn trong cơ thể, lại làm cho người ta có cảm giác uy áp đáng sợ. Giống như đây là một thanh kiếm sắc bị bỏ vào bao, khi rút ra, nhất định phải máu chảy thành sông. Hắn lạnh nhạt nói: "Bọn họ có người khống chế tinh thần lực sao? Rất mạnh?"

Người đàn ông kia nói: "Đúng vậy, đã xác định có người khống chế tinh thần, không biết có mấy người, hơn nữa thực lực có thể chống lại cả tôi lẫn Anya. . ."

Ác ma Trịnh Xá vẫn ngồi như cũ, nói lầm bầm: "Thực lực không bình thường a, xem ra trận đoàn chiến này sẽ không nhàm chán rồi. . . Sở Hiên, nghĩ biện pháp đi, Tom, truyền hình ảnh cho mọi người."

Bên cạnh hắn là một người đàn ông đeo kính mắt có diện mạo bình thường, vẻ mặt hắn lạnh nhạt, khi hình ảnh xuất hiện trong đầu hắn, một lúc lâu hắn mới nói: "Tom, Anya, tập trung tinh thần lực quét hình buồng ong."

Hai người lại nắm tay nhau, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc, Tom nhất mắt thì thào "Trong tổ ong có dấu vết tinh thần lực. . ."

"A!" Anya tinh thần lực yếu kém ôm đầu kêu sợ hãi.

Sở Hiên lạnh lùng nói: "Là tâm linh quái sao. . ."

Đây tất nhiên là kiệt tác của Chiêm Lam, có lẽ rất không thể tin được. Vì sao Chiêm Lam lại mạnh đến như vậy?

Thật ra cũng không kỳ quái, Ác Ma đội thi hành pháp tắc rừng rậm, cá lớn nuốt cá bé. Bởi vì lực lượng mà mạnh mẽ, bởi vì muốn sống mà biến mạnh. Đối với bọn họ, không có đường sau để dựa vào, không có cánh tay để chống đỡ. Bọn họ có, chỉ là mạng sống của bản thân —— mạng sống không ngừng bị đối thủ, bị đội hữu mơ ước.

Điểm của bọn họ đều là tự mình đi kiếm, Ác Ma đội không cần kẻ yếu, cho nên không được cảm thông, không được trợ giúp. Cho dù là người có tinh thần lực, tư bản sống sót, cũng không thể không dựa vào chính mình tự tay tranh đoạt. Nếu không tất yếu, cho dù là Sở Hiên, cũng không cho người khác điểm. Dù hắn cho, lại có ai dám lấy? Sở đại nhân còn đáng sợ hơn Chu Bái Bi [1], cho mi một phần, nếu mi không thể cống hiến cho đoàn đội, vậy thì chờ bị rút gân lột da lấy máu đi. Huống chi, trước đoàn chiến, Ác Ma đội đánh giá thực lực của Trung Châu đội không đầy đủ, làm sao có thể ưu hóa phối trí của đoàn đội.

[1] Nhân vật địa chủ ác bá keo kiệt trong tác phẩm "Nửa đêm gà gáy" của Cao Ngọc Bảo.

Mà Trung Châu đội là một tập thể hòa hợp đoàn kết, một người gặp nạn, mọi người hỗ trợ, không có lúc nào là không phát ra ánh sáng của chủ nghĩa cộng sản. Người có tinh thần lực được ưu tiên bảo vệ, có điểm dư thừa, đội viên sẽ cho Chiêm Lam. Mà Sở Hiên có tài trợ miễn phí của Vệ Từ Tuệ, tự thân cũng không cần cường hóa gì, tiết kiệm được không ít điểm và chi tiết chia cho mọi người.

Cho nên, tinh thần lực giả của Ác Ma đội cường hóa là kết quả của một người chiến đấu hăng hái, mà Chiêm Lam Trung Châu đội cường hóa, là kết quả của toàn thể Trung Châu đội nỗ lực. Cao thấp đã phân.

Hơn nữa, trước đó, hai người Ác Ma đội là tiến hành quét hình toàn thành phố, cường độ vốn không lớn, bị che chắn cũng bình thường. Mà sau đó tập trung quét hình buồng ong, lại bị Chiêm Lam phản kích, bất ngờ không phòng ngự, tất nhiên sẽ bị thương. Huống chi, một ngọn núi không thể có hai con hổ, một đội có hai vị tinh thần lực giả, hơn nữa còn là Ác Ma đội cá lớn nuốt cá bé, khôn sống mong chết. Hai người có cùng năng lực khó tránh khỏi

tính toán nhỏ nhất, nếu không phải vì Tom tự bảo vệ mình mà thu hồi tinh thần lực, Anya cũng không bị thương nặng. Bọn họ thua không phải vì năng lực, mà vì đồng đội, đồng đội có thể phò thác tính mạng.

Ác ma Trịnh Xá khinh thường nhìn Anya một cái, "Phế vật, một mình Tom thì không có cách nào phá đi che chắn rồi." Anya run rẩy kịch liệt, giống như ngồi quỳ giữa trời tuyết.

Ác ma Trịnh Xá lạnh lùng phân phó: "Sở Hiên, phân tích tình huống trước mắt một chút, Tom, truyền hình ảnh cho mọi người."

Ác ma Sở Hiên đẩy nhẹ mắt kính, hần thân nhiên nói: "Căn cứ vào điều kiện hiện có, đối phương cũng có trí giả, khả năng có bản thể của tôi ở ngoài bảy phần. Nếu lấy bản thể của tôi là trí giả của Trung Châu đội làm cơ sở suy đoán, Trung Châu đội có một nửa tỉ lệ đang ở buồng ong tìm kiếm nguyên dịch, điều kiện tiên quyết là chủ thân gia tăng độ khó phim kinh dị theo thực lực của Trung Châu đội. Có một nửa tỉ lệ là cố ý lợi dụng tinh thần lực ở buồng ong để hạ cạm bẫy cho chúng ta, điều kiện tiên quyết là tinh thần lực giả ở Trung Châu đội rất mạnh, như vậy thực lực tổng thể của Trung Châu đội cũng không yếu. Kết luận là, Trung Châu đội rất mạnh, vô luận là trí hay là lực, đều có thực lực chiến đấu một trận với chúng ta. Những người có khả năng ở Trung Châu đội là bản thể của đội trưởng, bản thể của tôi, ít nhất có một tinh thần lực giả mạnh, ít nhất hai thành viên cận chiến, một thành viên viễn chiến. Tư liệu không đủ, không thể tiếp tục suy luận. . ."

Ác ma Trịnh Xá chậm rãi đứng lên, cười lạnh một cách thị huyết, hần hưng phấn nói: "Phải không? Vậy là tốt rồi, nếu không phim kinh dị lần này cũng quá mất mặt. . . Vất vả anh, Sở Hiên, lần này nhiệm vụ của chủ thân là mang nguyên dịch TBD chạy ra khỏi Raccoon. Nhưng hiện tại nguyên dịch có khả năng đã ở trong tay Trung Châu đội, cũng có khả năng còn ở trong buồng ong, cho dù như thế nào, cũng phải hao phí không ít thời gian. . . Ngày mai công kích hạt nhân thì phải làm gì bây giờ? Có biện pháp ngăn cản sao?"

Ác ma Sở Hiên nghĩ nghĩ, hần lạnh nhạt nói: "Không có biện pháp ngăn cản, cũng không cần ngăn cản, thời gian hiện tại là một giờ sáng, dựa vào thời gian và diện tích của thành phố, chúng ta có khoảng hai giờ để lấy nguyên dịch, bao gồm thời gian chúng ta đi qua. . . Xem nhiệm vụ, kẻ địch mà chúng ta phải đối mặt không chỉ là Trung Châu đội, còn có công ty Umbrella. . . Hiện tại chúng ta không thể xác định được vị trí cụ thể của Trung Châu đội, chỉ có thể căn cứ vào sự phân bố của quái vật và vị trí che chắn mà truy tìm. Cho nên, chúng ta có hai cách, một là chờ ở lối ra thành phố, đi dật đãi lao [2], nhưng mạo hiểm rất cao. Hai là chia ra, từng địa điểm khả nghi đều không buông tha."

[2] Chờ quân địch mệt mỏi rồi tấn công.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 60: Resident Evil 2, Ác Ma Đội (2)

Ác ma Trịnh Xá cười lạnh, vết sẹo dữ tợn từ mặt trái đến khoe miệng vẫn vậy giống như con rắn. Hần ngay cả nói chuyện cũng mang theo mùi máu tanh: "Vậy thì chia, chúng ta đuổi đến nơi rộng rãi của buồng ong, đến gần hẳn là Anya có thể khôi phục năm phần. Lại liên thủ thì có thể phá vỡ tinh thần lực che chắn của Trung Châu đội. Nếu còn không thể phá vỡ thì tách ra hành động."

Màn ảnh quay về bên Trung Châu đội, Chiêm Lam nhắm mắt lại, một lát sau, cô mở mắt ra truyền lại tin tức cho Sở Hiên: "Vừa phát hiện được vị trí của bọn họ, cách chúng ta khoảng hơn 70km, tiểu đội luân hồi Ác Ma tổng cộng có 10 người. . . Hồng rồi, bọn họ đã che chắn vị trí. . ."

Sở Hiên im lặng một chút rồi nói: "Che chắn sao? Bọn họ dò xét được chúng ta không?"

Chiêm Lam chần chừ rồi nói: "Hẳn là không, tôi nén tinh thần lực quét hình trong phạm vi 15km, tinh thần lực cô động hẳn là đủ để che chắn sự dò xét của bọn họ. Muốn tôi truyền hình ảnh cho mọi người sao?"

Sở Hiên nhàn nhạt nói: "Cô nhìn thấy mặt bọn họ không?"

Chiêm Lam có phần áy náy nói: "Không có, dù sao khoảng cách hơi xa, lại là quét hình trên diện rộng, chỉ thấy đáng người mà thôi."

Sở Hiên: "Vậy cô truyền hình ảnh cho tôi và Tiêu Hồng Luật là được rồi, sau đó truyền lời cho bọn họ, khoảng một giờ sau chúng ta sẽ gặp Ác Ma đội."

Như vậy lúc này rốt cuộc Trung Châu đội đang ở đâu?

Đã biết:

- ① 15 phút trước tiểu đội Sở Hiên lấy được nguyên dịch TBD, mà bạn Sở Hiên lại nhất định phải có thứ này.
- ② Bạn Sở Hiên biết kịch tình.
- ③ Sở Hiên rất có hứng thú xử lý Ác Ma đội, đã để Vương Hiệp gài bẫy ở xung quanh buồng ong.
- ④ Phân đội nhỏ của Sở Hiên thật mạnh thật lợi hại, nếu bằng bất cứ giá nào, hoàn toàn có thể chạy ra buồng ong trong vòng 15 phút.

Từ những điều kiện trên, có thể rời đi, lúc này không một người nào của Trung Châu đội còn ở trong buồng ong.

Đã biết quái vật sẽ tiến hóa, như vậy còn ở trong buồng ong mà quái vật thành đàn thì không thể nghỉ ngơi là muốn chết như kéo đuôi cọp kêu cứu mạng. Hơn nữa cũng dễ dàng bị Ác Ma đội chặn ở cửa.

Nhưng Ác Ma đội cũng không thể không đến buồng ong một chuyến, đầu tiên, tin tức về Trung Châu đội khuyết thiếu nghiêm trọng khiến bọn họ phải dùng cách khác ngoài tinh thần lực quét hình để xác nhận tình huống của Trung Châu đội. Tiếp theo, bọn họ cũng không thể trực tiếp làm nổ buồng ong bức Trung Châu đội ra ngoài, dù sao nguyên dịch TBD cũng không da dày thịt béo như người luân hồi, nổ mà không chết. Nếu nhiệm vụ thất bại, mất đi dấu hiệu của nguyên dịch TBD thì một khi Trung Châu đội đào thoát sẽ càng khó tìm.

Thực ra, hai phút trước khi Ác Ma đội vào, phân đội nhỏ Sở Hiền đã ngồi ở một gian phòng chất lượng bảo đảm ở gần buồng ong. Đáng nhắc tới chính là bạn Trình Khiếu của tiểu đội Tiểu Hồng luật đã bị sung quân đến quét dọn phòng ở từ sáng sớm, chủ yếu là xử lý hết cư dân của phòng ở là zombie, người bò sát. (giết người đoạt ốc, mi thật là độc ác) Sau khi dọn dẹp phòng ở, Trình Khiếu còn đợi phân đội nhỏ Sở Hiền tan tã về nhà giống như bà nội trợ.

【Trình Khiếu: Lòng đỏ trứng, mi ra đây cho ta!

Lòng đỏ trứng không kiên nhẫn: Chuyện gì a? Tôi còn đang đánh chữ.

Trình Khiếu: Mi có thành kiến với ta, từ khi chiến đấu mô phỏng đến bây giờ mi đều không nói lời hay gì về ta, còn luôn bôi nhọ hình tượng của ta!

Lòng đỏ trứng ngạc nhiên: Hình tượng của anh còn cần tôi bôi nhọ sao?

Trình Khiếu: Ta mặc kệ, không phải mi được gọi là mẹ ruột sao? Mi nhất định phải viết ra hình tượng anh minh thần võ, ngọc thụ lâm phong, người gặp người thích. . . (đăng sau lược bỏ 1000 chữ) của ta vào lúc đoàn chiến!

Lòng đỏ trứng nắm tay, nhiệt huyết sôi trào: "Vì danh hiệu mẹ ruột của tôi, tôi nhất định sẽ đáp nện tốt hình tượng anh hùng của anh."

Trình Khiếu vừa lòng gật đầu, rời đi.

Lòng đỏ trứng thì thào: "Có cái gì so với hy sinh quang vinh càng thể hiện khí phách anh hùng chứ. . ."】

Mà sau khi tiếp nhận bệnh độc T được Trình Khiếu chuyển tới, Sở Hiền làm một chuyện khiến mọi người kinh ngạc, hắn lấy ra một chiếc giá thấp tự có xiềng xích lớn. Hắn để Tiểu Lục đứng trước giá thấp tự, để mặt nó hướng về phía giá, nằm sấp lên. Xích sắt gắt gao trói chặt người và đuôi của Tiểu Lục, xiềng xích gắt gao chế trụ tứ chi và cổ nó. Sở Hiền đứng là trói chặt Tiểu Lục. (Giá thấp tự nhìn quen mắt không, chính là thứ từng trói Vệ Từ Tuệ.)

Trình Khiếu kinh ngạc nói: "Đội trưởng, chẳng lẽ anh muốn chơi SM cùng Tiểu Lục? Hay là trói chặt để điều giáo. . ."

Sở Hiền không đáp lời, trực tiếp tiêm bệnh độc T vào cơ thể Tiểu Lục.

Thân thể Tiểu Lục lập tức phình lên, nhưng vẫn không thoát khỏi xiềng xích trói buộc. Gai nhọn vốn mọc trên vai, khuỷu tay, đầu gối càng thêm bén nhọn mà chắc chắn. Răng nanh nhọn hoắt mọc ra ngoài. Móng tay biến thành vuốt sắc, xương cột sống trên lưng mọc ra đao xương dài mà dày đặc, trên đuôi cũng có mũi nhọn. . . Mạnh thì có mạnh, nhưng Tiểu Lục đã biến thành quái vật không hề có lý trí. Nó giãy giụa, khàn giọng gào thét, giống như muốn giết sạch những người trước mặt.

Mọi người thấy Tiểu Lục với tạo hình khủng bố ở trước mặt, không biết rốt cuộc Sở Hiền có chủ ý gì.

"Xét thấy chiến lược của hai bên đột phá giới hạn khó khăn của Resident Evil 2, bệnh độc T bắt đầu tiến hóa, một phút sau tiến hóa hoàn thành. . ." Giọng nói cứng nhắc của "chủ thần" truyền đến.

Một phút sau, Tiểu Lục tiếp tục phình lớn, nó thét lên một tiếng. Hai cái cánh lớn mọc ra từ lưng nó bỗng mở ra, mặt trên dày đặc gân xanh, rất giống với loài khủng long bay. Hai bên cánh có một phần gồ lên, lúc ban đầu là một cục thịt, sau đó nhanh chóng phân chia, xơ cứng, biến thành năm vuốt xương như tay người mà sắc bén.

Tiểu Lục gầm một tiếng, hai móng xương màu trắng bệch trên cánh bay vụt ra ngoài, đằng sau còn mang theo gân thịt dài nhỏ màu đỏ sẫm. Mục tiêu rõ ràng là Sở Hiền! Sở Hiền dường như đã có chuẩn bị, nhẹ nhàng băng quơ né tránh công kích của Tiểu Lục, sau đó dùng xiềng xích trên giá thấp tự trói chặt móng xương co duỗi của Tiểu Lục.

"Biến thành quái vật chỉ còn lại bản năng sao?" Sở Hiền lạnh nhạt nói, giống như chuyện trước mắt không hề có liên quan đến hắn.

Tiến hóa vẫn tiếp tục, phần lưng Tiểu Lục dường như có gì muốn mọc lên, trên lưng lòi ra sáu cái bướu lớn. Chẳng qua làn da vô cùng cứng cỏi và tầng tầng xiềng xích đã ngăn bộ phận mới sinh trưởng. Tiểu Lục gào thét một tiếng, trên lưng dài ra sáu chiếc xúc tu thô to, gạt mở xiềng xích vùng mạnh.

Sở Hiền mặt không biểu cảm sai khiến: "Tiểu Hồng, ăn nó."

Giống như hắn sai Tiểu Hồng ăn không phải là đồng loại và đồng bọn Tiểu Lục của nó, mà là một quả táo đỏ.

Các đội viên đều bị mệnh lệnh của Sở Hiên dọa đến, nhưng móng vuốt của Tiểu Hồng đã vung qua, giống như muốn cắt đứt xúc tu đáng ghét để ăn luôn cho tiện. Nhưng Tiểu Lục tiến hóa thật lợi hại, móng vuốt cũng chỉ để lại một vết máu nhọt nhọt trên xúc tu.

Sở Hiên tiếp tục phân phó: "Trình Xá, chém Tiểu Lục thành khối để Tiểu Hồng dễ cắn nuốt."

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 61: Resident Evil 2, Ác Ma Đội (3)

"Đội. . . Đội trưởng. . . Tuy rằng Tiểu Lục biến thành quái vật, cũng không nhất thiết bị ăn luôn không phải sao? Hẳn là còn có biện pháp khống chế đúng không?" Trình Xá chần chừ nói, dù sao đó là Tiểu Lục ngoan ngoãn ở cùng mọi người vài ngày.

Sở Hiên lạnh lùng nhìn mọi người muốn nói lại thôi một cái: "Trí tuệ của người bình thường. . ." Sau đó không nhiều lời nữa.

Đúng vậy, bọn họ có lập trường gì mà ngăn cản. Tiểu Hồng, Tiểu Lục bị tạo ra để làm vũ khí và vật thí nghiệm mà thôi. Thú nuôi chẳng qua là cách nói vui đùa. Nếu không thể mang đến ích lợi cho Trung Châu đội, ngược lại còn có thể uy hiếp an toàn của Trung Châu đội, vậy thì bị giết cũng là chuyện bình thường. Chẳng qua, không biết vì sao Sở Hiên nhất định phải để Tiểu Hồng ăn luôn nó.

Trường đao đỏ như máu lóe lên ánh sáng sắc bén, trong nháy mắt, đầu và thân Tiểu Lục đã ở hai nơi. Đã không thay đổi được vận mệnh chết vong, như vậy, ít nhất để nó chết thoải mái một chút. Xiềng xích được cởi ra, huyết ảnh đỏ như máu chớp lên vài cái, alien Tiểu Lục liền biến thành một đống chồng lên nhau.

Khi Tiểu Hồng cắn nuốt cục thịt của Tiểu Lục, Sở Hiên đồng thời tiêm chất lỏng nhìn giống kháng thể lại không hoàn toàn giống vào cơ thể Tiểu Hồng. Tiểu Hồng nuốt xong Tiểu Lục, thân thể cũng biến hóa quỷ dị, từ thân thể nó không ngừng phân bố ra loại chất lỏng có mùi. Chất lỏng từ từ ngưng kết, cuối cùng biến thành một tầng màng da hơi mờ màu trắng bệch, trên màng da là xương cốt màu xanh, dữ tợn cao ngất, nhưng thời gian tiếp xúc với không khí càng dài, cùng với chất lỏng phân bố ngày càng nhiều, màng da dần trở nên cứng cỏi, xơ cứng, cuối cùng biến thành trứng tròn màu trắng không theo quy tắc.

Toàn bộ quá trình mất khoảng 15 phút, cuối cùng trong tiếng ken két làm người khiếp sợ, vỏ trứng vỡ vụn, một quái vật hình dạng đáng sợ xông ra. Nó cũng không cường tráng như Tiểu Lục, chỉ cao hơn Tiểu Hồng một chút, nhưng đặc thù tiến hóa lúc trước, nó đều có, thậm chí nhìn càng mạnh mẽ đáng sợ hơn. Quỷ dị nhất là, trên gáy quái vật, mọc lên một đầu của alien khác. Răng nhọn lộ ra càng dữ tợn gấp đôi.

Đây là mục đích của Sở Hiên sao? Lợi dụng alien và zombie tiến hóa để tạo ra quái vật càng mạnh. Quái vật này hợp thể, cho dù chống lại Trình Xá ở trạng thái mạnh nhất cũng có thể đánh một trận. Hay là, Sở Hiên muốn để nó đối phó với cường giả ở Ác Ma đội?

"Tiểu Hồng?" Sở Hiên nhàn nhạt nói.

Quái vật nhìn Sở Hiên, ngoan ngoãn gật đầu. Không hổ là thuần thú sư mạnh nhất Sở Hiên sao?

Sở Hiên lấy nguyên dịch TBD ra, lại lấy ra một hộp nhỏ kim loại hình trụ vừa thấy chính là loại chống va đập. Bên trong hộp nhỏ che kín vật chất như thạch hoa quả, Sở Hiên để nguyên dịch TBD vào, vật chất gelatinous vây lấy ông nghiệm nhỏ nhỏ, cũng cứng lên theo tốc độ mất thường có thể thấy được. Như vậy, liền tránh cho nguyên dịch TBD va chạm trong hộp.

Sở Hiên tiếp tục nói: "Tiểu Hồng, nuốt nó vào." (Sở Hiên, mi cho rằng Tiểu Hồng làm trạm thu phế phẩm sao, cái gì cũng quăng vào miệng người ta.)

Tương phản với ngoại hình của mình, Tiểu Hồng nghe lời nhận lấy, nuốt vào.

"Chiêm Lam, đưa hình ảnh vào trong đầu Tiểu Hồng." Chiêm Lam nghe theo.

"Tiểu Hồng, dọc theo con đường này, ra khỏi thành phố Raccoon, hiểu sao?" Sở Hiên vừa phân nhiệm vụ cho Tiểu Hồng vừa thắt một chiếc vòng vào một nơi không dễ thấy trên người Tiểu Hồng. Đây chính là vòng cổ che giấu quét hình.

Mọi người bừng tỉnh hiểu rõ, thì ra Sở Hiên đánh chủ ý là để Tiểu Hồng cảm nguyên dịch TBD.

"Nguyên dịch không thể mở ra, không thể chứa vào vật phẩm không gian, cấm dùng hết thầy phương tiện phi hành." Cho nên Sở Hiên dứt khoát biến Tiểu Hồng thành thùng đựng nguyên dịch TBD, thùng mạnh nhất kết hợp bởi alien và zombie.

Lúc trước Tiểu Hồng Tiểu Lục vốn có thể cùng kháng được thực lực của Trình Khiếu, Sở Hiên mượn dùng bệnh độc T để Tiểu Lục lại tiến hóa, sau đó mượn dùng chủ thần để quái vật cảm nhiễm bệnh độc T có cơ hội tiến hóa, làm thực lực của Tiểu Lục lại tăng thêm mấy lần. Cuối cùng, đưa Tiểu Lục vào trong miệng Tiểu Hồng, queen Tiểu Hồng đã bị cải tạo phát huy phẩm chất ưu tú của alien là hấp thụ đồ ăn để tiến hóa, cuối cùng tạo ra quái vật mạnh mẽ trước mắt. Có thể nói, hiện tại trong thành phố Raccoon không có quái vật nào mạnh hơn Tiểu Hồng, hơn nữa Tiểu Hồng còn tự mang công năng phi hành.

Ác Ma đội nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra, nguyên dịch TBD vốn không ở trong tay Trung Châu đội, mà là ở trong dạ dày của con quái vật nào đó đang ra sức bôn chạy.

"Đội trưởng không hổ là đội trưởng, người âm hiểm đệ nhất cổ kim!" Đội viên Trung Châu đội không tự chủ cảm thán.

Như vậy quái vật bị nguyên dịch TBD hấp dẫn lại nên làm gì? Đây chính là dấu hiệu bắt mắt a, chỉ cần nhìn thấy quái vật ào ào tung tăng chạy như điên đến chỗ nào, như vậy hơn năm phần là nguyên dịch TBD ở mảnh đất này rồi.

Sở Hiền tất nhiên sẽ không xem nhẹ điểm ấy, hần tiếp tục phân phó: "Chúng ta lái xe, cũng chạy về phía này."

Mọi người hiểu rõ, bản thân chính là mồi, mồi dẫn Ác Ma đội sai đường. Tiểu Hồng chạy rồi bay ở phía trước, đàn zombie đuổi ở phía sau, ở giữa là Trung Châu đội. Làm cho người ta cảm giác chính là zombie đuổi theo Trung Châu đội. Huống hồ, Tiểu Hồng có vòng cổ che chắn tinh thần lực quét hình, Ác Ma đội cũng khó phát hiện khác thường.

Mồi này cấu thành cũng thật xa xỉ —— Sở Hiền, Chiêm Lam, Trình Khiếu, Triệu Anh Không, Trương Hằng, Trịnh Xá còn có Cổ Tiểu Ngốc. Đương nhiên, người đọc qua nguyên tác sẽ biết, ngoại trừ Cổ Tiểu Ngốc, mỗi một người trong nhóm người này đều là người xa lạ mà Ác Ma đội quen thuộc nhất.

Như vậy hiện tại Ác Ma đội đang ở đâu?

Ác ma Trịnh Xá mặt có vết sẹo đang ngồi trên mui xe, lúc này trên lưng hần có thêm chiếc cánh màu đen, làn da trên cánh có màu đen nhánh, phía dưới làn da có thể thấy mạch máu và xương cốt, đôi cánh này gần như là màng thịt bao lấy xương cốt, rất giống với cánh của Tiểu Hồng.

Ác ma Trịnh Xá cười lạnh, dưới chân khẽ đạp, tiếp theo nhanh chóng vọt tới góc rẽ ở ngã tư đường phía trước. . .

Đội cho xe du lịch chạy đến đó, trong tay ác ma Trịnh Xá cầm một thanh kiếm to toát ra lửa đen, lẳng lặng đứng, hỏa diễm liếm láp thi thối trên đất, ngoại trừ hần, hiện trường ngay cả zombie có thể di động cũng không có. Trong địa ngục tàn khốc của Tu La, chỉ có người đàn ông tàn ra hơi thở thô bạo đứng một mình trong đất trời. Hòa viêm là chiến y, giết hại là hình xăm, tử vong là tên, ác ma là thân phận, chỉ có cô tịch là đồng bạn của hần. . .

"Zombie chúng ta gặp được không nhiều lắm, nhưng trong đó có mấy zombie biến dị, phỏng chừng là 'chủ thần' vì hạn chế thực lực của chúng ta, cho nên tăng lên cường độ công kích. . ."

Ác ma Trịnh Xá vỗ đôi cánh màu đen, hần bay đến rồi hạ xuống mui xe, vết sẹo dữ tợn trên mặt làm người ta sợ hãi, sau khi ngồi xuống, hần nói: "Đi tới đi, đuổi theo bọn họ. . . Giết sạch toàn bộ!"

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 62: Resident Evil 2, Ác Ma Đội (4)

Cách buồng ong không xa, mười người cả trai lẫn gái đứng lẳng lặng, một người đàn ông mặt sẹo tàn ra hơi thở thô bạo, giống như nghiệt hỏa thiêu đốt âm i trong địa ngục, những người bị thiêu đốt đều sẽ chết một cách đau đớn. Đúng là đoàn người của Ác Ma đội.

Tom và Amya hợp lại dùng tinh thần quét hình, lúc trước bởi vì cự ly quá xa mà hai người không thể tra xét được, lần này, cho dù thế nào cũng nên có kết quả.

Thật lâu sau, Tom mới mở mắt ra đáp lại "Hiện tại có ba chỗ bị che chắn trong buồng ong, hơn nữa vì ngăn cả tinh thần lực của tôi và Amya, phạm vi che chắn cũng thu nhỏ lại. Tôi sẽ truyền hình ảnh vào trong đầu cho mọi người."

Một bên khác, Chiêm Lam hỏi: "Đội trưởng, vì sao không để tôi dùng tâm linh quét?"

Sở Hiền đẩy mắt kính, lạnh nhạt đáp: "Bởi vì khi cô sử dụng kỹ năng này, tinh thần che chắn của chúng ta gần như biến mất trong chớp mắt. Nếu đối phương chỉ có một tinh thần giả, tôi sẽ không ngăn cản. Nhưng đối phương lại là đoàn đội vừa chịu thiệt một lần lại có hai tinh thần giả. Cho nên, đối phương có chín phần có thể vào lúc cô công kích, để một người nhận thương tổn, một người khác tiến hành quét hình. Cho nên tôi ngăn cản cô dùng tâm linh quét. Tinh huống cơ bản chính là như vậy."

Các đội viên hoàn toàn phục tùng.

Ác ma Trịnh Xá nhìn buồng ong, trên mặt là nụ cười lạnh lùng, dường như máu của người nhìn thấy kẻ ác nghiệt như hần sẽ đông lại ngay lập tức. "Sở Hiền, phân tích tình huống hiện tại."

Ác ma Sở Hiền đẩy mắt kính, lạnh nhạt đáp: "Lúc trước công kích Amya hần là tinh thần giả của Trung Châu đội gây nên. Bởi vậy có thể phỏng đoán

được thực lực cơ bản của hắn/ cô ta, thực lực hắn là mạnh gấp đôi Amya, gần bằng Tom và Amya. Cho nên đối phương không thể không thu nhỏ phạm vi che chắn để bảo vệ cường độ che chắn.

Chuyện có thể xác định là, Trung Châu đội cho dù không ở địa điểm che chắn, tinh thần giả của bọn họ hắn là ở trong vòng bán kính của vài điểm che chắn. Mà bất cứ một đoàn đội nào đều khó có khả năng bỏ lại tinh thần giả, cho nên, ít nhất sẽ có một người mạnh ở cùng hắn/ cô ta. Mà trong Trung Châu đội, có thể mang theo người này mà vẫn bảo trì thực lực, có tỉ lệ 80% là bản thể của đội trưởng hoặc tôi. Cho dù là người nào, đều nên tìm ra rồi giết chết.

Hiện tại đường che chắn từ phía đông đến buồng ong có dấu vết bị nổ. . ."

Một người da trắng cường tráng bỗng nói xen vào: "Trung Châu đội rõ ràng ở ngay tại chỗ đó!"

Ác ma Trịnh Xá lạnh lùng nhìn hắn một cái, hắn lập tức im bật, hận không thể co lại thành một khối nhỏ để tránh khỏi mắt đao lăng trì của đội trưởng nhà mình. Ác ma Trịnh Xá cười nhạt: "Anh cho là đoàn đội có Sở Hiên sẽ để lại manh mối rõ ràng như vậy? Đây chính là cạm bẫy."

"Hừ ~ cũng không thể nói như vậy a ~ ~ đã có thể liếc mắt nhìn ra là cạm bẫy, dựa theo logic bình thường mà nói thì người bình thường sẽ không lựa chọn chỗ đó, vậy thì đối phương cố tình lợi dụng điểm mù tâm lý cũng là có khả năng. Bọn họ có lẽ đang ở ngay tại điểm kia a ~ ~ ~ thật là, cho dù là Sở Hiên nào cũng xấu xa như vậy đâu ~ ~" Lần này là Triệu Chuế Không nói xen vào.

Ác ma Sở Hiên lạnh nhạt nhìn Triệu Chuế Không, mở miệng: "Trí tuệ của người bình thường, so với việc đoán đến đoán đi ở trong này, không bằng trực tiếp đi xem. Theo điều kiện của bọn họ, chỉ có thể bị buộc lâm vào hai giả thiết bất đồng, lòng cảnh giới không ngừng tăng, thế khó xử lãng phí thời gian.

Chủ thần đưa ra hạn chế cấm sử dụng đạo cụ phi hành, tuy rằng ước thúc chúng ta, nhưng chủ thần vì cam đoan Trung Châu đội không có cách nào trốn tránh giao chiến cùng chúng ta, cũng có khả năng lấy cách thức khác để cản trở tiến trình của Trung Châu đội. Nguyên dịch TBD hấp dẫn quái vật chính là một trong những biểu hiện. Điều này trở ngại Trung Châu đội cũng tiện cho chúng ta đi tìm. Nhưng, chủ thần nếu thiết lập chiến trường của chúng ta tại buồng ong, vậy thì Trung Châu đội sẽ vì chủ thần tăng độ khó mà chưa lấy được bệnh độc.

Xem ba điểm che chắn, điểm phía đông có dấu vết bị nổ, hơn nữa có số đông quái vật tụ tập ở hướng đó, thật khả nghi, cần phải tra xét.

Ở buồng ong, cũng có số lượng lớn quái vật tồn tại, nhất là ở tầng thấp nhất. (Lúc trước bọn Sở Hiên vẫn chưa tiêu diệt quái vật ở tầng dưới cùng, lúc đi ra lại giữ thói quen tốt là đóng kỹ cửa, cho nên tất cả cái vật còn đang đi dạo quanh buồng ong.) Căn cứ vào phỏng đoán lúc trước của tôi, cũng cần phải xuống dưới.

Lại nhìn điểm phía đông nam, là nơi có khoảng cách ngắn nhất để ra khỏi thành phố Raccoon, mà đường cần đi qua bị hạn chế bởi địa hình hẹp dài, quái vật khó có thể tụ tập. Nếu Trung Châu đội lợi dụng người cường hóa tốc độ để vận chuyển nguyên dịch TBD, vậy thì điểm này cũng có khả năng.

Cho nên, chia đi, để một mình đội trưởng đi vào buồng ong dò xét."

"Vì sao là một mình đội trưởng?" Người da trắng là diễn hình của việc không nhớ lâu.

Ác ma Sở Hiên không để bụng: "Nếu Trung Châu đội ngay cả khó khăn lúc trước của chủ thần cũng không qua được, vậy thì một mình đội trưởng đi cũng đủ để diệt sạch bọn họ. Nếu đó là một cạm bẫy, vậy thì một mình đội trưởng càng dễ thoát thân.

Trước khi đội trưởng tiến vào, còn có việc phải làm, Trung Châu đội rõ ràng đang ép chúng ta phải tách ra, giảm ưu thế của chúng ta. Nếu bản thể của tôi ở Trung Châu đội, vậy hắn cũng có thể đoán ra tôi sẽ để người mạnh nhất đội ngũ vào buồng ong một mình, vậy phải người canh giữ ở bên ngoài buồng ong, thừa dịp người mạnh nhất rời đi đến đánh đội viên khác cũng là có khả năng. Cho nên, đội trưởng, tôi đề nghị anh bay trên không xem xét một vòng, nhìn xem có súng bắn tia hay không. Thuật tiện nhìn xem có điểm ngắm tốt hay không, để Richard mai phục, một khi Trung Châu đội xuất hiện thì tiến hành công kích. Giữ lại vài người ở bên buồng ong, lại phải những người khác đến hai điểm khác. Tình huống cơ bản chính là như vậy." (Cho dù là ở đâu, Sở Hiên vẫn là Sở Hiên, trí tuệ cao nhất của nhân loại, làm người ta không thể không ngưỡng nhìn.)

Ác ma Trịnh Xá nghe vậy, cũng không nói nhiều, lập tức sải cánh, xoay một vòng trong không trung, khi hạ xuống, lắc đầu, suy tư một lát rồi nói: "Không phát hiện người phục kích. Vậy thì Triệu Chuế Không, Minh Yên Vi và Tom, phụ trách điểm che chắn phía đông nam, nếu có tình huống gì, Tom, anh nhớ tùy thời truyền kết quả tinh thần truy tung cho tôi và Sở Hiên. Sở Hiên, anh mang theo Amya cùng Francis, ba người đi công kích điểm phía đông. Richard đi đến điểm mai phục, Dekchai bảo vệ hắn. Mà tôi, phải xông vào buồng ong."

Ác ma Trịnh Xá lấy nấp giới hình nhả ra từ trong ngực, nói: "Như vậy, chúng ta cũng nên nghiêm túc hành động, vẫn là quy của cũ, đội viên chủ chiến bắt được kẻ địch có quyền giết chết một người, đội viên còn lại phải sung công, đối phương còi bỏ gien khóa phải đợi đến cuối để tôi phân phối, nhưng nếu quá nguy hiểm, cho phép giết trực tiếp. . ."

Bên Ác Ma đội đã chia ra ba đường, đội trưởng Trung Châu rồi rảo nhìn hình ảnh của Ác Ma đội.

Sau khi có tinh thần lực giả, dường như tra xét tình báo đều dùng tinh thần lực quét hình, đội viên liên lạc dùng tâm linh xiềng xích mà thường thường xuyên nhẹ những cách trước kia: mắt điện tử, máy giám thị, bộ đàm. . . Đây đều là những thứ dùng rất tốt, mua giá rẻ, cách dùng cũng không khó. Ác Ma đội khó có thể ngờ rằng, dưới tình huống có tinh thần lực giả rất mạnh, Trung Châu đội lại bỏ gốc lấy ngọn mà dùng phương pháp cũ để tìm tư liệu. Khi đang dùng tinh thần lực quét hình, Tom và Amya đặt trọng điểm ở việc làm thế nào để đột phá bình chương tinh thần lực của đối phương mà không chú ý xung quanh có mấy vật nhỏ hay không.

Giống như khi mọi người đang cầm súng bắn lẫn nhau, mi bắt không được ta, ta cũng không làm gì được mi, phía sau đột nhiên có kẻ lén lút chạy tới,

cầm cục gạch đập xuống. Vì thế thắng bại định rồi, thế giới hài hòa rồi.

Cho nên, tiểu đội Tiêu Hồng Luật làm cái gì trước khi Ác Ma tiểu đội tiến vào đã rõ ràng rành. Thuận tiện nói một câu, lần này toàn bộ đạo cụ được cung cấp từ tình nguyện viên phòng hậu cần của Trung Châu đội là bạn Tiêu Hồng Luật, bối cảnh là bó tóc lớn bay theo gió, cùng với bạn nào đầy đau lòng ai thán: "Đội trưởng, anh đúng là đồ của người phúc ta, vậy mà muốn tôi đưa hết hàng tích trữ, đưa mười dặm xung quanh buồng ong vào phạm vi giám thị. . . Oa oa oa, vô số đêm không ngủ của tôi."

"Đại tá. . ." Mặt Trình Khiếu nhăn nhó, nhìn hình ảnh người đàn ông đeo kính diện mạo bình thường với vẻ mặt lạnh nhạt kia. Một Sờ Hiên đã là tai nạn, hai Sờ Hiên. . . Thế giới này sắp hủy diệt sao?

"Sờ Hiên. . ." Cô Tiểu Ngốc nhìn người đàn ông giống người bên cạnh mình như đúc, trong miệng đắng chát. Thật xin lỗi. . . Tôi chỉ là người bình thường, tôi không nghĩ ra biện pháp đẹp cả đôi đường, cho hai người đều được hạnh phúc. Thật xin lỗi. . . Bởi vì đứng ở phía đối lập, cho nên, vì đồng đội của mình, tôi sẽ không nương tay.

"Người kia. . . Là tôi?" Trình Xá nhìn ác ma tàn ra khí thể độc tôn trên hình ảnh, có phần khiếp sợ, lại có phần không cam lòng, rõ ràng là cùng một người, vì sao, vì sao hắn có thể mạnh tới mức này.

Trương Hằng ngây ngốc nhìn cô gái cầm cây cung tinh xảo màu bạc trên hình ảnh, hắn thì thảo há miệng thở dốc, nhưng nhất thời không biết nên làm gì, dường như hô hấp cũng trở nên khó khăn. "Vi, Vi. . ."

"Triệu! Chuele! Không!" Khi thấy người đàn ông dung mạo vô cùng anh tuấn với nụ cười thần nhiên, Triệu Anh Không cuồng nộ gằn từng chữ, Triệu Anh Không cuồng nộ như vậy, trước đây đám người Sờ Hiên chưa từng chứng kiến, lửa giận trong mắt dường như muốn thiêu đốt chính cô.

Sờ Hiên nhìn biểu cảm phấn khích của đội viên nhà mình, vẫn lạnh nhạt như cũ: "Xem ra trong đó có người mọi người quen biết, như vậy hãy đưa ra tin tức có liên quan đến bọn họ mà mọi người biết."

.
. .
. .
. .
. .
. .

. Ta là tuyến phân cách Sờ Hiên phân tích xong toàn bộ năng lực của đội viên Ác Ma đội.

"Đội trưởng, giao Triệu Chuele Không cho tôi giải quyết." Triệu Anh Không từ trước đến nay luôn thật nghe theo, hiếm thấy đưa ra yêu cầu của bản thân.

Sờ Hiên đẩy mắt kính, giọng nói rất trầm cũng không cho phép làm trái: "Tôi cự tuyệt, cảm xúc của cô sẽ gây ảnh hưởng đến sức phán đoán, đối mặt hẳn ta, thực lực cô có thể phát ra không đến tám phần. Cô, hẳn phải chết."

Triệu Anh Không hít sâu, cố gắng bình tĩnh lại cảm xúc của mình: "Nếu tôi có thể hoàn toàn phát huy thực lực của mình, như vậy anh sẽ đồng ý cho tôi đi sao?"

Sờ Hiên nhìn cô gái nhỏ không cam lòng này, nói: "Trước đó hãy chứng minh thực lực của cô đi, tôi sẽ cân nhắc cho cô cơ hội."

Sờ Hiên lại nhìn về phía Trương Hằng: "Tôi sẽ cho người khác đến xử lý Minh Yên Vi, tốt nhất anh nên loại bỏ cảm xúc không cần thiết này đi, bọn họ cũng chỉ là bản sao mà thôi."

Lời này, là nói với Trương Hằng, nhưng cũng là nhắc nhở mỗi người ở Trung Châu đội.

Ác ma Trình Xá sai cánh, trong giây lát đã tiến vào buồng ong, hai thanh kiếm màu đen bỗng xuất hiện, ngọn lửa màu đen bắn ra, một mảng lớn trông không trong nháy mắt. Dưới chân đập nhẹ, hắn nhanh chóng vọt xuống tầng thấp. . .

Lúc này Richard và Dekchai ở trên một nóc nhà cạnh buồng ong, súng ngắm gauss chĩa về lối ra của buồng ong, tùy thời chuẩn bị kết liễu thành viên Trung Châu đội. Người ông Mông Cổ tên là Dekchai nhìn buồng ong, hừ lạnh một tiếng, hắn lấy ra một vài mảnh vải từ trong túi, bắt đầu quấn vào bàn tay. "Đội trưởng và Sờ Hiên đúng là quá xem trọng Trung Châu đội rồi. Ngay cả dũng khí đối địch chính diện cũng không có, còn nói rất mạnh. . ."

Một tiếng ầm vang, trước mắt bọn hắn, toàn bộ buồng ong nổ mạnh, khu vực lấy nó làm trung tâm bỗng cuốn lên, giống như bị một lực lượng to lớn xoắn thành một đoàn, phạm vi chấn động bắt đầu khuếch đại ra bốn phía, lấy khu nổ mạnh làm trung tâm, buồng ong bắt đầu sụp đổ, toàn bộ kim loại và đất đá trong vòng 200 m² đều bị cuốn lên, bay lên tạo thành một quả cầu vĩ đại, thể tích của nó không thể tính toán, hơn nữa quả cầu này cũng không có quy tắc gì, giống như một bàn tay khổng lồ vo buồng ong thành một quả cầu, đây rõ ràng là hiệu quả của địa lôi trọng lực dùng 1 chi tiết cấp D và 500 điểm để đổi, hơn nữa, xem ra, không chỉ thả một quả. . .

Dưới uy lực như vậy, thật sự có người có thể sống sót sao? Cho dù là ác ma Trình Xá, cũng không thể lông tóc không thương. . .

Richard và Dekchai bị chấn động trước màn nổ mạnh này, mãi vẫn chưa lấy lại bình tĩnh, nhưng vào lúc này, vị trí bọn họ đang đứng cũng nổ mạnh ầm ầm. Đối phó bọn họ đương nhiên sẽ không phải loại hàng cao cấp là địa lôi trọng lực, nhưng mà bom điện cũng không dễ tránh.

Trung Châu đội rất mạnh, Ác Ma đội cũng không có kẻ xoàng xĩnh, vòng phòng hộ của Richard bỗng mở ra, tuy rằng bị nổ bay, năng lượng gần như hao hết, cuối cùng vẫn không có thương tích gì. Mà Dekchai cũng giống Richard, bị ảnh hưởng vì bùng nổ mạnh, mất đi thời cơ tránh né tốt nhất. Khi phản ứng kịp, đầu khí nháy mắt bùng nổ, chân bỗng trở nên thô to, đập mạnh xuống đất, từ sân thượng lộn ra ngoài, chính xác là dù ở phương hướng nào cũng khó có thể hoàn toàn tránh thoát phạm vi của bom, chỉ có thể nhảy lều, dựa vào tốc độ rơi xuống mới có thể tránh thoát được. "MD [1], sao Trung Châu đội có thể chôn địa lôi ở nơi đó?"

[1] Câu chữ.

Thực ra rất đơn giản, bọn Richard đứng là tìm địa điểm tốt để phục kích, tốt đến mức chỉ cần là tay súng bắn tỉa thì tám phần sẽ lựa chọn địa điểm này. Cho nên, chôn bom trước, chờ mìn ngòi nổ nổ, ta lại kích nổ. Đương nhiên, mấy địa điểm phục kích khác cũng chôn, phải bảo đảm chắc chắn Ác Ma đội có thể cảm nhận được sự nhiệt tình như lửa của Trung Châu đội.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 63: Chương 63: Resident Evil 2, Đấu Võ Rồi (1)

Vậy thì Dekchai và Richard có an toàn không? Điều này đương nhiên là. . . Không có khả năng!

Khi đang ở giữa không trung, Dekchai đột nhiên có dự cảm xấu, giống như mình bị cái gì đó nhắm vào. Dù sao cũng là người mở gien khóa cấp hai, hần vung quyền về phía cao ốc bên cạnh, ở mặt cao ốc bỗng xuất hiện một cái động lớn. Khi tường bị phá vỡ, Dekchai biến thân thành hai đầu bốn tay, lấy cái động đánh ra làm điểm đột phá, hai tay còn lại leo lên. Mà cách hai bước chính là cửa sổ. Chỉ cần một phút, không, nửa phút, Dekchai sẽ thoát khỏi tình huống bất lợi khi treo trên không trung làm bia ngắm này.

Nhưng mà, đội viên Trung Châu đội luôn luôn giữ nghiêm nguyên tắc "Thừa dịp người bệnh lấy mạnh người" sẽ tốt bụng cho hần nửa phút sao? Đạn gauss thứ kích chuẩn bị đã lâu không chút do dự bắn bất ngờ về phía Dekchai ở giữa không trung. Tốc độ viên đạn như thế nào? Dekchai không thể nói rõ, hần chỉ thấy đầu mình đau nhói, sau đó mất đi ý thức. Bị một phát súng bắn trúng hai đầu, Dekchai buông bốn cánh tay rơi tự do, chỉ để lại bức tường có lỗ thủng lớn với vết đạn và đóa hoa máu nở rộ chứng minh kẻ nào đó đã hi sinh.

"Đoàn đội đối phương bị giết chết một người, Trung Châu đội có thêm một điểm, trước mắt được thưởng 2000 điểm, khi phim kinh dị kết thúc, điểm âm sẽ bị delete trực tiếp. . ." Tất cả mọi người Trung Châu đội được thông báo, sự bắn khoan vì chuyện xưa thay đổi nay đã biến mất, cho dù người là ai, người từng có quan hệ gì với ta, đứng ở đối diện chúng ta, cũng chỉ có một tên —— kẻ địch, giữa chúng ta cũng chỉ có một số mệnh ——d•đ•lqđ—— không chết không ngừng. Cổ Tiểu Ngốc nhìn đồng hồ trên tay, mỉm cười, lần này, Trung Châu đội hần sẽ không bị đoàn diệt nữa.

Người nổ súng đúng là Zero, hòng súng vừa chuyển, chĩa về phía Richard đang choáng váng, năng lượng của vòng phòng hộ đã gần bị đánh hết, nếu Richard lại trúng đạn, khẳng định sẽ lập tức đi làm bạn cùng Dekchai. Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ rình sau, khi Zero nhắm vào Richard, hần cũng đang bị người nhắm!

Sau lưng cô gái là đôi cánh đập liên tục, cô lẳng lặng nổi giữa không trung, cung nhỏ màu bạc bị kéo căng, cô gái xinh đẹp hấp dẫn không mang theo chút cảm tình nhìn người đàn ông đang chuẩn bị nhắm bắn lần thứ hai. Chính là Minh Yên Vi vốn nên đi cùng với Triệu Chuế Không!

Đây mới là kế hoạch chân chính của ác ma Sở Hiên. Từ khi bắt đầu, bởi vì tư liệu trên tay khuyết thiếu nghiêm trọng, Ác Ma đội không thể không đi theo Trung Châu đội, xem không thấy, chạy tới bùng nổ, vẫn không xem được đầy đủ, lại tách ra. . . Đây là âm mưu trắng ra, hồ này, mìn phải nhảy, không muốn nhảy cũng phải nhảy. Nhưng cho dù là Sở Hiên nào, cũng sẽ không chấp tay nhường quyền chủ đạo cho người khác, cho nên, chiêu này của ác ma Sở Hiên, mục đích là lấy lại quyền chủ đạo.

Từ khi biết Trung Châu đội vào sớm hơn Ác Ma đội một giờ, ác ma Sở Hiên đã coi Trung Châu đội là kẻ mạnh. Nếu chia, Ác Ma đội không làm tốt sẽ bị tiêu diệt từng bộ phận. Ác Ma đội rất mạnh, Ác Ma đội gặp tiểu đội luân hồi khác là giết ngay lập tức, nhưng, tiếng vang như vậy đối với ác ma Sở Hiên không hề có ý nghĩa gì. Phân tích, tính toán, sau đó đánh lên con dấu nguy hiểm cho Trung Châu đội. Cho nên, đối với đối thủ cũng mạnh mẽ, mang theo sự tôn trọng cao nhất và phải có đủ cảnh giác.

Vì vậy, tuy không biết Trung Châu đội có đang giám thị tình huống bên này hay không, ác ma Sở Hiên vẫn tách đội ra. Nếu trong Trung Châu đội thật sự có bản thể của mình, vậy thì, có xác suất 90% là cài cạm bẫy và mai phục ở gần bùng nổ. Nếu không đuổi kịp các người, vậy thì chờ các người đưa lên cửa. Khi các người cho rằng sắp nuốt ăn con mồi trong bẫy vào bụng, chính là khi nòng súng của chúng ta nhắm ngay vào thân hình vì tham ăn mà bại lộ của các người.

Ác ma Sở Hiên đang đánh cược, đánh cược rằng chủ thần muốn hai đội giao đấu chính diện. Như vậy, cho dù phán đoán sai lầm của mình làm lãng phí thời gian, hần vẫn có cơ hội đuổi theo.

Ác ma Sở Hiên đang đánh cược, đánh cược rằng Trung Châu đội muốn làm suy yếu Ác Ma đội. Như vậy, Trung Châu đội sẽ để lại người mai phục.

Ác ma Sở Hiên đang đánh cược, đánh cược một trong ba mỗi như là đội trưởng nhà mình có hấp dẫn đến mức nào với Trung Châu đội. Nhưng vậy, Trung Châu đội sẽ lộ ra thực lực chân chính.

Sở Hiên, trí tuệ cao nhất trong thế giới luân hồi, đối với bản thể và thể phục chế, máu chốt chiến thắng không còn là trí lực cao thấp, mà là tư liệu trên tay và độ mạnh yếu của quân cờ. Người có diệu kế, ta có kỳ mưu quý trí, đã là đối thủ, vậy thì bày hết quân cờ trên tay ra, cuối cùng xem ai chết vào tay ai!

Dekchai, Richard và đội trưởng Ác Ma đội chính là mời, bày ra mời Trung Châu đội đến ăn. Đội đến khi Trung Châu đội thu vồng, mới đúng là lúc Ác Ma đội giờ súng. Ví dụ như, Zero hiện tại bị Minh Yên Vi nhắm, bởi vì phục kích Richard mà bại lộ.

Sát thủ —d♥đ♥l♥q♥đ— hàng năm chạy ở vạch sinh tử, làm sao có thể không có cảm giác gì trước nguy hiểm phía sau, thế nhưng, có một số việc, cho dù đánh mất tính mạng cũng phải hoàn thành.

Zero mỉm cười, bóp cò súng, một viên đạn với tốc độ khó gặp phá không mà đến, từ lá phổi bên phải xuyên suốt toàn ngực Richard, sau đó đánh văng hấn xuống đất, uy lực to lớn không hề ngừng lại, bắn đập nát mặt đất, đây là uy lực khủng bố của súng ngắm gauss, là uy lực của quyết tâm dù chết cũng phải hoàn thành nhiệm vụ của Zero. . .

Mà cùng lúc đó, một tia sáng màu bạc cũng bắn về phía Zero, nhưng độ chính xác hơi kém một chút, bắn xuống dưới chân Zero. Trong nháy mắt, Zero như biến mất, một tiếng nổ vang, nơi tiếp xúc với ánh bạc bốc cháy, súng ngắm gauss bên cạnh biến thành một bãi chất lỏng kim loại.

Khi bóp xong cò súng Zero liền phát động năng lực ánh mị, hóa thân thành bóng mờ dưới chân, trong trạng thái bóng mờ không thể công kích, nhưng miễn dịch toàn bộ công kích vật lý và phần lớn công kích pháp thuật. Có năng lực di động với tốc độ cao, có thể di động ở những nơi có bóng mờ.

Vốn có thể dựa vào huyết thống ánh mị để tránh thoát, nhưng năng lực "Dự cảm được phương hướng mũi tên và bắn trúng mục tiêu" của Minh Yên Vi đúng là quá mạnh, dưới điều kiện nào đây, cô không cần mở mắt cũng có thể bắn trúng mục tiêu. Khi đó bắn tên ra, cô vốn không nhắm vào Zero, mà nhắm khi Zero sắp hóa thành bóng mờ.

Dưới trạng thái bóng mờ, lần đầu tiên Zero bị thương tổn. May mà đây là ban đêm, không chỗ nào không có bóng mờ. Zero dùng chút lực lượng cuối cùng trốn khỏi phạm vi công kích của mũi tên. Nhưng nếu nhìn cẩn thận vào mặt đất, sẽ phát hiện có một bóng mờ nhạt gần như không thấy đang ra sức ngưng thành hình người, bóng mờ tan rồi lại tụ. . .

Minh Yên Vi vung tay trong không trung, vài lần định bắn vào bóng mờ nhưng không xuống tay, không phải vì cô tốt bụng, mà vì bóng mờ ở trạng thái hấp hối, thậm chí ngay cả hình thái cũng không thể bảo trì đã gần như không có cảm giác tồn tại. Cuối cùng, Minh Yên Vi buông tha cho việc sử dụng mũi tên với uy lực mạnh mẽ kia, bắn ở nơi có cảm giác với mấy mũi tên bình thường, sau đó bay đến một tòa nhà khác, mang theo Richard và súng ống của hấn đến chỗ Sở Hiên để báo cáo. (Tuy Ác Ma đội có tiền, nhưng ác ma Sở Hiên vẫn là đứa trẻ tốt biết tiết kiệm)

Trung Châu đội, Ác Ma đội lần đầu giao phong với công kích viễn trình, Ác Ma đội Dekchai chết, Richard chết. Trung Châu đội Zero trọng thương, mất đi sức chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 64: Resident Evil 2, Đấu Võ Rồi (2)

Vậy thì bạn ác ma Trịnh Xá may mắn được hưởng thụ pháo hoa hoan nghênh của Trung Châu đội thì thế nào?

Phải biết rằng, chỉ cần loại sinh vật tên là Trịnh Xá, chính là ——

Đậu oản đồng chung không nát lược không chín đập không dẹp rang xào không bung, còn thì Sở Hiên bảo hấn chui vào ngàn tầng cảm sáo đầu diệt không ngừng chặt không rơi còi không ra cúi đầu không thoát. [1]

[1] Mỗi lần Trịnh Xá lâm vào cạm bẫy không thoát ra được, Sở Hiên đã thấy nhiều biết nhiều sẽ không để thứ đó vào mắt, vừa vặn có thể bày ra bản lĩnh.

Thứ hấn chơi là xương cốt, uống là rượu xé ruột xé gan, thứ hấn cướp đoạt là hoa ăn thịt, thứ hấn bầu vủ là liễu đánh người.

Hấn hiểu biết về súng ống, biết đao kiếm, biết đấu một mình, biết quần áo, sẽ phóng hỏa, sẽ giết người, sẽ tàn sát hàng loạt dân trong thành, sẽ liều mạng, sẽ chạy trốn.

Bạn bè đi răng nhọn, bịt miệng hấn, đánh gãy chân, bẻ gãy tay hấn, thói quen mà ông trời ban cho hấn sẽ vẫn không thay đổi.

Cho dù chủ thần gọi, thần quý đến bắt, tam hồn quy địa phủ, thất phách tang hoàng tuyền. Đến lúc này, hấn mới không đi đến con đường ấy nữa.

【Cải biên từ (Nam Lã - Nhất Chi Hoa) 《Bất phục lão》】

Ác ma Trịnh Xá dù gì cũng là nhân tài mở ra gien khóa cấp bốn, sau khi đến tầng cuối cùng rồi tiến vào chỗ càng sâu, ác ma Trịnh Xá đột nhiên cảm thấy nguy cơ đánh úp lại, lúc này hắn cũng cảm thấy có điều bất thường, bởi vì thân thể hắn bỗng trở nên nặng nề, hơn nữa dự cảm uy hiếp tính mạng cũng ngày càng mãnh liệt, vừa nghĩ đến Sở Hiên cũng ở Trung Châu đội, lúc này hắn không hề do dự, dùng sức khê đập dưới chân, tại mặt đất hợp kim đập ra một dấu chân rõ ràng, cả người đã bắn ra xa hơn mười mét. Hắc viêm vùng về phía trước, trực tiếp thiêu trụi tất cả vật ngăn cản, toàn tốc lao ra khỏi buồng ong.

Đương nhiên, khi Sở Hiên nhìn thấy hết thấy qua hình ảnh liền thấy không vui, trực tiếp dẫn nổ địa lôi trọng lực cao.

Phải nói, người mở gien khóa cấp bốn chính là không giống, ngay cả chạy trốn cũng có hiệu suất hơn người khác, nháy mắt liền chạy ra hơn hai tầng. Nhưng uy thế của địa lôi đã khuếch đại chỉ trong một giây, đến chỗ ác ma Trịnh Xá lưu lại dấu chân, đợi đến khi ác ma Trịnh Xá vừa chạy được hai tầng, phạm vi bùng nổ gần như đã đuổi theo hắn, mà ác ma Trịnh Xá lại cảm thấy có nguồn lực lượng từ phía sau truyền đến, dường như muốn kéo cả người hắn qua, hắn vội vàng ra sức hướng về phía trước, cánh và tứ chi chụm lại, thẳng đến khi nổ mạnh kết thúc, hắn mới tránh thoát được phạm vi sát thương trực tiếp, dù là như thế, bị vây giữa phạm vi lan đến và phạm vi sát thương, hắn cũng bị địa lôi trọng lực cao chà đạp cực kỳ tàn ác.

Một thân áo gió đen soái khí dưới móng sắc của địa lôi nay biến thành trang phục rách rưới lộ lưng, đầu tóc coi như có kiểu dưới chướng gió của địa lôi biến thành chuồng gà hỗn hợp tro bụi, mảnh vụn; một đôi cánh dữ tợn màu đen dưới sự khoan đãi thịnh tình của địa lôi biến thành cây dù cũ nát. (chúng ta chỉ có thể nói, giữa dòng khí cuồng loạn, ngài lại còn giương đôi cánh mỏng manh như vậy, thật sự là dũng cảm, rất có gan, lại tự đâm đầu tìm chết.)

Trâu đất đến Bắc Kinh thì vẫn là trâu [2], kẻ mạnh không trải qua OOX thì vẫn là kẻ mạnh. Chẳng qua cái mặt đã đen, oán niệm cũng bị thực thể hóa. Kỳ thực, nếu không phải vì thân hãm buồng ong, chịu đủ hạn chế của địa hình, lấy thực lực mạnh mẽ của ác ma Trịnh Xá, địa lôi khẳng định sẽ không tới hắn; nếu không phải ác ma Trịnh Xá phán đoán sai lầm, giương cánh, địa lôi chỉ sợ cũng không làm hắn bị thương được. Hắn thay bộ quần áo (là đầu linh, chút hình tượng cũng phải giữ), đi đến chỗ tập hợp của tiểu đội nhà mình.

[2] Hình dung về kẻ ngu xuẩn, dù dạy dỗ thế nào cũng không hiểu ra được.

Lúc này ác ma Trịnh Xá mới thả lỏng, hắn lầm bầm nói: "Mẹ nói, bất cứ lúc nào đều không thể lơ là, bất cẩn rồi. . . Sở Hiên, không phải là anh đã dự liệu tới tình huống này rồi chứ. . . Quên đi, kế tiếp chính là chia nhau đi đến hai điểm khác, đúng rồi, có bắt được người tới phục kích không?" Khi nói, cái ô che rách nát, không, đôi cánh rách nát của Trịnh Xá khép lại bày tám phần với tốc độ mà mắt thường có thể thấy được.

Ác ma Sở Hiên nhìn tạo hình thảm thiết của đội trưởng nhà mình, giống như lầm bầm đáp lại: "Thực lực của Trung Châu đội mạnh hơn tôi tưởng tượng. . . Nhưng chủ thần phán định bọn họ yếu hơn chúng ta, là do mức độ mở ra gien khóa sao. . . Thế nhưng chỉ để lại một người, là dự liệu tới hành động của tôi sao. . . Bản thể, trên tay anh rốt cuộc còn có bao nhiêu lợi thế?"

Trung Châu đội thấy vị này làm lằng phí ba cái địa lôi trọng lực cao qua hình ảnh, cộng thêm một chi tiết cấp C và 1500 điểm, không khỏi hít vào một hơi. Thực lực như vậy, dường như có thể phá hết mọi mưu kế.

Thật giống như ở trong một tòa thành, bố trí vô số cạm bẫy, cho rằng làm vậy có thể khiến kẻ địch xâm nhập bị diệt toàn quân. Sự thật là, tôi không phải là quân địch, mà là một quả tên lửa, như vậy, mưu kế tí mĩ hết thảy, kể cả trí tuệ này, cũng chỉ có thể hóa thành phế tích.

Sở Hiên của Trung Châu đội đứng là an bày người phục kích ở cạnh buồng ong, nhưng cũng chỉ có một người là Zero.

Nếu Zero không bị thương, vậy thì chờ đợi ác ma Trịnh Xá đã là viên đạn uy lực cao của súng ngắm Gauss giá trị một chi tiết cấp D, 500 điểm phối hợp với điểm tuyến ma nhãn. (Bản trùng mục tiêu khiến cho nổ mạnh tụ hợp, uy lực có thể san bằng 250 mét xung quanh mục tiêu, trên cơ bản là có lực phá hoại như địa lôi trọng lực cao). Đánh từ hai mặt, không chết cũng bị lột da.

Nếu Ác Ma đội chia ra, vậy thì một mình Zero cũng đủ. Nếu Ác Ma đội không chia ra, vậy thì có nhiều người đánh lên cũng không đủ, ngược lại sẽ không công giao quyền chủ đạo vào trong tay Ác Ma đội. Chọn Zero, là vì lực công kích của hắn đủ mạnh, hai là vì huyết thống đặc thù của hắn, cho dù bị người phát hiện, cũng có tỷ lệ đào thoát là 60%.

Nói đến cùng, ngay cả phải lựa chọn nơi phát động chiến tranh, cũng sẽ không thể là ở buồng ong. Hoàn thành nhiệm vụ là mục tiêu đầu tiên, chỉ khi dùng hết khả năng nắm chắc thiên thời địa lợi, mới có thể đem lại lợi ích lớn nhất.

Nói một ví dụ, chờ Tiểu Hồng chạy đến ranh giới của thành phố, Trung Châu đội có thể điên cuồng ra đại chiêu với Ác Ma đội, giết chết vài tên, chờ Ác Ma đội đã bị thương tổn thảm trọng phản ứng kịp, khi muốn công kích, Tiểu Hồng chỉ cần đi thêm một bước, liền mang theo nguyên dịch TBD ra khỏi thành, nhiệm vụ hoàn thành, mọi người cùng nhau về chủ thần không gian, tất cả đều vui vẻ. (Này này, là Trung Châu đội vui vẻ, Ác Ma đội nghiêng rằng nghiêng lợi mới đúng chứ?)

Theo như ác ma Sở Hiên phán đoán, điểm che chắn ở phía đông có tỷ lệ lớn hơn, dù sao các loại dấu hiệu thật rõ ràng. Muốn ngăn cản sự tập kích của các loại quái vật, đường phía đông phù hợp cho nhiều người đi vẫn là có ưu thế. Phía đông nam tuy rằng hạn chế quái vật vây quanh và tập kích, nhưng đây cũng cần người có thực lực rất mạnh, tốc độ rất nhanh mới có thể làm được. Người có thực lực này ở Trung Châu đội cũng không vượt qua ba người. Đây là một bước cờ hiểm, tuy có khả năng nhưng cũng không phải là phong cách nhất quán của bản thân. Nhưng Sở Hiên ở Trung Châu đội có ý lợi dụng phương pháp trái ngược cũng là có khả năng. Tin tức và tư liệu không đủ khiến cho ác ma Sở Hiên cuối cùng phải phân đội.

Dưới đề nghị của ác ma Sở Hiên, chính thức phân đội bắt đầu truy kích Trung Châu đội, tình hình như sau: Triệu Chuế Không, Tom, Francis đi đến điểm che chắn phía đông nam; Trịnh Xá, Sở Hiên, Minh Yên Vi và Anya đến điểm che chắn phía đông.

Q.2 - Chương 65: Resident Evil 2, Đấu Võ Rồi (3)

Trong mấy chục phút mà Ác Ma đội lưu lại, hai điểm che chắn của Trung Châu đội đã đi tới mấy chục km về phương hướng của từng người.

Đi trước ở Trung Châu đội là Tiểu Hồng Luật, Tề Đăng Nhất, Vương Hiệp và hai người mới, khi Sở Hiên chế tạo alien Tiểu Hồng siêu cấp, cũng đã quét sạch hết thây chương ngại vật ở đường phía đông, cam đoan chắc chắn đại tiểu thư Tiểu Hồng và tiểu đội Sở Hiên khi một trước một sau chạy bằng băng về phía ánh rạng đông hi vọng thì phải an toàn, thoải mái, mau lẹ.

Vương Hiệp dùng bom mở đường, đảm bảo trên đường không có chương ngại vật gây kẹt xe. (Dù sao ở bên trong phim Alien, Sở Hiên đã cướp đoạt rất nhiều bom)

Tiểu Hồng Luật dùng thánh quang chi đường, đảm bảo bọn quái vật không có việc gì sẽ không nhảy lên đường lớn.

Về phần Tề Đăng Nhất? Hắn cũng là cầm vong linh thánh kinh trong tay, thường thường đọc nhảm chú ngữ, cũng không thấy hiệu quả cụ thể gì, ít nhất hiện tại là nhìn không ra.

Mà hai người mới hiển nhiên là đảng hoàng tử té ngồi trên xe, cầm súng máy bắn điên cuồng ra bên ngoài xe. Dù sao đám quái vật coi đoàn người Tiểu Hồng Luật là mỹ thực mà xông lên cũng không ít. Súng máy bắn ra viên đạn giống như dòng chảy, trong nửa phút có thể phóng ra liên tục 300 phát, hình thành một vòng hỏa lực mạnh. Đã phong tỏa con đường hành động của quái vật, còn có thể sát thương đám quái vật ngu xuẩn chỉ còn lại bản năng mà hướng về phía trước.

Cho nên, tình huống hiện tại chính là, bọn Tiểu Hồng Luật đi trước mở đường. Cơ thể sống chứa nguyên dịch TBD là Tiểu Hồng gương cách lướt qua bầu trời, tốc độ giống như chim ưng lao về phía con mồi. Thực ra bọn Tiểu Hồng Luật mở đường, chủ yếu là để chắc chắn tiểu đội Sở Hiên có thể vượt qua được Tiểu Hồng bởi nó có thể bay mà không cần nhìn tình hình giao thông. Dù sao tạo nhận thức sai cho Ác Ma đội rằng quái vật đuổi theo Trung Châu đội, vẫn cần chút kỹ thuật, ít nhất phải nắm vững khoảng cách.

Nhưng mà, tên chủ thần âm hiểm lại đề cao lực hấp dẫn của nguyên dịch TBD sau khi Ác Ma đội tiến vào, lực hấp dẫn bị điều chỉnh giống như quái thú thúc thích loli, ngựa đực công thích cực phẩm thụ, lòng đồ trứng thích cất giữ truyện. [1]

[1] Lòng đồ trứng: tên tác giả

Lực hấp dẫn của nguyên dịch TBD mà chủ thần đặt ra rất biến thái, đối với quái vật càng mạnh thì lực hấp dẫn càng lớn.

Đổi một cách nói hình ảnh, nếu lấy nguyên dịch TBD là tâm, những zombie tiến hóa ở trong bán kính 1 km sẽ bị hấp dẫn, chó zombie tiến hóa ở trong bán kính 2 km sẽ bị hấp dẫn, người bò sát tiến hóa ở trong bán kính 3 km sẽ bị hấp dẫn, kẻ truy tung ở trong bán kính 4 km sẽ bị hấp dẫn, kẻ cắn nuốt ở trong bán kính 5 km sẽ bị hấp dẫn, những quái vật càng mạnh khác, không rõ.

Một ki lô mét chính là 100 m, nói cách khác, lực hấp dẫn chỉ đối với zombie tiến hóa chính là trong 314 vạn mét vuông già trẻ đều giết, diện tích tương đương với bảy quảng trường Thiên An Môn hợp lại.

Cho nên nói lúc nào cũng mang ý đồ OXXX lại XXOO đối với chủ thần là có thể hiểu và thông cảm, nếu có một ngày bạn chủ thần thật sự bị OXXX lại XXOO, vậy thì hoàn toàn là trừng phạt đúng tội.

Cho nên, các loại quái vật giống như kẻ háo sắc thấy mỹ nữ tuyệt sắc, con chuột thấy gạo, khách làng chơi thấy kỹ nữ quyến rũ, người trước vừa ngã, người sau lại tiến lên, quả nhiên là chết một cái, ngàn vạn quái đứng lên.

Bọn Tiểu Hồng Luật làm việc này cũng chỉ là chia sẻ chút áp lực cho tiểu đội của Sở Hiên thôi, bởi vì chỗ bọn họ cùng lắm chỉ là quái nhỏ không được việc gì. Thực ra, nếu không phải những quái vật mạnh đều chạy tới hướng của bọn Sở Hiên, hoạt động mở đường của bọn Tiểu Hồng Luật chỉ sợ cũng vô cùng gian nan. Hơn nữa, khi khoảng cách giữa Tiểu Hồng và bọn Tiểu Hồng Luật ngày càng ngắn, ưu thế vốn không rõ ràng này cũng sẽ biến mất.

Tiểu đội Sở Hiên tiến về phía trước với tốc độ cao nhất, nếu gặp Ác Ma đội khi Tiểu Hồng đã tới đích thì không còn gì tốt hơn. Khi bắt đầu, lộ trình xem như thuận lợi, có bọn Tiểu Hồng Luật mở đường, ít nhất đường đi tương đối thông. Tốc độ tiến lên rất khả quan, nhưng theo thời gian trôi đi, quái vật phương xa dần dần bị hấp dẫn, đường đã được tẩy trừ bằng thánh quang chi có thể đuổi đi một ít quái vật nhỏ yếu, quái vật mạnh mới là chương ngại vật chân chính.

Chiêm Lam phụ trách lái xe, chân ga bị giẫm mạnh, đôi mắt cô khép kín. Quét hình tinh thần lực biến hiện rõ chương ngại trên mặt đất và quái vật tiến đến, dưới sự điều khiển của cô, xe chạy về phía trước với tốc độ nhanh nhất.

Bởi vì bọn Tiểu Hồng Luật làm việc cần cù vất vả, đường phía trước không đến mức xuất hiện chỉ chút zombie hoặc quái nhỏ khác, nhưng hai bên ngã tư đường có rất nhiều người bò sát đuổi tới, trên người chúng nó cũng không có xúc tu như zombie mà mọc ra rất nhiều xương gai đỏ như máu khiến người

xem phải rét lạnh.

Cũng may tiểu đội Sờ Hiên không chỉ có hỏa lực cường đại mà nhân viên phối trí cũng đủ mạnh, khi gặp quái bình thường, trực tiếp dùng súng, bom nổ mạnh, ống phóng rocket là giải quyết được. Nếu gặp quái mạnh hơn, để Trương Hằng, Trịnh Xá, Triệu Anh Không, Trình Khiếu ra là được. Mà Sờ Hiên cũng có chút quỹ dị, thân là chiến lực thứ hai của Trung Châu đội, hẳn chỉ đứng ở giữa đội ngũ, sử dụng súng ống, bom nổ mạnh, mà thương đấu thuật thì không sử dụng. Mọi người xung quanh dường như che chở cho hắn.

Vậy thì bên Ác Ma đội lại thế nào? Ác Ma đội đã dốc hết tốc độ tiến về phía trước, có lẽ là những quái vật tương đối mạnh đều bị Trung Châu đội dẫn đi, dọc theo đường đi bọn họ không hề gặp được quái vật mạnh. Nhưng mà, cũng tuyệt đối không được xem là thuận lợi, bởi vì đôi khi, mặt đất sẽ mọc lên măng đá [2] trong lúc xe chạy, chiếc xe thứ nhất của Ác Ma đội chính là bị măng đá đột nhiên xuất hiện khiến lật ngược; đôi khi mặt đường mà xe chạy sẽ biến thành cát, chiếc xe thứ hai của Ác Ma đội vì lún xuống cát mà báo hỏng.

[1] Măng đá: là một dạng trầm tích hang động phát triển từ nền hang động đá vôi lên, với hình măng, nón thấp nhỏ.

Không sai, đây là chú ngữ trong vong linh thánh kinh mà Tề Đằng Nhất thực hiện, khi không có thánh quang che lấp, chỉ có huyết tộc hắc ám đi qua, cạm bẫy sẽ bị khởi động. (cảm tạ bạn Trịnh Xá vô tư cống hiến máu để kích hoạt cạm bẫy) Quả nhiên là vô cùng âm hiểm. Tiêu Hồng Luật vốn còn đề nghị Vương Hiệp chôn thêm địa lôi, nhưng xét thấy đội ngũ nhà mình phải đi qua, mà địa lôi lại không dễ khống chế và không dễ ngộ thương như ma pháp nên đành từ bỏ. Đương nhiên, thánh quang của Tiêu Hồng Luật ngay cả một chút cũng không để Ác Ma đội dính vào.

Tiểu đội Tiêu Hồng Luật tuân thủ nghiêm chỉnh phương châm "Đối xử với đồng chí ấm áp như mùa xuân, đối với công tác nhiệt tình như mùa hạ, đối với quái vật như gió thu cuốn hết lá vàng, đối với kẻ địch phải tàn khốc vô tình như ngày đông giá rét", tạo thành ấn tượng khắc sâu cho Ác Ma đội (xin tham khảo nửa cái răng nanh mà ác ma Trịnh Xá cắn rơi xuống, gân xanh trên đầu Minh Yên Vi, còn có nắm tay trắng bệch của Amya), vì Trung Châu đội bước tới phía cánh cửa thắng lợi mà làm ra công hiến xuất sắc.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 66: Resident Evil 2, Đầu Vỡ Rồi (4)

Sau khi trải qua bốn cạm bẫy, ba chiếc xe báo hỏng, ác ma Sờ Hiên rốt cuộc nói: "Đội trưởng, dùng chú ngữ trong vong linh thánh kinh của anh mới có thể giải quyết được cạm bẫy, ví dụ như chú ngữ thay đổi địa hình, chỉ cần hơi thay đổi địa hình ở nơi này, cạm bẫy hơn phân nửa sẽ mất đi hiệu lực."

Ác ma Trịnh Xá tức tối nhìn chằm chằm Sờ Hiên: "Sao anh không nói sớm? Chúng ta vì tìm xe mà lãng phí rất nhiều thời gian!"

Ác ma Sờ Hiên vẫn là bộ dáng dù Thái Sơn có sập trước mắt thì mặt vẫn không đổi sắc, lạnh nhạt nói: "Trải qua cạm bẫy có lợi trong việc thu thập tư liệu của Trung Châu đội. Hơn nữa, chúng ta cũng không cần phải truy đuổi Trung Châu đội gắt gao."

Thực ra lý do mà ác ma Sờ Hiên không nóng lòng tiến đến cũng thật đầy đủ. Tuy rằng tình hình cụ thể bên Trung Châu đội bị che chắn, nhưng tình huống của toàn bộ thành thị cũng là không hề có ngăn cản mà truyền thẳng vào trong đầu ác ma Sờ Hiên. Nhìn mật độ của quái vật là có thể suy đoán ra bán kính mà nguyên dịch TBD thu hút chúng. Xem độ mạnh và trạng thái thi thể của quái vật, cũng có thể suy đoán ra số lượng nhân viên công kích chủ lực, tình huống cường hóa, trang bị vũ lực và sự tiêu hao của Trung Châu đội. Nhìn càng nhiều, hiểu biết đối với Trung Châu đội càng tăng lên một phần.

Bảo trì cự ly này thứ nhất là để tránh khỏi công kích của quái vật tụ tập vì truy đuổi nguyên dịch TBD. Tuy rằng sẽ không tạo thành thương tổn thực tế cho Ác Ma đội, nhưng không thể bài trừ khả năng gặp quái vật vô cùng mạnh, nếu không cẩn thận giúp Trung Châu đội giải quyết thì không tốt lắm. Lực lượng của Ác Ma đội có thể tiết kiệm được phần nào thì hay phần ấy, ngay cả viên đạn cũng phải tồn tiền.

Thứ hai là thời gian càng lâu, lực lượng mà Trung Châu đội bị quái vật tiêu hao càng nhiều, chờ Trung Châu đội tiêu hao hết bảy tám phần thì động thủ đoạt lấy sẽ có lợi hơn. Đội quân địch mệt mỏi rồi tấn công mới là lựa chọn thông minh.

Ba là chờ bọn Triệu Chuế Không đi con đường phía đông nam đuổi kịp Trung Châu đội. Ác ma Sờ Hiên đã ngày càng chắc chắn, bên mà mình đi mới là phương hướng chân chính của Trung Châu đội. Mà bọn Triệu Chuế Không tuy sẽ không gặp được kẻ địch, nhưng đường phía đông nam mới là đường gần nhất, chẳng qua không thể di chuyển bằng phương tiện có kích thước lớn. Nhưng cho dù Ác Ma đội bị hạn chế, cũng đều có thủ đoạn ứng đối. Chờ bọn Triệu Chuế Không đuổi kịp Trung Châu đội, như vậy liền có thể cùng bên mình đánh từ hai mặt, đây mới là lợi chọn có lợi nhất.

Vậy bên Triệu Chuế Không như thế nào? Làm người ta kinh ngạc chính là bọn họ đang sử dụng lực ma ván trượt. Không phải là cầm dùng hết thấy phương tiện phi hành sao? Đúng vậy, lúc lấy lực ma ván trượt ra đúng là không thể dùng, quãng xuống đất làm ván trượt bình thường cũng không được (nói thừa, không có bánh xe thì trượt thế nào).

Nhưng mà, tạo hình phi hành của lực ma ván trượt vẫn còn. Vì thế, người khống chế tinh thần ở Ác Ma đội là Tom liền phát huy đầy đủ truyền thống tốt đẹp không sợ khổ cũng không sợ mệt, dùng năng lực khống chế kim loại của tinh thần lực, khống chế ba chiếc lực ma ván trượt mang theo Triệu Chuế Không và Francis cùng nhau bay lượn.

Lúc này, bọn quái vật nhìn bóng dáng bay qua ở phía xa, đồng thời hét lên: "Ta đang ngưỡng vọng, ở phía trên ánh trăng, có bao nhiêu đồ ăn đang bay

lượn tự do. . ." (Thật ngại quá, bệnh ngu ngốc có tính gián đoạn của lòng đỏ trứng lại tái phát. . .)

Trạng thái lúc này của Triệu Chuế Không cũng có chút quý dị, trên khuôn mặt anh tuấn mang theo nụ cười dịu dàng, thoát nhìn giống như anh trai nhà bên vô hại. Cùng với cự ly tới điểm che chắn không ngừng ngắn lại, vẻ tươi cười của hắn lại càng rõ nét hơn. Mà trong nụ cười này lại hàm chứa hơi thở lạnh như băng, không hề có sự ấm áp nên có.

Hắn lè lưỡi, liếm trên môi một vòng "Quả táo nhỏ, người phụ trách mang nguyên dịch TBD sẽ là em sao? Thực chờ mong chúng ta sẽ gặp mặt. . . Đến lúc đó, cắt làn da non mềm kia, rạch ra bắp thịt ẩm áp, sau đó sẽ lấy ra xương cốt trắng nõn. . . Không biết quả táo nhỏ có bị hư thối hay không, ngàn vạn lần đừng làm anh thất vọng ~"

Tom và Francis cùng đồng hành không tự chủ run lên, Tom không chế lực ma ván trượt rời xa Triệu Chuế Không. (Nơi đây có biến thái thường lui tới, người đi đường hãy vòng ra xa.)

Tom thầm nghĩ: "Làm em gái của hắn ta đúng là gặp xui tám đời, phục chế thể lúc trước đã bị hắn giết mất, hiện tại bản thể sắp bị tàn phá. . ."

Cùng lúc này, thân thể của Triệu Anh Không đột nhiên hơi run lên.

Trình Khiếu chú ý tới sự khác thường của Triệu Anh Không, cười đùa nói: "Đồng [1]. . .A, em gái Anh Không, em lạnh sao? Nếu em cần, áo của anh quần của anh nội y của anh đều có thể cời ngay cho em, vì mỹ nữ phục vụ anh đều không thể chối từ, cũng không cần rất cảm tạ anh, gọi một tiếng anh là được rồi. . ."

[1] Đồng...: Anh ấy đang định nói "Đồng nhan cự nữ" (mặt loli, ngực...)

Triệu Anh Không lạnh lùng nhìn phía dưới của hắn một cái, tên này lập tức ngậm miệng, bày ra vẻ đạo mạo nghiêm túc.

Trịnh Xá lúc này cũng quan tâm hỏi: "Làm sao vậy?"

Triệu Anh Không có chút ngờ vực nói: "Không có việc gì, chỉ là vừa rồi đột nhiên cảm thấy toàn thân lạnh lẽo. Giống như bị. . . Một thứ quý dị nhìn chăm chăm." (Bốn bề đều có biến thái, chôn xa xôi cũng tựa như gần)

Tiểu đội Sở Hiên coi như lên đường thuận lợi, Trương Hằng, Trình Khiếu, Triệu Anh Không, Cổ Tiểu Ngốc mỗi người quan sát một phương hướng. Trịnh Xá linh hoạt hơn, gặp tình huống khó giải quyết liền lên. Sở Hiên ở giữa trợ giúp.

Bởi vì Cổ Tiểu Ngốc trang bị đầy đủ những đồ có công năng mạnh mẽ, cho nên phụ trách nơi có khá nhiều quái vật là phía sau, theo thời gian trôi qua, quái vật đi theo không ngừng tăng lên. Cổ Tiểu Ngốc giờ súng bắn chết quái vật, biểu cảm cũng là có phần trống rỗng. Vĩnh viễn giết hại giống như một loại ăn mòn tâm linh, Cổ Tiểu Ngốc bị cảm giác luống cuống đến mù quáng vây quanh, cảnh tượng máu thịt bay tứ tung như phim quay chậm bày ra trước mắt, cô chỉ có thể máy móc bóp cò, đồ dẫn thu gặt sinh mệnh trước mắt. . .

Nổ súng trở thành bản năng, đầu óc cũng là rối bời. Tình cảnh như vậy khiến cô cảm thấy hoảng hốt, giống như khi còn là Mưu Cương, đối mặt với truy binh vô cùng vô tận, lại giống như khi trở về The Grudge, đối mặt với quỷ hồn tràn ngập trời đất. Một người, chỉ có một mình giãy giụa đối mặt với chém giết. Chỉ cần không cẩn thận, sẽ chết ở góc không người biết được.

Tinh thần hốt hoảng trong chốc lát, bị đầu lưỡi của người bò sát tiến hóa bắn trúng, may mà có vòng phòng hộ ngăn trở. Cô lao đảo một bước, nâng tay định bắn, người bò sát kia cũng đã ngã xuống.

"Cổ Tiểu Ngốc." Phía sau truyền đến giọng nói đều đều, là Sở Hiên.

Cổ Tiểu Ngốc nao nao, bừng tỉnh khỏi ác mộng. Khóe môi nhếch lên, nhẹ giọng thì thào "Thực xin lỗi, còn có. . . Cảm ơn."

Những việc đó đã qua. Tôi không lại chỉ còn một mình, bởi vì sau lưng tôi có mọi người, đội hữu của tôi; bởi vì sau lưng tôi có anh, đội trưởng Sở Hiên, tín ngưỡng của tôi. . .

Cổ Tiểu Ngốc thu tay lại, đổi súng, nâng tay, bắn, mấy phát xạ tuyến neutron liên tục bắn ra (xạ tuyến neutron có uy lực tương đương với ống phóng rocket). Nó sập cầu vượt phía sau, đè chết một đồng quái vật, hơn nữa không lâu sau, lại ngăn cản Ác Ma đội thuận lợi đi tới. Bởi vậy có thể thấy được, mọi người của Trung Châu đội coi việc cản trở Ác Ma đội là nhiệm vụ, ngại khó chịu, chính là vinh hạnh của ta.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 67: Resident Evil 2, Đấu Võ Rồi (5)

Thời gian Ác Ma đội tiến vào là một giờ sáng, thời gian thành phố Raccoon bị công kích hạt nhân là sáu giờ sáng, nói cách khác cho dù là Trung Châu đội hay Ác Ma đội cũng đều phải hoàn thành nhiệm vụ trong vòng năm giờ.

Lúc trước Ác ma đội tiến đến buồng ong tìm khoảng một giờ, mà hoạt động thăm dò xung quanh buồng ong lại mất khoảng 30 phút, còn Trung Châu đội chế tạo alien Tiểu Hồng siêu cấp mất 20 phút. Nói cách khác, ngay từ đầu Trung Châu đội đã nhiều hơn Ác Ma đội gần 70 phút.

Trong quá trình truy đuổi, bởi vì Trung Châu đội trước có người mở đường sau có kẻ sách âm hiểm, Ác Ma đội lại lãng phí mất mười phút tìm xe, hơn nữa tốc độ tiến lên chỉ bằng hai phần ba của Trung Châu đội. Mà bọn Triệu Chuế Không tìm điểm che chắn phía đông nam mất khoảng 30 phút. Khi bọn Sở Hiên không ngừng đến gần bọn Tiểu Hồng luật, còn có quái vật mạnh mẽ không ngừng đuổi tới, tốc độ của Trung Châu đội ngày càng chậm, bị Ác Ma đội đánh trước đánh sau cũng là chuyện sớm muộn.

Hiện tại là ba giờ sáng, theo như dự liệu, 30 phút sau, tiểu đội Sở Hiên gặp tiểu đội Tiểu Hồng Luật, nói cách khác, đến lúc đó, tốc độ của Trung Châu đội sẽ giảm ba phần năm. Tiểu đội Triệu Chuế Không vào khoảng 40 phút sau sẽ đuổi tới phía trước Trung Châu đội, mà tiểu đội ác ma Trịnh Xá khoảng 50 phút sau sẽ đuổi kịp Trung Châu đội. Khi đó, địa điểm bọn họ chiến đấu, chính là 50km cách cửa ra thành phố Raccoon, lấy tốc độ đi tới của Tiểu Hồng, ước chừng hơn một giờ sẽ đến trạm kiểm soát. Mà hơn một giờ này, sẽ là mấu chốt của sinh tồn hoặc tử vong.

Nhưng, đây chỉ là dự liệu, chủ thần với mục đích tà ác thật sự sẽ không dùng ám chiêu để Trung Châu đội và Ác Ma đội chiến đấu với nhau sao? Điều này đương nhiên là. . . Không có khả năng.

Chiêm Lam bỗng mở miệng: “Ở chỗ 10 km phía trước, xuất hiện rất nhiều quái vật có đặc điểm của động vật, đang đuổi tới bên này, thoát nhìn rất mạnh. Bên kia có thể có một vườn bách thú. Tôi đã truyền hình ảnh cho mọi người.”

Sở Hiên trầm ngâm trong chốc lát, mở miệng: “Chờ tiếp 10 phút, để bọn Tiểu Hồng Luật quay trở về. Lấy thực lực của bọn họ, một khi chạm trán với đàn quái vật này ắt sẽ có tổn thất.”

Chiêm Lam gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ.

Mười phút sau, bọn Tiểu Hồng Luật bắt đầu quay lại. Qua 10 phút nữa, hai tiểu đội hội hợp, mà vào thời điểm kia, tiểu đội Tiểu Hồng Luật vừa thoát khỏi phạm vi công kích của quái vật. Bởi vậy có thể thấy được, Sở Hiên mưu hoa chính xác, năng lực tính toán thật biến thái.

Mà Tiểu Hồng, lúc này cũng xuất hiện trong tầm mắt của mọi người, nó đang bị mấy con quái vật có cánh quăn quít lấy, nhưng mà, Tiểu Hồng chính là Tiểu Hồng, vượt sắc vung lên, gai đâm một cái, xúc tu vừa quật, răng nhọn cắn một cái, lập tức đánh bại hai con.

Cổ Tiểu Ngốc xem bọn quái vật tiến tới, yếu ớt nuốt nước miếng. Chủ thần. . . Trung Châu đội nợ mi tiền không trả, cướp vợ mi, giết con mi sao? Có cần phải phô trương như vậy không, mi muốn chúng ta tiến hóa, hay muốn chúng ta trở thành chất dinh dưỡng để xúc tiến đám quái vật này tiến hóa?

Mi xem, mi xem, voi cũng mọc sừng tê giác, khoác lên da cá sấu rồi.

Còn có kẻ kia, đừng quay đầu, nói chính là mi, một con khi đầu chó thì công mai rùa làm gì, còn mọc cái mỏ chim,

Còn có mi, đừng tưởng rằng mi đứng đằng sau con voi ta sẽ không nhìn thấy mi, bộ dạng rất có sáng ý. Con cóc to bằng ngựa, trên chân còn mọc móng sắc, sau lưng còn có xúc tu bạch tuộc.

Đương nhiên, muốn nói đến bộ dáng kỳ quái, người anh em, mi cũng chạy không thoát, một con cự mãng lại mọc cái chân trước như bộ ngựa.

Con hồ mọc vảy của tê tê, sừng trâu? Người anh em thật mới lạ.

Ồi! Ngay cả con nhện cũng bay lên trời, con nhện to bằng cái bồn tắm, sau lưng còn vung đôi cánh dơi. Trịnh Xá thấy mi sẽ khóc chết mất.

. (đăng sau lược bỏ N con quái vật xuất hiện)

Sở Hiên lập tức nói: “Trung Hằng, bắn, ưu tiên giải quyết quái vật ngăn cản Tiểu Hồng tiến lên. Trịnh Xá, Cổ Tiểu Ngốc, đi bảo đảm Tiểu Hồng sẽ không gặp ngăn trở gì. Vương Hiệp, bao trùm toàn bộ bằng bom plasma. Tiểu Hồng Luật, dùng thần thánh gậy rửa với độ dài hai giây, bao phủ toàn thể quái vật dưới mặt đất phía trước. (lưu lại thương tổn và ảnh hưởng trên người sinh vật hắc ám. Thần lực bị tiêu hao càng nhiều, thời gian gậy rửa càng dài, trong lúc gậy rửa, kẻ bị gậy rửa không thể di động). Tề Đằng Nhất vừa thay đổi địa hình, đảm bảo thi thể sẽ không chặn con đường phía trước. Triệu Anh Không, Trình Khiếu chú ý phòng hộ hai bên. Chiêm Lam không cần giảm tốc độ. Những người còn lại dùng hỏa lực phong tỏa phía sau.”

Dứt lời, Vương Hiệp điều khiển 20 quả bom plasma bay ở phía trước, đám quái vật kia dường như có cảm giác, chúng nó bắt đầu bất an, vừa định né tránh, một tầng sáng bạc hoa lệ liền phủ xuống dưới, bọn quái vật hoảng sợ phát hiện, chúng nó không thể di chuyển. Khi ánh sáng biến mất, bom đã được phóng ở vị trí thích hợp, nháy mắt nổ mạnh. Khói lửa từ vong xán lạn bao trùm con đường phía trước, máu đen và cục thịt bị vảy ra lộ rõ sự máu tanh tàn khốc. Mặt đất hai bên ở phía trước đột nhiên lún xuống, giống như một hình tam giác sắc bén được nâng lên, khiến thi thể thật dày nhanh chóng trượt sang hai bên, mà khi Chiêm Lam lái xe tới, địa hình cũng đã biến thành hình thang, đầu trên hình thang hoàn toàn có thể để xe đi qua. Công kích tiếp nối không sai chút nào, dùng chỉ mất một phút đồng hồ, mà phía trước đã gần như không có sinh vật còn may mắn sống sót. Đồng đội bởi vì thần lực và yêu lực tiêu hao khá nhiều mà ngã xuống được bảo vệ ở giữa, bọn họ nhắm nghiền mắt, yên lặng khôi phục lực lượng, giống như không hề lo lắng mình sẽ gặp phải công kích.

Quái vật sống sót mới là thật sự đáng sợ, bọn chúng mang theo thân hình máu thịt không trọn vẹn bộc phát ra lực lượng thô bạo hơn, nhằm về phía Trung Châu đội. Dù loại quái vật, dù phương thức công kích, mang theo gien vi khuẩn và bản năng chiến đấu, đánh sâu vào từ hai bên xe. (sở dĩ là hai bên, thứ nhất là vì lúc này nổ mạnh ở phía trước xe để lại ấn tượng khắc sâu cho bọn chúng, thứ hai là vị Tề Đằng Nhất tạo ra hạn chế địa hình)

Vuốt sắc, răng nanh, xúc tu, sừng nhọn. . . Trung Châu đội bị quái vật vây quanh giống như cừu non rơi vào bầy sói, nhưng bọn họ không phải là cừu, mà là sư tử – vua của vạn loài, tôn nghiêm của vương giả không cho phép khiêu khích!

Triệu Anh Không vừa quăng vừa kéo, tia kim loại tạo thành một đường cong sắc bén giữa không trung. Con cóc cả người đầy xúc tu bị cắt làm vô số đoạn, chất độc văng khắp nơi, cánh tay nhỏ bé và yếu ớt vung vẩy thành những ảo ảnh phiến phức, tia kim loại vung lên kín không kể hở căn lại từng giọt kịch độc. Tia kim loại rút về trong chớp mắt lại vung tới một con quái vật muốn chết khác.

“Phi yến lưu vũ!” Dưới chiêu thức duy mỹ là máu tanh tung tóe, đầu ngón tay vung lên, làm dậy lên từng đạo gió sát ngoài thân, trong chớp mắt, liền cắt nhỏ làn da, cơ bắp, xương cốt. . . Toki sử dụng Nam Đầu thủy điều quyền [1] từng nói: “Phụ nữ chỉ cần lo nghĩ cho hạnh phúc của mình là được.” Đây sao không phải là nguyên tắc của Trình Khiếu, trước khi hắn không ngã xuống, phụ nữ không thể bị thương hại. Cho nên, đám quái vật dám khinh nhờn họ sẽ để hắn tới chốn!

Bọn họ giao phía sau lưng cho nhau, bọn họ sẽ không phân ra chút tinh lực để cô kỵ phía sau mình có quái vật công kích không, bởi vì đứng phía sau họ, là đồng đội cùng sinh cộng tử.

Chúng ta có người lãnh đạo mạnh nhất, chúng ta có đồng đội đáng tin nhất, chúng ta có sự ăn ý sâu nhất, chúng ta có lòng tin kiên định nhất. Cho nên, chúng ta thắng tiến không lùi!

Mỗi người chúng ta có thể không đủ mạnh, nhưng khi chúng ta ở cùng nhau, chúng ta chính là Trung Châu đội không gì địch nổi!

[1] Phi yến lưu vũ, nam đầu thủy điều quyền: mấy chiêu trong truyện Fist of the North Star (Bắc đầu thần quyền)

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Lâm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 68: Resident Evil 2, Chạm Mặt Rồi (1)

Đương nhiên, cũng không thể lơ là phía trên không.

Hai mắt Trương Hằng đã trở nên mờ mịt, sau khi sử dụng tâm thần ngưng tụ, hắn đã không hề sợ hãi cảnh tượng máu thịt lẫn lộn này, hơn nữa lúc này Chiêm Lam cũng tặng cho hắn một danh ngạch tâm linh xiềng xích kết nối, cho nên lúc này Trương Hằng nhắm mắt gần như là chính xác trăm phần trăm. Trương Hằng đã giương cung như trăng tròn, chỉ trong nháy mắt, một ngôi sao lạnh lướt qua, một mũi tên trúng hai con chim, hai con quái vật đang triển đầu cùng Tiểu Hồng đã biến thành một đồng tro tàn.

Trịnh Xá và Cổ Tiểu Ngốc bay về phía Tiểu Hồng đang bị dây dưa, Tiểu Hồng và một con quái vật với bộ dạng giống như con nhím và thần lân bay đánh đến mức khó phân thắng bại. Tay phải vung đao, Trịnh Xá cản lại con quái vật kia. Tay trái vung, hồng viêm bắn ra, nháy mắt bức lui mấy con quái vật xung quanh Tiểu Hồng. Tiểu Hồng thừa cơ chạy ra khỏi vòng vây, hăng hái bay tới phía trước.

Mà Cổ Tiểu Ngốc thật xui xẻo, bị con nhện bay kia quấn lấy, năng lực của nó thực ra không mạnh, nhưng bị tơ của nó phun trúng, cũng là một chuyện cực kỳ phiền toái. Nếu có lửa thì tốt, nhưng Cổ Tiểu Ngốc không phải là Trịnh Xá, sẽ không phóng ra lửa, cô chỉ có thể rút kiếm lazer ra chém, nhưng vừa chém được ra chỗ hồng thì tơ nhện lại quấn ngay lên. Tơ nhện siêu dính tầng tầng bao vây Cổ Tiểu Ngốc, may mà có vòng phòng hộ cách trở tơ nhện, sợi tơ thắt chặt vòng phòng hộ trong suốt hình trứng, vòng phòng hộ không ngừng giám sát bất cứ động tĩnh nào. Nếu tiếp tục như vậy, Cổ Tiểu Ngốc bị vây trong vòng phòng hộ sẽ càng ngày càng khó nhúc nhích.

Thực ra giải quyết con nhện này cũng không khó gì, rút ra súng neutron bắn một phát là được rồi, nhưng Cổ Tiểu Ngốc không chỉ muốn đào thoát hoặc giết hại. Rút ra trăm hồn đao: “Ruồng bỏ đi, người độc hành!” Búp bê Cổ Tiểu Ngốc xuất hiện trong nháy mắt.

Vòng kiếm lazer, tầng tầng lớp lớp tơ nhện bị rạch ra một lỗ hồng nhỏ, búp bê nho nhỏ bay ra ngoài khi lỗ hồng mở ra trong chớp mắt, tới gần con nhện.

“Thứ hai, mắt không chế.” Búp bê lớn cỡ lòng bàn tay chui vào thân thể con nhện, sau đó bỗng rơi xuống, Cổ Tiểu Ngốc kinh hãi, kẻ khó không chế như vậy nếu ngã chết thì thật đen đủi, cô luống cuống chân tay hạ chỉ lệnh cho búp bê, hành động của con nhện cuối cùng cũng bị khống chế, vòng đôi cánh rơi nhỏ bay lên.

Hành động của phần lớn sinh vật đều do sự điều khiển của thần kinh, mà “Thứ hai, mắt không chế.” (búp bê có thể khống chế thân thể đối phương, nhưng ý thức đối phương vẫn thanh tỉnh) thực chất là hạ chỉ thị vào từng dây thần kinh, từng khối cơ bắp của đối phương để bỏ qua chỉ thị của nguyên chủ nhằm đạt tới mục đích khống chế thân thể. Nếu Cổ Tiểu Ngốc trực tiếp khống chế, như vậy phải hạ chỉ thị cho từng hành động, sẽ vô cùng rườm rà và phiền toái. May mà trăm hồn đao hình búp bê của Cổ Tiểu Ngốc có hồn đao. Cho nên, chỉ cần hạ chỉ thị cho búp bê, ví dụ như “bay”, “nhả tơ chặn lại” thì có thể tiến hành khống chế rồi.

Con nhện bị búp bê Cổ Tiểu Ngốc điều khiển lập tức phản bội phe quái vật. Tơ nhện khó chơi thả ra mục tiêu ban đầu, quăng về phía đồng quái vật đang bay. Mọi người biết, nếu cánh bị quấn lại, cho dù là loại sinh vật bay nào cũng đều chỉ có một kết cục là rơi xuống. Cho nên, năng lực của con nhện này rất có tác dụng khi đối phó với bọn quái vật đó. Tới cuối, con nhện trực tiếp biến tơ nhện thành một vòng bao ngoài, trôi liền lúc mấy con, Cổ Tiểu Ngốc lại bắn mấy nhát, giải quyết hết bọn chúng. Hai kẻ cấu kết làm việc xấu, một kẻ trói một kẻ giết, khi thế ngật trời, chiến tích nổi trội.

Người có kẻ Trương Lương ta có thang treo tường [1], ám chiêu của chủ thần dưới sự lãnh đạo anh minh của Sở Hiên và sự hợp tác ăn ý của đội viên đã hoàn toàn thất bại.

[1] Người có mưu kế lợi hại, ta có phương pháp ứng đối.

Nhưng cho dù Trung Châu đội nghĩ mọi biện pháp để nhanh chóng chạy tới đường ra duy nhất ở trạm kiểm soát, bị Ác Ma đội đuổi theo cũng là chuyện không thể tránh được. Cho nên, bốn mươi phút sau, Ác Ma đội hình thành thế giáp công đối với Trung Châu đội. Nhưng, đáng buồn chính là. . . Ác Ma đội lại không tìm được Trung Châu đội. . .

“Quả táo nhỏ ở đâu? Cứ chơi trốn tìm với anh, anh sẽ mất hứng ~” Khuôn mặt tươi cười ôn hòa bị che khuất bởi đôi tay thon dài như nghệ sĩ đàn piano, giữa khe hở là đôi mắt tràn đầy sát khí.

“Hừ, Trung Châu đội, các người nghĩ rằng trốn đi là chúng ta không tìm được sao? Sở Hiên, phân tích một chút.” Dọc theo đường đi bị Trung Châu đội khiêu khích, lúc này mắt ác ma Trịnh Xá đã đỏ lừ.

(Lời bộc bạch: Các người nghĩ rằng trốn đi là chúng ta không tìm được sao? Không cần, các người là đội ngũ thu hút như vậy, cho dù ở nơi nào, cũng giống như đom đóm trong đêm, sáng rõ, xuất chúng. Nhân phẩm đáng ghét, kỹ xảo làm cho người ta nghiêng răng nghiêng lợi, còn có lực hấp dẫn không gì sánh nổi đối với quái vật, đều đã bán đứng các người. . .)

Nhận được báo cáo “Toàn bộ khu vực che chắn không thấy Trung Châu đội”, phục chế thể (bản sao) Sở Hiên suy tư một lát, thì thảo nói: “Rõ ràng là ở trong phạm vi che chắn, vì sao hoàn toàn không tìm thấy? Xem thi thể của quái vật và hướng đi của chúng, cũng thật sự là ở chỗ này. Như vậy còn có các khả năng:

Một là Trung Châu đội ngừng đi tiếp, tránh ở một nơi nào đó để chuẩn bị phục kích.

Hai là Trung Châu đội có đạo cụ để lừa gạt thị giác, khiến chúng ta dù thấy được cũng sẽ xem nhẹ bỏ qua.

Ba là một bộ phận của Trung Châu đội giữ nguyên dịch TBD để thu hút quái vật, những người khác nhanh chóng chạy tới trạm kiểm soát, vậy thì Trung Châu đội ít nhất có hai năng lực, một là tinh thần lực che chắn, hai là vật phẩm có thể truyền tống. . .

Không đúng, còn có một khả năng, trên trời không có, mặt đất cũng không có, như vậy. . . ở dưới lòng đất ư? Đường hầm dưới lòng đất?! Cổng thoát nước, tàu điện ngầm hoặc là kênh rạch cộng đồng? [2]

[2] Hành lang chứa các ống dẫn của thành thị.

Không hổ là bản thể của hắc, chỉ cần phái người tới lấy bản đồ đường dẫn lòng đất của thành phố Raccoon, như vậy khi che chắn khu vực là có thể bức bách bọn hắc chia nhau ra tìm bọn họ, hơn nữa còn phải giao chiến trong con đường mà bọn hắc không hề hiểu rõ. Quả nhiên đã tăng địa lợi (ưu thế về địa lý) lên tới cực hạn.

Phục chế thể Sở Hiên nói đúng, Trung Châu đội đúng là ở trong con đường dưới lòng đất. Cảm ơn đường dẫn bốn phương thông suốt của nước Mỹ, nếu không có bản đồ, lòng đất không thể nghi ngờ là mê cung. Nếu có bản đồ, vậy đây chính là thiên đường đi tắt.

Về phần tại sao Trung Châu đội có được bản đồ đường dẫn dưới lòng đất của thành phố Raccoon? Có người còn nhớ rõ người đàn ông mặc áo choàng kia sao? Chính là người này một mình đi trước để cướp lấy bản đồ cho Trung Châu đội, cũng truyền cho mọi người thông qua tâm linh xiềng xích của Chiêm Lam. Bởi vậy, có thể thấy được người này có giác ngộ cao, thực lực lại mạnh. Chẳng qua không rõ đây là vị cao nhân nào. Trịnh Xá ác ý đoán đó là con alien siêu cấp thứ ba của Sở Hiên, Tiểu Hoàng.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 69: Resident Evil 2, Chạm Mặt Rồi (2)

Sở Hiên phục chế thể thì thảo tự nói: “Hắn đã lấy đường hầm dưới đất làm chiến trường, lại kết hợp với thực lực trước mắt mà đội Trung Châu biểu hiện ra ngoài, như vậy điều hắn muốn không chỉ đơn giản là hoàn thành nhiệm vụ. Cho nên, chỉ với ưu thế là có bản đồ của đường hầm thì tuyệt đối không đủ, hắn còn cần. . . vị trí của chúng ta. Khi tinh thần lực giả của hai bên đều che chắn khu vực, mâu thuẫn vốn có liên hoàn toàn triệt tiêu. Cho nên hắn nhất định dùng cách khác. . . Ví dụ như. . . thiết bị điện tử. Tốt quá hóa tệ, bản thể của tôi, nếu gặp phải chuyện xấu đủ để xoay toàn cục, hắn sẽ làm gì?”

Sở Hiên bản thể và phục chế thể gần như không hề có gì khác biệt trong lối suy nghĩ, điều Sở Hiên có thể nghĩ tới, Sở Hiên phục chế thể tất nhiên sẽ không xem nhẹ. Vật cực tất phản [1], xây dựng thể lực quá mức, có lẽ sẽ làm bản thân sa vào tình cảnh vạn kiếp bất phục. . .

[1] Sự vật phát triển đến cực điểm thì sẽ chuyển hoá theo hướng ngược lại.

Quái vật trong đường hầm cũng không nhiều, cơ bản đều là quái vật chuột, ghê tởm có thừa, lực công kích không đủ. Nhưng điều này cũng không kỳ quái, quái vật đều đuổi theo Tiểu Hồng rồi.

Đội Trung Châu chạy nhanh trong đường hầm, tiện tay thả ra thiết bị giám thị mini (lần này do Sở Hiên chế tạo, công năng càng mạnh, sử dụng càng đơn giản, cũng có công năng di chuyển và ẩn nấp). Nếu đội Ác Ma dám can đảm tiến vào đường hầm dưới lòng đất không khác gì mê cung này. Trung Châu đội có khả năng 60% tiêu diệt từng bộ phận, nếu không có gì ngoài ý muốn. . .

Sau khi thăm dò vài điểm khả nghi, Sở Hiên phục chế thể lên tiếng: “Khả năng đội Trung Châu đi vào từ điểm này là hơn 80%, Tom, Anya, hai người đi xuống từ bên này, tập trung tinh thần lực ở phạm vi nhỏ để có thể phá vỡ che chắn trong thời gian ngắn, tìm được thiết bị giám thị... Sau đó, Tom, dùng năng lực khống chế kim loại của anh, đánh thứ này lên, chú ý không để cho bất cứ ai phát hiện.

Sở Hiên phục chế thể xòe tay ra, một tấm kim loại lóe lên ánh sáng sắc bén. Đây chính là mấu chốt xoay thế cục —— tấm kim loại phản khống chế: có thể im hơi lặng tiếng xâm nhập hệ thống giám thị của đối phương, để cho mình sử dụng.

Đội Trung Châu tuyệt đối không thể ngờ được, thứ vốn dùng để theo dõi đối phương, cuối cùng lại thành sơ hở khiến bại lộ chính mình. Đây cũng không trách được Sở Hiên, bởi vì, không phải không có dụng cụ phản theo dõi, nhưng muốn hành động im hơi lặng tiếng dưới mí mắt Sở Hiên thì không thể. Đây chính là chuyên xấu. Tuy Sở Hiên biết tình tiết của “Vô hạn khủng bố”, nhưng cũng có tính cực hạn, zhttty (tên tác giả nguyên tác) không viết thì hiển nhiên hẳn không đoán trước được, ví dụ như, tấm kim loại phản khống chế.

Sở Hiên phục chế thể bật laptop, một chuỗi số liệu tối nghĩa khó hiểu được nhập vào. Một phút sau, màn hình bị cắt ra vô số ô nhỏ, hình ảnh mà ô nhỏ đó chiếu đúng là hình ảnh giám thị mà đội Trung Châu thu được. Sở Hiên phục chế thể click vào một ô trong đó, hình ảnh phóng to, đúng là đám người đội Trung Châu.

Mọi người đội Ác Ma nhất thời có cảm giác hết chỗ, phim kinh dị bắt đầu lâu như vậy, người một nhà đã bị xử lý hai, vậy mà ngay cả đối phương lớn lên thế nào cũng không biết, thật sự là bức tức.

Trên hình ảnh xuất hiện ba nam bốn nữ. Trong đó có một bé trai và một cô gái mặc áo choàng được Sở Hiên ôm.

Ác ma Trịnh Xá cười lạnh: “Đây là toàn bộ đội viên của đội Trung Châu sao? Sở Hiên, phân tích sức chiến đấu của bọn họ một chút.”

Về mặt Sở Hiên phục chế thể lạnh nhạt, hẳn nhìn hình ảnh, giống như đây chỉ là một đồng số liệu chờ được phân tích, hồi lâu mới lẩm bẩm nói: “Phương diện sức chiến đấu. . . Bản thể của tôi và của đội trưởng thì không cần nói, cô gái bên cạnh hẳn. . . Triệu Chuế Không, cô ta cũng là thích khách sao?”

Triệu Chuế Không lập tức nở nụ cười, nói: “Đội lát nữa, giao cô ấy cho tôi đi. . . Đây chính là em gái thân yêu, giao cô ấy cho tôi đi. . . Quả táo nhỏ của tôi chỉ có thể để tôi tự tay hái xuống ~”

Sở Hiên phục chế thể gật đầu: “Nếu anh nắm chắc. . . Tiếp theo là người đàn ông cầm trường cung kia, mọi người có chú ý không, hẳn ta đang run rẩy. . .”

“Trung Hằng!” Phía sau truyền đến tiếng nghiêng răng nghiêng lợi của Minh Yên Vi.

Sở Hiên phục chế thể nhàn nhạt nhìn cô: “Cô đã quen biết, vậy thì nói rõ tình huống của hẳn đi.”

Sắc mặt Minh Yên Vi lạnh xuống, cảm xúc trong mắt phức tạp giống như mặt hồ cuộn sóng, “Hẳn là người nhu nhược, nhát gan, sợ máu, ý chí bạc nhược. Am hiểu cung tiễn, kỹ thuật cũng như tôi, nhưng không có khả năng dự cảm. Nếu có thể, hi vọng để tôi đối phó với hẳn.”

Sở Hiên phục chế thể cũng không trả lời, sau đó phân tích: “Đã biết. Còn có người này, Trình Khiếu. Tôi là phục chế thể, giữ lại hết thấy trí nhớ trước khi tiến vào không gian ‘chủ thân’, thân thể của hẳn không rõ, ngay cả tôi đều không biết, nhưng thực lực của hẳn rất mạnh. Phương diện cận chiến, người còi bò gien khóa cấp một không phải là đối thủ, đây là một người trời sinh có được nội lực, khác với nội lực chúng ta cường hóa, kỹ xảo chiến đấu của hẳn hoàn toàn sử dụng nội lực, cho nên ở phương diện cận chiến, hẳn là người thứ ba sau đội trưởng đội Trung Châu và thích khách. . .

Vương Hiệp, thành viên của chiến quân đã sinh biên đội đặc chủng, danh hiệu là Tham Lang, am hiểu trinh sát, phản trinh sát, địa lôi và thiết trí cạm bẫy, địa lôi lúc trước 90% là hẳn cài.

Những người còn lại, cô gái nhắm mắt lại rõ ràng cho thấy là tinh thần lực giả, mà trên tay đứa bé trai kia cầm phục sinh chân kinh, trên tay người đàn ông gầy yếu là vong linh thánh kinh, bước đầu phỏng đoán bọn họ đều là người cường hóa loại ma pháp truyền thuyết. Còn có một nam một nữ, dựa vào dáng đi động tác nhỏ lẩn biểu cảm của họ, hẳn cũng không phải là người quen chiến đấu. Nhưng dựa theo phối trí của bọn họ, nếu bọn họ có thể sử dụng vũ khí, vậy bọn họ ít nhất phải là quân nhân. Cho nên, bọn họ hẳn là người mới đã dùng cách nào đó để tăng lên tư chất.

Cuối cùng, là cô gái mặc áo choàng được bản thể của tôi ôm. Xem đội hình của bọn họ, rõ ràng cho thấy đang bảo vệ bản thể của tôi và cô ta. Như vậy, cô gái này rất quan trọng đối với đội Trung Châu.

Nếu cẩn thận hơn, sẽ phát hiện, bạn Cổ Tiểu Ngốc cũng không ở trong đội. Như vậy lúc này Cổ Tiểu Ngốc ở đâu?

Nhìn trời, thấy không, đó là bạn Tiểu Hồng alien siêu cấp, đó là bạn nhện bay bỏ gian tà theo chính nghĩa, đó là Cổ Tiểu Ngốc. Hả, bạn không phát hiện? Thấy khối nhỏ được quần bằng tơ ở bụng nhện bay chưa? Đó chính là Cổ Tiểu Ngốc.

Trên người Tiểu Hồng và Cổ Tiểu Ngốc có vòng cổ tàng hình khi bị tinh thần lực quét qua. Cho nên chỉ cần Cổ Tiểu Ngốc không bị người nhìn thấy, liền

sẽ không bị phát hiện. Sau khi đội Ác Ma đến, đội Trung Châu sẽ không thể mở đường cho Tiểu Hồng, nhưng hoàn thành nhiệm vụ của chủ thần vẫn là hàng đầu. Cho nên, Cổ Tiểu Ngốc lưu lại, thứ nhất là thao túng nhện để hỗ trợ, một kẻ trói, một kẻ giết, tốc độ di chuyển cũng thật khả quan. Thứ hai là chờ ra khỏi phạm vi của đội Ác Ma, cũng có thể quang minh chính đại đi ra giúp Tiểu Hồng. Vì vậy, Cổ Tiểu Ngốc là người nằm ngoài dự tính của đội Ác Ma, có lẽ đây cũng là bước ngoặt.

Ác ma Trịnh Xá nhìn hình ảnh, nói: “Vất và anh, Sở Hiên, đối với hành động kế tiếp, anh có kế hoạch gì không?”

Sở Hiên phục chế thể: “Bọn họ đã không thể nhận thấy chúng ta xâm nhập vào hệ thống giám thị, không bằng tương kế tựu kế. . . Tình huống cơ bản là như vậy.”

Ác ma Trịnh Xá cười dữ tợn: “Như vậy, liền làm theo anh nói.”

Sau khi xả vương đầy kịch độc truy đuổi con mồi thật lâu, rốt cuộc lạng lẽ lộ ra rằng nanh sắc nhọn, cắn xuống một cái, có thể sống sót, liệu còn mấy người?

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 70: Resident Evil 2, Chạm Mặt Rồi (3)

Đội Trung Châu vừa đi trước vừa chú ý hình ảnh mà máy giám thị truyền đến. Trịnh Xá mở đường phía trước, tại không gian nhỏ hẹp này, số lượng quái vật công kích bị hạn chế, Trịnh Xá vung hồ phách đao, ánh hồng chợt lóe, một đám quái vật bị giết chết. Triệu Anh Không đi phía sau, làm như vậy trên cơ bản đã không có sơ hở.

“Đội Ác Ma vào rồi.” Tiêu Hồng Luật luôn chú ý tới hình ảnh giám thị lên tiếng, Chiêm Lam truyền hình ảnh vào đầu mọi người. “Đội Ác Ma tiến vào từ nơi chúng ta đi vào, bọn họ chia đội tìm kiếm. Cho nên, thừa cơ hội này. . . Chúng ta hãy tiêu diệt từng bộ phận.”

Sở Hiên suy tư trong phút chốc, đẩy mắt kính, nói: “Đội Ác Ma tiến vào có Triệu Chuế Không, nam tinh thần lực giả, người châu Âu (Fransis), còn có phục chế thể của tôi. Vậy thì Minh Yên Vi, nữ tinh thần lực giả và ác ma Trịnh Xá hẳn là đứng ở trạm kiểm soát. Trước mắt bọn họ chia làm ba đường, Triệu Chuế Không một mình một đường, phục chế thể của tôi và nam tinh thần lực giả một đường, người da trắng kia một đường. Phục chế thể lần này hẳn là người phụ trách tìm kiếm ở đường hầm, mà nam tinh thần lực giả phải là người liên lạc với người tìm kiếm. Vì vậy, nên giết bọn họ trước. Còn có người châu Âu kia, hẳn là điểm đột phá tốt nhất, cho nên, giết chết hắn đi. Về phần Triệu Chuế Không. . . trước hết giải quyết xong hai đội kia lại nói.

Hai người Trịnh Xá, Triệu Anh Không đi giải quyết phục chế thể của tôi và nam tinh thần lực giả. Trương Hằng, Trình Khiếu đi giải quyết người châu Âu kia. Giải quyết xong, nhanh chóng trở về, không được phép hành động một mình.”

Tay nắm hồ phách đao của Trịnh Xá hơi run, giống như chờ mong, lại giống như hưng phấn. Lúc này trong lòng hắn luôn lặp đi lặp lại một câu nói: “Sở Hiên, ông đây rốt cuộc có cơ hội tận tình đánh mi, ha ha ha ha. . .” (Trịnh Xá, mi đang giận chó đánh mèo.)

Trình Khiếu bất mãn than thở: “Đội trưởng thật bất công, vì sao đồng nhân cự nhũ lại cùng một đội với Trịnh Xá, mà tôi lại chỉ có thể cùng. . .”

Dưới cái nhìn không độ của Sở Hiên, Trình Khiếu lập tức im miệng, vẻ mặt bỗng thay đổi, quả nhiên là vô cùng nghiêm túc, chào theo nghi thức quân đội: “Vi đáng vì dân, chiến sĩ Trình Khiếu tất không làm nhục sứ mệnh.”

Đội Ác Ma, Sở Hiên phục chế thể nhìn hình ảnh giám thị chuyển hoán đến mắt kính, trầm nghĩ, đúng là phân phối như vậy, nếu thế. . . kế hoạch bắt đầu.

Hai trí giả của đội Trung Châu và đội Ác Ma sau nhiều lần giao phong và thăm dò, rốt cuộc sắp chạm mặt rồi. Đội Trung Châu tự cho là đứng đi bắt giữ con mồi rơi vào cạm bẫy bắt tri bất giác trở thành con mồi bị vây bắt. Khi hai mãnh thú gặp nhau, sống sót sẽ là kẻ nào. . .

Hai người mạnh nhất của đội Trung Châu chạy tới mang theo khí thế sát phạt lạnh như băng, tách riêng núp ở ngã rẽ của con đường, đợi hai nhân vật máu chó của đội Ác Ma tới. Trịnh Xá đối phó với Sở Hiên, Triệu Anh Không đối phó với Tom. Mà thiết bị giám thị phía sau cũng đã tiết lộ một cách trung thực hành động của họ cho người đàn ông dù ở bất kỳ đội ngũ nào cũng có trí tuệ đỉnh cao.

Mục tiêu phân biệt đến gần điểm tập kích, một bước hai bước. . . Phóng ra, nhưng vừa bước ra một bước, hai người mở gien khóa chợt cảm thấy nguy hiểm, vội vàng lùi lại, mà nơi nên đến trong nháy mắt toát ra cột sáng đen nhánh, sau đó, tại chỗ chỉ còn một hố sâu không đáy, giống như bị thứ đen nhánh kia cắn nuốt. Nếu không dự cảm được, Trịnh Xá và Triệu Anh Không không chết tất bị thương, hơn nữa là trọng thương.

Lưng Trịnh Xá bất giác ướt đẫm mồ hôi lạnh, cho dù là Sở Hiên đội Ác Ma, cũng là phần tử khủng bố không thể coi thường.

Trong lúc lùi về, Triệu Anh Không bỗng bắn tơ kim loại về phía Tom, nhưng bị vòng phòng hộ của đối phương cản lại. Cho dù là đội ngũ nào, chỉ cần có Sở Hiên, trang bị cao cấp như vậy tuyệt đối đều là sản xuất với số lượng lớn.

Đã đánh lén thất bại, như vậy, liền chiến đấu, đường đường chính chính đánh một trận, lấy thân phận là kẻ địch.

Tay Sở Hiên phục chế thể cầm hai thanh súng lục Gauss, không ngừng vung hai tay khi bị ánh đao vây công, quỹ tích bắn của súng lục khắp bốn phía tạo thành những đường cong rắc rối, trực tiếp xuyên qua tường lẫn mặt đất, thậm chí ngay cả đá vụn vảy ra đều bị súng bắn thành bụi cản lại. Uy lực của súng lục thậm chí có thể chống lại được lưỡi đao hồ phách. Sở Hiên phục chế thể chiến đấu hoàn toàn không nhìn bằng mắt, mà bằng bản năng dùng thương đầu thuật (thuật bắn súng) bắn quỹ tích, quỹ tích đó đều là phía mà hắn có khả năng lọt vào công kích.

Trịnh Xá thật kinh ngạc, ấn tượng của hắn đối với Sở Hiên luôn chỉ lưu lại ở trí tuệ, trước giờ không ý thức được thương đầu thuật của Sở Hiên mạnh đến mức này. Nói thật, lúc trước Sở Hiên được chọn làm đội trưởng hắn cũng từng không phục, dù sao hắn vẫn cảm thấy mình mạnh nhất, thân cận với mọi người nhất, cũng là người có quan hệ tốt nhất với Trương Kiệt, hắn trở thành đội trưởng là đương nhiên, nhưng kết quả cũng là để tên có tính cách tồi tệ nhất làm đội trưởng. Nhưng vì sự áy náy với Tần Chuế Ngọc và hoài nghi trước quan niệm của mình, đương nhiên quan trọng nhất là không có ai ủng hộ, cho nên hắn đành phải bất bình này. Hiện tại xem ra, mình hoàn toàn không biết rõ thực lực của Sở Hiên. Sở Hiên ra sức ứng phó sẽ mạnh đến mức nào? Có bao nhiêu chênh lệch với phục chế thể của hắn? Trịnh Xá cần rằng, ai quan tâm hắn mạnh thế nào, dù sao kẻ này, nhất định phải chết!

Triệu Anh Không và Tom ăn ý lựa chọn rời xa chiến trường của đội viên nhà mình, nếu không bị đạn lạc bắn trúng cũng không hay. Sát thủ phục kích từ một nơi bí mật gần đó chống lại tinh thần lực giả hiểu rõ hết thảy, kỹ xảo đánh lén này liền trở thành vật trang trí, chẳng bằng mặt đối mặt đánh một hồi. Tơ kim loại ký ức trời chập minh hỏa nha vung trong không trung như con rắn biết nhắm người mà cắn. Cô gái có huyết thống thiểm linh vừa di chuyển liền chỉ còn tàn ảnh. Tơ kim loại ký ức vung ra ở nơi góc chết của tầm mắt, đánh úp về phía cổ họng đối phương, vốn hắn phải thành công, nhưng trong nháy mắt bắn lại về phía chủ nhân. Hai tay linh hoạt lập tức áp chế sự phản loạn của vũ khí, nhưng vẫn để lại vết máu nhàn nhạt. Năng lực khống chế kim loại! Đội Ác Ma, chẳng sợ chỉ là tinh thần lực giả, cũng không thể khinh thường.

Vô số lưỡi đao kim loại bị Tom thả ra, tại bên người giống như gió xoáy, sinh vật nào dám can đảm tiến gần đều sẽ bị xoắn thành một đồng thịt nát. Thu lại tơ kim loại trí nhớ, thiếu nữ một tay cầm chủy thủ hóa diêm lăng lăng đứng đó, hắc ám và ánh lửa cùng lóe ra khiến cô gái lúc ẩn lúc hiện. Người của gia tộc thích khách cũng không dễ đối phó như vậy! Đạp chân, vọt tới trước, trong nháy mắt kia rốt cuộc đã vung bao nhiêu đao? Không ai biết được. Điều chúng ta có thể thấy chỉ là một kích đâm về phía cổ họng dù bị vòng phòng hộ ngăn trở và mảnh nhỏ kim loại đầy đất.

Tom mở hội lạnh đảm đũa nhìn chủy thủ lạnh lẽo, đây là thực lực của em gái Triệu Chuế Không sao. . . Vòng phòng hộ có thể chắn bao nhiêu đao? Mình có thể chống đỡ đến khi cạm bẫy phát động ư?

Mà tại hình ảnh giám thị bên kia của Sở Hiên, Triệu Chuế Không lại cực kì trùng hợp mất đi tung tích.

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 71: Resident Evil 2, Chạm Mặt Rồi (4)

Trên đường chạy về phía đội Ác Ma, Trình Khiếu không ngừng nhỏ giọng nói lầm nhảm, Trương Hằng bắt đầu dĩ nhiên. Đến khi Trình Khiếu lên án đội trưởng bắt công lần ba, bọn họ đã tiếp cận mục tiêu. Trình Khiếu chợt thu lại biểu cảm cột nhà, thấp giọng nói: “Trương Hằng, đến lúc đó tôi đi theo đường này, hắn sẽ đối mặt chính diện với tôi, cậu bắn tên khi lực chú ý của hắn đặt hết trên người tôi.” Trương Hằng gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ.

Francis đánh bay một con chuột zombie không biết tốt xấu dám can đảm đến quấy rầy mình. Lúc này, góc rẽ truyền đến tiếng bước chân của nhân loại. Hắn cười lạnh, rốt cuộc đến đây sao?

Druid biến thân! [1] Một con gấu ngựa to lớn cao hơn năm mét xuất hiện, thân hình của nó to vô cùng, chỉ với một cái nhẹ đã tạo thành hố sâu với đường kính hơn nửa mét ở chỗ hắn vừa đứng.

[1] Druid: một class trong game.

“Thì ra đội Ác Ma là vườn bách thú sao?” Người đàn ông tuần tú cả lo phát phờ xuất hiện ở ngã rẽ, mang theo nụ cười đáng đánh đòn.

Con gấu ngựa thét lên một tiếng rồi nhào về phía hắn. Trình Khiếu bày ra chiêu thức đầu tiên của nam đầu thủy điều quyền, nhưng lực chú ý lại ở phía sau gấu ngựa. Lúc này, đúng là thời cơ tốt nhất để Trương Hằng phóng ra. Trình Khiếu cho là vậy, Trương Hằng cũng sẽ không bỏ qua cơ hội này. Nhưng mà, hắn cũng không đợi được tên của Trương Hằng, bởi vì, Trương Hằng gặp được người mà hắn nhưng nhớ lại không dám đối mặt —— Minh Yên Vi.

Trương Hằng ngây ngốc nhìn Minh Yên Vi càng bay càng gần, hắn thì thảo há miệng thở dốc. Nhưng nhất thời không biết nên làm gì, đặc biệt khi nhìn thấy mặt Minh Yên Vi rom róm, Trương Hằng càng không biết nói gì, hắn muốn nói xin lỗi, nhưng không dám ngẩng đầu nhìn Minh Yên Vi, cứ đứng ngây ngốc nhìn cô, mà dần dần, đầu của hắn cũng gục xuống. Tên đã cài sẵn, còn chưa giương cung, vì buông lỏng tay mà leng keng rơi xuống đất, giống như tuyên án nào đó.

“Vi Vi. . .”

Hắn nhớ cô, cô nhớ hắn, cho nên tên của bọn họ không thể mang đi sinh mệnh của nhau.

Hắn phụ cô, cô hận hắn, cho nên mắt của hắn không dám nhìn cô, cho nên nhiều lời chưa nói ra của hắn đã chết non nơi đầu môi.

Hắn yêu cô, cô thương hắn, cho nên hai người bọn họ thành một thể giới, không liên quan đến lập trường, không liên quan tới hoàn cảnh, không liên quan tới nhiệm vụ.

* Ở hiện thực Minh Yên Vi bị lưu manh làm nhục nhưng bạn trai là Trương Hằng lại chạy trốn. Trương Hằng yếu đuối do bị cha say rượu đánh từ nhỏ.

Khi nghe thấy tiếng tên rơi xuống đất, Trình Khiếu liền biết chuyện xấu xuất hiện rồi. Tránh thoát công kích sắc bén của gấu ngựa, hắn điên cuồng gọi thăm Chiêm Lam, hắn phải truyền ngay tin tức cho Sở Hiên.

Nhưng, dù hắn truyền tin tới, cũng đã không có ý nghĩa gì, bởi vì, trước mặt tiểu đội Sở Hiên, xuất hiện Anya, còn có... ác ma Trịnh Xá.

Đây là kế hoạch của phục chế thể Sở Hiên, lợi dụng hình ảnh từ máy giám thị khiến đội Trung Châu tách ra, sau đó, giấu sát chiêu không hiện ra trên hình ảnh giám thị ở gần mỗi, chờ đợi đội Trung Châu cắn câu. Đội khi bọn họ phát hiện mình bị người đánh cả giao hoạt câu lên, đại cục đã định.

Cho nên, ở cùng một thời gian, tiểu đội Trịnh Xá gặp Triệu Chuế Không, tiểu đội Trương Hằng gặp Minh Yên Vi, tiểu đội Sở Hiên gặp ác ma Trịnh Xá và Anya. Quân cờ che giấu nhảy ra trong cùng một thời gian, chút cơ hội quay lại cũng không để cho đối thủ.

Đạo dùng binh thiên biến vạn hóa. Có thể mà chỉ ra không thể, dùng mà chỉ ra không cần. Gặp mạnh tắc lui, gặp loạn tắc thủ, tấn công lúc không phòng bị, đánh bất ngờ sẽ giành chiến thắng.

Tôi biết tất cả mọi người nôn nóng muốn nhìn Sở Hiên chống lại ác ma Trịnh Xá sẽ thế nào, đáng tiếc, tác giả truyện này là lòng đồ trứng xấu xa, cho nên, màn ảnh chuyển rồi, chuyển tới chỗ tiểu đội Trịnh Xá.

Trịnh Xá và Sở Hiên phục chế thể chiến đấu khó hòa giải, nhưng có thể phát hiện, đối mặt với Trịnh Xá tay cầm hổ phách đao, mở ra gien khóa cấp ba, còn sử dụng kỹ năng bạo tạc, Sở Hiên phục chế thể dần rơi xuống hạ phong.

Triệu Anh Không tiếp tục ngược đãi vòng phòng hộ của Tom, tin tưởng nhiều nhất là 30 phút nữa, Tom sẽ bị chùy thủ cháy sáng hỏa diễm U Minh này đoạt mạng, tử thần với khuôn mặt mỉm cười cũng sẽ lặng lẽ tiến đến.

“Ha ha, thân thủ vẫn nhanh nhạy như vậy, giống như con mèo nhỏ, em gái đồng nhan cự nữ đáng yêu của anh.” Ngay khi Triệu Anh Không chuẩn bị đâm một đao cuối cùng, bỗng có một giọng nói lẫn khí thế ập về chỗ cô, cô gái liền xoay người nhảy ra sau.

Tên biến thái kia rút cuộc tới, Tom đang định thả lỏng một hơi, lại đột nhiên cảm thấy trái tim đau nhức. Khi cúi đầu, phát hiện ngực mình có một lỗ máu. Chùy thủ đánh úp từ phía sau, đâm thủng ngực mà ra găm vào bức tường đối diện, máu và thịt vụn tí tách chảy xuống. Vì sao... Hắn không hiểu nhìn Triệu Anh Không, chỉ là Triệu Anh Không vĩnh viễn sẽ không cho hắn đáp án.

Sở Hiên thật sự không hề quan tâm khi Triệu Chuế Không biến mất đúng lúc sao? Sở Hiên tính toán không bỏ sót khi phát hiện trạng thái lạ liền dùng tâm linh xiềng xích báo với Triệu Anh Không. Triệu Anh Không hiển nhiên chuẩn bị kỹ càng, nếu có thể xử lý Tom trước khi Triệu Chuế Không tới thì không thể tốt hơn, nếu không được, vậy thì khi Triệu Chuế Không tới, cũng là lúc Tom cho rằng mình được cứu vớt mà thả lỏng thì giết hắn.

Được rồi, màn ảnh quay lại, ác ma Trịnh Xá lạnh lùng nhìn chăm chú vào bọn Sở Hiên, ánh mắt lạnh băng đảo qua đội ngũ gần như mất đi hơn nửa sức chiến đấu.

Người đàn ông trên mặt có vết sẹo cười ha ha: “Xin chào, bản thể Sở Hiên, tôi có nên cảm tạ đoạn đường này anh chiếu cố đội Ác Ma không? Ha ha, cái mà anh gọi là trí, ở trước mặt lực lượng tuyệt đối chỉ là trò cười.” Vung tay, từ ngọn lửa màu đen hiện lên một con rắn lửa đáng sợ, trước khi mọi người kịp phản ứng, nhảy mất nuốt sạch hai người mới không kịp né tránh. Khả năng nguyên dịch TBD ở chỗ người mới gần như là không, cho nên, dùng mệnh của bọn họ để điền vào điểm bị trừ của đội Ác Ma thì thích hợp hơn cả.

Rắn lửa vẫn chưa biến mất, đầu đuôi ngọn lửa tương liên, vây tiểu đội Sở Hiên ở giữa.

“Nguyên dịch TBD ở trên tay anh?” Câu nghi vấn lại dùng khẩu khí như câu khẳng định, ác ma Trịnh Xá nhìn chăm chăm Sở Hiên với ánh mắt đầy sát khí lạnh thấu xương. Sự giết hại lúc trước, là dễ hạ gục, cũng là uy hiếp.

Tom vừa chết, toàn bộ cục diện ở đường hầm liền truyền vào đầu Chiêm Lam mà không hề bị che lấp, tất nhiên Sở Hiên cũng biết được. Thừa dịp ác ma Trịnh Xá nói chuyện, Sở Hiên vẫn luôn mượn tâm linh xiềng xích để liên hệ với đội viên nhà mình. (Vì sao trước khi giết người BOSS nhất định phải nói thật nhiều? Thói quen này không tốt, rất không tốt. Nhưng mà Sở Hiên rất thích.)

“Trương Hằng, giết chết con gấu kia, nếu anh không thể xuống tay với Minh Yên Vi, vậy thì trốn đi, hội họp với Trịnh Xá, tìm cơ hội giết phục chế thể của tôi, dùng tên gió cũng được.”

“Trình Khiếu, mau đuổi về phía Triệu Anh Không, tùy thời tạo cơ hội ám sát cho cô ấy.”

“Triệu Anh Không, năm phút sau Trình Khiếu sẽ tới, nếu dưới tình huống này, tỷ lệ thắng của cô vẫn dưới 50% thì bỏ chạy.”

“Trịnh Xá, cố gắng giết chết phục chế thể của tôi, dùng hủy diệt cũng được.”

“Cổ Tiểu Ngốc, kế hoạch sẽ phát động, tôi sẽ luôn giữ liên lạc với cô, chuẩn bị sẵn sàng, không thể sai lầm.”

Sở Hiên lại không triệu hồi đội viên nào về, mà chiến lực chủ yếu của đội Trung Châu gần như đã bị phá ra, hiện tại người đối mặt với ác ma Trịnh Xá là: Tiêu Hồng Luật, Vương Hiệp, Tề Đăng Nhất, Chiêm Lam, còn có Sở Hiên. Muốn dùng võ lực để thắng, trên cơ bản là vọng tưởng.

Cục diện như vậy Sở Hiên thật sự không đoán được sao? Hay là nói. . . Sở Hiên đang chờ đợi thời khắc này?

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 72

Sở Hiên vẫn là đáng vẻ bình thản như trước, dường như lúc này trước mặt hắn không phải là ác ma Trịnh Xá thần ngăn sát thần phạt chấn sát phạt, mà chỉ là một quả táo, loại táo hồng khắp nơi đều có thể thấy được.

“Nguyên dịch TBD đúng là ở trên người tôi.” Sở Hiên lạnh nhạt trả lời.

Ác ma Trịnh Xá rồi rảo nhìn gương mặt thản nhiên kia. Sở Hiên thản nhiên trả lời như vậy ngược lại khiến hắn hoài nghi, không thể xem nhẹ mỗi một câu nói của người này, nếu không rơi vào cạm bẫy của hắn chỉ là chuyện sớm hay muộn.

“Nếu mục đích của anh là giết chết đầu não của chúng tôi, hẳn là anh đã ra tay rồi. Anh đã nhắc tới nguyên dịch TBD, vậy thì chứng minh việc hoàn thành nhiệm vụ của chủ thần càng quan trọng hơn. Như vậy, tôi có thể lý giải là, ở một mức độ nhất định, anh có thể thỏa hiệp vì được đến nguyên dịch.” Sở Hiên đẩy mắt kính, suy luận.

Ác ma Trịnh Xá quan sát hắn, không nói gì. Hắn thật sự chán ghét phải tranh luận với sinh vật như Sở Hiên.

Sở Hiên chờ một lát mới tiếp tục nói: “Điểm mấu chốt mà phục chế thể của tôi đưa ra hẳn là, đối với phân đội nhỏ này, tôi và tinh thần lực giả hẳn phải chết, những người khác cho thời gian chạy trốn nhưng không cam đoan không giết.”

Ác ma Trịnh Xá không tình nguyện gật đầu.

Sở Hiên lấy ra một hòm kim loại: “Đây là nguyên dịch TBD, nhưng tôi không tiếp thụ điều kiện này. Bởi vì tôi có một lợi thế còn lớn hơn nguyên dịch.”

Ác ma Trịnh Xá nhìn cái hòm kia, nhưng không có ý định cướp đoạt, bởi vì Sở Hiên đã dám lấy ra, như vậy liên khẳng định đã suy xét về khả năng bị cướp đoạt, cho nên cái hòm kia, hoặc là giả, hoặc là cạm bẫy.

Ác ma Trịnh Xá cười lạnh “Lợi thế của anh là cô gái trong lòng kia sao. . .”

Còn chưa nói xong, oanh một tiếng, phía sau truyền đến tiếng nổ mạnh như sét.

Ác ma Trịnh Xá cảm nhận được năng lượng đáng sợ bùng nổ, bỗng biến thành con dơi, phản phạt bay đi. Khi quay đầu, thấy chỗ Anya nên đứng thẳng chỉ còn lại một đồng thịt nát.

Khi hai loại năng lượng thuộc tính bất đồng thậm chí trái ngược nhau và chạm, hoặc là chậm rãi tiếp xúc triệt tiêu lẫn nhau, hoặc là nháy mắt va chạm dẫn đến nổ mạnh kịch liệt. Ngay từ khi thấy ác ma Trịnh Xá và Anya, Sở Hiên đã truyền đạt chỉ thị cho Tiêu Hồng Luật và Tề Đăng Nhất.

Dùng phục sinh chân kinh ngưng tụ thần khế lực thiêng liêng, lại dùng vong linh thánh kinh ngưng tụ yêu lực hắc ám, ở phía trên Tiêu Hồng Luật và Tề Đăng Nhất, kẻ sát đỉnh chóp của con đường, lặng lẽ ngưng tụ, cô đọng thành năng lượng thuần túy.

Mà chuyện Sở Hiên cần làm, chính là không ngừng nói, hấp dẫn lực chú ý của đối phương về phía mình. Chú ý tới người đang nói chính là bản năng của nhân loại, mà người bình thường sẽ không thể không có việc gì mà nhìn lên đỉnh đầu, cho nên chuyện này rất dễ có thể đạt thành. Khi lấy hòm ra, cho dù đó là nguyên dịch TBD thật hay là cạm bẫy, lực chú ý của đối phương đều sẽ tập trung đến hòm. Lúc này, thứ ẩn chứa toàn bộ năng lượng tụ hợp của Tề Đăng Nhất và Tiêu Hồng Luật sẽ bị lặng lẽ chuyển đến gần Anya.

Cái gọi là vòng phòng hộ, sẽ ngăn cản vật chất gây tổn hại đến thân thể, mà năng lượng thuần túy, chỉ cần không có tính thương hại trực tiếp, trên nguyên tắc sẽ không bị ngăn cản. Bằng không rất nhiều đạo cụ ma pháp cũng không thể sử dụng. Cho nên, hai loại năng lượng tiến nhập thân thể Anya mà không có trở ngại nào.

Vốn là năng lượng vô hại, dưới sự gợi ý của chủ nhân, vừa tiến vào thân thể Anya liền kịch liệt va chạm. Năng lượng trái ngược với nồng độ cao vừa tiếp xúc liền nổ mạnh. Mà Anya làm chiến trường cho hai loại năng lượng tranh đấu hiển nhiên bị nổ thành bột phấn.

Cho dù năng lượng Tiêu Hồng Luật và Tề Đăng Nhất cung cấp không nhiều lắm, nhưng năng lượng va chạm cũng đủ để giết chết Anya không hề phòng bị rồi. Ở trên tay Sở Hiên, cho dù là một cây tăm, cũng có thể phát huy ra uy lực như dao nhọn. Nhờ sự tồn tại của người đàn ông thông minh tuyệt đỉnh này, thực lực của đội Trung Châu tăng lên tới mức đáng sợ, hoặc nói là bị lợi dụng đến mức đáng sợ. Người như Sở Hiên, cho dù hắn không trực tiếp ra

tay, cũng có thể đùa giỡn đối thủ trong lòng bàn tay, ngược thân lại ngược tâm.

Mà bên Trương Hằng và Minh Yên Vi, khi được đến chi thị của Sở Hiên, cả người Trương Hằng bỗng chấn động. Minh đúng là thẹn với Minh Yên Vi, nhưng nếu quên nhiệm vụ của bản thân, vậy thì sẽ thẹn với toàn bộ đội Trung Châu. Cho nên, Vi, thực xin lỗi, trước khi nhiệm vụ chưa hoàn thành, mạng của anh không thể cho em.

Nhảy nghiêng, tới phía sau gấu ngựa. Huyết thống xạ thủ phong hệ tộc tinh linh có tốc độ cao, huyết thống xạ thủ điện hệ có lực lượng, tâm thần ngưng tụ bỗng khiến tâm tình bình tĩnh trong nháy mắt, tam trọng bạo liệt tên phát ra, trong nháy mắt nổ tung.

Một mũi tên màu bạc giống như đồ chơi bắn vào tay phải của Trương Hằng, xuyên thủng. Vào thời điểm này còn vút tới sang một bên, đi công kích người khác, Trương Hằng, anh xem thường tôi sao?!

Trương Hằng hét lên một tiếng, hất ra sức nhỏ mũi tên ra, cảm giác vừa chua vừa chất quá là làm cho người ta khó chịu muốn tự sát. Hất cán đầu lưỡi, sau đó mới lâm bẩm: “Vi . . Anh nhất định sẽ trả lại cho em! Nhưng trước đó anh cần phải làm một việc, nếu chuyện này anh không làm xong. . . Anh sẽ trở thành kẻ nhu nhược chỉ biết chạy trốn một lần nữa, anh không muốn lại làm kẻ nhu nhược, cho nên hãy đợi anh một lát. . .”

Nói xong, Trương Hằng dứt khoát giơ cung trên, nhắm về phía Minh Yên Vi, tại biểu cảm kinh ngạc của cô gái, những mũi tên càng dữ dội hơn bắn ra, đầu mũi tên lóe ánh sáng kịch liệt, nhưng tên lại bắn sượt qua mặt Minh Yên Vi, đợi khi Minh Yên Vi phục hồi lại tinh thần, Trương Hằng đã biến mất ở con đường này. . .

“Triệu Chuế Không!” Triệu Anh Không tức giận nhìn người đàn ông anh tuấn đang cười dịu dàng kia. Ngón giữa của cô bấm chặt vào lòng bàn tay, cố gắng kìm nén cảm xúc kích động của mình, thích khách chi đạo, vô tình, im lặng, bình tĩnh, không có bản ngã, hóa thân mình làm hung khí, một lòng vì giết chóc.

Phi đao bị ném ra, thẳng hướng về trái tim Triệu Chuế Không, Triệu Chuế Không bất đắc dĩ nhún vai, không hề có động tác gì, mặc kệ dao găm đâm vào trái tim của hắn, nhưng Triệu Anh Không không hề có cảm giác dao găm đâm vào thật thể, phi đao xuyên qua thân thể Triệu Chuế Không, dường như kia chỉ là một ảo ảnh.

“Em gái nhỏ, động tác của em vẫn hoàn mỹ như trước. . . Ám sát đơn giản mà trực tiếp, hoàn mỹ gần như thích khách trời sinh, không nghĩ tới, em có thể nhanh chóng không chế cảm xúc của mình như vậy, thật không hổ là thiên tài trăm năm khó gặp.” Triệu Chuế Không cười dịu dàng nói.

Là ảo ảnh? Tùy tay bắn ra một bả phi đao, Triệu Anh không mới lạnh lùng nói: “Vi sao phải làm như vậy. . . Vì sao anh phải làm như vậy!”

Triệu Chuế Không bình thân cười, rõ ràng là biểu cảm ôn nhu nhưng lời nói lại vô cùng tàn khốc, cái chết của đồng bạn dường như thật hời hợt, “Nếu như ngay cả với bọn họ cũng không hạ thủ được, anh cần gì phải rời khỏi thích khách thế gia chứ? Ha ha ha ha. . .”

Lòng phẫn nộ dâng lên, lại áp chế. Không thể tha thứ, vậy thì liền giết đi, dùng máu của anh hiến tế cho bọn họ! Phẫn nộ chỉ làm lộ tung tích của tôi, cho nên, tôi không tức giận. Vì giết anh, cho nên, tôi không tức giận! Thiếu nữ đồng băng lại cảm xúc, nhanh chóng lùi lại, ẩn vào bóng tối, chờ đợi thời cơ một kích tất sát đến.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 73: Resident Evil 2, Sao Rơi (1)

Toàn thân ác ma Trịnh Xá bỗng dấy lên hắc viêm thô bạo, lửa giận bị khơi mào không ngừng dâng lên. Sở Hiên, anh khinh người quá đáng, khiêu khích đội Ác Ma một lần nữa, đội Trung Châu phải chết!

“Sở Hiên, dám giết người của đội Ác Ma trước mặt tôi, anh tốt nhất có giác ngộ bị giết sạch đi!” Từng tiếng gầm đều mang theo hơi thở thô bạo đáng sợ.

Sở Hiên không hề quan tâm đến hắn, kéo ra áo choàng của cô gái trong lòng.

Hỏa viêm màu đen thiêu đốt quanh thân bỗng biến mất không còn một mảnh, chỉ để lại một đôi mắt không thể tin, sững sờ nhìn cô gái kia.

Người mặc áo choàng, rõ ràng là La Lệ!

Ánh mắt không thể di động mây mây, rút đi thô bạo, rút đi dữ tợn. Biểu cảm như vậy, quá mức phức tạp.

Vui, là vì có thể lại nhìn thấy cô gái mình vô cùng nhưng nhớ.

Giận, là vì bản thể ngu xuẩn bất lực.

Hận, là vì Sở Hiên dám lấy La Lệ ra đánh bạc.

Lệ Nhi. . . Làm sao có thể! Bản thể của anh sao có thể để em vào trong phim kinh dị, huống chi là lấy ra đánh bạc! Cho dù, đây không phải là Lệ Nhi, nhưng dám khinh nhờn Lệ Nhi như vậy, tất cả phải chết! ! ! ! ! ! !

Đội viên xung quanh cũng không hề kinh ngạc chút nào, bọn họ, luôn luôn đều biết, cô gái mặc áo choàng kia chính là La Lệ.

Sở Hiên không nhanh không chậm lên tiếng: “Đây chính là La Lệ, anh có thể kiểm tra. Muốn tôi đánh thức cô ấy không?”

Nghe giọng điệu như đang nói tới một món hàng của Sở Hiên, hai mắt ác ma Trịnh Xá đỏ đậm, hận không thể róc xương lóc thịt Sở Hiên. Nhưng, ác ma Trịnh Xá đã không còn là đứa trẻ mới lớn xúc động lỗ mãng như trước. Kể giây giữa bò lên từ địa ngục như hắc, càng ảm đạm và cẩn thận hơn.

Bắt buộc mình phải bình tĩnh để suy xét hiện trạng, bởi vì hắc không chỉ là người đàn ông yêu La Lệ sâu sắc, còn là đội trưởng đội Ác Ma đứng đầu trong đội ngũ luân hồi. ‘Cho dù La Lệ là thật hay giả, đều nói rõ Sở Hiên biết chuyện của mình và La Lệ, cũng hiểu rõ ý nghĩa của La Lệ đối với mình. Hơn nữa tất nhiên giấu được bản thể của mình, bởi vì cho dù là giả, bản thể của mình cũng không cho phép chuyện này xảy ra. Hơn nữa, lấy tính cách của Sở Hiên, trên người Lệ Nhi tất nhiên đã có thứ gì đó, cho dù đáp ứng trao đổi với hắc, cũng sẽ mang đến cạnh bầy khác không biết rõ.’

Hắn lấy ra máy liên lạc “Sở Hiên, tôi là Trịnh Xá. Bản thể của anh muốn tôi trao đổi với một người rất giống La Lệ.”

Lúc trước Sở Hiên thà giết chết Amya cho dù có chọc giận ác ma Trịnh Xá đi nữa, làm sao không có ý định muốn ngăn cản ác ma Trịnh Xá báo thù huống bên này cho phục chế thể Sở Hiên. Ác ma Trịnh Xá so với hắc tương đương, càng mạnh mẽ hơn, mạnh mẽ không chỉ là thân, còn có tâm.

Phục chế thể Sở Hiên một mực ứng phó với Trịnh Xá, đều là cường giả mở ra gien khóa cấp ba, nếu nói Trịnh Xá mạnh ở chỗ liều mạng mà không ai có thể làm được. Vậy thì Sở Hiên lại mạnh ở chỗ trong tính toán của hắc không bỏ sót bất cứ phương thức chiến đấu nào.

Mỗi lần công kích của bạn đều nằm trong dự tính của hắc; mỗi lần công kích của hắc, đều sẽ đánh vào điểm hữu hiệu nhất; từng hành động của bạn, đều là kết quả do hắc dẫn dắt; từng hành động của hắc, đều là từng chút một làm bản thân đặt ở hoàn cảnh có lợi.

Cho đến khi Trịnh Xá sử dụng chiêu hủy diệt đã thương người lẫn tổn thương mình, thế cục mới bắt đầu có sự nghiêng lệch rõ ràng, lực lượng vĩ đại, tốc độ khủng bố. . . Mà phục chế thể Sở Hiên lại không thể lấy ra vũ lực ngang nhau trong khoảng thời gian ngắn ngủi ấy, cho nên, chỉ có thể làm giảm thương tổn trong phạm vi hữu hạn, cũng tìm kiếm phương pháp phá giải.

‘Lực lượng mạnh như vậy, lúc trước lại không sử dụng, có 90% là vì khi sử dụng lực lượng này, đối với chính bản thân cũng có thương tổn. Vậy thì, loại lực lượng này tất nhiên có thời gian hạn chế, nhưng tình huống trước mắt của mình, nhiều nhất chỉ có thể kiên trì năm giây. Trước đó, thời gian mà năng lực của hắc. . .’

Nhưng khi nhận được lời nói truyền đến qua mắt kính liên lạc, lại xuất hiện bước ngoặt mới.

Phục chế thể Sở Hiên lạnh nhạt nói với người đang dùng mọi cách giết chết mình: “Trịnh Xá, các anh đưa La Lệ vào trong phim kinh dị sao?”

Công kích bỗng ngừng lại: “Anh nói cái gì?!”

Giọng nói lạnh nhạt mang đến tin tức tàn khốc: “Bản thể của tôi đang dùng La Lệ để trao đổi với phục chế thể của anh.”

Trịnh Xá bỗng phần nộ, làm sao có thể! Trong phút chốc, hắc nhớ tới cô gái mặc áo choàng luôn hôn mê kia, dáng người kia hắc cảm thấy rất quen thuộc, chẳng lẽ, người kia đúng là Lệ Nhi? Sở Hiên vì sao phải làm như vậy, sao hắc có thể làm vậy!

Không công kích phục chế thể Sở Hiên nữa, Trịnh Xá mở ra trạng thái hủy diệt nhắm về phía Sở Hiên.

Tai họa bị mai phục do phương thức chỉ huy lạnh lùng như máy móc kia cho đến nay rốt cuộc bùng nổ, Trịnh Xá không tin hắc, hắc chỉ biết Sở Hiên là người có thể vì lợi ích lớn nhất mà không từ thủ đoạn. Kế hoạch vô tình trong Alien đã càng khiến loại ẩn tượng này thêm sâu sắc, cho nên, Trịnh Xá không tin hắc, không tin hắc có tình hữu nghị giữa đồng đội, không tin hắc sẽ quan tâm đến suy nghĩ của người khác. Cho nên, Trịnh Xá không hề do dự vứt bỏ nhiệm vụ sắp hoàn thành, bởi vì, Lệ Nhi, quan trọng hơn cả đoàn đội!

Phục chế thể Sở Hiên đi phía sau Trịnh Xá, vẫn chưa nhân cơ hội ra tay công kích, bởi vì, hắc biết, lưỡi dao sắc bén này của Trung Châu đội sắp tự đâm vào đầu mình.

Cổ Tiểu Ngốc chú ý hết thảy ở bên này qua tinh thần nối tiếp, kế hoạch cuối cùng sắp bắt đầu ư? Minh tuyệt đối không thể có chút sơ suất. Nếu không, kế hoạch của Sở Hiên sẽ thất bại. . . Sở Hiên, thật sự cho rằng không có thứ gì quan trọng hơn lợi ích ư? Nếu không phải anh không tham lam đến thế, đội Trung Châu sẽ không vất vả như vậy. . . Nhưng, mọi hành động của anh đều vì đội Trung Châu, cho nên, chúng tôi cũng chỉ có thể liều mình theo quân tử, lần này, nhất định phải đánh cuộc thắng!

Trong tinh thần nối tiếp, Trương Hằng phát hiện Trịnh Xá và phục chế thể Sở Hiên dừng đánh nhau, một trước một sau nhắm về phía đội trưởng. Theo tốc độ này, khi mình đuổi tới chỉ sợ đã bị Minh Yên Vi đuổi theo rồi. Cho nên, điều mình có thể làm chỉ là dừng tại đây. . .

Bóng dáng luôn luôn bồn chồn dừng lại, Trương Hằng cười dịu dàng với Minh Yên Vi, hắc bỗng kéo căng cung giương về phía Minh Yên Vi, đồng thời khí thế khi bắn tên gió cũng xuất hiện trên người hắc, đây là biểu hiện khi hắc sắp bắn ra tên gió.

Trên mặt Minh Yên Vi lộ ra nụ cười giải thoát, cô kéo căng cung tên màu bạc, một đoàn lửa màu bạc xuất hiện trên dây cung. Cô nhẹ nhàng nỉ non: “Đề

chúng ta cùng nhau giải thoát đi, Hằng . .”

“ . . . Thật xin lỗi, anh yêu em, hãy sống sót. . .”

Một mũi tên phá không mà đi, quả nhiên là hội vân điều cung như măn nguyệt, tây bắc vọng, xạ thiên lang. . . [1]

[1] Giương cung căng tựa vầng trăng tròn, nhìn Tây Bắc, bắn sao Lang.

Mũi tên này suột qua mặt Minh Yên Vi, khi cô quay đầu nhìn lại, mũi tên kia đã xuyên qua tường, mà khi cô nhìn về phía Trương Hằng, phía ngực của hắn là một màu bạc sáng rọi. . . Nhưng trên mặt hắn lại tràn đầy vẻ tươi cười. . .

“Kẻ hèn nhất. . .” Nước mắt trong suốt rơi xuống, xối ướt toàn bộ thể giới.

Khi tên gió phá tan trùng trùng trở ngại bắn tới phía sau phục chế thể Sở Hiên, uy lực còn lại ngay cả một nửa cũng không đến. Mũi tên phục vụ quên mình mà đổi lấy này khi tới gần để lại một miệng vết thương thật sâu bên hông phục chế thể Sở Hiên, đáng sợ nhưng cũng không trí mạng. Phục chế thể Sở Hiên lấy ra bình xịt cầm máu và băng vải, nhanh chóng xử lý xong, sau đó tiếp tục chạy tới chỗ ác ma Trịnh Xá, dường như không gặp phải chút thương tổn nào.

Mà bên này, Trình Khiếu đã giao thủ với Triệu Chuế Không. Không thể không nói, khi gien khóa cấp hai chống lại gien khóa cấp bốn, thực lực cách xa như vậy, chỉ có thể dùng tuyệt vọng để hình dung. Bóng dáng như quỷ mị, kỹ xảo ám sát đáng sợ, hiểu rõ nhân tâm, có thể nói là sát thủ hoàn mỹ. Nếu không phải có Triệu Anh Không, Trình Khiếu chỉ sợ ngay cả một phút đồng hồ cũng không chống đỡ nổi.

Còn tiếp tục đánh như vậy, tử vong là chuyện sớm hay muộn, cho nên, Anh Không MM (MM: em gái), anh chỉ có thể dùng cái mạng này đổi lấy chút thời gian chạy trốn của em rồi. “Nam đầu cứu cực áo nghĩa – đoạn kỷ tương sát quyền!” (tên chiêu thức)

Bóng dáng bay lượn, mang theo sự quyết tuyệt đối mặt với cái chết. Đáng tiếc, đôi khi thực lực chênh lệch không phải chỉ dùng sinh mệnh là có thể cân bằng. Triệu Chuế Không nâng tay một cái, toàn thân Trình Khiếu như bị vô số lưỡi dao cắt qua, tia máu bắn tung tóe, máu như suối tuôn. Trong nháy mắt, liền mất đi sức sống.

“Đại tá. . . Đàn ông phải đứng chết, trước khi hắn chết, người mà hắn bảo hộ tuyệt đối sẽ không chịu chút thương tổn nào, ha ha, lời hứa của tôi đã hoàn thành rồi, tạm biệt. . .”

Triệu Anh Không không hề trốn, tuy rằng cô biết đây là mong muốn của Trình Khiếu, mệnh lệnh của đội trưởng, nhưng, cô không trốn. Đối mặt với hung thủ nhiều lần sát hại đồng đội của mình, cô không muốn trốn, cô muốn giết hắn, cho dù hy sinh tất cả cũng phải giết hắn!

Gần như là đồng thời, bên cạnh Triệu Chuế Không bỗng xuất hiện một Triệu Chuế Không khác, hai người hoàn toàn giống nhau như đúc, thậm chí ngay cả vết thương khi chiến đấu lúc trước cũng giống nhau, nhưng Triệu Chuế Không không hề có chút bất ngờ nào, ngược lại, hắn lạnh nhạt mỉm cười, lui về phía sau tránh chùy thủ của Triệu Anh Không, vài giây sau, quanh thân thể Triệu Anh Không xuất hiện mấy người giống Triệu Chuế Không như đúc.

Ẩn nấp, ám sát, lại ẩn nấp, lại ám sát, không chết không ngừng. Ảo ảnh của Triệu Chuế Không từng người từng người bị hủy diệt, không bỏ qua bất cứ chi tiết nào, không bị phần nộ làm mờ hai mắt, bởi vì cô là thích khách, thích khách thiên tài.

Âm thanh chùy thủ đâm vào máu thịt rồi cuộc truyền đến, nhưng vào giây phút thành công ấy, lại bị ôm lấy, lưỡi dao lạnh lùng đồng thời xuyên qua ngực cô, mà chùy thủ của cô không thể càng đâm sâu vào. Chỉ còn ngọn lửa thiêu đốt linh hồn im lặng lướt qua cơ bắp bị cưỡng chế co lại của Triệu Chuế Không. Không cam lòng chậm rãi nhắm mắt lại, thân thể dần dần lạnh lẽo.

Đôi môi tái nhợt bị sự dịu dàng bao lấy. “Không ngừng trở nên mạnh mẽ, sau đó. . . khi trái cây chín, để cho anh tự tay hái xuống, em họ thân ái.”

Bạn đang đọc truyện *Chuyên Làm Vật Hi Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.